

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τριμηνιαία Έκθεση

02/26

ΙΔΡΥΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Οι Συγγραφείς

Η ανάλυση της πορείας της Ελληνικής Οικονομίας αποτελεί προϊόν συλλογικής εργασίας των ερευνητών του IOBE. Οι απόψεις που εκφράζονται εδώ δεν ανταποκρίνονται κατ' ανάγκη προς αυτές των οργανισμών που υποστηρίζουν, χρηματοδοτούν ή συνεργάζονται με το Ίδρυμα.

Το IOBE

Το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών είναι ιδιωτικός, μη κερδοσκοπικός, κοινωφελής ερευνητικός οργανισμός. Ιδρύθηκε με σκοπό να προωθεί την επιστημονική έρευνα για τα τρέχοντα και αναδυόμενα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και να παρέχει αντικειμενική πληροφόρηση και να διατυπώνει προτάσεις οι οποίες είναι χρήσιμες στη διαμόρφωση πολιτικής.

Copyright © 2026 Ίδρυμα Οικονομικών & Βιομηχανικών Ερευνών

ISSN 1106 – 4315

Χορηγός τεύχους

Απαγορεύεται η με οιονδήποτε τρόπο ανατύπωση ή μετάφραση οποιουδήποτε μέρους της μελέτης, χωρίς την άδεια του εκδότη.

Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE)
Τσάμη Καρατάσου 11, 117 42 Αθήνα | Τ.: 210 9211200-10
Email: info@iobe.gr, <http://www.iobe.gr>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	5
1 ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ.....	11
2 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.....	18
2.1 Τάσεις και προοπτικές της διεθνούς οικονομίας.....	18
A. Το παγκόσμιο περιβάλλον.....	18
B. Οικονομίες της ΕΕ και της Ευρωζώνης.....	28
2.2 Το οικονομικό περιβάλλον στην Ελλάδα.....	35
A. Οικονομικό κλίμα.....	35
B. Δημοσιονομικές εξελίξεις.....	42
Γ. Χρηματοπιστωτικό σύστημα.....	50
3 ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.....	59
3.1 Συνιστώσες του ΑΕΠ.....	59
A. Πρόσφατες εξελίξεις.....	59
B. Παραδοχές και προβλέψεις.....	64
3.2 Τάσεις σε βασικούς τομείς.....	81
3.3 Εξωτερικό ισοζύγιο.....	97
A. Ανάλυση εξαγωγών και εισαγωγών από εθνικούς λογαριασμούς.....	97
B. Ισοζύγιο Πληρωμών.....	102
3.4 Αγορά εργασίας.....	107
3.5 Τιμές καταναλωτή και παραγωγού.....	119
4 Νέοι αποταμιευτικοί λογαριασμοί για επενδύσεις από τα ελληνικά νοικοκυριά.....	133
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	138

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το IOBE εκδίδει την έκθεσή του για το β' τρίμηνο του 2026, στο πλαίσιο των περιοδικών επισκοπήσεων της ελληνικής οικονομίας. Η έκθεση αναπτύσσεται σε τέσσερις ενότητες, ενώ συνοδεύεται από ένα παράρτημα μακροοικονομικών δεικτών, συγκρίνοντας την επίδοση της Ελλάδας με τις υπόλοιπες χώρες στην Ευρωζώνη. Προηγείται εισαγωγικό κείμενο στο οποίο επισημαίνεται ο ρόλος της παρατεταμένης αβεβαιότητας και οι δύσκολες επιλογές που απαιτούν προσοχή το επόμενο διάστημα. Οι υπόλοιπες ενότητες περιλαμβάνουν τα εξής.

Η πρώτη ενότητα συνιστά μία συνοπτική επισκόπηση της τρέχουσας έκδοσης, στην οποία αναλύονται ακροθιγώς τα βασικά ζητήματά της. Η δεύτερη ενότητα εστιάζει στο γενικότερο οικονομικό περιβάλλον και περιλαμβάνει α) την ανάλυση του διεθνούς περιβάλλοντος στο α' εξάμηνο του 2026, καθώς και τις εξελίξεις και προοπτικές για το υπόλοιπο του 2026, β) την αποτύπωση του οικονομικού κλίματος στην Ελλάδα στο β' τρίμηνο του 2026, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των ερευνών οικονομικής συγκυρίας του IOBE, γ) την εξέλιξη του ισοζυγίου του Κρατικού Προϋπολογισμού την περίοδο Ιανουαρίου-Μαΐου 2026, και δ) τις τάσεις στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα έως και τον Μάιο του 2026.

Η τρίτη ενότητα εστιάζει στις μακροοικονομικές επιδόσεις και προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Καταγράφονται οι πρόσφατες μακροοικονομικές εξελίξεις με έμφαση στο α' τρίμηνο του 2026, ενώ παρουσιάζονται προβλέψεις για το 2026 και το 2027, στη βάση παραδοχών και λαμβάνοντας υπόψη τα πλέον πρόσφατα στοιχεία. Καταγράφονται οι εξελίξεις σε βασικούς παραγωγικούς τομείς στις αρχές του 2026, ενώ παρουσιάζονται οι εξαγωγικές επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας την ίδια περίοδο, μέσα από στοιχεία τόσο εθνικών λογαριασμών όσο και ισοζυγίου πληρωμών. Κατόπιν, αναδεικνύονται οι εξελίξεις στην αγορά εργασίας κατά το α' τρίμηνο του 2026. Εν συνεχεία, αναλύεται η τάση του πληθωρισμού στο α' εξάμηνο του 2026.

Η τέταρτη ενότητα περιλαμβάνει την παρουσίαση των βασικών ευρημάτων από πρόσφατη μελέτη του IOBE, σχετικά με τη δημιουργία κινήτρων για αποταμιευτικούς λογαριασμούς επενδύσεων από τα ελληνικά νοικοκυριά (Κεφάλαιο 4). Η τρέχουσα έκθεση περιλαμβάνει τέσσερα ειδικά πλαίσια. Το πρώτο αναφέρεται στην παρατεταμένη διαταραχή στο Στενό του Ορμούζ και τη διαφοροποίηση στις χώρες προέλευσης των ελληνικών εισαγωγών ενέργειας (ενότητα 2.1Α). Το δεύτερο αποτυπώνει την εξέλιξη των δαπανών σε Έρευνα και Ανάπτυξη σε Ελλάδα και ΕΕ (ενότητα 3.1). Το τρίτο αναδεικνύει την πρόσφατη τάση επέκτασης της τουριστικής περιόδου στην Ελλάδα, καθώς και χαρακτηριστικά αυτής (ενότητα 3.2). Το τέταρτο αφορά περιγραφική ανάλυση σε παράγοντες της ζήτησης κατοικίας που επηρεάζουν το ποσοστό ιδιοκατοίκησης (ενότητα 3.2). Το πέμπτο περιγράφει τη διαχρονική εξέλιξη στο μερίδιο των «ανεργών» νέων, δηλαδή που παραμένουν εκτός εκπαίδευσης, απασχόλησης και κατάρτισης σε Ελλάδα και ΕΕ (ενότητα 3.4).

Σε μεθοδολογικό επίπεδο, η έκθεση αναφέρεται και στηρίζεται σε στοιχεία που ήταν διαθέσιμα μέχρι και τις 10/7/2026. Η επόμενη τριμηνιαία έκθεση του IOBE για την ελληνική οικονομία θα εκδοθεί τον Οκτώβριο του 2026.

ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Η ελληνική οικονομία κινείται με παρόμοιο ρυθμό και χαρακτηριστικά μεγέθυνσης όπως και κατά τους προηγούμενους πολλούς μήνες, χωρίς να εμφανίζονται προς το παρόν σημαντικές μεταβολές σε αυτή την τάση. Ο ρυθμός αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ έχει δείξει τάσεις μικρής υποχώρησης σε σχέση με ό,τι αναμενόταν πριν από ένα χρόνο, παρόμοιες με αυτές πολλών ευρωπαϊκών οικονομιών, παραμένοντας όμως ταυτόχρονα υψηλότερα από τον μέσο όρο της ευρωζώνης. Η υποχώρηση της ανεργίας, που πλέον κινείται πολύ χαμηλότερα και με διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά συγκριτικά με πριν από λίγα χρόνια, φαίνεται πως βρίσκει πλέον κάποια επίπεδα αντίστασης. Ο πληθωρισμός έχει κινηθεί τους τελευταίους πολλούς μήνες σε σαφώς υψηλότερα των επιθυμητών επίπεδα, και υψηλότερα από τις περισσότερες ευρωπαϊκές οικονομίες. Η χρηματοδότηση επιχειρήσεων και νοικοκυριών κινείται γενικά ομαλά, με ζητούμενο όμως την υποστήριξη περισσότερων νέων επενδυτικών σχεδίων. Τα έως τώρα δεδομένα δείχνουν πως οι επιπτώσεις στον εισερχόμενο τουρισμό δεν θα είναι σημαντικές. Συνολικά, η ελληνική οικονομία έχει πληγεί σε ένα βαθμό από τις αναταράξεις στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο περιβάλλον, χωρίς όμως αυτές να την εκτρέψουν.

Υπάρχουν τέσσερις ομάδες ζητημάτων που μπορεί να επηρεάσουν την πορεία της ελληνικής οικονομίας, θετικά ή αρνητικά, και απαιτούν προσοχή κατά το επόμενο διάστημα. Οι εξελίξεις στην κρίση στη Μέση Ανατολή, οι προκλήσεις στην ευρύτερη παγκόσμια οικονομία, οι αποφάσεις οικονομικής πολιτικής κατά την εγχώρια προεκλογική

περίοδο, καθώς και οι συνεχιζόμενες παρεμβάσεις για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας.

Όσον αφορά την κρίση στο Ιράν και την ευρύτερη Μέση Ανατολή, αυτή παραμένει πολύ επικίνδυνη. Η σημαντικότερη πρόσφατη εξέλιξη κατά τους τελευταίους μήνες ήταν η συμφωνία για εκχειρία και αναζήτηση μεσοπρόθεσμη συνεννόησης ανάμεσα στις ΗΠΑ και το Ιράν. Αυτή προσέφερε σημαντική ανακούφιση σε όλες τις πλευρές της παγκόσμιας οικονομίας, με κέντρο τις αγορές ενέργειας. Όμως, ήδη έχει αποδειχθεί σε ένα βαθμό εύθραυστη, καθώς πολεμικές επιχειρήσεις έχουν συνεχιστεί και η σαφήνεια και το πώς μπορεί να υπάρξει μία ισορροπία ανάμεσα στους περιορισμούς και τα κίνητρα των διαφόρων πλευρών απέχει πολύ. Οι ροές του παγκόσμιου εμπορίου, οι αγορές ενέργειας, και οι αλυσίδες εφοδιασμού -ιδίως σε κρίσιμες πρώτες ύλες - αντιδρούν άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά ανάλογα με τις πιο πρόσφατες εξελίξεις, χωρίς όμως να καταγράφεται συνολικά υπεραντίδραση ή, βεβαίως, εφησυχασμός. Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και κυρίως στην περιοχή του Κόλπου, θα δώσουν τον τόνο και για άλλες σημαντικές κατά τους φθινοπωρινούς μήνες, όπως πώς θα εξελιχθεί η εισβολή στην Ουκρανία και οι αποφάσεις για ενίσχυση και προτεραιότητες άμυνας στην Ευρώπη.

Η κρίση στη Μέση Ανατολή παραμένει επικίνδυνη

Οι γεωπολιτικές εξελίξεις φυσικά επηρεάζουν και επηρεάζονται και από άλλες στην παγκόσμια οικονομία. Ένα πλέγμα θεμάτων που απαιτεί προσοχή αφορά τις εξελίξεις στη χρηματοδότηση και επενδύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Η αυξανόμενη δανειακή επιβάρυνση πολλών σημαντικών οικονομιών, όπως πολλές μεγάλες της Ευρώπης αλλά και οι ΗΠΑ, ακόμη και αν αμβλύνεται σε ένα βαθμό μέσω του πληθωρισμού, μειώνει τους βαθμούς ελευθερίας κρατών ως προς την οικονομική πολιτική τους, ενώ διευκολύνει τη δημοσιονομική κυριαρχία επηρεάζοντας και τη νομισματική πολιτική. Σε παγκόσμιο επίπεδο, ένα όλο και μεγαλύτερο μέρος της χρηματοδότησης και των επενδύσεων κατευθύνεται σε κάθε είδους έρευνα και άλλες δράσεις γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη. Το τότε και πώς θα υπάρξει ευρύτερη διάχυση θετικών επιδράσεων στην λοιπή οικονομία, το πώς θα υπάρξει κατανομή των κερδών στις επιχειρήσεις, καθώς και οι παρεπόμενες τεράστιες ανάγκες σε ενέργεια και άλλους πόρους, θα επηρεάσουν επόμενα και τις αγορές μετοχών και ομολόγων. Καθώς οι σχετικές εξελίξεις θα χαρακτηρίζονται από ασυνέχειες και αβεβαιότητες, δεν μπορεί να αποκλείονται διαταραχές κατά τη χρηματοδότηση επιχειρήσεων, ολόκληρων τομέων ή και κρατών.

Χρηματοδότηση και επενδύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη

Ως προς το εσωτερικό της χώρας, τα ζητήματα μπορούν να ομαδοποιηθούν, αφενός στην επίδραση της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου που ουσιαστικά έχει ξεκινήσει και αφετέρου σε περισσότερο μεσοπρόθεσμες επιλογές για την οικονομία. Ενόψει των

Κατευθύνσεις και επιλογές πολιτικής

επόμενων βουλευτικών εκλογών, ο ακριβής χρόνος των οποίων έχει έρθει πρόσφατα στο πολιτικό επίκεντρο, είναι σημαντικό τους επόμενους μήνες, να υπάρξει συνειδητοποίηση πως, παρά τα πολλά και σημαντικά βήματα των τελευταίων ετών, η θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας τα επόμενα χρόνια δεν είναι διασφαλισμένη αλλά εξαρτάται από τις κατευθύνσεις και τις επιλογές πολιτικής. Από τη μία πλευρά, η ισορροπία στο δημόσιο ταμείο και στην ομαλή εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους δεν επιτυγχάνεται αυτόματα, χρειάζεται αξιοπιστία, εγγήγορη και ικανότητα για προσαρμογές σε επόμενες κρίσεις. Συνεπώς, στο βαθμό που θα υπάρχουν ανακοινώσεις για παροχές που δυνητικά επιβαρύνουν το δημόσιο ταμείο και την παραγωγική οικονομία για προεκλογικούς λόγους, η συνολική αρνητική επίδραση αυτών στην οικονομία θα είναι σημαντική. Από την άλλη πλευρά, και η ίδια η θετική δημοσιονομική πορεία εξαρτάται από τους ρυθμούς και σύνθεση της ανάπτυξης, καθώς επηρεάζονται σχετικά τα φορολογικά έσοδα, ενώ διαφοροποιούνται και οι ανάγκες για δημόσιες δαπάνες. Συνεπώς, η προεκλογική δυναμική και οι πολιτικές αποφάσεις στη συνέχεια θα είναι κρίσιμης σημασίας να ενισχύσουν και όχι να υποβιβάζουν τις αναπτυξιακές προοπτικές της οικονομίας.

Άλλωστε, η ενδυνάμωση της οικονομίας μεσοπρόθεσμα και επόμενα, παραμένει κεντρικό ζητούμενο, σε συνέχεια της τροχιάς συνολικής σταθεροποίησης που έχει επιτευχθεί μετά τη λήξη των μνημονίων και της κρίσης χρέους. Μία κεντρική παρατήρηση είναι πως μετά την κρίση χρέους και κατόπιν και των επιπλέον ανισορροπιών που προκάλεσε η πανδημία, η ζήτηση συνολικά στην οικονομία έχει τρέξει γρηγορότερα από την προσφορά. Αυτό ισχύει σε πολλές επιμέρους αγορές προϊόντων και υπηρεσιών, συμπεριλαμβάνοντας τη στέγαση, και εκφράζεται ως πίεση για αύξηση τιμών. Αυτές, στη συνέχεια, έχουν συνέπειες στα πραγματικά εισοδήματα των νοικοκυριών αλλά και στην κατανομή των αγαθών ανάμεσα στα νοικοκυριά. Σχετικά, είναι κρίσιμες οι επιπτώσεις τόσο στον πληθωρισμό όσο και στο εξωτερικό ισοζύγιο της χώρας. Δεδομένου αυτού του προβλήματος, άμεση προτεραιότητα είναι η υποβοήθηση μέτρων αύξησης της προφοράς, όπως με την ενίσχυση επενδύσεων, όπου υπάρχει υστέρηση, την υποστήριξη της μισθωτής εργασίας, μέσω μείωσης της φορολογικής και ασφαλιστικής επιβάρυνσης, και συνολικά της ενίσχυσης της παραγωγικότητας με αύξησης της αποτελεσματικότητας των αγορών και του δημόσιου τομέα.

Η συνολική ζήτηση στην οικονομία έχει τρέξει γρηγορότερα από την προσφορά.

Συνοπτικά, η ελληνική οικονομία κατά το τελευταίο διάστημα έχει πληγεί, ωστόσο σε μικρό μόνο βαθμό, από τις εξελίξεις στο ευρύτερο περιβάλλον της, χωρίς να έχει αλλοιωθεί η υφιστάμενη δυναμική της. Η ενδυνάμωσή της ώστε να επιτευχθούν υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης κατά τα επόμενα χρόνια, ιδίως δεδομένων νέων προκλήσεων στο διεθνές περιβάλλον, είναι εφικτή, όμως διέρχεται από την κατάλληλη επιλογή προτεραιοτήτων οικονομικής πολιτικής.

Κομβική η ενίσχυση της παραγωγικότητας

1 ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Διεθνές περιβάλλον: Η παγκόσμια οικονομία επιβραδύνεται ήπια εν μέσω υψηλού πληθωρισμού ενέργειας

Η παγκόσμια οικονομία παρουσιάζει ανθεκτικότητα εν μέσω γεωπολιτικών συγκρούσεων, καθώς συνέχισε να μεγεθύνεται το α' τρίμηνο του 2026, με τον ρυθμό ανάπτυξης να ενισχύεται ελαφρώς. Οι οικονομίες των χωρών του ΟΟΣΑ αναπτύχθηκαν με ετήσιο ρυθμό +1,7% το πρώτο τρίμηνο, από +1,6% το προηγούμενο τρίμηνο, αλλά χαμηλότερα από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (+1,8%). Ο παρατεταμένος πόλεμος και οι εύθραυστες εκχειρίδες στη Μέση Ανατολή, με νέα επεισόδια έντασης να καταγράφονται στις αρχές Ιουλίου, επανέφερε πληθωριστικές πιέσεις, κυρίως μέσα από αυξήσεις στις τιμές ενέργειας, καθώς και καθοδικούς κινδύνους στον ρυθμό μεγέθυνσης για το τρέχον έτος. Η παρατεταμένη διαταραχή των διελεύσεων από το Στενό του Ορμούζ, δημιουργεί προκλήσεις για το διεθνές εμπόριο και τη ναυτιλία, με άμεσες επιδράσεις και στην ελληνική οικονομία, όπως περιγράφεται σε ειδικό πλαίσιο της ενότητας 2.1.

Βάσει των προβλέψεων του ΟΟΣΑ (Ιούνιος 2026), εκτιμάται επιβράδυνση της παγκόσμιας ανάπτυξης σε +2,8% το 2026 (+2,1% σε περίπτωση δυσμενούς σεναρίου), σε σχέση με +3,3% το 2025. Ο πληθωρισμός επιταχύνεται εκ νέου λόγω της εκτόξευσης των ενεργειακών τιμών από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, με τον γενικό δείκτη στις χώρες του ΟΟΣΑ να αυξάνεται τον Μάιο του 2026 κατά +4,6% και τον δομικό πληθωρισμό στο +3,8%. Οι νομισματικές αρχές στρέφονται εκ νέου προς αυστηρότερη νομισματική πολιτική, με την ΕΚΤ και την Τράπεζα της Ιαπωνίας να αυξάνουν τα επιτόκιά τους και τη Fed να υιοθετεί πιο επιφυλακτική στάση. Σε συνέχεια επιβράδυνσης που καταγράφηκε το πρώτο τετράμηνο, η αύξηση του όγκου παγκοσμίου εμπορίου εκτιμάται σε +2,8% (ΔΝΤ, Απρίλιος 2026), από +2,6% προηγούμενης εκτίμησης και +5,1% το 2025. Εκτενέστερη ανάλυση των εξελίξεων στο διεθνές περιβάλλον παρουσιάζεται στην ενότητα 2.1Α.

Ευρωπαϊκή οικονομία: Επιβράδυνση οικονομικής δραστηριότητας και στενότητα δημοσιονομικού χώρου

Το α' τρίμηνο του 2026, ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ σε ΕΕ-27 και Ευρωζώνη επιβραδύνθηκε σημαντικά σε +0,7% και +0,3% αντίστοιχα. Σε εποχικά διορθωμένη τριμηνιαία βάση καταγράφηκε οριακή συρρίκνωση, για πρώτη φορά από το 2022. Σε

ετησιοποιημένη μορφή, και στις 21 χώρες μέλη της ΕΖ καταγράφεται θετικός ετήσιος ρυθμός μεταβολής του ΑΕΠ το α' τρίμηνο του 2026, με μικρότερο ρυθμό στη Γερμανία, με +0,3%. Το οικονομικό κλίμα υποχώρησε απότομα στην Ευρώπη τον Μάρτιο και το β' τρίμηνο του 2026 λόγω του πολέμου στη Μέση Ανατολή και της όξυνσης της σχετικής αβεβαιότητας.

Ο ρυθμός πληθωρισμού σε ΕΕ-27 και Ευρωζώνη κυμάνθηκε το α' εξάμηνο του 2026, σε +2,7% και +2,5% αντίστοιχα, από +2,3% και +2,0% στο α' τρίμηνο. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ αύξησε τα βασικά επιτόκια κατά 25 μ.β. τον Ιούνιο, για πρώτη φορά μετά από τρία έτη, με τις αγορές να αναμένουν περαιτέρω μικρή αύξηση των βασικών επιτοκίων το 2026.

Σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Ιούνιος 2026), η οικονομία της Ευρωζώνης αναμένεται να αναπτυχθεί με ρυθμό +0,8% το 2026 (έναντι +0,9% τον Μάρτιο) και 1,2% το 2027 στο βασικό σενάριο. Ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη αναμένεται να ενισχυθεί στο +3,0% το 2026 (έναντι 2,1% το 2025) και 2,3% το 2027.

Η παρατεταμένη ένταση στη Μέση Ανατολή, η πληθωριστική πίεση από τις διεθνείς τιμές ενέργειας, σε συνδυασμό με τον συνεχιζόμενο πόλεμο στην Ουκρανία, την ένταση στις ευρω-ατλαντικές σχέσεις και τα υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα σε χώρες του πυρήνα της Ευρωζώνης, εγείρουν προκλήσεις για την ανάκαμψη της Ευρωπαϊκής οικονομίας και μεσοπρόθεσμη σταθερότητα των τιμών. Οι τάσεις στην Ευρωπαϊκή οικονομία παρουσιάζονται αναλυτικά στην ενότητα 2.1Β.

Ηπιότερη εγχώρια οικονομική μεγέθυνση στο α' τρίμηνο

Επιβραδύνθηκε ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ σε +2,0% το α' τρίμηνο του 2026 (από +2,3% στο προηγούμενο τρίμηνο), υψηλότερος από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης (+1,2%). Σε εποχικά διορθωμένα στοιχεία, το ΑΕΠ αυξήθηκε σε σχέση με το δ' τρίμηνο κατά +0,2% (από +0,7% το προηγούμενο τρίμηνο).

Η αύξηση του ΑΕΠ προήλθε από ηπιότερη αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης (+0,7% y-o-y), των παγίων επενδύσεων (+12,1% y-o-y) καθώς και της βελτίωσης του εξωτερικού ισοζυγίου. Εν αντιθέσει, οι συνολικές επενδύσεις παρέμειναν στάσιμες y-o-y, λόγω έντονης μείωσης των αποθεμάτων. Στο εξωτερικό ισοζύγιο, η θετική επίδοση των συνολικών εξαγωγών (+2,4%), λόγω αύξησης των εξαγωγών αγαθών (+2,8%) και υπηρεσιών (+3,1%), υπερκέρασε την αύξηση των συνολικών εισαγωγών (+0,5%), που προέκυψε από αύξηση των εισαγωγών υπηρεσιών (+3,2%) και μείωση των εισαγωγών αγαθών (-0,6%). Ως εκ τούτου, το έλλειμμα του εξωτερικού ισοζυγίου σε εθνολογιστικούς όρους υποχώρησε κατά περίπου €330 εκατ. σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Στις θετικές εξελίξεις κατά το α' τρίμηνο του 2026, συνεχίζεται η επίδοση υψηλότερου ρυθμού εγχώριας ανάπτυξης σε σχέση με τον μέσο όρο στην Ευρωζώνη (βλέπε Παράρτημα), η ανθεκτικότητα των εξαγωγών, παρά τις διαταραχές στην εξωτερική ζήτηση. Στις αρνητικές εξελίξεις συγκαταλέγεται η αρνητική επίδοση των συνολικών επενδύσεων και ο υψηλότερος ρυθμός πληθωρισμού από τον μέσο όρο στην Ευρωζώνη. Αναλυτική παρουσίαση των μακροοικονομικών επιδόσεων το α' τρίμηνο του 2026 περιλαμβάνεται στην ενότητα 3.1Α.

Μικτή εικόνα ανά τομέα: ενίσχυση σε Βιομηχανία και Κατασκευές, κάμψη στο Λιανεμπόριο, σε καμπή οι προσδοκίες στις Υπηρεσίες

Η Βιομηχανική παραγωγή αυξήθηκε στο πρώτο πεντάμηνο του 2026, κατά +4,7%, σε συνέχεια ανόδου +4,2% την ίδια περίοδο το 2025. Στις Κατασκευές καταγράφηκε ισχυρή ανάκαμψη με άνοδο στον δείκτη παραγωγής το α' τρίμηνο του 2026 κατά +16,6%, παράλληλα με σημαντική ενίσχυση της οικοδομικής δραστηριότητας (νέες άδειες +14,1%). Διατηρήθηκε η άνοδος του κύκλου εργασιών στους βασικούς κλάδους των Υπηρεσιών το α' τρίμηνο, με επιβράδυνση στις μεταφορές και τον τουρισμό και οριακή επιδείνωση των επιχειρηματικών προσδοκιών το α' εξάμηνο. Στον Τουρισμό, το α' τρίμηνο του 2026 καταγράφηκε αύξηση στον δείκτη κύκλου εργασιών σε καταλύματα κατά +3,1% (αντί +10,1% το 2025), αλλά και μείωση στην Εστίαση κατά +1,9%. Τέλος, το Λιανικό Εμπόριο κατέγραψε μείωση του όγκου πωλήσεων κατά +2,9% το α' τετράμηνο του 2026, έναντι αύξησης κατά -10,1% ένα έτος νωρίτερα. Αντίθετα, οι προσδοκίες στο Λιανικό Εμπόριο το α' εξάμηνο του 2026 καταγράφουν θετική τάση. Οι βραχυχρόνιες τάσεις σε βασικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας αναδεικνύονται στην ενότητα 3.2.

Ένα πρώτο Ειδικό Πλαίσιο στο τέλος της ενότητας αναδεικνύει την επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου στην Ελλάδα. Ένα δεύτερο Ειδικό Πλαίσιο περιγράφει μεταβολές της ζήτησης κατοικίας που επηρεάζουν τις πρόσφατες τάσεις στην ιδιοκατοίκηση.

Εμπορικό έλλειμμα υπό την επίδραση και των ενεργειακών αγαθών

Στους εθνικούς λογαριασμούς, οι εξαγωγές προϊόντων κατέγραψαν αύξηση σε ονομαστικούς όρους, στο α' τετράμηνο του 2026, με ρυθμό 11,3%, ενώ εξαιρουμένων των πετρελαιοειδών και πλοίων κατέγραψαν άνοδο κατά +3,7%. Στην πλευρά των εισαγωγών προϊόντων, καταγράφηκε αύξηση την ίδια περίοδο σε τρέχουσες τιμές, με ετήσιο ρυθμό 3,3%. Ως αποτέλεσμα, μειώθηκε το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου κατά €0,9 δισεκ., σε €10,4 δισεκ. το α' τετράμηνο του 2026. Στα θετικά, διατηρήθηκε υψηλός ο βαθμός εξωστρέφειας (σύνολο εμπορικών ροών προς ΑΕΠ) για την ελληνική οικονομία, ενώ ευκαιρίες για τις ελληνικές εξαγωγές δημιουργούν οι πρόσφατες συμφωνίες μεταξύ ΕΕ-Mercosur και ΕΕ-Ινδίας, οι οποίες ωστόσο εκκρεμεί να εφαρμοστούν.

Από την πλευρά του Ισοζυγίου Πληρωμών, στο α' τετράμηνο του 2026, καταγράφηκε έλλειμμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών στα €8,3 δισεκ., έναντι €7,3 δισεκ. την ίδια περίοδο πέρυσι. Βελτίωση σημειώθηκε στα ισοζύγια αγαθών και υπηρεσιών, ενώ επιδείνωση καταγράφηκε στα πρωτογενή και δευτερογενή εισοδήματα. Σημειώνεται ότι το έλλειμμα του Ισοζυγίου Αγαθών και Υπηρεσιών χωρίς καύσιμα και πλοία διευρύνθηκε οριακά το α' τετράμηνο στα €7,5 δισεκ. από €7,3 δισεκ. το 2025. Αναλυτικότερα οι εξελίξεις στο εξωτερικό ισοζύγιο περιγράφονται στην ενότητα 3.3.

Ανακοπή της πτωτικής τάσης της ανεργίας, αλλά με αύξηση συμμετοχής στην εργασία

Το α' τρίμηνο του 2026 καταγράφηκε οριακή άνοδος του ποσοστού ανεργίας στο 10,6% από 10,4% το ίδιο τρίμηνο του 2025. Η ετήσια αύξηση του ποσοστού ανεργίας ήταν αποτέλεσμα της αύξησης του αριθμού των ανέργων (+20,3 χιλ.). Αντιθέτως, θετικό ήταν το ισοζύγιο προσλήψεων-αποχωρήσεων στον ιδιωτικό τομέα το α' τρίμηνο του 2026, κατά 54,9 χιλ. άτομα, οριακά υψηλότερο από το α' τρίμ. του 2025 (+53,1 χιλ.).

Οι τομείς με τη μεγαλύτερη ετήσια άνοδο στην απασχόληση ήταν η παροχή υπηρεσιών (+67,6 χιλ. απασχολούμενοι), οι επαγγελματικές και τεχνικές δραστηριότητες (+25,3 χιλ. απασχολούμενοι) και η μεταποίηση (+23,4 χιλ. απασχολούμενοι). Η μεγαλύτερη πτώση απασχόλησης καταγράφηκε στον πρωτογενή τομέα (-43,0 χιλ.). Επιπλέον, το α' τρίμηνο του 2026 το μισθολογικό κόστος κατέγραψε ετήσια αύξηση κατά 6,7%.

Στις θετικές τάσεις, το ποσοστό απασχόλησης του ηλικιακά ενεργού πληθυσμού αυξήθηκε σε ετήσια βάση το α' τρίμηνο του 2026, μειώνοντας την απόκλιση από τον μέσο Ευρωπαϊκό όρο σε 6,6 π.μ. Παράλληλα, αύξηση σημείωσε το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας το α' τρίμ. του 2026 (53,2% για τους άνω των 15 ετών), κατά 1,0 ποσοστιαία μονάδα σε σχέση με πέρυσι.

Η απασχόληση αναμένεται να ενισχυθεί, αν και ηπιότερα, το 2026 και το 2027, κυρίως λόγω της ανοδικής τάσης σε επενδύσεις και σε επιμέρους τομείς της βιομηχανίας και των υπηρεσιών. Το ποσοστό ανεργίας, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του IOBE, αναμένεται να διαμορφωθεί στην περιοχή του 8,7% το 2026 και 8,2% το 2027. Αναλυτικότερα οι εξελίξεις και προσδοκίες για την τάση στην αγορά εργασίας περιλαμβάνονται στην ενότητα 3.4.

Το Ειδικό Πλαίσιο στο τέλος της ενότητας εξετάζει την εξέλιξη του μεριδίου των «ανενεργών» νέων σε Ελλάδα και Ευρώπη, δηλαδή των νέων εκτός απασχόλησης και προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Η άνοδος των τιμών ενέργειας πυροδοτεί ευρύτερες εγχώριες πληθωριστικές πιέσεις

Ο πληθωρισμός καταγράφηκε στο +4,0% (ΔΤΚ) και +3,8% (ΕνΔΤΚ) στο α' εξάμηνο του 2026, έναντι πληθωρισμού +2,5% (ΔΤΚ) και +2,9% (ΕνΔΤΚ) στο σύνολο του 2025. Ο εγχώριος ρυθμός πληθωρισμού παραμένει υψηλότερος του μ.ό. της ΕΖ (Παράρτημα, διάγραμμα 4). Σημαντικό μέρος της πίεσης το α' εξάμηνο του 2026, ειδικά μετά το ξέσπασμα του πολέμου στη Μέση Ανατολή, παρατηρείται σε κλάδους αγαθών, όπως η ενέργεια και η διατροφή και υπηρεσιών, όπως η στέγαση, η εστίαση και οι μεταφορές.

Βασικές υποθέσεις για την πρόβλεψη του πληθωρισμού αποτελούν: (α) η εξέλιξη της τιμής του πετρελαίου Brent αποτιμημένη σε ευρώ, η οποία αναμένεται ετησίως μεσοσταθμικά να καταγράψει σημαντική άνοδο το 2026 και ήπια κάμψη το 2027, στη βάση των παραδοχών της ΕΚΤ (β) η εξέλιξη της καταναλωτικής ζήτησης, η οποία αναμένεται να καταγράψει άνοδο στην περιοχή του +1,7% το 2026 και 1,8% το 2027. Σε αυτό το πλαίσιο, αναμένεται πως ο εγχώριος ρυθμός πληθωρισμού θα κυμανθεί στην περιοχή του +3,7% το 2026 και +2,7% το 2027. Η ενότητα 3.5 περιγράφει αναλυτικότερα τις πρόσφατες τάσεις στις τιμές καταναλωτή και παραγωγού, καθώς και προσδοκίες για την εξέλιξή τους το 2026 και το 2027.

Μικρή βελτίωση στο εγχώριο οικονομικό κλίμα το β' τρίμηνο

Ήπια βελτίωση κατέγραψε ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος στην Ελλάδα κατά το β' τρίμηνο του 2026 σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο (107,4 μον.). Μικρή εξασθένιση καταγράφηκε σε σύγκριση και με το αντίστοιχο περυσινό τρίμηνο (106,5 μον.). Οι επιχειρηματικές προσδοκίες ενισχύθηκαν σημαντικά στο β' τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο στις Κατασκευές, ηπιότερα στη Βιομηχανία και τις Υπηρεσίες, ενώ παρέμειναν αμετάβλητες στο Λιανικό εμπόριο. Ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης εξασθένησε ήπια την περίοδο Απριλίου-Ιουνίου έναντι του προηγούμενου τριμήνου, στις -53,2 (από -50,7) μονάδες.

Παράλληλα, κινείται ελαφρώς χαμηλότερα σε σχέση με ένα χρόνο νωρίτερα (-45,5 μον.). Σημαντική υποχώρηση κατέγραψαν οι δείκτες προσδοκιών και κλίματος τον Μάρτιο, σε συνέχεια της σύρραξης στη Μέση Ανατολή. Αναλυτική περιγραφή των τάσεων στις συνιστώσες του οικονομικού κλίματος περιλαμβάνεται στην ενότητα 2.2Α.

Συνέχιση επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων

Το α' πεντάμηνο του 2026, η εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού συνέχισε να κινείται ταμειακά καλύτερα από τον στόχο, αφού καταγράφηκε πλεόνασμα €103 εκατ. (0,0% του ΑΕΠ), έναντι στόχου για έλλειμμα €2.176 εκατ. στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026 και ταμειακό πλεόνασμα €1.875 εκατ. το ίδιο διάστημα του 2025. Παράλληλα καταγράφηκε ταμειακό πρωτογενές πλεόνασμα ύψους €3.650 εκατ. (1,4% του ΑΕΠ), έναντι στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα €1.243 εκατ.. Η μικρή επιδείνωση του ταμειακού ισοζυγίου σε σχέση με πέρυσι, οφείλεται στην μεγαλύτερη αύξηση των δαπανών (+11,1%) η οποία αντιστάθμισε την αύξηση των καθαρών εσόδων (+4,3%), καθώς και σε ετεροχρονισμούς στην καταγραφή δαπανών. Σε δεδουλευμένη βάση, το αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης ήταν πρωτογενές πλεόνασμα 4,9% το 2025 (έναντι στόχου για 2,4%) με μείωση του χρέους της γενικής κυβέρνησης σε 146,1% του ΑΕΠ. Η αποτύπωση των εξελίξεων στα δημόσια οικονομικά παρουσιάζεται στην ενότητα 2.2Β.

Άνοδος των ιδιωτικών καταθέσεων και τραπεζική πιστωτική επέκταση

Μεταξύ των θετικών τάσεων στα θεμελιώδη μεγέθη των τραπεζών στο πρώτο πεντάμηνο του 2026 καταγράφηκε σημαντική αύξηση των ιδιωτικών καταθέσεων, υψηλή πιστωτική επέκταση προς τις επιχειρήσεις, σταδιακά αυξανόμενη πιστωτική επέκταση προς τα νοικοκυριά, ενώ, παρά τη διεθνή άνοδο του κόστους χρήματος, διατηρήθηκε σχετικά σταθερό το διαφορικό κόστος νέου δανεισμού του δημοσίου τομέα με άλλες χώρες της ΕΖ. Το ποσοστό των Μη Εξυπηρετούμενων Δανείων (ΜΕΔ) στα βιβλία των τραπεζών παραμένει χαμηλό συγκριτικά με την περασμένη δεκαετία, παρά την οριακή αύξηση το α' τρίμηνο του 2026.

Μεταξύ των αρνητικών τάσεων και προκλήσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, το κόστος νέας χρηματοδότησης ιδιωτικού και δημοσίου τομέα αυξήθηκε το δεύτερο τρίμηνο του έτους, η ζήτηση για στεγαστικά δάνεια παραμένει αδύναμη, η έκθεση των τραπεζών σε κρατικά ομόλογα καταγράφεται υψηλότερη από τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες, ενώ το ποσοστό των κόκκινων δανείων εκτός τραπεζικών ισολογισμών παραμένει υψηλό, όπως και το μερίδιο αναβαλλόμενης φορολογίας στα ίδια κεφάλαια των τραπεζών.

Οι πρόσφατες τάσεις και προκλήσεις για το εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα περιγράφονται αναλυτικά στην ενότητα 2.2Γ.

Μακροοικονομικές εκτιμήσεις για το 2026 και το 2027

Το βασικό σενάριο ακολουθεί τις παραδοχές του βασικού σεναρίου της ΕΚΤ (Ιούνιος 2026). Η εγχώρια ζήτηση αναμένεται να συνεχίσει να αποτελεί οδηγό ηπιότερης πλέον μεγέθυνσης, ενώ οι πάγιες επενδύσεις προβλέπεται να διατηρήσουν τη δυναμική τους, χάρη στην τελική φάση υλοποίησης του Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας και το υψηλό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ). Οι βασικοί κίνδυνοι συνίστανται στις γεωπολιτικές εντάσεις, την εξασθένιση

της εξωτερικής ζήτησης, τη σταδιακή αύξηση του κόστους χρήματος, το διαρθρωτικά υψηλό εξωτερικό έλλειμμα και τον επίμονα υψηλό δομικό πληθωρισμό.

Οι παραδοχές του βασικού σεναρίου καθώς και οι προβλέψεις ανά συνιστώσα του ΑΕΠ περιγράφονται στην ενότητα 3.1Β. Συνοψίζοντας, για το 2026, το IOBE διατηρεί την πρόβλεψη για ετήσια ανάπτυξη +1,8% σε σταθερές τιμές, με καθοδικούς κινδύνους που απορρέουν από το διεθνές περιβάλλον, αλλά και ανοδική προοπτική σε περίπτωση που η επίδοση στον τουρισμό ξεπεράσει τις προσδοκίες. Ως προς τις συνιστώσες της ανάπτυξης στο βασικό σενάριο για το 2026, αναμένεται αύξηση των πάγιων επενδύσεων (+7,6%) και των εξαγωγών (+2,0%), επιβράδυνση της ιδιωτικής κατανάλωσης (+1,6%), με επιδείνωση του ελλείμματος στο εξωτερικό ισοζύγιο, καθώς οι εισαγωγές αυξάνονται κατά +3,0%. Ο μέσος πληθωρισμός στο βασικό σενάριο για το 2026 αναμένεται να διαμορφωθεί στο +3,7%, υψηλότερα από τον μέσο όρο στην Ευρωζώνη, ενώ η ανεργία εκτιμάται ότι θα μειωθεί στην περιοχή του 8,7%.

Για το 2027, το IOBE αναμένει οριακή επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης σε +2,0%, με καθοδικούς κινδύνους που απορρέουν από την αβεβαιότητα στο διεθνές περιβάλλον και τις εγχώριες πληθωριστικές πιέσεις. Πέρα από τις συνιστώσες του ΑΕΠ που παρουσιάζονται στον Πίνακα, σημαντική συνεισφορά στο ρυθμό μεγέθυνσης θα έχει η αναμενόμενη επιτάχυνση της οικονομίας της Ευρωζώνης, οι συνεχιζόμενες επιδράσεις από το τελικό σκέλος εφαρμογής του Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, καθώς και η ώθηση στην καταναλωτική εμπιστοσύνη που συνήθως καταγράφεται τα έτη που πραγματοποιούνται εκλογές.

Πίνακας 1.1

Μακροοικονομικές προβλέψεις IOBE (Ιούλιος 2026) - (σε σταθερές αγοραίες τιμές, ετήσιες % μεταβολές, εκτός αν αναγράφεται διαφορετικά)

	2025 (πραγμ.)	2026 (πρόβλεψη)	2027 (πρόβλεψη)
ΑΕΠ	2,2%	1,8%	2,0%
Κατανάλωση	1,6%	1,7%	1,8%
Ιδιωτική Κατανάλωση	1,9%	1,6%	1,9%
Δημόσια Κατανάλωση	0,4%	2,0%	1,4%
Ακαθάριστες Επενδύσεις	-3,4%	5,2%	7,7%
Ακαθάριστες Πάγιες Επενδύσεις	8,3%	7,6%	8,5%
Εξαγωγές	1,7%	2,0%	2,5%
Εισαγωγές	-1,1%	3,0%	4,2%
Ρυθμός πληθωρισμού (ΕνΔΤΚ)	2,9%	3,7%	2,7%
Ανεργία (% εργατικού δυναμικού)	8,9%	8,7%	8,2%

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ για το 2025, εκτιμήσεις IOBE για το 2026 και 2027.

Η πρόβλεψη στο βασικό σενάριο μακροοικονομικών προβλέψεων του IOBE (Πίνακας 1.1) εγκυμονεί θετικές προοπτικές αλλά και κινδύνους τόσο για το 2026, κυριότερα για το 2026, οι οποίοι και αναφέρονται αναλυτικά στην ενότητα 3.1Β.

Ειδική μελέτη: Νέοι αποταμιευτικοί λογαριασμοί για επενδύσεις από τα ελληνικά νοικοκυριά

Η μελέτη προτείνει τη δημιουργία δύο συμπληρωματικών προγραμμάτων εθελοντικής μακροχρόνιας αποταμίευσης για τον ευρύ πληθυσμό, με φορολογικά κίνητρα, στο πρότυπο καλών διεθνών πρακτικών. Αφενός προτείνεται ένας ατομικός Αποταμιευτικός Επενδυτικός Λογαριασμός (ΑΠΕΛ) για μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε χαρτοφυλάκια κινητών αξιών που πληρούν ορισμένα χαρακτηριστικά. Αφετέρου, προτείνεται ένας Παιδικός Αποταμιευτικός Επενδυτικός Λογαριασμός (ΠΑΠΕΛ), με τη γέννηση κάθε παιδιού, με δυνατότητα συστηματικών εισφορών από τους γονείς τις οποίες επιδοτεί αναλογικά το δημόσιο, με πόρους που επενδύονται μακροπρόθεσμα και δύνανται να χρησιμοποιηθούν χωρίς καμία φορολογική επιβάρυνση, όταν το παιδί ενηλικιωθεί.

Η εφαρμογή στοχευμένων κινήτρων για τη μακροχρόνια αποταμίευση μπορεί να λειτουργήσει ως ισχυρός μοχλός ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία, κινητοποιώντας νέες επενδύσεις, ενισχύοντας το εισόδημα και δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας. Στοχευμένα κίνητρα για μακροχρόνιους αποταμιευτικούς λογαριασμούς εκτιμάται ότι έχουν σημαντικά θετικές επιδράσεις, πολλαπλάσιες του δημοσιονομικού κόστους που προκαλούν βραχυχρόνια. Σύμφωνα με την μελέτη, κάθε €1 δημοσιονομικού κόστους για την εφαρμογή των κινήτρων μπορεί να συντελέσει σε μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού εθνικού εισοδήματος κατά έως και €2 σε βάθος 5-ετίας. Παράλληλα, σε βάθος 5-ετίας, με μέσο ετήσιο δημοσιονομικό κόστος περίπου €100 εκατ., οι καθαρές νέες επενδύσεις στην οικονομία εκτιμάται ότι μπορούν να ξεπεράσουν τα €300 εκατ. ετησίως. Μια περίληψη των βασικών ευρημάτων παρουσιάζεται στο Κεφάλαιο 4.

2 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

2.1 Τάσεις και προοπτικές της διεθνούς οικονομίας

A. Το παγκόσμιο περιβάλλον

- Βάσει της έκθεσης Ιουνίου του ΟΟΣΑ, για το 2026 εκτιμάται ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας κατά +2,8% υπό το σενάριο περιορισμένης διάρκειας ενεργειακής διαταραχής (+2,1% στο δυσμενέστερο σενάριο), ενώ για το 2027 προβλέπεται επιτάχυνση σε +3,1%.
- Ο πληθωρισμός επιταχύνεται εκ νέου λόγω του ενεργειακού σοκ από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, με τον γενικό δείκτη στις χώρες του ΟΟΣΑ να διαμορφώνεται στο +4,6% και τον δομικό στο +3,8% τον Μάιο.
- Οι κεντρικές τράπεζες στρέφονται εκ νέου προς αυστηρότερη νομισματική πολιτική, με την ΕΚΤ και την Τράπεζα της Ιαπωνίας να αυξάνουν τα επιτόκιά τους και τη Fed να υιοθετεί πιο επιφυλακτική στάση.
- Η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή και οι διαταραχές στον εφοδιασμό ενέργειας παραμένουν ο κυρίαρχος κίνδυνος για την παγκόσμια οικονομία, παρά τις εύθραυστες προσπάθειες εκεχειρίας.

Η παγκόσμια οικονομία συνέχισε να μεγεθύνεται το α' τρίμηνο του 2026, με τον ρυθμό ανάπτυξης να ενισχύεται ελαφρώς. Οι οικονομίες των χωρών του ΟΟΣΑ αναπτύχθηκαν με ετήσιο ρυθμό +1,7% το α' τρίμηνο, από +1,6% το προηγούμενο τρίμηνο, αλλά χαμηλότερα σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (+1,8%). Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής του ΑΕΠ στις πλέον αναπτυγμένες οικονομίες (G7) ενισχύθηκε στο +1,6%, από ρυθμό +1,3% το προηγούμενο τρίμηνο, παραμένοντας στα ίδια επίπεδα με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025. Οι 20 μεγαλύτερες οικονομίες του ΟΟΣΑ αναπτύχθηκαν με ρυθμό +3,2%, αμετάβλητο σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, αλλά χαμηλότερα από την ανάπτυξη +3,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025.

Ο πληθωρισμός επιταχύνθηκε εκ νέου τους τελευταίους μήνες, καθώς το ενεργειακό σοκ από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή αντέστρεψε την πορεία αποκλιμάκωσης που είχε καταγραφεί το προηγούμενο διάστημα, ενώ και ο δομικός πληθωρισμός επιταχύνεται. Τον Μάιο του 2026, ο πληθωρισμός στις χώρες του ΟΟΣΑ διαμορφώθηκε στο +4,6%, από +4,4% τον Απρίλιο, ενώ ο δομικός πληθωρισμός (εξαιρώντας δηλαδή ενέργεια και τρόφιμα) ενισχύθηκε στο +3,8%, από +3,6% τον προηγούμενο μήνα. Οι τιμές της ενέργειας εκτινάχθηκαν κατά +15,8% ετησίως, από +13,2% τον Απρίλιο, ενώ οι τιμές των τροφίμων αυξήθηκαν με πιο ήπιο ρυθμό +3,6% τον ίδιο μήνα.

Η κλιμάκωση της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή, με τις συνακόλουθες διαταραχές στη ναυσιπλοΐα από τον Στενό του Ορμούζ και στον εφοδιασμό ενέργειας και λιπασμάτων, αποτέλεσε τον κυρίαρχο παράγοντα διαμόρφωσης του παγκόσμιου οικονομικού περιβάλλοντος το πρώτο εξάμηνο του 2026, αντισταθμίζοντας τη θετική δυναμική που είχε δημιουργηθεί προηγουμένως από τις υψηλές επενδύσεις στην τεχνητή νοημοσύνη και τις ευνοϊκές δημοσιονομικές συνθήκες. Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες κατάπαυσης του πυρός -με τελευταία τη συμφωνία-πλαίσιο ΗΠΑ-Ιράν του Ιουνίου για οριστική διευθέτηση εντός 60 ημερών- η κατάσταση παραμένει εύθραυστη, με νέα επεισόδια έντασης να καταγράφονται ακόμη και τις πρώτες ημέρες του Ιουλίου, ενώ η τιμή του πετρελαίου παραμένει σε ιδιαίτερα ασταθές έδαφος. Οι επίμονες αυξήσεις των τιμών της ενέργειας ωθούν τον πληθωρισμό της G20 προς τα πάνω και οδηγούν σε αυστηρότερες χρηματοοικονομικές συνθήκες, ιδίως στις ασιατικές αγορές. Ως αποτέλεσμα, ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε προς τα κάτω τις προβλέψεις του για την παγκόσμια ανάπτυξη στην έκθεση Ιουνίου 2026, παρουσιάζοντας δύο εναλλακτικά σενάρια: υπό το σενάριο περιορισμένης διάρκειας διαταραχής, στο οποίο η ενεργειακή παραγωγή και το εμπόριο στις χώρες του Κόλπου επανέρχονται σταδιακά σε προ-πολέμου επίπεδα από τα μέσα του 2026, η παγκόσμια ανάπτυξη προβλέπεται σε +2,8% το 2026 και +3,1% το 2027. Υπό το δυσμενέστερο σενάριο παρατεταμένης διαταραχής, η ανάπτυξη περιορίζεται σε +2,1% και +1,8% αντίστοιχα, με ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις για την Ασία, την Ευρώπη και τις αναπτυσσόμενες οικονομίες που είναι πιο ευάλωτες στο σοκ των τιμών ενέργειας και τροφίμων.

Το παγκόσμιο εμπόριο αναμένεται να επιβραδυνθεί σταδιακά, από αύξηση +5,0% το 2025 σε +3,1% το 2026 και +2,9% το 2027, καθώς οι υψηλότερες τιμές ενέργειας και οι περιορισμένες εξαγωγές τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης αναμένεται να συγκρατήσουν την ανάπτυξη του εμπορίου στην Ευρώπη το 2026 σε λιγότερο από το μισό του ρυθμού του 2025, ενώ στις ΗΠΑ η μείωση των δασμών στηρίζει τη συνολική εμπορική δραστηριότητα. Αντίθετα, οι εξαγωγές της Κίνας και άλλων δυναμικών οικονομιών της Ασίας αναμένεται να συνεχίσουν να αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς.

Το β' τρίμηνο του 2026, οι βασικές κεντρικές τράπεζες αναγκάστηκαν να αναθεωρήσουν την πορεία της νομισματικής τους πολιτικής υπό το βάρος του ενεργειακού σοκ που προκάλεσε ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή, με τον έλεγχο του πληθωρισμού να επανέρχεται στο προσκήνιο έναντι των κινδύνων για την ανάπτυξη, σε ένα πλαίσιο περισσότερο εξαρτώμενο από τα οικονομικά δεδομένα (data-dependent), με τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή να αναδεικνύεται στον κύριο μοχλό αβεβαιότητας. Στη ζώνη του ευρώ, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προχώρησε στις 11 Ιουνίου 2026 στην πρώτη αύξηση επιτοκίων από το 2023, κατά 25 μονάδες βάσης, εγκαταλείποντας τη στάση αναμονής που είχε τηρήσει τους προηγούμενους μήνες, καθώς ο εναρμονισμένος πληθωρισμός επιταχύνθηκε στο +3,2% τον Μάιο, ιδίως στον τομέα της ενέργειας και των υπηρεσιών, γεγονός που οδήγησε σε άμεση αντίδραση για τη διασφάλιση της σταθερότητας των τιμών μεσοπρόθεσμα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η Ομοσπονδιακή Τράπεζα

διατήρησε αμετάβλητο το εύρος-στόχο του επιτοκίου των ομοσπονδιακών κεφαλαίων στο 3,50%-3,75% στη συνεδρίαση της 17ης Ιουνίου, την πρώτη υπό τον νέο πρόεδρο Kevin Warsh, με ομόφωνη απόφαση 12-0. Ωστόσο, οι νέες προβολές των μελών της Επιτροπής έγιναν πιο επιθετικές, αποσύροντας την προηγούμενη πρόβλεψη για μείωση επιτοκίων εντός του έτους και αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο αύξησης, με τη διάμεση πρόβλεψη για το τέλος του έτους να διαμορφώνεται στο 3,8%. Αντίστοιχα, η Τράπεζα της Αγγλίας διατήρησε το βασικό της επιτόκιο στο 3,75% για τέταρτη συνεχόμενη φορά στη συνεδρίαση της 17ης-18ης Ιουνίου, με την Επιτροπή Νομισματικής Πολιτικής να ψηφίζει με πλειοψηφία 7-2 υπέρ της διατήρησης (δύο μέλη τάχθηκαν υπέρ αύξησης στο 4,00%), εν μέσω πληθωρισμού 2,8% τον Μάιο. Αντίθετα, η Τράπεζα της Ιαπωνίας προχώρησε στις 16 Ιουνίου σε αύξηση του βασικού επιτοκίου στο 1,00%, το υψηλότερο επίπεδο από το 1995, καθώς ο πληθωρισμός χονδρικής εκτινάχθηκε στο +6,3% τον Μάιο και το γεν παρέμεινε υπό πίεση. Παράλληλα, η κλιμάκωση των μέτρων εμπορικού προστατευτισμού διατηρεί αυξημένη τη γεωπολιτική και μακροοικονομική αβεβαιότητα, περιπλέκοντας το έργο των κεντρικών τραπεζών, οι οποίες καλούνται πλέον να ισορροπήσουν μεταξύ του ελέγχου του πληθωρισμού και της στήριξης της ανάπτυξης, σε ένα περιβάλλον αυξημένης μεταβλητότητας.

Πίνακας 2.1

Διεθνές Περιβάλλον (ετήσια % μεταβολή ΑΕΠ σε σταθερές τιμές, εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά)

Οικονομία	2025	2026		2027	
		Πρόβλεψη	Διαφορά από προηγούμενη πρόβλεψη*	Πρόβλεψη	Διαφορά από προηγούμενη πρόβλεψη*
Παγκόσμια	3,4	2,8	-0,1	3,1	0,1
ΗΠΑ	2,1	2,0	0,0	1,8	0,1
Ιαπωνία	1,1	0,6	-0,3	0,8	-0,1
Καναδάς	1,7	1,2	0,0	1,7	0,0
Ηνωμένο Βασίλειο	1,3	0,9	0,2	1,1	-0,2
Ευρωζώνη	1,4	0,8	0,0	1,2	0,0
Γερμανία	0,4	0,7	-0,1	1,1	-0,4
Γαλλία	0,9	0,7	-0,1	0,8	-0,2
Ιταλία	0,5	0,5	0,1	0,6	0,0
Τουρκία	3,6	3,1	-0,2	3,8	0,0
Κίνα	5,0	4,5	0,1	4,3	0,0
Ινδία	7,6	6,3	0,2	6,4	0,0
Βραζιλία	2,3	1,6	0,1	2,1	0,0
Παγκόσμιο εμπόριο	5,0	3,1	-	2,9	-

*Διαφορά σε ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις προηγούμενες εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ (OECD Economic Outlook, Μάρτιος 2026).

Πηγή: OECD Economic Outlook, Ιούνιος 2026 (σενάριο περιορισμένης διάρκειας ενεργειακής διαταραχής).

Σύμφωνα με την πιο πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ (Ιούνιος 2026), υπό το σενάριο περιορισμένης διάρκειας ενεργειακής διαταραχής προβλέπεται ανάπτυξη +2,8% για το 2026, χαμηλότερα από την εκτίμηση +2,9% του Μαρτίου, ενώ υπό το δυσμενέστερο σενάριο παρατεταμένης διαταραχής η ανάπτυξη περιορίζεται σε +2,1%. Στον Πίνακα 2.1 περιλαμβάνονται οι ετήσιες μεταβολές του ΑΕΠ το 2025 και οι πλέον πρόσφατες προβλέψεις του ΟΟΣΑ (Ιούνιος 2026, σενάριο περιορισμένης διάρκειας διαταραχής) για τις ετήσιες μεταβολές του τα έτη 2026 και 2027, στην παγκόσμια οικονομία και σε επιλεγμένες αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες.

Στην συνέχεια αναλύονται οι πρόσφατες και αναμενόμενες τάσεις στις οικονομίες των σημαντικότερων κρατών και ενώσεων κρατών για το 2026 και το 2027.

Μεταξύ των πλέον ανεπτυγμένων χωρών, οι Ηνωμένες Πολιτείες κατέγραψαν επιτάχυνση της οικονομικής δραστηριότητας το α' τρίμηνο του 2026, με το πραγματικό ΑΕΠ να αυξάνεται με ετησιοποιημένο ρυθμό +2,1% (τρίτη εκτίμηση), έναντι ισχνής ανόδου μόλις +0,5% το τέταρτο τρίμηνο του 2025· σε ετήσια βάση, το ΑΕΠ διευρύνθηκε κατά +2,7%. Η βελτίωση αντανάκλα κυρίως την ισχυρή ανάκαμψη των επιχειρηματικών επενδύσεων (+10,6% ετησιοποιημένα), με τις δαπάνες σε εξοπλισμό να ενισχύονται κατά +15,8% και τις επενδύσεις σε άυλα περιουσιακά στοιχεία κατά +13,8%, αντανακλώντας τη συγκέντρωση της επιχειρηματικής δαπάνης σε δραστηριότητες σχετικές με την τεχνητή νοημοσύνη, ενώ η ιδιωτική κατανάλωση αυξήθηκε με πιο συγκρατημένο ρυθμό +0,5% και η οικιστική επένδυση συρρικνώθηκε για πέμπτο συνεχόμενο τρίμηνο (-7,8%). Σε ετήσια βάση, η αύξηση του ΑΕΠ το 2025 διαμορφώθηκε στο +2,1%, χαμηλότερα από το +2,8% του 2024. Η Fed διατήρησε το επιτόκιο των ομοσπονδιακών κεφαλαίων αμετάβλητο στο στόχο του 3,5%-3,75% στην πρώτη συνεδρίαση υπό τον νέο πρόεδρο Kevin Warsh τον Ιούνιο του 2026, με τις προβολές της να γίνονται πιο επιθετικές εν μέσω επίμονου πληθωρισμού που τροφοδοτείται από το ενεργειακό σοκ του πολέμου στη Μέση Ανατολή, αφήνοντας πλέον ανοιχτό το ενδεχόμενο αύξησης επιτοκίων αντί μείωσης. Για το 2026, ο ΟΟΣΑ διατηρεί την πρόβλεψη ανάπτυξης στο +2,0%, με μικρή περαιτέρω επιβράδυνση σε +1,8% το 2027.

Η οικονομία της Ευρωζώνης εισήλθε σε συρρίκνωση το α' τρίμηνο του 2026, με το ΑΕΠ να υποχωρεί κατά -0,2% σε τριμηνιαία βάση σύμφωνα με τα οριστικά στοιχεία της Eurostat -η πρώτη συρρίκνωση από το δ' τρίμηνο του 2022. Σε ετήσια βάση, ο ρυθμός ανάπτυξης επιβραδύνθηκε απότομα στο +0,3%, από +1,2% το προηγούμενο τρίμηνο. Η αδυναμία αντανακλούσε κυρίως τις πιέσεις από τις σφιχτές συνθήκες εφοδιασμού ενέργειας και τον αυξανόμενο πληθωρισμό λόγω του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Στο σκέλος της ζήτησης, το καθαρό εμπορικό ισοζύγιο και η μεταβολή αποθεμάτων αφαίρεσαν 0,3 και 0,1 ποσοστιαίες μονάδες αντίστοιχα από το ΑΕΠ, οι πάγιες επενδύσεις μειώθηκαν κατά -0,3%, ενώ οι δαπάνες των νοικοκυριών και οι δημόσιες δαπάνες επιβραδύνθηκαν σε +0,2% και +0,5% αντίστοιχα. Σε επίπεδο μεγάλων οικονομιών, η Ισπανία κατέγραψε τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης με +0,6% σε τριμηνιαία βάση, ακολουθούμενη από τη Γερμανία και την Ιταλία με +0,3% έκαστη, ενώ η Γαλλία κατέγραψε συρρίκνωση -0,1%. Σε ετήσια βάση, το ΑΕΠ της Ευρωζώνης αυξήθηκε κατά +1,4% συνολικά το 2025. Παράλληλα, ο εναρμονισμένος πληθωρισμός καταναλωτή (HICP) επιταχύνθηκε στο +3,2% τον Μάιο του 2026, από 3,0% τον Απρίλιο, υπερβαίνοντας κατά πολύ τον μεσοπρόθεσμο στόχο του +2% της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η επιτάχυνση οφείλεται κυρίως στην εκτίναξη των τιμών ενέργειας κατά +10,9% σε ετήσια βάση, ενώ ο πληθωρισμός των υπηρεσιών διαμορφώθηκε στο +3,5% και των τροφίμων, αλκοόλ και καπνού στο +2,0%. Ο δομικός πληθωρισμός αυξήθηκε στο +2,6%, από +2,2% τον προηγούμενο μήνα, σηματοδοτώντας διεύρυνση των πληθωριστικών πιέσεων. Μεταξύ των μεγαλύτερων οικονομιών, ο εναρμονισμένος πληθωρισμός διαμορφώθηκε στη Γερμανία στο +2,7%, στη Γαλλία στο +2,8%, στην Ιταλία στο +3,2% και στην Ισπανία στο +3,6%. Για το σύνολο του 2025, η ανάπτυξη της Ευρωζώνης καταγράφηκε στο +1,4%, ενώ για το 2026 ο ΟΟΣΑ διατηρεί την πρόβλεψη για επιβράδυνση σε +0,8%, σε περιβάλλον αυξημένης αβεβαιότητας από το ενεργειακό σοκ.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προχώρησε σε αύξηση των επιτοκίων κατά 25 μονάδες βάσης στη συνεδρίασή της της 11ης Ιουνίου 2026, την πρώτη από το 2023, με ισχύ από τις 17 Ιουνίου. Το επιτόκιο της διευκόλυνσης αποδοχής καταθέσεων διαμορφώθηκε στο 2,25%, το βασικό

επιτόκιο αναχρηματοδότησης στο +2,40% και το επιτόκιο οριακής χρηματοδότησης στο +2,65%. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής τόνισαν ότι ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή δημιουργεί σημαντικές πληθωριστικές πιέσεις και ότι η απόφαση για αύξηση επιτοκίων παραμένει ισχυρή σε ένα ευρύ φάσμα σεναρίων για την εξέλιξη του σοκ. Στο βασικό σενάριο των νέων προβολών της ΕΚΤ, ο συνολικός πληθωρισμός αναμένεται να διαμορφωθεί κατά μέσο όρο στο +3,0% το 2026, στο +2,3% το 2027 και στο +2,0% το 2028, ενώ η οικονομική ανάπτυξη προβλέπεται σε +0,8%, +1,2% και +1,5% αντίστοιχα.

Αναλυτικότερα οι προοπτικές και προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή οικονομία παρουσιάζονται στην ενότητα 2.1B.

Η βρετανική οικονομία σημείωσε ετήσια αύξηση +0,9% το α' τρίμηνο του 2026, στα ίδια περίπου επίπεδα με το προηγούμενο τρίμηνο, αλλά σημαντικά χαμηλότερα από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (+1,8%). Σε τριμηνιαία βάση πάντως, η οικονομία επιταχύνθηκε στο +0,6%, την ισχυρότερη επίδοση από το α' τρίμηνο του 2025, με τον τομέα των υπηρεσιών να ενισχύεται κατά +0,8% (από +0,2%), με κύριο μοχλό το χονδρικό και λιανικό εμπόριο (+2,0%), ενώ η βιομηχανική παραγωγή αυξήθηκε κατά +0,2%, με τη μεταποίηση να ενισχύεται κατά +0,8%. Από την πλευρά των δαπανών, η ανάπτυξη στηρίχθηκε στην άνοδο των παγίων επενδύσεων, της ιδιωτικής κατανάλωσης και των δημόσιων δαπανών. Για το σύνολο του 2025 σημειώθηκε μεγέθυνση +1,3%, ενώ για το 2026 ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε την πρόβλεψή του σε +0,9%, από +0,7% προηγουμένως, καθώς η Τράπεζα της Αγγλίας διατήρησε το επιτόκίό της στο 3,75% για τέταρτη συνεχόμενη φορά, με πληθωρισμό στο +2,8% τον Μάιο.

Στην Ιαπωνία, το ΑΕΠ αυξήθηκε ετησίως κατά +0,3% στο α' τρίμηνο του 2026, από +0,4% το προηγούμενο τρίμηνο και αύξησης +1,5% ένα χρόνο πριν. Σε εποχικά διορθωμένο ετησιοποιημένο ρυθμό, η ιαπωνική οικονομία σημείωσε ρυθμό ανάπτυξης +2,1% το α' τρίμηνο του 2026, επιταχυνόμενη από αναθεωρημένη προς τα κάτω άνοδο +0,8% το δ' τρίμηνο του 2025 και ξεπερνώντας τις προσδοκίες της αγοράς. Η ιδιωτική κατανάλωση επιταχύνθηκε, αντανακλώντας τη σταδιακή αποκλιμάκωση των πιέσεων στο κόστος διαβίωσης και τη σταθερή αύξηση των μισθών, ενώ οι δημόσιες επενδύσεις ανέκαμψαν για πρώτη φορά σε τρία τρίμηνα, στηριζόμενες σε υποδομές. Το καθαρό εμπορικό ισοζύγιο συνέβαλε θετικά στην ανάπτυξη, καθώς οι εξαγωγές επιταχύνθηκαν λόγω ισχυρής εξωτερικής ζήτησης για αυτοκίνητα. Παράλληλα, η Τράπεζα της Ιαπωνίας προχώρησε τον Ιούνιο σε αύξηση του βασικού επιτοκίου στο 1,00%, το υψηλότερο από το 1995, καθώς ο πληθωρισμός χονδρικής εκτινάχθηκε στο +6,3% και το γεν. παρέμεινε υπό πίεση. Συνολικά για το 2025 η ιαπωνική οικονομία αναπτύχθηκε με ρυθμό +1,1%, ενώ για το 2026 ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε την πρόβλεψή του σε +0,6%, από +0,9% προηγουμένως, λόγω των υψηλότερων τιμών εισαγόμενης ενέργειας.

Στη συνέχεια της τρέχουσας υποενότητας παρουσιάζονται οι πρόσφατες τάσεις και οι προκλήσεις οικονομικής πολιτικής σε τέσσερις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες παράγουν συνολικά σχεδόν το 1/3 του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Η οικονομία της Κίνας σημείωσε ετήσια αύξηση +5,0% το α' τρίμηνο του 2026, επιταχυνόμενη από το +4,5% του δ' τριμήνου του 2025 και ξεπερνώντας τις προσδοκίες της αγοράς (+4,8%), καταγράφοντας τον ταχύτερο ρυθμό ανάπτυξης των τελευταίων τριών τριμήνων· σε τριμηνιαία βάση, το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά +1,3%. Η επιτάχυνση στηρίχθηκε κυρίως στην ισχυρή βιομηχανική παραγωγή και στην αύξηση των εξαγωγών τους πρώτους μήνες του έτους, με τις εισαγωγές να αυξάνονται κατά +22,7% και τις εξαγωγές κατά +14,7% – τη μεγαλύτερη τριμηνιαία άνοδο του εμπορίου από τις αρχές του 2022 – παρά την αυξανόμενη αστάθεια στις εφοδιαστικές αλυσίδες

και την απότομη άνοδο των τιμών ενέργειας εξαιτίας του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Ωστόσο, τα πιο πρόσφατα στοιχεία υποδεικνύουν επιβράδυνση της δυναμικής: οι λιανικές πωλήσεις του Μαΐου κατέγραψαν πτώση +0,6% σε ετήσια βάση, την πρώτη μείωση από τον Δεκέμβριο του 2022, επιβαρυνμένες από την αδύναμη ζήτηση σε αυτοκίνητα και διαρκή καταναλωτικά αγαθά, ενώ το ποσοστό ανεργίας υποχώρησε στο +5,1%. Η κινεζική οικονομία εξελίσσεται σε ένα «σχήματος Κ» μοτίβο, με την εξαγωγική και μεταποιητική δραστηριότητα να παραμένει ισχυρή, ενώ ο τομέας των ακινήτων και η καταναλωτική ζήτηση συνεχίζουν να είναι αδύναμα. Για το σύνολο του 2025 η ανάπτυξη έφτασε το +5,0%, σύμφωνα με τον στόχο του Πεκίνου, ενώ ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε ελαφρώς προς τα πάνω την πρόβλεψή του για το 2026 σε +4,5%, με περαιτέρω επιβράδυνση σε +4,3% το 2027.

Η οικονομία της Ινδίας κατέγραψε ρυθμό μεγέθυνσης +8,0% το α' τρίμηνο του 2026, επιταχυνόμενη σε σχέση με +7,8% το προηγούμενο τρίμηνο, και ξεπερνώντας σαφώς τις προσδοκίες της αγοράς. Ο ρυθμός ανάπτυξης παρέμεινε ο υψηλότερος μεταξύ των οικονομιών της G20, σηματοδοτώντας βαθμό ανθεκτικότητας της ινδικής οικονομίας στους δασμούς 50% από τις Ηνωμένες Πολιτείες που ψηφίστηκαν το προηγούμενο έτος, με τη βοήθεια της αύξησης των κρατικών δαπανών και των μειώσεων του φόρου GST για τη στήριξη της εμπιστοσύνης των καταναλωτών και των ιδιωτικών επενδύσεων. Σε επίπεδο κλάδων, ξεχώρισαν το εμπόριο, οι ξενοδοχειακές και μεταφορικές υπηρεσίες (+12,5%), οι χρηματοοικονομικές και κτηματομεσιτικές υπηρεσίες (+10,4%) και οι κατασκευές (+8,4%), ενώ η μεταποίηση αυξήθηκε κατά +7,3% και ο πρωτογενής τομέας κατά +3,6%. Για το σύνολο του οικονομικού έτους 2025 η ινδική οικονομία αναπτύχθηκε με ρυθμό +7,6%, τον ταχύτερο από την ανάκαμψη μετά την πανδημία, καθιστώντας την Ινδία την ταχύτερα αναπτυσσόμενη οικονομία της G20. Ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε ελαφρώς προς τα πάνω την πρόβλεψή του για το 2026 σε +6,3%, από +6,1% προηγουμένως, με επιβράδυνση λόγω των υψηλότερων τιμών ενέργειας, ενώ για το 2027 προβλέπει ανάπτυξη +6,4%.

Η τουρκική οικονομία σημείωσε ετήσια αύξηση +2,8% το α' τρίμηνο του 2026, χαμηλότερα από το +3,5% του προηγούμενου τριμήνου, αλλά υψηλότερα από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (+2,6%): σε τριμηνιαία βάση, η οικονομία αναπτύχθηκε οριακά κατά +0,1%, τον ασθενέστερο ρυθμό του τελευταίου έτους. Η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης επιβραδύνθηκε (+4,8% έναντι +5,2%), όπως και οι πάγιες επενδύσεις (+3,0% έναντι +5,4%), ενώ οι δημόσιες δαπάνες ανέκαμψαν (+2,1% έναντι συρρίκνωσης -0,9%). Το καθαρό εμπορικό ισοζύγιο επηρέασε αρνητικά το ΑΕΠ, καθώς οι εξαγωγές υποχώρησαν κατά -12,7%, με τις εισαγωγές να μειώνονται με πιο ήπιο ρυθμό (-2,0%). Για ολόκληρο το έτος 2025, η οικονομία σημείωσε ανάπτυξη +3,6%, ενώ ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε ελαφρώς προς τα κάτω την πρόβλεψή του σε +3,1% το 2026, καθώς η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού συνεχίζεται παρά τις αντίξοες συνθήκες από τις τιμές ενέργειας και λιπασμάτων.

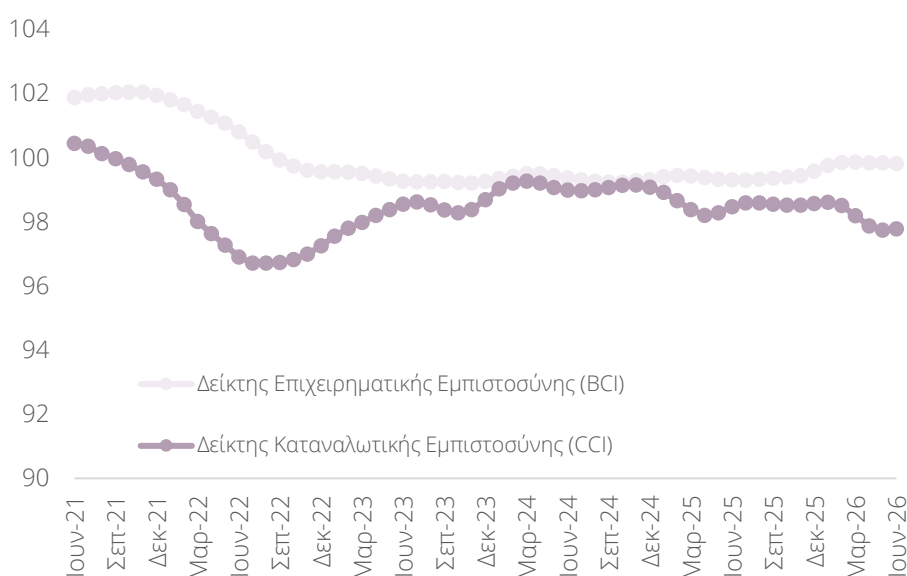
Από τις χώρες της Λατινικής Αμερικής, η οικονομία της Βραζιλίας κατέγραψε μεγέθυνση +1,8% στο α' τρίμηνο του 2026, από +2,0% το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ σε τριμηνιαία βάση η ανάπτυξη επιταχύνθηκε στο +1,1% - την ισχυρότερη επίδοση του τελευταίου έτους - υποστηριζόμενη από τις αυξημένες δημόσιες δαπάνες που τόνωσαν την ιδιωτική κατανάλωση (+1,0%) και από την άνοδο των ακαθάριστων επενδύσεων παγίου κεφαλαίου κατά +3,5%, ενώ το καθαρό εμπόριο συνέβαλε αρνητικά καθώς οι εισαγωγές αυξήθηκαν ταχύτερα από τις εξαγωγές. Στο σύνολο του 2025, η ανάπτυξη διαμορφώθηκε σε +2,3%, ενώ ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε ελαφρώς προς τα πάνω την πρόβλεψή του για το 2026 σε +1,6%, με ανάκαμψη σε +2,1% το 2027.

Ο δείκτης επιχειρηματικής εμπιστοσύνης ενισχύθηκε επί οκτώ συνεχόμενους μήνες έως τον Μάρτιο του 2026, φτάνοντας κοντά στον μακροχρόνιο μέσο όρο, πριν υποχωρήσει ελαφρώς τους τρεις επόμενους μήνες, διαμορφούμενος στο 99,8 τον Ιούνιο. Αντίθετα, ο δείκτης καταναλωτικής εμπιστοσύνης, αφού κατέγραψε βραχύχρονη ανάκαμψη στα τέλη του 2025 και στις αρχές του 2026, επανήλθε σε πτωτική τροχιά από τον Φεβρουάριο – εν μέσω του ενεργειακού σοκ από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή – υποχωρώντας στο 97,8 τον Ιούνιο, σε επίπεδα σαφώς χαμηλότερα του μακροχρόνιου μέσου όρου (Διάγραμμα 2.1).

Διάγραμμα 2.1

Δείκτες οικονομικού κλίματος για τις χώρες του ΟΟΣΑ (στοιχεία εποχικά διορθωμένα,
100 = μακροχρόνιος μέσος όρος)

Υποχωρεί η καταναλωτική εμπιστοσύνη, σταθεροποιείται η επιχειρηματική εμπιστοσύνη

Πηγή: ΟΟΣΑ

Ειδικό Πλαίσιο ενότητας 2.1.Α

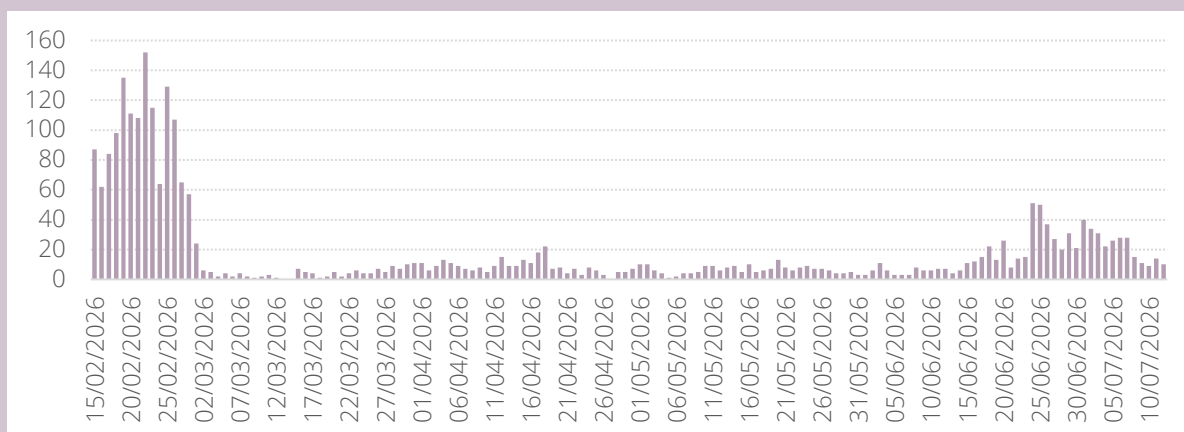
Η κρίση στο Στενό του Ορμούζ την περίοδο Μαρτίου-Ιουλίου και οι Ελληνικές εισαγωγές ενέργειας

Η παρατεταμένη διαταραχή των εμπορικών ροών στο Στενό του Ορμούζ

Το Στενό του Ορμούζ παραμένει ένας από τους κρισιμότερους θαλάσσιους διαύλους της παγκόσμιας οικονομίας, καθώς μέσω αυτού διακινείται περίπου το ένα τέταρτο του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου πετρελαίου, καθώς και σημαντικό μέρος των διεθνών ροών υδροποιημένου φυσικού αερίου και λιπασμάτων. Η γεωπολιτική και οικονομική αναταραχή στον Περσικό Κόλπο από τις 28 Φεβρουαρίου έχει προκαλέσει σημαντική μείωση των μεταφορικών ροών από το Στενό του Ορμούζ που επηρέασε άμεσα τις αγορές ενέργειας, το κόστος μεταφοράς και τις παγκόσμιες αλυσίδες εφοδιασμού.

Μετά την απότομη κατάρρευση των διελεύσεων τον Μάρτιο του 2026, η ναυσιπλοΐα παρέμεινε σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα για περισσότερο από τρεις μήνες (Διάγραμμα Π.2.1.1). Από τα μέσα Ιουνίου, σε συνέχεια εφαρμογής της εκεχειρίας μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν, καταγράφηκε σταδιακή αλλά ασταθής ανάκαμψη, με αισθητή αύξηση των ημερήσιων διελεύσεων, χωρίς ωστόσο επιστροφή στα επίπεδα που επικρατούσαν πριν από την κρίση. Η τάση αυτή αντιστράφηκε εκ νέου στις αρχές του Ιουλίου, καθώς η αναζωπύρωση των εντάσεων και τα νέα περιστατικά ασφαλείας οδήγησαν πολλές ναυτιλιακές εταιρείες σε περιορισμό ή αναβολή των διελεύσεων. Σύμφωνα με νεότερα στοιχεία παρακολούθησης πλοίων, η ημερήσια κίνηση μειώθηκε από περίπου 30-40 πλοία στα τέλη Ιουνίου σε περίπου 10 πλοία στα μέσα Ιουλίου, ενώ σε κανονικές συνθήκες καταγράφονταν κατά μέσο όρο περισσότερες από 100 διελεύσεις πλοίων ημερησίως. Αυτό αποτυπώνει την ιδιαίτερα εύθραυστη και ευμετάβλητη πορεία της ανάκαμψης.

Διάγραμμα Π.2.1.1. Ημερήσιες διελεύσεις εμπορικών πλοίων από το Στενό του Ορμούζ

Πηγή: IMF PortWatch, Επεξεργασία στοιχείων: IOBE

Η βραχυπρόθεσμη εξέλιξη της κρίσης θα εξαρτηθεί κυρίως από δύο παράγοντες: α) το κατά πόσο το Ιράν θα επιχειρήσει φυσικό ή παρατεταμένο αποκλεισμό του Στενού, αντί των μέχρι σήμερα διακοπόμενων και επιλεκτικών παρεμβάσεων στη ναυσιπλοΐα, β) το πόσο γρήγορα μπορεί να βρεθούν εναλλακτικοί δίοδοι μεταφοράς του πετρελαίου και, γ) την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα των διπλωματικών πρωτοβουλιών για την αποκλιμάκωση των εντάσεων. Ένας

πραγματικός αποκλεισμός ή η εισαγωγή διοδίων διέλευσης θα μπορούσε να προκαλέσει εντονότερη και πιο επίμονη διαταραχή στις ενεργειακές αγορές και στις παγκόσμιες εφοδιαστικές αλυσίδες.

Η σημασία των παραπάνω εξελίξεων υπερβαίνει τις άμεσες επιπτώσεις στη ναυτιλία. Η υψηλή μεταβλητότητα στις θαλάσσιες μεταφορές αυξάνει την αβεβαιότητα στις αγορές, δυσχεραίνει τον προγραμματισμό των επιχειρήσεων και ενισχύει το κόστος διατήρησης αποθεμάτων και ασφάλισης φορτίων. Παράλληλα, η μεταβλητότητα στις τιμές της ενέργειας και στους ναύλους αυξάνει τον κίνδυνο νέων πληθωριστικών πιέσεων, περιορίζοντας τα περιθώρια χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής και επιβαρύνοντας τις επενδυτικές αποφάσεις επιχειρήσεων που εξαρτώνται από διεθνείς εφοδιαστικές αλυσίδες.

Η επίδραση της διαταραχής στις διεθνείς τιμές πετρελαίου δεν ήταν μονοσήμαντη. Μετά την αρχική απότομη άνοδο, οι τιμές αποκλιμακώθηκαν σχετικά γρήγορα, παρά τη διατήρηση των διελεύσεων σε χαμηλά επίπεδα. Οι αγορές δεν αποτιμούσαν μόνο την τρέχουσα ναυτιλιακή κίνηση, αλλά και τις προσδοκίες για τη διάρκεια της κρίσης, τη διαθεσιμότητα αποθεμάτων, τις εναλλακτικές πηγές προσφοράς και την πορεία της παγκόσμιας ζήτησης. Η βασική οικονομική επίπτωση, έως τώρα, δεν φαίνεται να είναι μια μόνιμη ενεργειακή διαταραχή, αλλά η έντονη μεταβλητότητα και η αβεβαιότητα.

Μεταβολές στα μερίδια των ελληνικών εισαγωγών ενεργειακών προϊόντων από τη Μέση Ανατολή

Σε προηγούμενη ανάλυση (Τριμηνιαία έκθεση IOBE: Τεύχος 1ο/2026 – Ειδικό Πλαίσιο 2.1) είχε καταγραφεί ο βαθμός εξάρτησης της ελληνικής οικονομίας αλλά και της ΕΕ συνολικά, κυρίως σε ενεργειακά προϊόντα από την περιοχή. Υπενθυμίζεται ότι χώρες που επηρεάζονται από το Στενό του Ορμούζ είναι: (1) Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ), (2) Κατάρ, (3) Κουβέιτ, (4) Μπαχρέιν, (5) Ομάν, (6) Ιράκ και (7) Ιράν, ενώ η Σαουδική Αραβία, παρόλο που ένα μεγάλο μέρος των εξαγωγών της διέρχεται από το Στενό, εντούτοις έχει τη δυνατότητα να εξαγει προϊόντα και από την Ερυθρά Θάλασσα, ενώ και το Ιράν διαθέτει ακτογραμμή εκτός του Στενού του Ορμούζ.

Η Ελλάδα ήταν η χώρα με τη μεγαλύτερη εξάρτηση σε εισαγωγές ενεργειακών προϊόντων από τις χώρες του Κόλπου με το 25,4% των εισαγωγών της χώρας να προέρχεται από τη συγκεκριμένη περιοχή για την περίοδο 2023-2025, ενώ ο μέσος όρος της ΕΕ ήταν στο 6,6%, παρουσιάζοντας συνολικά σχετικά μικρή εξάρτηση ως ΕΕ από την περιοχή. Συγκεκριμένα, το 96,8% των εισαγωγών ενεργειακών προϊόντων της Ελλάδας από τις χώρες του Κόλπου προερχόταν από το Ιράκ. Αντίστοιχα, οι εισαγωγές από τη Σαουδική Αραβία προσέγγισε το 5,4% των ενεργειακών προϊόντων, με το μέσο όρο της ΕΕ να είναι στο 4,6%.

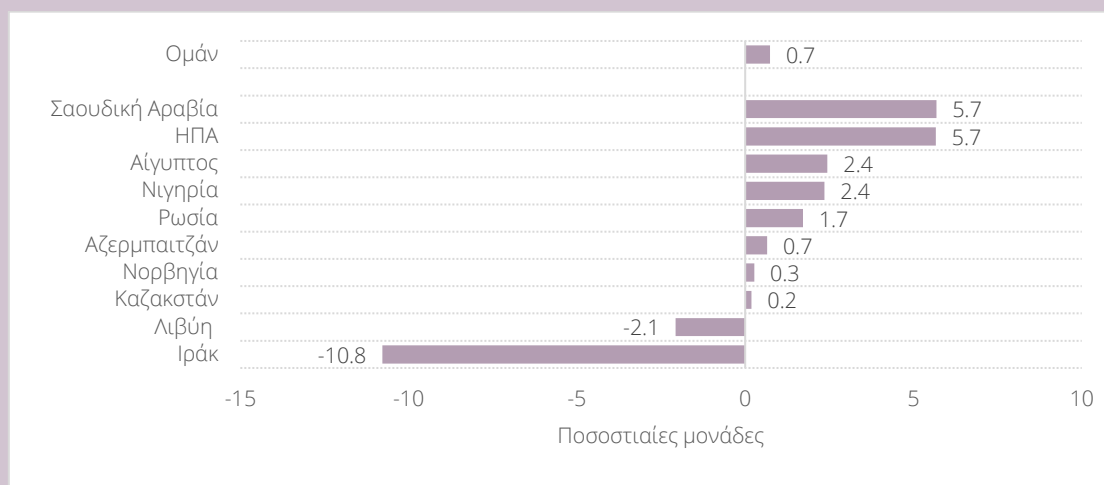
Το δίμηνο Μαρτίου-Απριλίου του 2026, όπου είχαν μειωθεί σημαντικά οι ροές πλοίων από το Στενό του Ορμούζ, η Ελλάδα κατέγραψε μείωση εισαγωγών ενεργειακών προϊόντων από τις χώρες του Κόλπου κατά 25,6% σε όρους όγκου, σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025. Σε όρους αξίας οι εισαγωγές από την περιοχή αυξήθηκαν κατά 5,6% λόγω της αύξησης των τιμών διεθνώς. Στην ΕΕ αντίστοιχα, οι εισαγωγές ενεργειακών προϊόντων μειώθηκαν κατά 31,5% σε όρους όγκου το διάστημα Μαρτίου-Απριλίου 2026 σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025, ενώ καταγράφηκε υποχώρηση και στην αξία των εισαγωγών κατά 15,5%. Παρά τη μείωση του όγκου των εισαγωγών ενέργειας από τις χώρες του Κόλπου το δίμηνο Απρ.-Μαΐου 2026, ο όγκος των συνολικών εισαγωγών ενέργειας της Ελλάδας δεν περιορίστηκε την ίδια περίοδο, καθώς αυξήθηκε ο όγκος εισαγωγών από χώρες εκτός Κόλπου.

Η κρίση αυτή φαίνεται ότι άλλαξε σε ένα βαθμό και τη διάρθρωση των εισαγωγών της ελληνικής οικονομίας για ενεργειακά προϊόντα, τουλάχιστον προσωρινά, για το διάστημα εξέτασης (Διάγραμμα Π.2.1.2). Συγκεκριμένα, το μερίδιο του Ιράκ, το οποίο παραμένει στην πρώτη θέση με το 20% των συνολικών εισαγωγών της χώρας, μειώθηκε κατά σχεδόν 11 μονάδες σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025, εύλογη εξέλιξη έπειτα από την παύση των ροών. Μείωση καταγράφηκε και στο μερίδιο της Λιβύης κατά 2,1 μονάδες αλλά και της Τουρκίας κατά 4,7 μονάδες, ενδεχομένως λόγω του χρονισμού των εισαγωγών ανά μήνα και του διαστήματος εξέτασης. Στον αντίποδα, αύξηση μεριδίου κατέγραψαν οι ΗΠΑ με 5,7 μονάδες, όπως και η Σαουδική Αραβία, καθώς όπως είχε επισημανθεί σε προηγούμενη ανάλυση η ΣΑ διαθέτει εναλλακτικά λιμάνια προώθησης των ενεργειακών προϊόντων, τα οποία αξιοποίησε στην τρέχουσα συγκυρία. Επιπλέον, αν και σε χαμηλά επίπεδα, αύξηση μεριδίου καταγράφηκε και στο Ομάν, χώρα που δεν επηρεάζεται σημαντικά από το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ. Τέλος, αύξηση μεριδίου καταγράφηκε και στην Αίγυπτο και στη Νιγηρία με 2,4 μονάδες για την κάθε χώρα.

Η κρίση στο Στενό του Ορμούζ συνεπώς επηρέασε, έστω προσωρινά και σε ένα βαθμό, τις εισαγωγές της Ελλάδας ενεργειακών προϊόντων από την περιοχή, με μείωση μεριδίων από Ιράκ και τις οποίες προσπάθησε να αντικαταστήσει με εναλλακτικές ροές από Σαουδική Αραβία, Ομάν και ΗΠΑ.

Διάγραμμα Π.2.1.2. Διαφορά μεριδίου εισαγωγών ενεργειακών προϊόντων ανά χώρα προέλευσης το δίμηνο Μαρτίου-Απριλίου 2026 (ετήσια μεταβολή, σε όρους όγκου)

Πηγή: Eurostat, 06 (Άντληση αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου), 19 (Παραγωγή οπτάνθρακα και προϊόντων διύλισης πετρελαίου).

Β. Οικονομίες της ΕΕ και της Ευρωζώνης

- Θετικός ετήσιος ρυθμός μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ στην ΕΕ και την Ευρωζώνη το α' τρίμηνο του 2026, κατά +0,7% και +0,3% αντίστοιχα.
- Χαμηλότεροι ρυθμοί ανάπτυξης και υψηλότερος πληθωρισμός το 2026 στην Ευρωζώνη και την ΕΕ σύμφωνα με τις εαρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε σχέση με τις φθινοπωρινές.
 - ο Ευρωζώνη: +0,9% και +1,2% ανάπτυξη, +3,0% και +2,3% πληθωρισμός το 2026 και το 2027
 - ο ΕΕ27: +1,1% και +1,4% ανάπτυξη, +3,1% και +2,4% πληθωρισμός το 2026 και το 2027
- Αύξηση των τριών βασικών επιτοκίων της ΕΚΤ κατά 25 μονάδες βάσης. Πρόκειται για την πρώτη αύξηση επιτοκίων από το 2023. Στόχος η σταθεροποίηση γύρω από τον μεσοπρόθεσμο στόχο πληθωρισμού του 2%, παρά τις αυξητικές πιέσεις που ασκεί ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή.
- Η εμπόλεμη σύρραξη στη Μέση Ανατολή έχει σοβαρές επιπτώσεις για την Ευρωπαϊκή οικονομία, κυρίως μέσω της αυξητικής πίεσης στις τιμές των ενεργειακών αγαθών αλλά και της επίδρασης στην αγροτική παραγωγή και την ενεργοβόρο βιομηχανία.

Η Ευρωπαϊκή οικονομία αντιμετωπίζει μια νέα ενεργειακή διαταραχή, αυτή τη φορά πυροδοτούμενη από τις γεωπολιτικές εντάσεις στη Μέση Ανατολή, με σημαντικές συνέπειες για το κόστος παραγωγής και τις τιμές των καταναλωτών. Ως αποτέλεσμα, ασκείται πίεση στο διαθέσιμο εισόδημα και την κερδοφορία πολλών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, μειώνοντας τη ζήτηση σε ένα περιβάλλον εξασθενημένης καταναλωτικής εμπιστοσύνης και αυξημένης αβεβαιότητας.

Η οικονομία της ΕΕ, ωστόσο, βρίσκεται σε καλύτερη θέση να αντιμετωπίσει την τρέχουσα κρίση σε σχέση με αυτή στην οποία βρέθηκε όταν η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία. Η κατανάλωση ενέργειας, ειδικά των ορυκτών καυσίμων, έχει μειωθεί σημαντικά, καθώς έχει επεκταθεί η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Στο βασικό σενάριο, ο μακροοικονομικός αντίκτυπος αναμένεται μικρότερος σε σχέση την προηγούμενη ενεργειακή κρίση. Η ανάπτυξη αναμένεται να επιβραδυνθεί, αλλά όχι να αναχαιτιστεί, ενώ ο πληθωρισμός αναμένεται να συνεχίσει να μειώνεται το 2027. Εάν οι διαταραχές στις αλυσίδες εφοδιασμού συνεχιστούν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από ό,τι προβλέπουν οι αγορές, ωστόσο, οι προοπτικές θα μπορούσαν να αποδειχθούν λιγότερο ευνοϊκές από ό,τι στις βασικές προβλέψεις.

Πιθανά μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής μπορούν να ανακουφίσουν τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν υψηλό ενεργειακό κόστος, αλλά δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το υποκείμενο έλλειμμα ενεργειακού εφοδιασμού, όπως αποδείχθηκε στην προηγούμενη ενεργειακή κρίση. Επιπλέον, η δημοσιονομική στήριξη μπορεί να επιβαρύνει σημαντικά τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Τέλος, δεδομένης της χαμηλής προσφοράς, η διατήρηση της ζήτησης ενέργειας σε υψηλά επίπεδα ενδέχεται να αυξήσει τις πληθωριστικές πιέσεις, αντί να τις μετριάσει. Τα μέτρα πρέπει να είναι στοχευμένα ώστε να μην δημιουργήσουν μεγάλο δημοσιονομικό κόστος και να μην εντείνουν περισσότερο τον πληθωρισμό. Ταυτόχρονα, η ενίσχυση της ανθεκτικότητας σε μελλοντικές ενεργειακές διαταραχές απαιτεί περαιτέρω πρόοδο στο κομμάτι της ενεργειακής απόδοσης αλλά και τη μείωση της εξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα.

Οικονομική δραστηριότητα το α' τρίμηνο του 2026

Η οικονομική δραστηριότητα επιδεινώθηκε οριακά το α' τρίμηνο του 2026 τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) όσο και στην Ευρωζώνη (ΕΖ)¹. Σε ετήσια βάση, το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά +0,7% στην ΕΕ και +0,3% στην Ευρωζώνη έναντι αύξησης +1,4% και +1,2%, αντίστοιχα, το προηγούμενο τρίμηνο. Σε όρους εποχικά διορθωμένης τριμηνιαίας μεταβολής, το ΑΕΠ μειώθηκε κατά -0,1% στην ΕΕ και -0,2% στην Ευρωζώνη². Μεταξύ των μεγάλων κρατών-μελών, το πραγματικό ΑΕΠ αυξήθηκε, σε ετήσια βάση, στην Ισπανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία, την Ιταλία και τη Γερμανία στο α' τρίμηνο του 2026. Στο Παράρτημα (Διάγραμμα 1) παρουσιάζεται ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης το α' τρίμηνο του 2026 ανά χώρα της ΕΖ.

Η ιδιωτική κατανάλωση ακολούθησε ανοδική τάση το α' τρίμηνο του 2026. Αυξήθηκε κατά +0,6% σε ετήσια βάση στην ΕΖ και κατά +0,7% στην ΕΕ, μετά από αύξηση κατά +0,7% και +0,8%, αντίστοιχα, το προηγούμενο τρίμηνο. Η δημόσια κατανάλωση αυξήθηκε κατά +0,5% σε αμφοτέρους σε ετήσια βάση, κατόπιν αύξησης κατά +0,4% στην ΕΕ και +0,3% στην ΕΖ το προηγούμενο τρίμηνο. Οι επενδύσεις αυξήθηκαν κατά +0,55% στην ΕΕ και +0,6% στην ΕΖ το α' τρίμηνο του 2026 κατόπιν αύξησης +0,7% και +0,9%, αντίστοιχα, στο δ' τρίμηνο του 2025. Στις εξαγωγές καταγράφηκε αύξηση οριακή +0,1% στην ΕΕ και μείωση -0,5% στην ΕΖ σε ετήσια βάση, κατόπιν αύξησης κατά +1,3% και +1,0% αντίστοιχα το προηγούμενο τρίμηνο. Οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά +1,2% στην ΕΕ και +0,9% στην ΕΖ, σε ετήσια βάση, κατόπιν αύξησης κατά +1,8% σε αμφοτέρους στο προηγούμενο τρίμηνο.

Τον Ιούνιο του 2026 εκτιμάται ότι σημειώθηκε μείωση του ετήσιου πληθωρισμού στην Ευρωζώνη σε +2,8%, από +3,2% τον Μάιο. Τα ενεργειακά αγαθά είχαν την πιο μεγάλη αυξητική επίδραση στον πληθωρισμό του Ιουνίου. Ακολουθούν οι υπηρεσίες και τα τρόφιμα, ο καπνός και τα αλκοολούχα ποτά και τα μη ενεργειακά, βιομηχανικά αγαθά σε όρους θετικής επίδρασης. Η διασπορά του πληθωρισμού εντός της ΕΖ είναι λίγο μικρότερη σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο (βλέπε Παράρτημα, Διάγραμμα 4).

Η απασχόληση αυξήθηκε κατά 0,5% τόσο στην ΕΖ όσο και στην ΕΕ σε ετήσια βάση το α' τρίμηνο του 2026. Στο δ' τρίμηνο του 2025, η απασχόληση είχε αυξηθεί κατά 0,7% στην ΕΖ και 0,6% στην ΕΕ. Οι υψηλότερες αυξήσεις στην απασχόληση καταγράφηκαν στην Κύπρο, τη Μάλτα και την Ισπανία. Οι πιο μεγάλες μειώσεις σημειώθηκαν στη Σλοβενία, τη Σλοβακία και τη Φινλανδία. Στο Παράρτημα (Διαγράμματα 5 και 6) παρουσιάζονται το ποσοστό απασχόλησης και η μεταβολή απασχόλησης ανά χώρα της ΕΖ.

Το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας ήταν 6,2% τον Μάιο του 2026 στην ΕΖ, όσο και τον Απρίλιο ενώ τον Μάιο του 2025 ήταν 6,3%. Στην ΕΕ το ποσοστό ανήλθε σε 5,9%, επίσης σταθερό σε σχέση με τον Απρίλιο ενώ τον Μάιο του 2025 ήταν 6,0%. Στο α' τρίμηνο το ποσοστό ανεργίας κυμάνθηκε από 3,1% στη Μάλτα έως 10,6% στην Ισπανία και την Ελλάδα. Μεταξύ των μεγάλων-κρατών μελών, διαμορφώθηκε στο 3,9% στη Γερμανία, 3,6% στην Ολλανδία, 7,9% στη Γαλλία και 5,3% στην Ιταλία. Στο Παράρτημα (Διάγραμμα 7) παρουσιάζεται το ποσοστό ανεργίας ανά χώρα της ΕΖ.

Ο λόγος του εποχικά διορθωμένου δημοσιονομικού ελλείμματος γενικής κυβέρνησης προς το ΑΕΠ στο δ' τρίμηνο του 2025 ανήλθε στο 3,2% στην ΕΕ και στο 3,0% στην ΕΖ από 3,1% σε

¹21 χώρες από το 2026

²Eurostat GDP release, 5 Ιουνίου 2026

αμφότερες το προηγούμενο τρίμηνο. Στο τέλος του δ' τριμήνου του 2025, ο λόγος του ακαθάριστου χρέους της γενικής κυβέρνησης προς το ΑΕΠ στην Ευρωζώνη διαμορφώθηκε στο 87,8% από 88,4% στο τέλος του τρίτου τριμήνου. Στην ΕΕ, ο λόγος επίσης μειώθηκε από 82,0% σε 81,7%. Σε σύγκριση με το δ' τρίμηνο του 2024, ο λόγος του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ αυξήθηκε τόσο στην ΕΖ (87,8% από 87,0%) όσο και στην ΕΕ (81,7% από 80,7%). Στο Παράρτημα (Διαγράμματα 2 και 3) παρουσιάζεται ο λόγος δημοσίου χρέους προς ΑΕΠ και το δημοσιονομικό ισοζύγιο ανά χώρα της ΕΖ.

Σύμφωνα με ανακοίνωσή της στις 11 Ιουνίου 2026, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποφάσισε να αυξήσει τα τρία βασικά επιτόκιά της κατά 25 μονάδες βάσης. Πρόκειται για την πρώτη αύξηση επιτοκίων από το 2023. Η τελευταία μείωση έλαβε χώρα τον Ιούνιο του 2025 ενώ από τότε έως τον Ιούνιο του 2026 τα επιτόκια είχαν παραμείνει σταθερά. Ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή έχει δημιουργήσει πληθωριστικές πιέσεις και η απόφαση για αύξηση των επιτοκίων πάρθηκε για να μετριαστεί η επίδραση της διαταραχής στην οικονομία της Ευρωζώνης. Τα επίπεδα αβεβαιότητας παραμένουν αυξημένα αλλά το Διοικητικό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να διασφαλίσει τη σταθεροποίηση του πληθωρισμού γύρω από τον μεσοπρόθεσμο στόχο του 2%. Δεδομένων των συνθηκών, δεν υπάρχει σαφές σχέδιο για την πορεία των επιτοκίων στο άμεσο μέλλον. Η έκθεση της ΕΚΤ στο πλαίσιο του χαρτοφυλακίου του προγράμματος αγοράς στοιχείων ενεργητικού (asset purchase programme – APP) μειώνεται με σταθερό ρυθμό, καθώς το Ευρωσύστημα δεν επανεπενδύει πλέον τις πληρωμές κεφαλαίου από τίτλους που λήγουν. Το Διοικητικό Συμβούλιο διέκοψε τις επανεπενδύσεις στο πλαίσιο του PEPP στα τέλη του 2024. Τέλος, το μέσο για την προστασία της μετάδοσης (Transmission Protection Instrument – TPI) είναι διαθέσιμο για να αντισταθμιστούν ανεπιθύμητες, μη προβλέψιμες μεταβολές στην αγορά που μπορεί να επηρεάσουν αρνητικά τη μετάδοση της νομισματικής πολιτικής στην ευρωζώνη, με στόχο την σταθερότητα των τιμών.

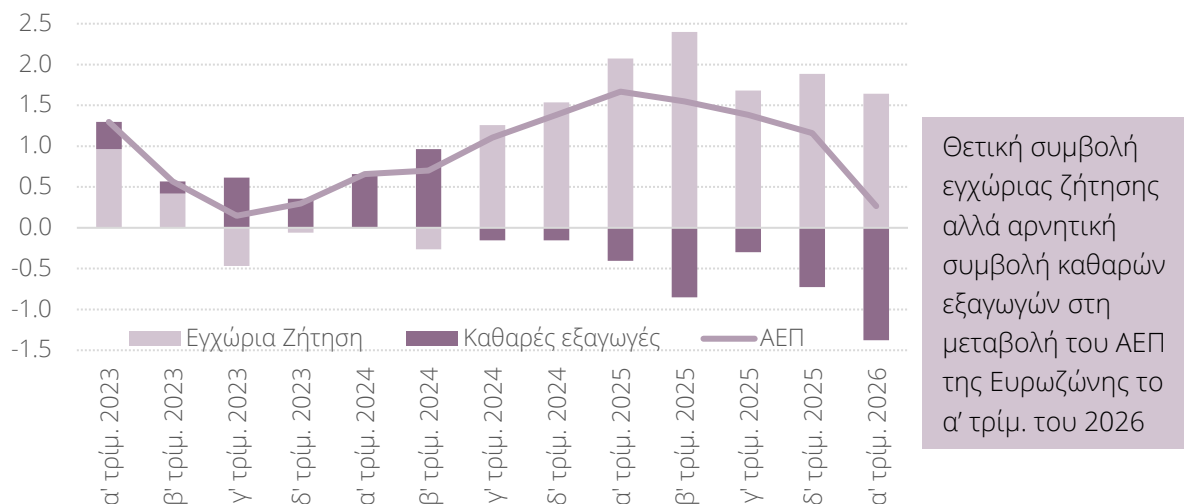
Συμβολή συνιστωσών ΑΕΠ

Βάσει αυτών των εξελίξεων στις συνιστώσες του ΑΕΠ στην Ευρωζώνη (Διάγραμμα 2.2), η συμβολή των καθαρών εξαγωγών ήταν αρνητική (-1,4%), από λιγότερο αρνητική στο προηγούμενο τρίμηνο (-0,7%). Η επιδείνωση της συμβολής των καθαρών εξαγωγών στο α' τρίμηνο του 2026 προήλθε τόσο από μεταβολή της συμβολής των εξαγωγών από θετική το προηγούμενο τρίμηνο σε αρνητική σε αυτό όσο και από τη μείωση της θετικής συμβολής των εισαγωγών. Η συμβολή της εγχώριας ζήτησης ήταν της τάξης του +1,6% του ΑΕΠ, από επίδραση +1,9% στο προηγούμενο τρίμηνο. Η συμβολή της ιδιωτικής κατανάλωσης μειώθηκε οριακά στο +0,6% στο α' τρίμηνο του 2026 από +0,7% στο δ' τρίμηνο του 2025 ενώ η συμβολή της δημόσιας κατανάλωσης αυξήθηκε στο +0,5% από +0,3% στο προηγούμενο τρίμηνο. Η συμβολή των ακαθάριστων επενδύσεων μειώθηκε στο +0,6% από +0,9% στο προηγούμενο τρίμηνο.

Διάγραμμα 2.2

Ευρωζώνη – Συμβολή συνιστωσών ΑΕΠ στον πραγματικό ρυθμό μεταβολής του (σε ποσοστιαίες μονάδες)

Πηγή: Eurostat

Δείκτης €-COIN και δείκτης οικονομικού κλίματος

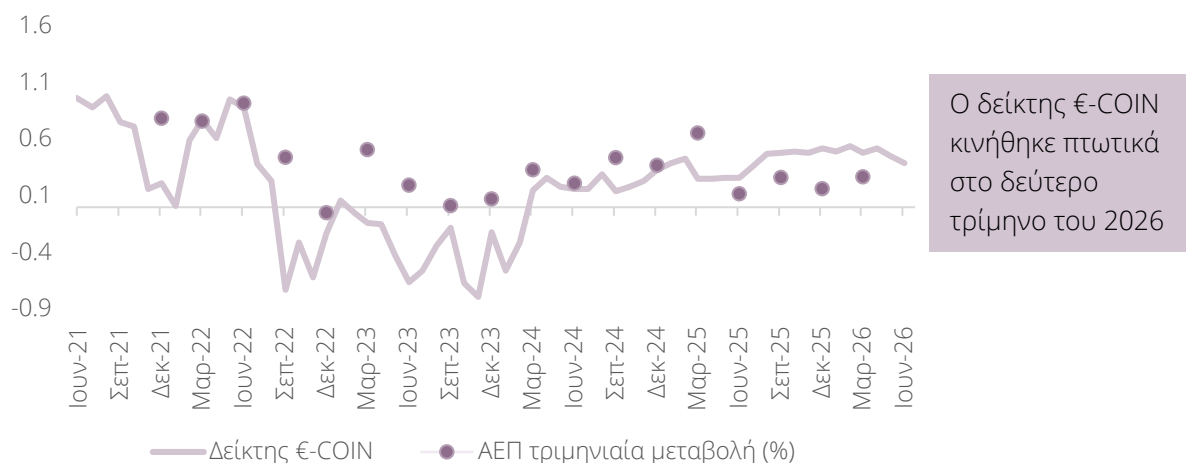
Ο βασικός πρόδρομος δείκτης οικονομικής δραστηριότητας σε Ευρωζώνη και Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν γενικά σταθερός στο δ' τρίμηνο του 2025 και στο α' τρίμηνο του 2026. Τον Απρίλιο του 2026 σημείωσε αύξηση αλλά τον Μάιο κατέγραψε απότομη πτώση. Τον Ιούνιο μειώθηκε ακόμη περισσότερο φτάνοντας στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων έντεκα μηνών (0,39 μονάδες, Διάγραμμα 2.3). Η κάθοδος του τελευταίου τριμήνου προμηνύει πιθανή κάθοδο του ΑΕΠ στο επόμενο τρίμηνο.

Ο δείκτης Οικονομικού Κλίματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην ΕΕ-27 και την Ευρωζώνη κατέγραψε άνοδο τον Ιανουάριο του 2026, αλλά πτώση τον Φεβρουάριο, τον Μάρτιο και τον Απρίλιο. Τον Μάιο του 2026, ωστόσο, σημείωσε και πάλι άνοδο η οποία συνεχίστηκε και τον Ιούνιο, φτάνοντας τις 95.1 μονάδες στην ΕΕ-27 και τις 95.0 μονάδες στην ΕΖ-21. Τα επίπεδα αυτά είναι χαμηλότερα σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο αλλά υψηλότερα σε σχέση με πέρυσι (Πίνακας 2.2).

Διάγραμμα 2.3

Μηνιαίος Δείκτης €-COIN & ΑΕΠ Ευρωζώνης*

*Το ερευνητικό κέντρο Centre of Economic Policy Research σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ιταλίας εκτιμά κάθε μήνα τον πρόδρομο δείκτη οικονομικής δραστηριότητας €-COIN για την Ευρωζώνη. Ο δείκτης συνιστά πρόβλεψη της τριμηνιαίας ανάπτυξης του ΑΕΠ και προκύπτει από τη σύνθεση ποικίλων διαφορετικών δεδομένων, όπως η πορεία της βιομηχανικής παραγωγής, των τιμών, στοιχείων από την αγορά εργασίας, καθώς και χρηματοοικονομικών στοιχείων.

Πηγές: CEPR, Bank of Italy, Eurostat

Πίνακας 2.2

Δείκτης Οικονομικού Κλίματος ΕΕ-27 & Ευρωζώνης (μ.ό. 2000-2020=100)

Μήνας	Ιουλ-24	Αυγ-24	Σεπ-24	Οκτ-24	Νοε-24	Δεκ-24	Ιαν-25	Φεβ-25	Μαρ-25	Απρ-25	Μαι-25	Ιουν-25
ΕΕ-27 (2020)	96.3	96.6	96.4	96.4	96.2	94.4	95.6	96.7	95.7	94.8	95.5	94.5
ΕΖ-21 (2026)	96.2	96.7	96.1	96.3	96.	93.8	95.2	96.4	95.6	94.8	95.8	94.5

Μήνας	Ιουλ-25	Αυγ-25	Σεπ-25	Οκτ-25	Νοε-25	Δεκ-25	Ιαν-26	Φεβ-26	Μαρ-26	Απρ-26	Μαι-26	Ιουν-26
ΕΕ-27 (2020)	95.6	95.3	95.9	96.8	97.1	97.0	98.8	97.9	96.3	93.5	93.8	95.1
ΕΖ-21 (2026)	96.0	95.6	96.0	97.2	97.2	96.8	99.0	98.0	96.4	93.3	93.7	95.0

Πηγή: Eurostat, Ιούνιος 2026

Προκλήσεις

Η οικονομία της Ευρώπης, και ειδικότερα αυτή της Ευρωζώνης, αντιμετωπίζει μία σειρά από προκλήσεις. Επιγραμματικά, οι κυριότερες είναι:

- Η εμπόλεμη σύρραξη στη Μέση Ανατολή έχει σοβαρές επιπτώσεις για την Ευρωπαϊκή και παγκόσμια οικονομία, κυρίως μέσω της αυξητικής πίεσης στις τιμές των ενεργειακών αγαθών αλλά και της επίδρασης στην αγροτική παραγωγή και βιομηχανία έντασης ενέργειας.
- Ενδεχόμενη μετακύλιση του πληθωρισμού και σε μη ενεργειακά αγαθά καθώς και επιρροή των παγκόσμιων αλυσίδων εφοδιασμού.
- Πιθανή περαιτέρω κλιμάκωση εμπορικών εντάσεων λόγω της επιβολής νέου γύρου δασμών από τις ΗΠΑ στις εισαγωγές από την ΕΕ.
- Η εμπόλεμη σύρραξη στην Ουκρανία και οι οικονομικές επιπτώσεις υψηλής έντασης και διάρκειας.
- Έλλειμμα ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τις ΗΠΑ και την Κίνα.
- Αυξανόμενη δημοσιονομική πίεση σε χώρες όπως η Γαλλία και η Ιταλία.
- Αυξανόμενοι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή.

Προβλέψεις για την εξέλιξη βασικών μακροοικονομικών μεγεθών (Μάιος 2026)

Στον Πίνακα 2.3 παρουσιάζονται οι προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις κύριες οικονομικές μεταβλητές της ΕΕ και της Ευρωζώνης σε ετήσια βάση. Οι εαρινές προβλέψεις της Επιτροπής για το ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ έχουν αναθεωρηθεί προς τα κάτω σε σχέση με τις προβλέψεις του Νοεμβρίου ενώ οι προβλέψεις για τον πληθωρισμό έχουν αναθεωρηθεί προς τα πάνω.

Βάσει των πλέον πρόσφατων προβλέψεων, η ανάπτυξη εκτιμάται πως διαμορφώθηκε σε 1,4% στην Ευρωζώνη και σε 1,5% στην ΕΕ το 2025 ενώ το 2026 προβλέπεται χαμηλότερος ρυθμός ανάπτυξης 0,9% και 1,1% αντίστοιχα. Για το 2027 προβλέπεται λίγο μεγαλύτερη ανάπτυξη, της τάξης του 1,2% για την ΕΖ και 1,4% για την ΕΕ. Για την ιδιωτική κατανάλωση εκτιμάται αύξηση 1,5% στην ΕΖ και 1,7% στην ΕΕ για το 2025 ενώ για το 2026, προβλέπεται αύξηση 0,9% στην ΕΖ και 1,1% στην ΕΕ (Πίνακας 2.3). Για τη δημόσια κατανάλωση, προβλέπεται αύξηση κατά 1,6% στην ΕΖ και 1,7% στην ΕΕ το 2026 και 1,3% σε αμφότερες το 2027. Η αύξηση στις ακαθάριστες επενδύσεις εκτιμάται ότι διαμορφώθηκε στο 3,0% στην ΕΖ και στο 2,8% στην ΕΕ το 2025. Για το 2026, προβλέπεται αύξηση κατά 1,8% και 2,2% αντίστοιχα. Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών προβλέπεται να αυξηθούν κατά 0,7% στην ΕΖ και 0,9% στην ΕΕ το 2026 και 2,0% και 2,1%, αντίστοιχα, το 2027. Οι εισαγωγές προβλέπεται να αυξηθούν κατά 1,6% στην ΕΖ και 1,7% στην ΕΕ το 2026 ενώ το 2027 προβλέπεται αύξηση κατά 2,1% και 2,2% αντίστοιχα. Προβλέπεται αύξηση του πληθωρισμού σε 3,0% στην ΕΖ και 3,1% στην ΕΕ το 2026 ενώ το 2027 προβλέπεται πληθωρισμός 2,3% και 2,4%, αντίστοιχα. Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 0,4% στην ΕΖ και 0,3% στην ΕΕ το 2026 ενώ το 2027 προβλέπεται αύξηση 0,4% σε αμφότερες. Το ποσοστό ανεργίας προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 6,4% του εργατικού δυναμικού στην ΕΖ και στο 6,0% στην ΕΕ το 2026 ενώ προβλέπεται να παραμείνει στα ίδια ποσοστά σε αμφότερες το 2027. Το ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης προβλέπεται να είναι ελλειμματικό κατά 3,3% στην ΕΖ και κατά 3,5%

στην ΕΕ το 2026 ενώ το 2027 προβλέπεται επιδείνωση στο 3,5% και 3,6% αντίστοιχα. Το χρέος της ΕΖ προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 90,2% του ΑΕΠ στην ΕΖ και στο 84,2% στην ΕΕ το 2026. Για το 2027, προβλέπεται αύξηση στο 91,2% και 85,3% αντίστοιχα. Τέλος, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 1,7% του ΑΕΠ σε αμφότερες το 2026 ενώ το 2027 προβλέπεται να παραμείνει σταθερό στην ΕΖ και να μειωθεί στο 1,6% στην ΕΕ.

Πίνακας 2.3

Βασικά Μακροοικονομικά Μεγέθη, ΕΕ-27, Ευρωζώνη (πραγματικές ετήσιες % μεταβολές, εκτός αν δηλώνεται διαφορετικά)

	ΕΕ			Ευρωζώνη		
	2025	2026	2027	2025	2026	2027
ΑΕΠ	1,5	1,1	1,4	1,4	0,9	1,2
Ιδιωτική Κατανάλωση	1,7	1,1	1,3	1,5	0,9	1,0
Δημόσια Κατανάλωση	1,7	1,7	1,3	1,6	1,6	1,3
Ακαθάριστες επενδύσεις	2,8	2,2	2,0	3,0	1,8	1,7
Εξαγωγές αγαθών – υπηρεσιών	2,3	0,9	2,1	2,0	0,7	2,0
Εισαγωγές αγαθών – υπηρεσιών	3,7	1,7	2,2	3,7	1,6	2,1
Απασχόληση	0,5	0,3	0,4	0,7	0,4	0,4
Ανεργία (% εργατικού δυναμικού)	6,0	6,0	6,0	6,3	6,4	6,4
Πληθωρισμός	2,5	3,1	2,4	2,1	3,0	2,3
Ισοζύγιο Γεν. Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	-3,1	-3,5	-3,6	-2,9	-3,3	-3,5
Χρέος Γεν. Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	82,8	84,2	85,3	88,7	90,2	91,2
Ισοζύγιο Τρεχ. Συναλλαγών (% ΑΕΠ)	2,4	1,7	1,6	2,5	1,7	1,7

Πηγή: European Economic Forecasts, Spring 2026, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Μάιος 2026

2.2 Το οικονομικό περιβάλλον στην Ελλάδα

A. Οικονομικό κλίμα

- Μικρή βελτίωση στον Δείκτη Οικονομικού Κλίματος στην Ελλάδα το β' τρίμηνο του 2026 σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο (107,4 από 106,7 μον.). Μικρή εξασθένηση σε σύγκριση με το αντίστοιχο περυσινό τρίμηνο (106,5 μον.).
- Οι επιχειρηματικές προσδοκίες ενισχύθηκαν σημαντικά στο β' τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο στις Κατασκευές και ηπιότερα στη Βιομηχανία, και στις Υπηρεσίες, ενώ παρέμειναν σχεδόν αμετάβλητες στο Λιανικό εμπόριο.
- Ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης εξασθένησε ήπια την περίοδο Απριλίου-Ιουνίου έναντι του προηγούμενου τριμήνου, στις -53,2 (από -50,7) μονάδες. Παράλληλα, κινείται ελαφρώς χαμηλότερα σε σχέση με ένα χρόνο νωρίτερα (-45,5 μον.).

Οι έρευνες οικονομικής συγκυρίας του IOBE προσφέρουν σημαντική πληροφόρηση για τις εξελίξεις στην οικονομία, τόσο από την πλευρά των επιχειρήσεων, όσο και από την πλευρά της τελικής ζήτησης, δηλαδή των καταναλωτών. Εξάλλου, βασικοί δείκτες που περιλαμβάνονται σε αυτές αποτελούν πρόδρομους δείκτες για διάφορα μεγέθη της οικονομίας και μπορούν να χρησιμοποιηθούν με επάρκεια για την πρόβλεψη των άμεσων εξελίξεων, ακόμα και για την πορεία του ΑΕΠ³.

Ήπια θετικά κινήθηκε το β' τρίμηνο του 2026 ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο, στις 107,4 μονάδες από τις 106,7 μονάδες. Η μικρή βελτίωση του δείκτη προήλθε από την σημαντική βελτίωση των επιχειρηματικών προσδοκιών στις Κατασκευές και την ηπιότερη στη Βιομηχανία και τις Υπηρεσίες με τις προσδοκίες στο Λιανικό εμπόριο να διατηρούνται στα επίπεδα του προηγούμενου τριμήνου. Παράλληλα, ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης διαμορφώθηκε σε ήπια χαμηλότερα επίπεδα σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, στις -53,2 (από -50,7) μονάδες.

Η κρίση στη Μέση Ανατολή παραμένει η κύρια πηγή αβεβαιότητας για τη ευρωπαϊκή οικονομία, ιδίως μέσω του πληθωρισμού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στην αύξηση των επιτοκίων από την ΕΚΤ. Η περίοδος έντονων αβεβαιοτήτων που διανύουμε, κυρίως στο διεθνές περιβάλλον, και το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει η νέα αυτή κρίση, θα είναι ο κρίσιμος παράγοντας για τη διαμόρφωση του οικονομικού κλίματος τους επόμενους μήνες. Στη Βιομηχανία οι προσδοκίες κινήθηκαν σε αντίστοιχα επίπεδα με εκείνα του προηγούμενου έτους, ενώ στις Υπηρεσίες, οι προσδοκίες, λόγω κυρίως της έναρξης της τουριστικής περιόδου είναι αισιόδοξες. Στις Κατασκευές, ο δείκτης κινείται σε πολύ υψηλά επίπεδα για αρκετούς μήνες, ενώ στο Λιανικό εμπόριο, κυρίως ο κλάδος Τροφίμων-Ποτών- Καπνού ανέκοψε την περαιτέρω βελτίωση του σχετικού δείκτη. Τα νοικοκυριά, όπως καταγράφεται στην καταναλωτική εμπιστοσύνη, παραμένουν τα περισσότερο απαισιόδοξα στην ΕΕ, διατυπώνοντας ακόμη περισσότερο

³ Επισημαίνεται ότι από τον Μάρτιο του 2018, οι σειρές που παρουσιάζονται στους επιμέρους δείκτες επιχειρηματικών προσδοκιών, δηλαδή οι δείκτες στη Βιομηχανία, το Λιανικό Εμπόριο, τις Υπηρεσίες και τις Κατασκευές έχουν αλλάξει ως προς την περίοδο βάσης τους. Συγκεκριμένα, ως νέα βάση ορίστηκε η περίοδος 2000-2010 (=100), διαφοροποιώντας έτσι τους δείκτες, οι οποίοι μέχρι και τον Φεβρουάριο 2018 διαμορφώνονταν με βάση την περίοδο 1996-2006. Οι σειρές όμως έχουν αναθεωρηθεί πλήρως προς τα πίσω, έτσι ώστε τα στοιχεία να είναι μεταξύ τους συγκρίσιμα. Ως αποτέλεσμα οι δείκτες με τη νέα περίοδο βάσης είναι συνολικά υψηλότεροι συγκριτικά με εκείνους με την παλαιότερη περίοδο βάσης. Η αλλαγή περιόδου βάσης από το IOBE δεν επηρεάζει το συνολικό δείκτη οικονομικού κλίματος για την Ελλάδα ή οποιαδήποτε άλλη χώρα.

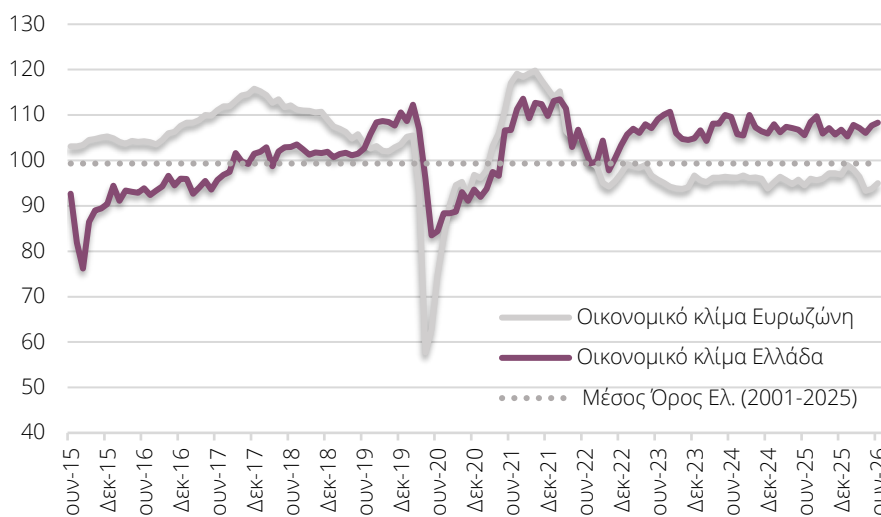
αρνητικές προβλέψεις για τα οικονομικά των νοικοκυριών τους, αλλά και τη γενικότερη οικονομική κατάσταση στη χώρα, ενώ εξασθένησε και η πρόθεση για μείζονες αγορές. Η άνοδος και έντονη μεταβλητότητα των τιμών στις αγορές ενέργειας και οι πληθωριστικές πιέσεις επηρεάζουν τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, με το οικονομικό κλίμα κατά τους επόμενους μήνες να καθορίζεται από το αν θα υπάρξει λήξη της κρίσης στη Μέση Ανατολή και αφετέρου από τις εγχώριες τάσεις, ενόψει και της προεκλογικής περιόδου.

Αναλυτικά, ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος στην Ελλάδα το τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου του 2026 διαμορφώθηκε στις 107,4 μονάδες (Διάγραμμα 2.4), ενώ παράλληλα κυμάνθηκε σε οριακά χαμηλότερο επίπεδο σε σχέση με το μέσο αντίστοιχο περσινό (106,5 μον.).

Στην Ευρώπη, ο αντίστοιχος μέσος δείκτης υποχώρησε ήπια κατά την εξεταζόμενη περίοδο σε σύγκριση με την προηγούμενη, τόσο στην ΕΕ, όσο και στην Ευρωζώνη. Συγκεκριμένα, ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος διαμορφώθηκε στις 94,1 (από 97,7) μονάδες το β' τρίμηνο του 2026 στην ΕΕ, και αντίστοιχα στις 94,0 (από 97,8) μονάδες στην Ευρωζώνη.

Διάγραμμα 2.4

Δείκτες Οικονομικού Κλίματος: ΕΕ-27, Ευρωζώνη και Ελλάδα (2000-2020=100, εποχικά εξομαλυμένα στοιχεία)

Ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος το β' τρίμηνο του 2026 διαμορφώθηκε στις 107,4 μονάδες από 106,7 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο

Πηγή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, DG ECFIN

Σε επίπεδο τομέων, οι επιχειρηματικές προσδοκίες στην Ελλάδα ενισχύθηκαν έντονα στις Κατασκευές και ηπιότερα στη Βιομηχανία και στις Υπηρεσίες, ενώ παρέμειναν σχεδόν αμετάβλητες στο Λιανικό εμπόριο. Στην πλευρά των καταναλωτών, ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης υποχώρησε ελαφρά έναντι του προηγούμενου τριμήνου. Σε σύγκριση με το αντίστοιχο περσινό τρίμηνο, οι μέσοι δείκτες βελτιώθηκαν σημαντικά στις Κατασκευές και στο Λιανικό εμπόριο, ενώ ενισχύθηκαν ήπια στις Υπηρεσίες και οριακά στη Βιομηχανία. Αναλυτικότερα:

Ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης στην Ελλάδα το τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου του 2026 διαμορφώθηκε ελαφρώς χαμηλότερα κατά μέσο όρο από το α' τρίμηνο του υπό εξέταση έτους, στις -53,2 από -50,7 μονάδες, σε επίπεδο αισθητά χαμηλότερο του αντίστοιχου περυσινού (-45,5 μον.). Ο αντίστοιχος μέσος δείκτης εξασθένησε ελαφρά στην ΕΕ, στις -18,3 (από -13,5) μονάδες,

και στην Ευρωζώνη (-19,1 από -13,7 μονάδες). Αυτά τα επίπεδα είναι ελαφρώς χαμηλότερα σε σχέση με τα αντίστοιχα ένα έτος πριν (-14,3 και -14,1 μον. αντίστοιχα).

Οι τάσεις στα επιμέρους βασικά ισοζύγια απαντήσεων που απαρτίζουν το συνολικό δείκτη ήταν κυρίως πτωτικές στο β' τρίμηνο του 2026 σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο. Έτσι, οι δυσοίωνες προβλέψεις των καταναλωτών στην Ελλάδα για την οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών τους το επόμενο 12μηνο ενισχύθηκαν ελαφρά, όπως και εκείνες για την οικονομική κατάσταση της χώρας. Παράλληλα, οι θετικές εκτιμήσεις των νοικοκυριών για την τρέχουσα κατάστασή τους εξασθένησαν οριακά, ενώ η πρόθεση για μείζονες αγορές το προσεχές χρονικό διάστημα εξασθένησε οριακά σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο.

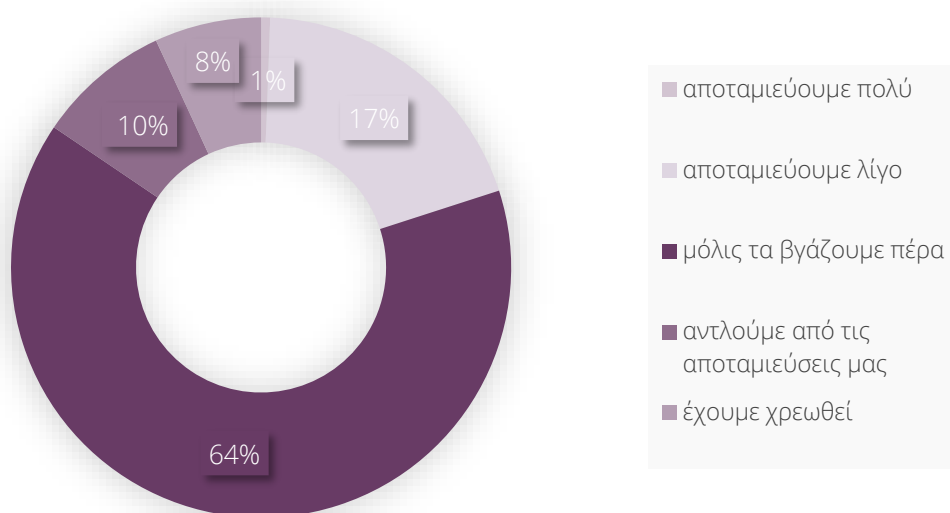
Αναλυτικότερα, το ποσοστό εκείνων οι οποίοι είναι απαισιόδοξοι για την οικονομική κατάσταση του νοικοκυριού τους το επόμενο 12μηνο ενισχύθηκε στο 68%, ενώ εξασθένησε ήπια στο 2% το ποσοστό όσων δηλώνουν το αντίθετο. Παράλληλα, ενισχύθηκε στο 73% (από 71%) το ποσοστό των καταναλωτών στην Ελλάδα οι οποίοι διατυπώνουν δυσοίωνες προβλέψεις σχετικά με την οικονομική κατάσταση της χώρας, με το 4% να αναμένει βελτίωση. Ως προς την πρόθεση για αποταμίευση, το ποσοστό των νοικοκυριών που δεν αξιολογούν ως πιθανή την αποταμίευση το επόμενο 12μηνο ενισχύθηκε οριακά στο 87%, ενώ εξασθένησε στο 11% (από 13%) το ποσοστό εκείνων που τη θεωρούν πιθανή. Στις προβλέψεις για την εξέλιξη της ανεργίας, υποχώρησε στο 35% (από 36%) το ποσοστό όσων εκτιμούν ότι η κατάσταση θα επιδεινωθεί, με το 11% κατά μέσο όρο να διατυπώνει αντίθετη άποψη. Το ποσοστό των καταναλωτών που αναφέρει ότι είναι «χρεωμένο» το β' τρίμηνο του 2026 ενισχύθηκε οριακά στο 8% (από 7%), σε χαμηλότερο επίπεδο σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (9%). Επίσης, διαμορφώθηκε στο 17% το ποσοστό των ερωτηθέντων που δηλώνουν ότι αποταμιεύουν λίγο (19% στο αντίστοιχο τρίμηνο του 2025). Τέλος, το ποσοστό εκείνων που αναφέρουν ότι «μόλις τα βγάζουν πέρα» διατηρήθηκε στο 64% και το ποσοστό των νοικοκυριών που αναφέρουν ότι «αντλούν από τις αποταμιεύσεις τους» διαμορφώθηκε στο 10% (από 9%), από 11% το αντίστοιχο διάστημα για το 2025 (Διάγραμμα 2.5).

Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στη Βιομηχανία το β' τρίμηνο του 2026 διαμορφώθηκε στις 110,7 (από 108,9 το α' τρίμηνο του τρέχοντος έτους) μονάδες, σε αντίστοιχα επίπεδα σε σύγκριση με την αντίστοιχη επίδοση το 2025 (110,5 μονάδες). Στα βασικά στοιχεία δραστηριότητας, ο δείκτης στις προβλέψεις για τη βραχυπρόθεσμη εξέλιξη της παραγωγής από τις +31,4 μονάδες στο α' τρίμηνο του 2026 εξασθένησε οριακά το εξεταζόμενο τρίμηνο και διαμορφώθηκε κατά μέσο όρο στις +30,4 μονάδες. Αντίθετα, αμβλύνθηκαν οι ήπια αρνητικές εκτιμήσεις για το επίπεδο παραγγελιών και ζήτησης (στις -4,0 από -8,6 μονάδες ο σχετικός δείκτης). Οι εκτιμήσεις για τα αποθέματα έτοιμων προϊόντων διαμορφώθηκαν σε ήπια χαμηλότερα επίπεδα (στις +5,2 από +6,9 μον. ο σχετικός δείκτης), ενώ οι τάσεις στις εξαγωγικές μεταβλητές είναι ανοδικές: οι προβλέψεις για την εξαγωγική δυναμική του επόμενου τριμήνου βελτιώθηκαν ήπια (+6,7 από +2,6 μον.) με τις εκτιμήσεις για τις παραγγελίες και τη ζήτηση εξωτερικού να ενισχύονται οριακά (-12,5 από τις -13,4 μον.). Στις προβλέψεις για την απασχόληση, το σχετικό μέσο τριμηνιαίο ισοζύγιο κινήθηκε ήπια πτωτικά, στις +12,9 (από +17,1) μονάδες κατά μέσο όρο. Το ποσοστό χρησιμοποίησης του εργοστασιακού δυναμικού κυμάνθηκε οριακά χαμηλότερα, στο 75,9% (από 76,3%), ενώ παράλληλα οι μήνες εξασφαλισμένη παραγωγής των επιχειρήσεων υποχώρησαν, στους 5,0 (από 5,3) μήνες κατά μέσο όρο.

Διάγραμμα 2.5

Στοιχεία έρευνας καταναλωτών για την οικονομική κατάσταση του νοικοκυριού τους (Απρίλιος-Ιούνιος 2026)

Πηγή: IOBE

Ενίσχυση σε σχέση με το α' τρίμηνο του 2026 του ποσοστού των νοικοκυριών που δηλώνει ότι έχει χρεωθεί (8%) και διατήρηση όσων αναφέρουν πως μόλις τα βγάζουν πέρα.

Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στο Λιανικό Εμπόριο το υπό εξέταση τρίμηνο ενισχύθηκε οριακά σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο στις 106,1 μονάδες (από τις 105,5), επίδοση αισθητά υψηλότερη σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο πέρυσι (101,6 μον.). Από τις βασικές μεταβλητές του δείκτη, το μέσο ισοζύγιο για τις εκτιμήσεις των τρεχουσών πωλήσεων κινήθηκε ήπια πτωτικά και διαμορφώθηκε στις +19 μονάδες από τις +22 το προηγούμενο τρίμηνο. Από τις επιχειρήσεις του κλάδου, το 23% (από 24%) κρίνει ότι οι πωλήσεις του μειώθηκαν, με το 43% να εκτιμά το αντίθετο. Ως προς τις προβλεπόμενες πωλήσεις, ο δείκτης των +40 μονάδων ενισχύθηκε οριακά και διαμορφώθηκε στις +41 μονάδες, με τα αποθέματα να αποκλιμακώνονται ήπια (στις +21 από +25 μον. ο δείκτης). Από τα υπόλοιπα στοιχεία δραστηριότητας, στις +26 μονάδες διαμορφώθηκε το ισοζύγιο των προβλέψεων για τις παραγγελίες προς προμηθευτές από τις +19 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ παράλληλα, ως προς την απασχόληση του τομέα, το μέσο ισοζύγιο προβλέψεων ενισχύθηκε ελαφρά στις +24 (από +22) μονάδες. Τέλος, σε όρους τιμών, το αντίστοιχο ισοζύγιο διατηρήθηκε σε έντονα πληθωριστικά επίπεδα (+41 από +28 μονάδες), με μόλις το 4% των επιχειρήσεων να εκφράζει προσδοκίες αποκλιμάκωσης των τιμών και το 44% (από 28%) να προβλέπει το αντίθετο. Βελτίωση των επιχειρηματικών προσδοκιών καταγράφηκε το β' τρίμηνο του 2026 στους περισσότερους από τους επιμέρους εξεταζόμενους κλάδους του Λιανικού εμπορίου, πλην του κλάδου Τροφίμων-Ποτού-Καπνού και τον κλάδο Πολυκαταστημάτων στους οποίους σημειώθηκε σημαντική υποχώρηση.

Οι επιχειρηματικές προσδοκίες στις Κατασκευές ενισχύθηκαν ήπια το β' τρίμηνο του 2026, με το σχετικό ισοζύγιο να διαμορφώνεται στις 185,3 μονάδες κατά μέσο όρο, από 179,7 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο. Αυτή η επίδοση βρίσκεται σε σημαντικά υψηλότερο επίπεδο σε σχέση με εκείνη στο αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (167,6 μον.). Στις βασικές μεταβλητές, οι προβλέψεις για την απασχόληση του τομέα υποχώρησαν ελαφρά στις +35 (από +39) μονάδες, με το 37% (από 47%) των επιχειρήσεων να αναμένουν περισσότερες θέσεις εργασίας, όταν το 2% (από 9%) αναμένει μείωσή τους. Οι θετικές προβλέψεις των επιχειρήσεων για τις προγραμματισμένες εργασίες βελτιώθηκαν σημαντικά (στις +27 από +15 μον. ο δείκτης), ενώ, παράλληλα, οι εκτιμήσεις για το τρέχον επίπεδο του προγράμματος εργασιών κινήθηκαν ήπια πτωτικά (στις +35 από +42 μον. το σχετικό ισοζύγιο).

Οι μήνες εξασφαλισμένης δραστηριότητας των επιχειρήσεων του τομέα ενισχύθηκαν σημαντικά στους 10,5, ενώ, παράλληλα, το ισοζύγιο στις προβλέψεις των τιμών κινήθηκε οριακά ανοδικά στις +34 (από +32) μονάδες, με το 7% των επιχειρήσεων να αναμένει μείωσή τους βραχυπρόθεσμα και το 41% (από 39%) αύξηση. Τέλος, το ποσοστό των επιχειρήσεων που αναφέρει ότι δεν αντιμετωπίζει προσκόμματα στη λειτουργία του διαμορφώθηκε στο 13%, ενώ, από τις υπόλοιπες επιχειρήσεις, το 51% (από 53%) κρίνει ως σημαντικότερο εμπόδιο την έλλειψη εργατικού δυναμικού, το 10% τη χαμηλή ζήτηση, το 4% την ανεπάρκεια μηχανολογικού εξοπλισμού, και ένα 11% (από 12%) παράγοντες όπως η γενική οικονομική κατάσταση της χώρας, οι υψηλές τιμές των πρώτων υλών, η έλλειψη έργων, η καθυστέρηση πληρωμών από το κράτος, κ.ά. ως τα μεγαλύτερα προσκόμματα στη λειτουργία του. Σε κλαδικό επίπεδο, οι επιχειρηματικές προσδοκίες κινήθηκαν ήπια ανοδικά στον κλάδο των Ιδιωτικών Κατασκευών, ενώ αντίθετα ενισχύθηκαν σημαντικά στον κλάδο των Δημόσιων Κατασκευών.

Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στις Υπηρεσίες βελτιώθηκε ήπια το υπό εξέταση τρίμηνο του 2026, με το σχετικό ισοζύγιο να διαμορφώνεται στις 114,8 μονάδες κατά μέσο όρο από 113,5 μονάδες το προηγούμενο, επίδοση ήπια υψηλότερη συγκριτικά με εκείνη το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (113,6 μον.). Από τις βασικές μεταβλητές, οι εκτιμήσεις για την τρέχουσα ζήτηση ενισχύθηκαν ελαφρά, με το σχετικό δείκτη να διαμορφώνεται στις +31 μονάδες, από +29 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο. Ήπια ενισχύθηκαν και οι εκτιμήσεις για την τρέχουσα κατάσταση της επιχείρησης (+34 από +28 μον. το μέσο ισοζύγιο), με το ισοζύγιο στις προβλέψεις για τη βραχυπρόθεσμη ζήτηση των επιχειρήσεων του τομέα να υποχωρεί ελαφρά (+37 από +40 μονάδες). Από τα υπόλοιπα στοιχεία δραστηριότητας, ήπια ενισχύθηκε το ισοζύγιο προβλέψεων των ερωτηθέντων σχετικά με την απασχόληση, το οποίο διαμορφώθηκε στις +29 μονάδες από +25 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ στις τιμές ο μέσος δείκτης προσδοκιών των επιχειρήσεων εξασθένησε οριακά και διαμορφώθηκε στις +23 (από +26) μονάδες. Τέλος, υποχώρησε σημαντικά στο 77% το ποσοστό των ερωτηθέντων που αναφέρουν απρόσκοπτη επιχειρηματική λειτουργία από 83% το προηγούμενο τρίμηνο, με το 6% να δηλώνει την ανεπάρκεια ζήτησης το 9% την ανεπάρκεια εργατικού δυναμικού αντίστοιχα, ως βασικότερα εμπόδια στη λειτουργία τους, και το 7% λοιπούς παράγοντες, οι οποίοι συνδέονται με τη γενική οικονομική κατάσταση, τις τιμές στην ενέργεια κ.ά. Από τους εξεταζόμενους κλάδους των Υπηρεσιών, οι επιμέρους δείκτες ενισχύθηκαν έντονα στο δεύτερο τρίμηνο του 2026 στον κλάδο Ξενοδοχείων-Εστιατορίων-Τουριστικών πρακτορείων και ηπιότερα στον κλάδο των Χερσαίων Μεταφορών, ενώ υποχώρησαν ελαφρά στους Ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς Διάφορες επιχειρηματικές δραστηριότητες και στον κλάδο Πληροφορικής.

Πίνακας 2.4

Δείκτες Οικονομικού Κλίματος

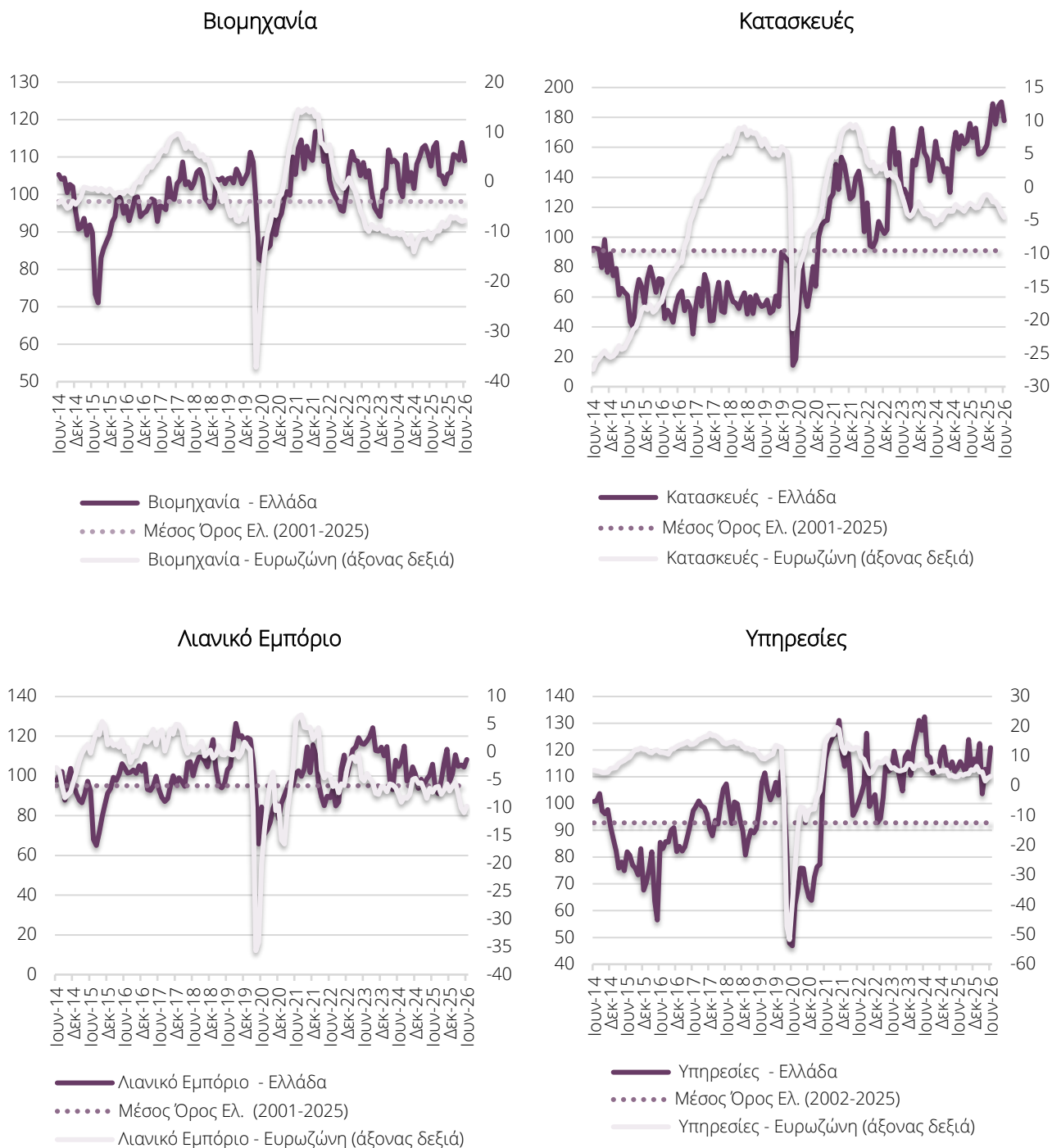
Χρονική περίοδος	Δείκτης Οικονομικού Κλίματος			Δείκτης Επιχειρηματικών Προσδοκιών (Ελλάδα)				Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης (Ελλάδα)
	ΕΕ-27	Ευρωζώνη	Ελλάδα	Βιομηχανία	Κατασκευές	Λιανικό Εμπόριο	Υπηρεσίες	
2010	98,6	98,3	85,5	79,9	52,2	61,3	68,1	-57,9
2011	98,3	98,4	83,9	81,1	37,7	60,9	66,1	-69,8
2012	89,0	89,0	83,6	81,4	47,5	59,1	58,8	-73,8
2013	91,9	91,8	93,6	92,6	71,5	72,6	75,3	-69,7
2014	98,6	98,3	101,7	99,7	88,4	92,3	93,3	-53,0
2015	102,9	102,8	91,6	86,3	62,0	83,9	78,2	-51,6
2016	104,4	104,1	95,0	96,1	61,3	101,4	79,3	-61,3
2017	110,7	110,5	98,5	98,1	55,4	94,6	92,7	-58,0
2018	111,1	110,9	103,3	102,8	58,1	104,5	97,0	-44,1
2019	104,4	104,3	104,9	103,6	58,1	109,6	97,7	-19,6
α' τρίμ. 2020	102,0	101,5	109,9	108,6	84,9	115,1	106,5	-14,4
β' τρίμ. 2020	65,9	67,5	89,1	87,6	28,1	80,3	58,6	-38,3
γ' τρίμ. 2020	88,5	89,8	90,0	86,7	67,0	73,5	68,8	-37,0
δ' τρίμ. 2020	93,9	94,5	93,1	92,6	70,7	83,0	70,0	-40,2
α' τρίμ. 2021	99,2	99,1	96,5	98,2	106,2	90,2	70,9	-40,7
β' τρίμ. 2021	109,5	110,6	105,5	105,0	121,9	97,9	99,3	-28,3
γ' τρίμ. 2021	115,8	117,4	111,6	111,3	144,7	102,0	123,4	-33,6
δ' τρίμ. 2021	115,1	115,9	112,8	110,7	137,2	110,7	125,4	-38,8
α' τρίμ. 2022	110,7	111,2	113,4	116,9	137,2	98,8	115,7	-43,6
β' τρίμ. 2022	103,1	103,9	105,2	108,0	119,6	87,9	97,9	-53,0
γ' τρίμ. 2022	96,3	96,9	102,3	99,6	95,2	88,3	112,3	-53,6
δ' τρίμ. 2022	94,2	95,3	101,6	97,3	106,2	104,8	101,2	-52,6
α' τρίμ. 2023	97,7	99,2	106,9	109,4	145,2	111,6	96,6	-43,3
β' τρίμ. 2023	96,1	97,2	108,6	107,5	145,8	117,2	113,8	-36,7
γ' τρίμ. 2023	94,0	94,3	109,5	103,8	125,0	120,7	114,5	-36,3
δ' τρίμ. 2023	94,9	94,8	105,3	95,3	153,2	113,3	113,8	-43,5
α' τρίμ. 2024	96,3	95,7	107,2	104,8	160,8	107,6	119,1	-46,1
β' τρίμ. 2024	96,0	95,8	109,4	108,7	150,0	101,9	130,3	-42,7
γ' τρίμ. 2024	96,4	96,1	107,5	103,8	149,2	106,6	115,6	-47,8
δ' τρίμ. 2024	95,8	95,2	107,1	103,7	144,5	101,2	114,5	-47,1
α' τρίμ. 2025	96,2	95,5	107,5	110,2	165,6	95,7	116,2	-43,1
β' τρίμ. 2025	95,5	95,2	106,9	110,5	167,6	101,6	113,6	-45,5
γ' τρίμ. 2025	95,8	95,9	108,1	110,6	164,9	94,1	113,6	-47,3
δ' τρίμ. 2025	97,1	97,2	106,5	104,4	158,7	105,7	118,0	-48,4
α' τρίμ. 2026	98,0	98,0	106,5	108,9	179,7	105,5	113,5	-50,7
β' τρίμ. 2026	94,1	94,0	107,4	110,7	185,3	106,1	114,8	-53,2

Πηγή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, DG ECFIN, IOBE

Διάγραμμα 2.6

Δείκτες Επιχειρηματικών Προσδοκιών

Πηγή: IOBE

Οι επιχειρηματικές προσδοκίες ενισχύθηκαν έντονα στο β' τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο στις Κατασκευές και ηπιότερα στη Βιομηχανία και στις Υπηρεσίες, ενώ παρέμειναν σχεδόν αμετάβλητες στο Λιανικό εμπόριο.

Β. Δημοσιονομικές εξελίξεις

- Ισοζύγιο Προϋπολογισμού Γεν. Κυβέρνησης 2025 (1^η κοινοποίηση): πλεόνασμα 1,7% του ΑΕΠ, έναντι στόχου για έλλειμμα 0,6% του ΑΕΠ και πλεονάσματος 1,3% πρόπερσι. Πρωτογενές πλεόνασμα 4,9% του ΑΕΠ, έναντι στόχου για πλεόνασμα 2,4% του ΑΕΠ και πλεονάσματος 4,8% το 2024.
- Χρέος Γενικής Κυβέρνησης στο 146,1% το 2025 έναντι 154,2% το 2024, με μείωση σε απόλυτους όρους από €364.964 εκατ. σε €362.925 εκατ.
- Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού, Ιαν.-Μάιος 2026: ταμειακό πλεόνασμα €103 εκατ. (0,0% του ΑΕΠ) έναντι στόχου για έλλειμμα €2.176 εκατ. για το αντίστοιχο διάστημα του 2026 στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026 και πλεονάσματος €1.875 εκατ. (0,8% του ΑΕΠ) το αντίστοιχο διάστημα του 2025.
- Πρωτογενές αποτέλεσμα Κρατικού Προϋπολογισμού, Ιαν.-Μάιος 2026: ταμειακό πρωτογενές πλεόνασμα €3.650 εκατ. (1,4% του ΑΕΠ), έναντι στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα €1.243 εκατ. και πρωτογενούς πλεονάσματος €5.343 εκατ. (2,1% του ΑΕΠ) για την ίδια περίοδο το 2025.
- Η επιδείνωση του ισοζυγίου του ΚΠ σε σχέση με πέρυσι, οφείλεται στη μεγαλύτερη αύξηση των δαπανών (+11,1% ή +€3,02 δισεκ.) σε σχέση με τα έσοδα (+4,3% ή +€1,25 δισεκ.).

Αποτελέσματα Γενικής Κυβέρνησης: 2021-2025

Σύμφωνα με τα πρόσφατα⁴ δημοσιονομικά στοιχεία, τα οποία καταρτίζονται με τη μεθοδολογία των εθνικών λογαριασμών (ESA 2010), το 2025 η Γενική Κυβέρνηση (ΓΚ) σημείωσε πλεόνασμα ύψους €4.290 εκατ. ή 1,7% του ΑΕΠ. Επίσης, το πρωτογενές αποτέλεσμα της ΓΚ για το ίδιο έτος ήταν πλεονασματικό και ανήλθε σε €12.131 εκατ. ή 4,9% του ΑΕΠ (Πίνακας 2.5), έναντι στόχου πρωτογενούς πλεονάσματος στον προϋπολογισμό του συγκεκριμένου έτους, ύψους €5.967 εκατ. ή 2,4% του ΑΕΠ. Η εικόνα είναι σαφώς βελτιωμένη σε σχέση με το 2021 και το 2022, έτη στα οποία είχαν παρθεί εκτεταμένα μέτρα στήριξης για την πανδημία και την ενεργειακή κρίση αλλά σημειώνεται και μεγάλη βελτίωση σε σχέση με το 2023. Σε σχέση με το 2024, η εικόνα είναι ελαφρά βελτιωμένη ενώ αναμενόταν επιδείνωση. Το 2024, σημειώθηκε πλεόνασμα ύψους €3.189 εκατ. ή 1,3% του ΑΕΠ και πρωτογενές πλεόνασμα ύψους €11.414 εκατ. ή 4,8% του ΑΕΠ. Τα αντίστοιχα νούμερα για το 2023 ήταν έλλειμμα €3.213 εκατ. ή 1,4% του ΑΕΠ και πρωτογενές πλεόνασμα €4.399 εκατ. ή 2,0% του ΑΕΠ.

Η βελτιωμένη εικόνα του ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια οφείλεται στη βελτίωση όλων των ισοζυγίων, ειδικά της κεντρικής κυβέρνησης. Το ισοζύγιο της κεντρικής κυβέρνησης έγινε πλεονασματικό το 2024 ενώ ήταν ελλειμματικό όλα τα προηγούμενα χρόνια από το 2021 και έπειτα. Το 2025 το πλεόνασμα αυξήθηκε περαιτέρω. Το 2022, το έλλειμμα του ισοζυγίου της κεντρικής κυβέρνησης διαμορφώθηκε σε €7717 εκατ., το 2023 το έλλειμμα μειώθηκε σε €3.553 εκατ. και το 2024 έγινε πλεονασματικό (€2.069 εκατ.). Το 2025 έφτασε τα €2.302 εκατ. Το ισοζύγιο των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) ήταν πλεονασματικό φτάνοντας τα €230 εκατ. από πλεόνασμα €19 εκατ. το 2024 και έλλειμμα €597 το 2023. Οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης (ΟΚΑ) παρουσίασαν επίσης βελτιωμένη εικόνα το 2025 σε

⁴Δελτίο Τύπου της ΕΛΣΤΑΤ της 22ης Απριλίου 2026

σχέση με το προηγούμενο έτος. Το αποτέλεσμα ήταν πλεονασματικό (€1.758 εκατ.), από πλεόνασμα €1.101 εκατ. το 2024 και πλεόνασμα €937 εκατ. το 2022.

Πίνακας 2.5

Αποτελέσματα Γενικής Κυβέρνησης* (στοιχεία Εθνικών Λογαριασμών, ESA 2010)

	2021	2022	2023	2024	2025	
					Αρχικοί στόχοι	Πραγμα- τοποιήσεις
Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης (% του ΑΕΠ))	-7,1	-2,6	-1,4	1,3	-0,6	1,7
Πρωτογενές Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης (% του ΑΕΠ)	-4,6	-0,1	2,0	4,8	2,4	4,9
ΑΕΠ (€ δισεκ.)	184,6	207,0	224,7	236,7	247,5	248,4

Πηγές: Δημοσιονομικά στοιχεία για την περίοδο 2021-2024 – 1η κοινοποίηση, ΕΛΣΤΑΤ., Απρίλιος 2026 και Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2026, Υπουργείο Οικονομικών, Νοέμβριος 2025

*Χωρίς τις επιπτώσεις από την στήριξη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Η βελτίωση σε σχέση με τον στόχο το 2025 οφείλεται στην υπέρ-εκτέλεση του ισοζυγίου της κεντρικής κυβέρνησης. Ο στόχος που έχει περιληφθεί στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 2025 για το ισοζύγιο της κεντρικής κυβέρνησης ανερχόταν σε έλλειμμα €2.121 εκατ. Επίσης, καταγράφηκε υπέρ-απόδοση στο ισοζύγιο των ΟΤΑ, αφού ο στόχος ήταν έλλειμμα €300 εκατ. Τέλος, καταγράφηκε υπέρ-απόδοση στο ισοζύγιο των ΟΚΑ, αφού ο στόχος ήταν πλεόνασμα €999 εκατ.

Χρέος Γενικής Κυβέρνησης

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης μειώθηκε το 2024 τόσο ως απόλυτο μέγεθος όσο και ως ποσοστό του ΑΕΠ (Πίνακας 2.6). Η πορεία του χρέους, ως απόλυτο μέγεθος, ήταν αυξητική από το 2016 έως και το 2023, με μόνη εξαίρεση το 2019. Από το 2020 ωστόσο, το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώνεται, με τη μείωση του 2022 να συνιστά την πιο μεγάλη των τελευταίων δέκα ετών, φτάνοντας μάλιστα στο χαμηλότερο λόγο χρέους προς ΑΕΠ από το 2010. Το 2024 καταγράφεται για πρώτη φορά από το 2019 μείωση του χρέους ως απόλυτο μέγεθος, από €369.110 εκατ. σε €364.885 εκατ. ενώ το 2025 μειώθηκε περαιτέρω στα €362.925 εκατ. Ως ποσοστό του ΑΕΠ, το χρέος μειώθηκε από 164,3% το 2023 σε 154,2% το 2024 και 146,1% το 2025. Η βελτιωμένη εικόνα οφείλεται τόσο στη βελτίωση του δημοσιονομικού ισοζυγίου όσο και στην ισχυρή οικονομική μεγέθυνση που καταγράφεται χρόνο με τον χρόνο. Η Ελλάδα, ωστόσο, εξακολουθεί να καταλαμβάνει την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ. Έπονται η Ιταλία με 137,1% και η Γαλλία με 115,6% ενώ ο Ευρωπαϊκός μέσος όρος βρίσκεται πολύ χαμηλότερα, στο 81,7% (βλέπε Παράρτημα, Διάγραμμα 2).

Η δημοσιονομική εικόνα ήταν καλύτερη το 2024 σε σχέση με το 2023 εξαιτίας της υποχώρησης της επίδρασης της ενεργειακής κρίσης και της χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής από τις κεντρικές τράπεζες αλλά και λόγω της μείωσης της φοροδιαφυγής σε συνδυασμό με την αύξηση των ηλεκτρονικών συναλλαγών. Το 2025, η εικόνα βελτιώθηκε ακόμη περισσότερο. Για το 2026, προβλέπεται υψηλός ονομαστικός ρυθμός μεγέθυνσης και επιπλέον μείωση του χρέους τόσο σε απόλυτα μεγέθη όσο και ως ποσοστό του ΑΕΠ, παρά τη προβλεπόμενη μείωση του πρωτογενούς πλεονάσματος. Επιπλέον, έχει βελτιωθεί η εικόνα της Ελλάδας προς το εξωτερικό που καθιστά τους όρους δανεισμού περισσότερο ευνοϊκούς. Σε αυτό το αποτέλεσμα συνεισφέρει και η ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει πλέον Μακροοικονομικές

Ανισορροπίες, αφαιρώντας τη χώρα από τη σχετική κατηγορία παρακολούθησης για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της ελληνικής κρίσης χρέους. Η Ελλάδα βρισκόταν υπό καθεστώς μνημονίων την περίοδο 2010-2018, υπό το καθεστώς Ενισχυμένης Εποπτείας την περίοδο 2018-2022, εντάχθηκε στην κατηγορία των Υπερβολικών Μακροοικονομικών Ανισορροπιών κατά την περίοδο 2019-2024 και στην κατηγορία των Μακροοικονομικών Ανισορροπιών το 2025.

Πίνακας 2.6

Ενοποιημένο Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (εκατ. €)

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Ενοποιημένο χρέος Γενικής Κυβέρνησης	331.145	341.588	364.141	368.005	369.110	364.964	362.925
% ΑΕΠ	180,6	207,0	197,3	177,8	164,3	154,2	146,1
ΑΕΠ	183.351	165.016	184.575	207.009	224.686	236.736	248.354

Πηγές: Δημοσιονομικά στοιχεία για την περίοδο 2021-2024 -1η κοινοποίηση, ΕΛ.ΣΤΑΤ., Απρίλιος 2026

Εκτέλεση Κρατικού Προϋπολογισμού το 2026 (Ιανουάριος – Μάιος)

Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον παραμένει ασταθές στα μέσα του 2026. Οι γεωπολιτικές εντάσεις εξακολουθούν να είναι αυξημένες με τη διέλευση πλοίων από το Στενό του Ορμούζ, βασικό σημείο συμφόρησης για το διεθνές εμπόριο ενέργειας και πρώτων υλών, να παραμένει μειωμένη. Στο αβέβαιο αυτό οικονομικό περιβάλλον, ωστόσο, η ελληνική οικονομία δείχνει σημάδια ανθεκτικότητας. Στις 3 Ιουνίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει πλέον Μακροοικονομικές Ανισορροπίες, αφαιρώντας τη χώρα από τη σχετική κατηγορία παρακολούθησης για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της ελληνικής κρίσης χρέους. Η Ελλάδα βρισκόταν υπό καθεστώς μνημονίων την περίοδο 2010-2018, υπό το καθεστώς Ενισχυμένης Εποπτείας την περίοδο 2018-2022, εντάχθηκε στην κατηγορία των Υπερβολικών Μακροοικονομικών Ανισορροπιών κατά την περίοδο 2019-2024 και στην κατηγορία των Μακροοικονομικών Ανισορροπιών το 2025. Στην αξιολόγησή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σημειώνει ότι οι ευπάθειες που σχετίζονται με το δημόσιο και εξωτερικό χρέος έχουν υποχωρήσει τα τελευταία χρόνια. Η σταθερή ανάπτυξη, τα δημοσιονομικά πλεονάσματα, η βελτίωση των τραπεζικών ισολογισμών και η εφαρμογή μεταρρυθμίσεων συνέβαλαν στη μείωση των κινδύνων που αντιμετώπιζε η ελληνική οικονομία. Η έκθεση, ωστόσο, αναφέρει επίσης ότι το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ και το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών παραμένουν υψηλά ενώ η διευθέτηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων από διαχειριστές εκτός τραπεζών παραμένει αργή. Συνιστάται συνετή δημοσιονομική διαχείριση τα επόμενα έτη.

Επίσης, στις 30 Απριλίου κατατέθηκε στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η ετήσια έκθεση προόδου έτους 2025, αναφορικά με τους στόχους που έχουν τεθεί στο Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό-Διαρθρωτικό Σχέδιο (ΜΔΣ) 2025-2028, υπό το αναθεωρημένο ευρωπαϊκό πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης που τέθηκε σε ισχύ την 30η Απριλίου 2024. Λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς γεωπολιτικές εξελίξεις που επηρεάζουν τις τιμές της ενέργειας, ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αναμένεται να διαμορφωθεί σε 2,0% το 2026, από εκτίμηση 2,4% στον Πολυετή Δημοσιονομικό Προγραμματισμό 2026-2029 τον Νοέμβριο. Ο πληθωρισμός αναμένεται να ανέλθει σε 3,2% το 2026. Προβλέπεται πρωτογενές πλεόνασμα 3,2% το 2026 (από πρόβλεψη 2,8% τον Νοέμβριο) από 4,9% το 2025 και συνολικό πλεόνασμα 0,2% από 1,7% το 2025. Ακολούθως, το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκε από 154,2% το 2024 σε 146,1% το 2025 και αναμένεται να αποκλιμακωθεί περαιτέρω σε 136,8% το 2026.

Ο ρυθμός ετήσιας αύξησης των καθαρών πρωτογενών δαπανών το 2026 αναμένεται να ανέλθει σε 7,5% το 2026, έναντι 2,9% το 2025 και -0,1% το 2024, σηματοδοτώντας την ενίσχυση των δαπανών που κατευθύνονται στην ενίσχυση των εισοδημάτων έναντι των προηγούμενων ετών και το κόστος της μείωσης της φορολογίας που έχουν εφαρμοστεί από τον Ιανουάριο το 2026. Το συνολικό κόστος των δημοσιονομικών παρεμβάσεων ανέρχεται σε €2,96 δισ. το 2025 και επιπλέον €3,7 δισ. το 2026. Η σωρευτική αύξηση των καθαρών δαπανών, λαμβάνοντας υπόψη την ευελιξία από την εθνική ρήτρα διαφυγής για τις αμυντικές δαπάνες, υπολείπεται 0,1% του ΑΕΠ έναντι του σχετικού ορίου. Στην ετήσια έκθεση προόδου περιλαμβάνονται οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις για τα έτη 2025 και 2026 που παρουσιάστηκαν στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026. Επιπλέον ενσωματώνονται μέτρα με δημοσιονομικό κόστος περί τα €800 εκατ. που ανακοινώθηκαν μετά την κατάρτιση του προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των πρόσφατων μέτρων για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης.

Αυτά προβλέπουν:

- Έκτακτη οικονομική ενίσχυση οικογενειών με παιδιά, ύψους €150 για κάθε τέκνο, με κόστος €240 εκατ.,
- κάρτα καυσίμων (fuel pass) για τον Απρίλιο και τον Μάιο με κόστος €130 εκατ.,
- επιδότηση του Diesel στο δίκτυο για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο με κόστος €106 εκατ.,
- επιδότηση των λιπασμάτων 15% επί της αξίας των τιμολογίων για την περίοδο 15 Μαρτίου-31 Αυγούστου με κόστος €41 εκατ.,
- μόνιμη αύξηση της οικονομικής ενίσχυσης των συνταξιούχων στα €300 ευρώ καθαρά και διεύρυνση των εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων, ώστε να συμπεριληφθούν 420.000 επιπλέον δικαιούχοι, με ετήσιο κόστος €198 εκατ.,
- μόνιμη διεύρυνση των κριτηρίων για την επιστροφή ενοικίου ώστε να συμπεριληφθούν επιπλέον 70.000 δικαιούχοι με ετήσιο κόστος €25 εκατ.,
- μόνιμη επιστροφή δύο ενοικίων σε δασκάλους, νοσηλευτές και ιατρούς, αναδρομικά από το 2025, με κόστος για το 2026, €36 εκατ.

Ισοζύγιο και πρωτογενές Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού

Σύμφωνα με τα στοιχεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, σε τροποποιημένη ταμειακή βάση, για την περίοδο Ιανουαρίου-Μαΐου 2026, παρουσιάζεται πλεόνασμα στο ισοζύγιο του κρατικού προϋπολογισμού ύψους €103 εκατ. (0,0% του ΑΕΠ) έναντι του στόχου για έλλειμμα €2.176 εκατ. που έχει περιληφθεί για το αντίστοιχο διάστημα του 2026 στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026 και πλεονάσματος €1.875 εκατ. (0,8% του ΑΕΠ) το αντίστοιχο διάστημα του 2025. Το πρωτογενές αποτέλεσμα σε τροποποιημένη ταμειακή βάση διαμορφώθηκε σε πλεόνασμα ύψους €3.650 εκατ. (1,4% του ΑΕΠ), έναντι στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα €1.243 εκατ. και πρωτογενούς πλεονάσματος €5.343 εκατ. (2,1% του ΑΕΠ) για την ίδια περίοδο το 2025. Η επιδείνωση του ισοζυγίου του ΚΠ το πρώτο πεντάμηνο σε σχέση με πέρυσι, οφείλεται στη μεγαλύτερη αύξηση των δαπανών (+11,1% ή +€3,02 δισεκ.) σε σχέση με τα έσοδα (+4,3% ή +€1,25 δισεκ., Πίνακας 2.7).

Εξαιρώντας ποσό ύψους €31 εκατ. που αφορά σε ετεροχρονισμό πληρωμών σε εξοπλιστικά προγράμματα, ποσό ύψους €473 εκατ. που αφορά σε ετεροχρονισμό επενδυτικών πληρωμών και ποσό ύψους €64 εκατ. που αφορά σε ετεροχρονισμό μεταβιβαστικών πληρωμών σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, που δεν επηρεάζουν το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης σε δημοσιονομικούς όρους, καθώς και ποσό ύψους €135 εκατ. από τη 2^η δόση του τιμήματος για την παραχώρηση άδειας λειτουργίας επιχείρησης καζίνο στο Ελληνικό, που δημοσιονομικά

καταγράφεται κατά τη διάρκεια των ετών της παραχώρησης, ποσό €884 εκατ. από πρόωρα έσοδα του ΤΑΑ και ποσό €574 εκατ. που αφορά σε πρόωρα ταμειακά έσοδα του ΠΔΕ, η υπέρβαση στο πρωτογενές αποτέλεσμα σε τροποποιημένη ταμειακή βάση έναντι των στόχων του προϋπολογισμού, ανέρχεται σε €246 εκατ.

Επισημαίνεται ότι το πρωτογενές αποτέλεσμα σε δημοσιονομικούς όρους διαφέρει από το αποτέλεσμα σε ταμειακούς όρους. Επιπρόσθετα, τα ανωτέρω αφορούν στο πρωτογενές αποτέλεσμα της Κεντρικής Διοίκησης και όχι στο σύνολο της Γενικής Κυβέρνησης, που περιλαμβάνει και τα δημοσιονομικά αποτελέσματα των Νομικών Προσώπων και των υποτομικών των ΟΤΑ και ΟΚΑ.

Πίνακας 2.7

Εκτέλεση Κρατικού Προϋπολογισμού: Ιανουάριος-Μάιος 2026* (εκατ. €)

	Ιαν. – Μάιος		% Μεταβ. 26/25	2025*	2026* Προϋπ.	% Μεταβ. 26Π/25
	2025*	2026*				
I. ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ ΚΠ (1+2)	28.969	30.216	4,3	77.065	80.248	4,1
1. Καθαρά έσοδα ΤΠ	25.898	26.813	3,5	70.053	69.528	-0,7
Έσοδα προ επιστροφών φόρων	29.717	30.248	1,8	78.472	77.566	-1,2
Μείον επιστροφές φόρων	3.819	3.435	-10,1	8.419	8.038	-4,5
2. Έσοδα ΠΔΕ ⁵	3.071	3.403	10,8	7.012	10.720	52,9
II. ΔΑΠΑΝΕΣ ΚΠ (3+4)	27.094	30.112	11,1	76.965	86.046	11,8
3. Δαπάνες ΤΠ	23.365	25.927	11,0	62.354	69.354	11,2
Πρωτογενείς δαπάνες ΤΠ	19.805	22.377	13,0	54.269	61.437	13,2
Τόκοι	3.560	3.550	-0,3	8.085	7.917	-2,1
4. Δαπάνες ΠΔΕ ⁶	3.729	4.185	12,2	14.611	16.692	14,2
III. Έλλειμμα(-)/Πλεόνασμα (+) ΚΠ	1.875	103		100	-5.797	
% στο ΑΕΠ	0,8	0,0		0,0	-2,4	
IV. Πρωτογενές Πλεόνασμα ΚΠ	5.343	3.650		8.089	2.120	
% στο ΑΕΠ	2,1	1,4		3,3	1,4	
ΑΕΠ (σε τρέχουσες τιμές) ⁷	248.697	260.035	4,6	248.697	260.035	4,6

Πηγή: Μηνιαίο Δελτίο Εκτέλεσης Κρατικού Προϋπολογισμού Μαΐου 2026, Υπουργείο Οικονομικών, Ιούνιος 2026.

*Σε τροποποιημένη ταμειακή βάση. Σύμφωνα με τη νέα κατάταξη εσόδων που ισχύει από 01/01/2019

Έσοδα τακτικού προϋπολογισμού

Την περίοδο Ιανουαρίου – Μαΐου 2026, το ύψος των καθαρών εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού ανήλθε σε €30.216 εκατ., παρουσιάζοντας αύξηση κατά €2.528 εκατ. έναντι του στόχου που έχει περιληφθεί για το αντίστοιχο διάστημα στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026. Η υπερεκτέλεση αυτή οφείλεται κυρίως στην είσπραξη, κατά τον μήνα Απρίλιο, της έβδομης δόσης από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (ΤΑΑ), ύψους €884 εκατ., η οποία είχε προβλεφθεί ότι θα εισπραχθεί τον Ιούνιο 2026, καθώς και στα αυξημένα έσοδα ΠΔΕ κατά €574 εκατ. Παρουσιάζεται επίσης αύξηση κατά €1,25 δισεκ. ή +4,3% σε σχέση με πέρυσι.

Πίνακας 2.8

Έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού: Ιανουάριος-Μάιος 2026* (εκατ. €)

⁵ Η κατηγορία «έσοδα ΠΔΕ» πλέον περιλαμβάνει και τις εισροές του Ταμείου Ανθεκτικότητας και Ανάκαμψης (ΤΑΑ)⁶ Η κατηγορία «δαπάνες ΠΔΕ» πλέον περιλαμβάνει και τις πληρωμές από το Ταμείο Ανθεκτικότητας και Ανάκαμψης (ΤΑΑ)⁷ Πηγή: Εκτίμηση για το 2025 και πρόβλεψη για το 2026 όπως αποτυπώνονται στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 2026, Νοέμβριος 2025

	Ιαν. – Μάιος		%	2025*	2026*	%
	2025*	2026*	Μεταβ. 26/25		Προϋπ.	Μεταβ. 26Ε/25
Καθαρά Έσοδα ΚΠ	28.969	30.216	4,3	77.065	80.248	4,1
Καθαρά Έσοδα ΤΠ	25.898	26.813	3,5	70.053	69.528	-0,7
Έσοδα ΤΠ	29.717	30.248	1,8	78.472	77.566	-1,2
Επιστροφές φόρων	3.819	3.435	-10,1	8.419	8.038	-4,5
Φορολογία Εισοδήματος	9.167	8.849	-3,5	26.542	26.597	0,2
Εκ των οποίων:						
--Φυσικών Προσώπ.	5.980	6.163	3,1	16.011	15.714	-1,9
--Νομικών Προσώπ.	2.205	1.811	-17,9	8.126	8.529	5,0
Φορ. Ακίνητης Περιουσίας	1.530	1.509	-1,4	2.453	2.328	-5,1
Φορ. Κληρ., Δωρεών, κλπ.	96	103	7,3	266	250	-6,0
Δασμοί και φόροι Εισαγ.	163	175	7,4	398	432	8,5
Φόροι επί αγαθών και υπ.	15.280	16.358	7,1	39.480	40.940	3,7
Εκ των οποίων:						
--ΦΠΑ	10.995	12.340	12,2	27.775	29.307	5,5
--Ειδικόί Φόροι Κατ/σης	2.789	2.584	-7,4	7.438	7.456	0,2
Λοιποί φόροι παραγωγής	230	615	167,4	526	586	11,4
Λοιποί τρεχ. φόροι	489	421	-13,9	2.244	2.343	4,4
Κοινωνικές Εισφορές	25	23	-8,0	61	61	0,0
Μεταβιβάσεις	3.281	3.319	1,2	7.524	10.943	45,4
Πωλήσεις αγαθών & υπηρ.	1.450	1.098	-24,3	2.918	1.213	-58,4
Εκ των οποίων:						
Λοιπά τρέχοντα έσοδα	1.079	1.178	9,2	3.047	2.541	-16,6
Πωλήσεις παγίων	0	1	-	26	51	96,2
Έσοδα ΠΔΕ ⁸	3.071	3.403	10,8	7.012	10.720	52,9

Πηγή: Μηνιαίο Δελτίο Εκτέλεσης Κρατικού Προϋπολογισμού Μαΐου 2026, Υπουργείο Οικονομικών, Ιούνιος 2026.

*Σε τροποποιημένη ταμειακή βάση. Σύμφωνα με τη νέα κατάταξη εσόδων που ισχύει από 01/01/2019

Οι περισσότερες υποκατηγορίες παρουσίασαν αύξηση σε σχέση με το πρώτο πεντάμηνο του 2025. Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού (ΤΠ) αυξήθηκαν κατά +1,8%, ενώ τα καθαρά έσοδα του ΤΠ ενισχύθηκαν κατά +3,5%, με μείωση των επιστροφών φόρων κατά -10,1%. Τα έσοδα από τη φορολογία εισοδήματος ελαττώθηκαν κατά -3,5% σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2025, λόγω της μείωσης των εσόδων από τη φορολογία νομικών προσώπων (-17,9%). Τα έσοδα από τη φορολογία φυσικών προσώπων αυξήθηκαν (+3,1%). Τα έσοδα από φόρους επί αγαθών και υπηρεσιών διευρύνθηκαν κατά +7,1% λόγω της αύξησης κατά +12,2% των εσόδων από ΦΠΑ. Τα έσοδα από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης μειώθηκαν κατά -7,4%.

Τα έσοδα από τον φόρο ακίνητης περιουσίας μειώθηκαν κατά -1,4% σε σχέση με πέρυσι ενώ τα έσοδα από φόρους κληρονομιάς αυξήθηκαν κατά +7,3%. Τα έσοδα από δασμούς και φόρους εισαγωγών αυξήθηκαν κατά +7,4%. Τα έσοδα από λοιπούς φόρους παραγωγής αυξήθηκαν κατά +167,4% και οι μεταβιβάσεις κατά +1,2%. Οι πωλήσεις αγαθών & υπηρεσιών μειώθηκαν κατά -24,3% μετά τη μεγάλη περυσινή αύξηση ενώ τα λοιπά τρέχοντα έσοδα αυξήθηκαν κατά +9,2%. Μείωση κατέγραψαν οι λοιποί τρέχοντες φόροι (-13,9%) και οι κοινωνικές εισφορές (-8,0%, Πίνακας 2.8).

Δαπάνες Τακτικού Προϋπολογισμού

Οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για την περίοδο Ιανουαρίου-Μαΐου 2026 ανήλθαν στα €30.112 εκατ. και παρουσιάζονται αυξημένες κατά €250 εκατ. έναντι του στόχου (€29.863 εκατ.),

⁸ Η κατηγορία «έσοδα ΠΔΕ» πλέον περιλαμβάνει και τις εισροές του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας

που έχει περιληφθεί στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026. Επίσης, είναι αυξημένες σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025 κατά €3.019 εκατ. ή +11,1%.

Πίνακας 2.9

Δαπάνες Κρατικού Προϋπολογισμού: Ιανουάριος-Μάιος 2026* (εκατ. €)

	Ιανουάριος- Μάιος		% Μεταβ. 26/25	2025*	2026* Προϋπ.	% Μεταβ. 26Π/25
	2025*	2026*				
Δαπάνες ΚΠ (1+2+3)	27.094	30.112	11,1	76.965	86.046	11,8
Δαπάνες ΤΠ (1+2)	23.365	25.927	11,0	62.354	69.354	11,2
1.Πρωτογενεις δαπ. ΤΠ	19.805	22.377	13,0	54.269	61.437	13,2
Παροχές σε εργαζόμενους	6.209	6.659	7,2	15.343	15.688	2,2
Κοινωνικές παροχές	85	96	12,9	518	628	21,2
Μεταβιβάσεις	12.474	14.304	14,7	33.977	35.897	5,7
(εκ των οποίων σε ΟΚΑ)	7.577	8.489	12,0	20.658	22.407	8,5
Αγορές αγαθών & υπηρεσιών	640	671	4,8	2.343	2.388	1,9
Επιδότησεις	73	30	-58,9	147	80	-45,6
Λοιπές δαπάνες	1	7	600,0	26	101	288,5
Πιστώσεις υπό κατανομή (πλην ΠΔΕ και ΤΑΑ)	0	0	-	0	3.297	-
Αγορές παγίων	323	610	88,9	1.914	3.356	75,3
2. Τόκοι (ακαθάριστη βάση)	3.560	3.550	-0,3	8.085	7.917	-2,1
3. Δαπάνες ΠΔΕ ⁹	3.729	4.185	12,2	14.611	16.692	14,2

Πηγή: Μηνιαίο Δελτίο Εκτέλεσης Κρατικού Προϋπολογισμού Μαΐου 2026, Υπουργείο Οικονομικών, Ιούνιος 2026.

*Σε τροποποιημένη ταμειακή βάση. Σύμφωνα με τη νέα κατάταξη εσόδων που ισχύει από 01/01/2019

Στο σκέλος του Τακτικού Προϋπολογισμού, οι πληρωμές εμφανίζονται αυξημένες κατά €723 εκατ. σε σχέση με τον στόχο. Σε σχέση με πέρυσι σημειώνεται αύξηση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού κατά +11,0%. Οι πρωτογενείς δαπάνες του ΤΠ αυξήθηκαν κατά +13,0% ενώ οι τόκοι μειώθηκαν κατά -0,3%.

Οι παροχές σε εργαζομένους αυξήθηκαν σε σχέση με πέρυσι (+7,2%) ενώ οι κοινωνικές παροχές αυξήθηκαν κατά +12,9%. Αύξηση καταγράφηκε στις μεταβιβάσεις (+14,7%) με αυτές που αφορούν σε ΟΚΑ να είναι αυξημένες κατά +12,0%. Αύξηση σημειώθηκε και στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών (+4,8%). Μείωση κατά €43 εκατ. καταγράφηκε στις επιδοτήσεις ενώ αύξηση κατέγραψαν οι αγορές παγίων (+88,9%, Πίνακας 2.9).

Αξιοσημείωτες μεταβιβάσεις είναι οι ακόλουθες: Η επιχορήγηση στον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας ύψους €825 εκατ., η επιχορήγηση στον Οργανισμό Προνοιακών Επιδομάτων Κοινωνικής Ασφάλισης ύψους €1.159 εκατ., η επιχορήγηση ύψους €915 εκατ. προς την Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας (Ε.Κ.Α.Π.Υ.) για την προμήθεια φαρμακευτικών σκευασμάτων, προϊόντων και υπηρεσιών υγείας, για λογαριασμό των δημόσιων νοσοκομείων, οι μεταβιβάσεις προς τα νοσοκομεία και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας ύψους €520 εκατ., οι επιχορηγήσεις προς τους συγκοινωνιακούς φορείς (ΟΑΣΑ, ΟΑΣΘ και ΟΣΕ) ύψους €169 εκατ., και η επιχορήγηση προς την Κοινωνία της Πληροφορίας ύψους €131 εκατ. για την πληρωμή του FUEL PASS.

Επισημαίνεται ότι τον μήνα Μάιο έλαβαν χώρα οι δαπάνες για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου της ΔΕΗ ΑΕ και της ΔΕΣ ΑΔΜΗΕ ΑΕ ύψους €1.289

⁹ Η κατηγορία «δαπάνες ΠΔΕ» περιλαμβάνει πλέον και τις πληρωμές από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας

εκατ. ευρώ και €259 εκατ. αντίστοιχα, οι οποίες ως χρηματοοικονομικές συναλλαγές είναι δημοσιονομικά ουδέτερες.

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)

Τα έσοδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) χωρίς το ΤΑΑ ανήλθαν σε €2.519 εκατ., αυξημένα κατά €574 εκατ. σε σχέση με τον στόχο (€1.945 εκατ.), που έχει περιληφθεί στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026. Αυξήθηκαν επίσης κατά €794 εκατ. σε σχέση με πέρυσι. Τα έσοδα του ΤΑΑ μειώθηκαν κατά €462 εκατ. σε σχέση με πέρυσι.

Οι πληρωμές στο σκέλος των επενδυτικών δαπανών ανήλθαν στα €4.185 εκατ., μειωμένες κατά €473 εκατ. σε σχέση με τον στόχο που έχει περιληφθεί στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού 2026. Ωστόσο, παρουσιάζονται αυξημένες σε σχέση με τις αντίστοιχες πληρωμές του 2025 κατά €456 εκατ. κυρίως λόγω της αύξησης των δαπανών του ΤΑΑ (+€447 εκατ.)

Γ. Χρηματοπιστωτικό σύστημα

- Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αύξησε τα βασικά επιτόκια το β' τρίμηνο του 2026, σηματοδοτώντας την πιθανότητα περαιτέρω αύξησης στο κόστος χρήματος το β' εξάμηνο, στο βαθμό που οι πληθωριστικές πιέσεις επιμείνουν.
- Τα θεμελιώδη μεγέθη των ελληνικών τραπεζών διατηρούνται ισχυρά, με αυξημένη πρόσβαση σε χρηματοδότηση από τις αγορές και τις καταθέσεις.
- Οι ιδιωτικές τραπεζικές καταθέσεις κατέγραψαν σημαντική άνοδο το α' πεντάμηνο του 2026.
- Η πιστωτική επέκταση προς τις επιχειρήσεις παρέμεινε υψηλή στα μέσα του 2026, με μικρή πιστωτική επέκταση προς τα νοικοκυριά.
- Τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια στους ισολογισμούς των ελληνικών τραπεζών στις αρχές του 2026 κατέγραψαν οριακή αύξηση, αλλά παραμένουν κοντά στο 3,4% των συνολικών δανείων.
- Μετά την ανάφλεξη στη Μέση Ανατολή τον Φεβρουάριο, το κόστος νέου δανεισμού του δημοσίου τομέα αυξήθηκε αντίστοιχα με άλλες χώρες της ΕΖ. Διαμορφώθηκε σε 3,6% τον Ιούνιο για το 10-ετές κρατικό ομόλογο, ενώ η απόκλισή του από το αντίστοιχο κόστος του Γερμανικού δημοσίου διαμορφώθηκε στις 68 μ.β..
- Το κόστος νέου δανεισμού του ιδιωτικού τομέα αυξήθηκε ελαφρά το α' πεντάμηνο του 2026, με μικρή διεύρυνση της απόκλισής του από το αντίστοιχο μέσο κόστος στην Ευρώπη.
- Η έκθεση των ελληνικών τραπεζών σε κρατικά ομόλογα μειώθηκε το α' πεντάμηνο του 2026, αλλά παραμένει υψηλότερη από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Στο β' τρίμηνο του 2026, οι τιμές των μετοχών στην εγχώρια κεφαλαιαγορά αντιστάθμισαν τις μικρές απώλειες του α' τριμήνου, λόγω του ξεσπάσματος του πολέμου στη Μέση Ανατολή, με αποτέλεσμα στο α' εξάμηνο του 2026 να καταγράφεται σωρευτικά άνοδος του γενικού δείκτη τιμών κατά +16,0%, σε συνέχεια ενός ισχυρά ανοδικού 2025, κατά +44,3%. Αντίστοιχα, ο τραπεζικός δείκτης κατέγραψε ισχυρή άνοδο το β' τρίμηνο, καταγράφοντας σωρευτική άνοδο κατά +20,5% το α' εξάμηνο, σε συνέχεια ανόδου κατά +79,0% στο σύνολο του προηγούμενου έτους. Παράλληλα, πρόσφατες αναβαθμίσεις των τραπεζών από διεθνείς οίκου αξιολόγησης, η ένταξη του Ελληνικού Χρηματιστηρίου στο διεθνές δίκτυο της Euronext και οι επικείμενες αναβαθμίσεις της ελληνικής κεφαλαιαγοράς σε «ανεπτυγμένη», όπως θα εμφανίζεται σε διεθνείς δείκτες-ορόσημα (FTSE, S&P, MDCI, κ.α.), δημιουργούν θετικές προοπτικές για το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα. την ελληνική κεφαλαιαγορά με προοπτική περαιτέρω εμβάθυνσης και δικτύωσης με τις αγορές της βόρειας Ευρώπης.

Το β' τρίμηνο του 2026 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) αύξησε τα βασικά επιτόκια κατά 25 μονάδες βάσης, που αποτελεί την πρώτη αύξηση μετά τον Σεπτέμβριο του 2023. Ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ προκάλεσαν διαταραχές στο διεθνές εμπόριο, ενώ αύξησαν τις πληθωριστικές πιέσεις και προσδοκίες, κυρίως μέσα από την αύξηση των ενεργειακών τιμών, οι οποίες με τη σειρά τους οδήγησαν την ΕΚΤ στην κατεύθυνση της περιοριστικής πολιτικής. Οι αγορές να αναμένουν περαιτέρω μικρή ανοδική τάση των επιτοκίων, πιθανά κατά 50 μ.β. έως τα τέλη του 2026. Ενδεικτικά, στις αγορές παραγώγων επιτοκίων, το Euribor 6 μηνών εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στην περιοχή του 2,9% στα τέλη του 2026, από κοντά στο 2,1% στην αρχή του έτους.

Μεταξύ των θετικών τάσεων στα θεμελιώδη μεγέθη των τραπεζών στο πρώτο πεντάμηνο του 2026 καταγράφηκε σημαντική αύξηση των ιδιωτικών καταθέσεων, υψηλή πιστωτική επέκταση προς τις

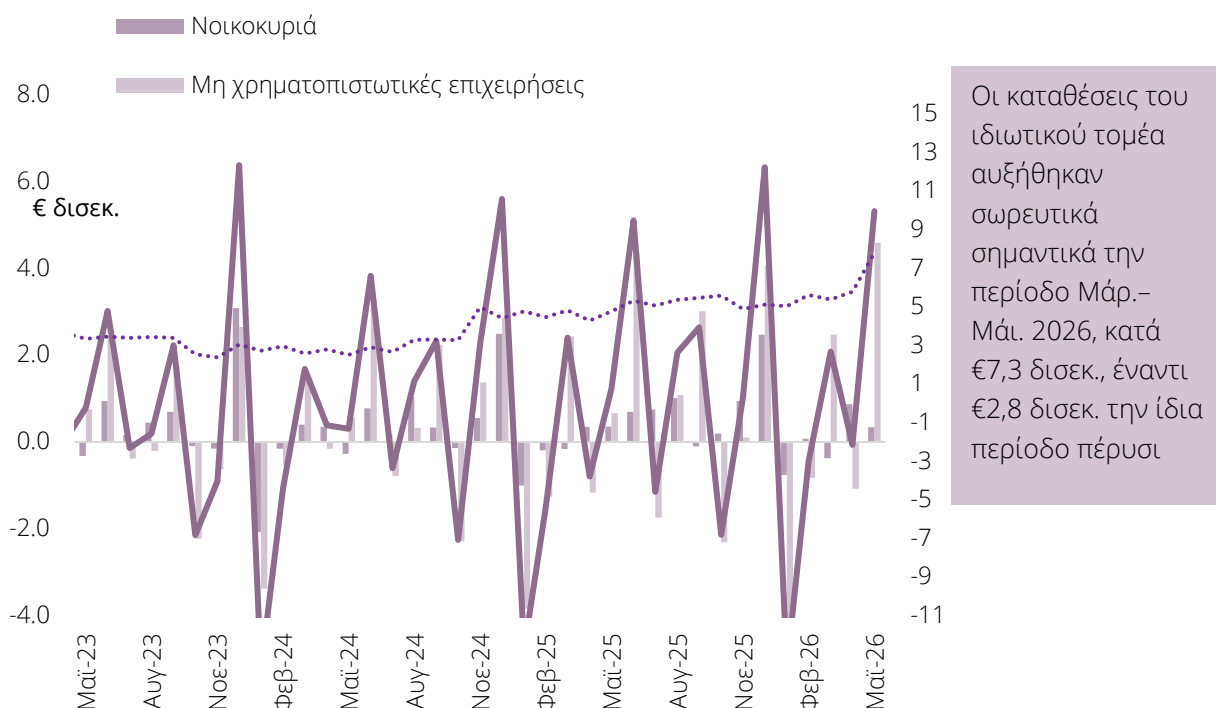

επιχειρήσεις, σταδιακά αυξανόμενη πιστωτική επέκταση προς τα νοικοκυριά, ενώ, παρά τη διεθνή άνοδο του κόστους χρήματος, διατηρήθηκε σχετικά σταθερό το διαφορικό κόστος νέου δανεισμού του δημοσίου τομέα με άλλες χώρες της ΕΖ. Το ποσοστό των Μη Εξυπηρετούμενων Δανείων (ΜΕΔ) στα βιβλία των τραπεζών παραμένει χαμηλό συγκριτικά με την περασμένη δεκαετία, παρά την οριακή αύξηση το α' τρίμηνο του 2026.

Μεταξύ των αρνητικών τάσεων και προκλήσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, το κόστος νέας χρηματοδότησης ιδιωτικού και δημοσίου τομέα αυξήθηκε το δεύτερο τρίμηνο του έτους, η ζήτηση για στεγαστικά δάνεια παραμένει αδύναμη, η έκθεση των τραπεζών σε κρατικά ομόλογα καταγράφεται υψηλότερη από τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες, ενώ το ποσοστό των κόκκινων δανείων εκτός τραπεζικών ισολογισμών παραμένει υψηλό, όπως και το μερίδιο αναβαλλόμενης φορολογίας στα ίδια κεφάλαια των τραπεζών. Προτεραιότητα για τη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων με ευνοϊκούς όρους αποτελεί η αξιοποίηση από τις τράπεζες των πόρων του τελευταίου έτους εφαρμογής του δανειακού σκέλους του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Διάγραμμα 2.7

Μηνιαία καθαρή ροή ιδιωτικών καταθέσεων στις Ελληνικές τράπεζες

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

Στο σκέλος του παθητικού των τραπεζών, οι ιδιωτικές καταθέσεις σημείωσαν μεγάλη άνοδο την περίοδο Μαρ.-Μάι. 2026, με καθαρές νέες εισροές €6,5 δισεκ από επιχειρήσεις και €0,8 δισεκ. από νοικοκυριά (Διάγραμμα 2.7). Σε ετήσια βάση, το απόθεμα ιδιωτικών καταθέσεων τον Μάιο καταγράφηκε αυξημένο κατά €15,3 δισεκ.. Ο δωδεκάμηνος ρυθμός μεταβολής αντίστοιχα αυξήθηκε σημαντικά στο +7,8% τον Μάιο.

Για το υπόλοιπο του 2026 και το 2027 αναμένεται ήπια ανοδική τάση στις ιδιωτικές καταθέσεις. Αφενός το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών και η ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται να

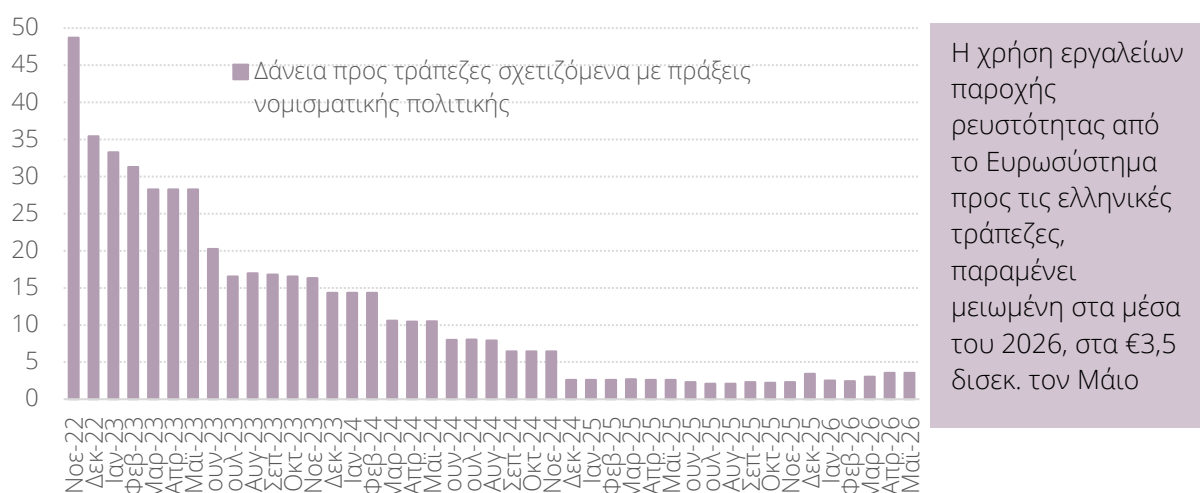

αυξηθούν σε πραγματικούς όρους, αν και ηπιότερα, λόγω του αυξημένου πληθωρισμού. Ενισχυτικά στις καταθέσεις δρα επίσης η αναμενόμενη ήπια ανάκαμψη της αποταμίευσης, υπό την επίδραση και της μείωσης του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων το 2026.

Το δεύτερο σκέλος του παθητικού των τραπεζών αφορά στη χρηματοδότηση από το Ευρωσύστημα. Η χρήση μακροπρόθεσμων εργαλείων χρηματοδότησης από το Ευρωσύστημα, όπως τα LTROs, βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα, παρά την ελαφρά ενίσχυση το β' τρίμηνο του 2026, σε €3,5 δισεκ. τον Μάιο, από €2,6 δισεκ. ένα έτος νωρίτερα (Διάγραμμα 2.8). Ταυτόχρονα, τα περιουσιακά στοιχεία του εγχώριου τραπεζικού συστήματος που είναι αποδεκτά από το Ευρωσύστημα ως εξασφάλιση για πράξεις νομισματικής πολιτικής, όπως αποτυπώνονται στις οικονομικές καταστάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος, διαμορφώθηκαν στα €23,4 δισεκ. τον Μάιο του 2026, σε σαφώς χαμηλότερο επίπεδο ωστόσο από τα €69 δισεκ. στα μέσα του 2022. Αυτό καθώς οι τράπεζες πλέον έχουν σε μεγάλο βαθμό υποκαταστήσει το μερίδιο χρηματοδότησης από την ΕΚΤ, με αυξανόμενα μερίδια χρηματοδότησης από τις αγορές κεφαλαίων.

Διάγραμμα 2.8

Μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση των Ελληνικών τραπεζών από το Ευρωσύστημα (δισεκ. €)

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

Στο τρίτο σκέλος του παθητικού των τραπεζών που αφορά στη χρηματοδότηση από τις αγορές κεφαλαίων, η περαιτέρω βελτίωση της πιστοληπτικής αξιολόγησης για τα αξιόγραφα των τραπεζών το α' εξάμηνο του 2026, λόγω βελτίωσης των θεμελιωδών μεγεθών, έχουν διευκολύνει την πρόσβαση στις αγορές κεφαλαίων, με σταδιακά χαμηλότερο κόστος χρηματοδότησης. Τον Μάρτιο του 2026 οι αγορές κεφαλαίου κλυδωνίστηκαν από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, αλλά καθώς η ένταση φαίνεται σταδιακά, αν και όχι γραμμικά, να εκτονώνεται, παραμένουν θετικές οι προοπτικές του καναλιού αυτού για τις ελληνικές τράπεζες για το υπόλοιπο του 2026 και το 2027.

Πίνακας 2.8

Εγχώρια τραπεζική χρηματοδότηση και μέσα επιτόκια ανά χαρτοφυλάκιο

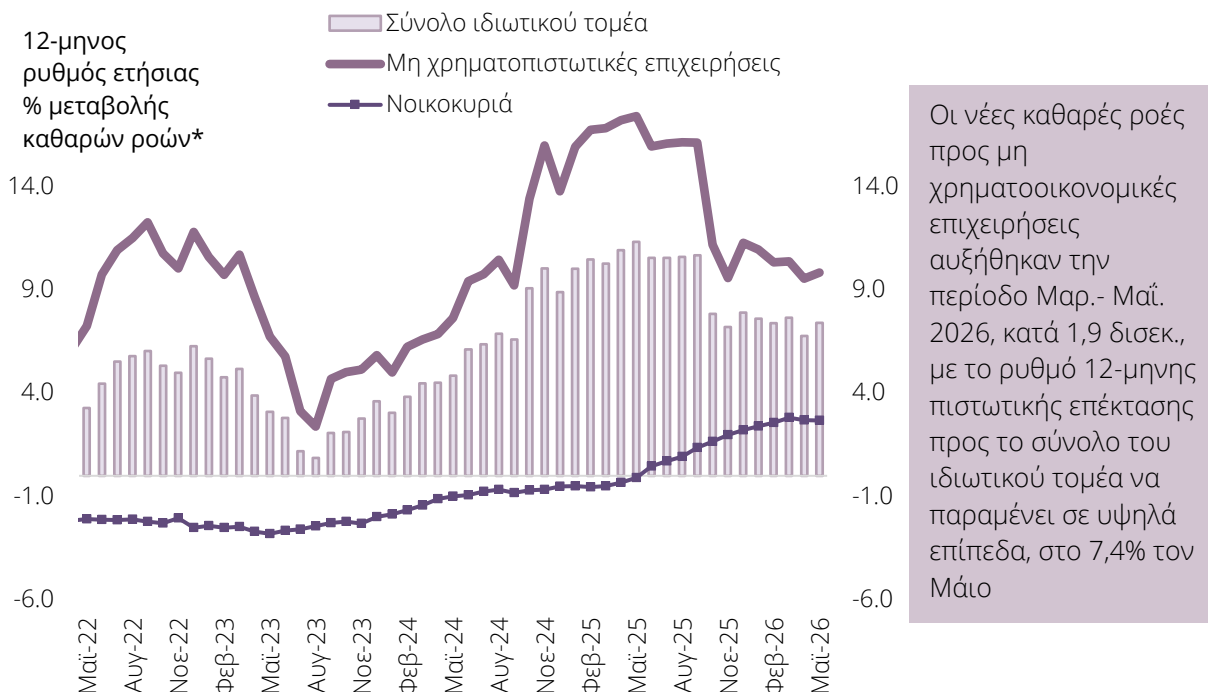
Τρίμηνο/Ετος	2/25	3/25	4/25	1/26	Απρ.26	Μάι.26
Ετήσια % μεταβολή 12-μηνων ροών*						
Σύνολο ιδιωτικού τομέα	10,9	10,6	7,6	7,5	6,8	7,4
Νοικοκυριά & ΜΚΙ	0,0	1,0	2,0	2,6	2,7	2,7
Καταναλωτική πίστη	5,7	6,4	6,9	7,2	7,1	7,0
Στεγαστική πίστη	-1,8	-0,7	0,4	1,1	1,3	1,2
Ελεύθεροι Επαγγελματίες	-0,3	-0,6	-0,8	-1,6	-2,0	-2,0
Μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις	16,8	16,1	10,7	10,6	9,5	9,8
Μέσα επιτόκια ανά χαρτοφυλάκιο						
Καταναλωτική πίστη	10,5	10,5	10,2	9,9	10,6	10,6
Στεγαστική πίστη	3,63	3,55	3,48	3,44	3,32	3,28
Δάνεια προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις	4,18	3,91	3,92	4,12	4,46	4,29
Μέσο περιθώριο επιτοκίου (margin, διαφορά μέσου επιτοκίου δανείων και καταθέσεων)	4,34	4,16	4,12	4,25	4,45	4,30

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος.

* Οι ροές προκύπτουν από τις μεταβολές των υπολοίπων διορθωμένες για τις διαγραφές δανείων, απομειώσεις αξίας χρεογράφων, τις συναλλαγματικές διαφορές και τις αναταξινομήσεις/μεταβιβάσεις δανείων

Διάγραμμα 2.9

Τραπεζική χρηματοδότηση του εγχώριου ιδιωτικού τομέα (ετήσια % μεταβολή 12-μηνων ροών*)

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

* Οι ροές προκύπτουν από τις μεταβολές των υπολοίπων διορθωμένες για τις διαγραφές δανείων, απομειώσεις αξίας χρεογράφων, τις συναλλαγματικές διαφορές και τις αναταξινομήσεις/μεταβιβάσεις δανείων.

Στην πλευρά του ενεργητικού των τραπεζών, ο 12-μηνος ρυθμός πιστωτικής επέκτασης προς τον εγχώριο ιδιωτικό τομέα διατηρήθηκε σε υψηλά επίπεδα, στο +7,4% τον Μάιο του 2026 (Πίνακας 2.10). Ο αντίστοιχος ρυθμός προς τις μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις (ΜΧΕ) καταγράφηκε σε

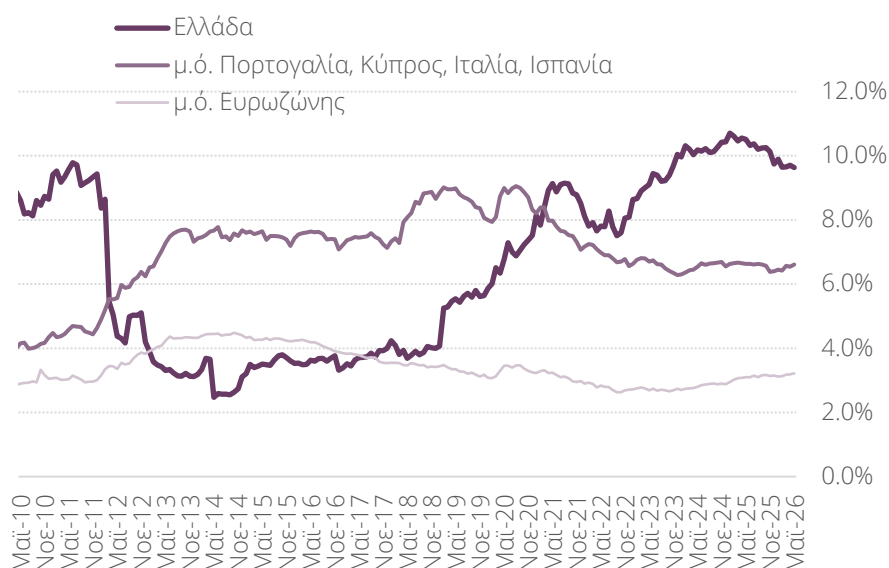
+9,8% τον ίδιο μήνα (Διάγραμμα 2.9). Ενδεικτικά, οι συνολικές νέες καθαρές εισροές προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις το χρονικό διάστημα Μαρ.-Μαΐ. 2026 κυμάνθηκαν στα €1,9 δισεκ., σε σύγκριση με €2,1 δισεκ. την ίδια περίοδο πέρυσι. Παράλληλα, ενισχύθηκε η μικρή πιστωτική επέκταση στο στεγαστικό χαρτοφυλάκιο προς τα νοικοκυριά το α' πεντάμηνο του 2026. Σε συνδυασμό με την συνεχιζόμενη επέκταση στην καταναλωτική πίστη, ενισχύθηκε συνολικά η πιστωτική επέκταση προς τα νοικοκυριά. Στον αντίποδα, επιδεινώθηκε η πιστωτική συρρίκνωση προς ελεύθερους επαγγελματίες και ατομικές επιχειρήσεις.

Η χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα επηρεάζεται από μεταβολές στην προσφορά και τη ζήτηση δανείων, καθώς και από τις μεταβολές των επιτοκίων. Στην πλευρά της προσφοράς, οι υψηλοί δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας και ρευστότητας των τραπεζών, το δανειακό σκέλος του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, καθώς και τα προγράμματα της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας για μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ιδιώτες, αναδεικνύουν τη διαθεσιμότητα χρηματοδοτικών πόρων και προδιαγράφουν θετικές προοπτικές για το β' εξάμηνο του 2026 και το 2027, ενδεχόμενα με μικρότερο ρυθμό, υπό την επίδραση και του αυξανόμενου κόστους χρήματος.

Από την σκοπιά της ζήτησης δανείων, η έρευνα της Τράπεζας της Ελλάδος για τις τραπεζικές χορηγήσεις το α' τρίμηνο του 2026 κατέγραψε μικρή ενίσχυση της ζήτησης νέων δανείων στην επιχειρηματική πίστη, αλλά στασιμότητα στη στεγαστική και καταναλωτική πίστη. Η προσδοκία περαιτέρω ενίσχυσης της ζήτησης εντοπίζεται μόνο στην επιχειρηματική πίστη, κυρίως σε μικρομεσαίες αλλά και σε μεγάλες επιχειρήσεις. Τα πιστωτικά κριτήρια μεταβλήθηκαν οριακά προς χαλαρότερα στο α' τρίμηνο του 2026, ενώ δεν αναμένονται σημαντικές μεταβολές βραχυπρόθεσμα.

Διάγραμμα 2.10

Μερίδιο ενεργητικού τραπεζών σε κρατικά ομόλογα (ως % του συνολικού ενεργητικού)

Η έκθεση των ελληνικών τραπεζών σε κρατικά ομόλογα σημείωσε μικρή υποχώρηση το 2026, παραμένει υψηλότερη από τις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης

Πηγή: ΕΚΤ. Σημείωση: Από το συνολικό ενεργητικό εξαιρούνται τίτλοι του Ευρωσυστήματος.

Στην πλευρά του ενεργητικού, η έκθεση των τραπεζών σε κρατικά χρεόγραφα περιορίστηκε ως ποσοστό του συνόλου του ενεργητικού το α' πεντάμηνο του 2026, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί σε €33,9 δισεκ. τον Μάιο ή 9,6% του συνολικού ενεργητικού τους. Παρά τη μείωση, το μερίδιο του συνολικού ενεργητικού των ελληνικών τραπεζών που έχει τοποθετηθεί σε κρατικά ομόλογα

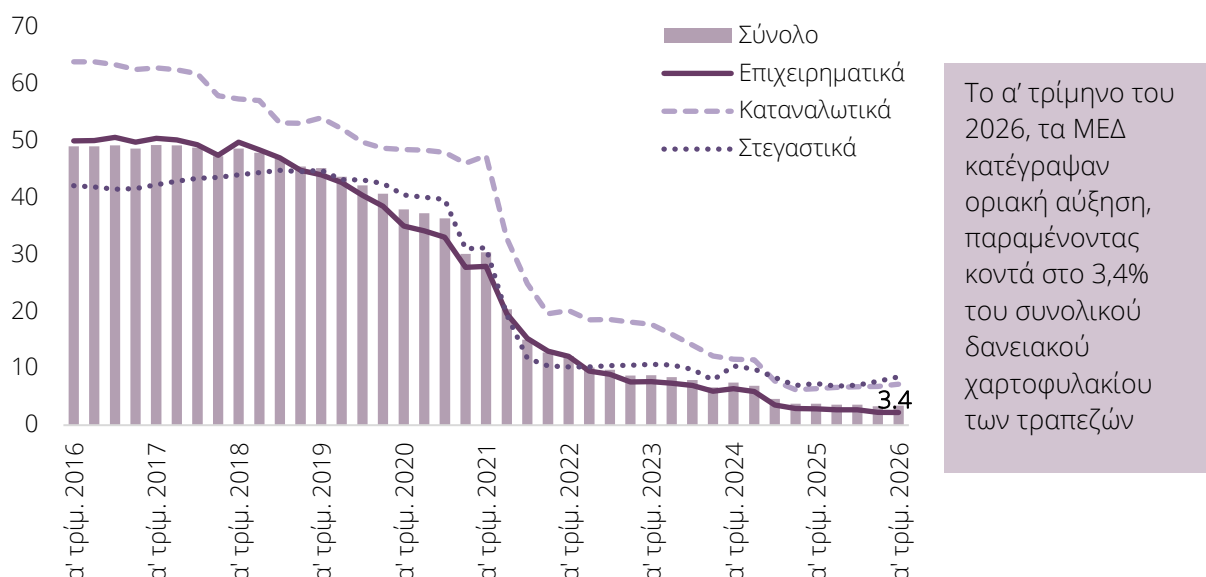

συνεχίζει να υπερβαίνει το αντίστοιχο μερίδιο των υπόλοιπων χωρών του «νότου» της Ευρωζώνης που κυμαίνεται στο 6,6%, πολύ υψηλότερα από το αντίστοιχο μερίδιο για τον μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης, που κυμαίνεται μόλις σε 3,2% (Διάγραμμα 2.10).

Τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια (ΜΕΔ) στους ισολογισμούς των τραπεζών ανέκοψαν την πτωτική τους πορεία και αυξήθηκαν οριακά το α' τρίμηνο του 2026, στο 3,4% των συνολικών δανείων των τραπεζών, στα €6,0 δισεκ., από €5,7 δισεκ. στο προηγούμενο τρίμηνο. Το συνολικό επίπεδο των ΜΕΔ σε τραπεζικούς ισολογισμούς έχει έτσι συγκλίνει με τις υπόλοιπες χώρες στην Ευρωζώνη. Στα στεγαστικά δάνεια, το ποσοστό των ΜΕΔ παραμένει υψηλότερο, σε 8,5%, στην επιχειρηματική πίστη κυμαίνεται σε 2,2% των σχετικών δανείων, ενώ στα καταναλωτικά δάνεια βρίσκεται στο 7,2%.

Διάγραμμα 2.11

Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια, % του συνόλου των δανείων των τραπεζών, ανά κατηγορία*

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

* Δάνεια εντός ισολογισμού (προ προβλέψεων) σε ατομική βάση

Πέρα από τα ΜΕΔ στους ισολογισμούς των τραπεζών, υψηλός όγκος δανείων, πρώην τραπεζικών ΜΕΔ, καταγράφεται υπό διαχείριση από τις Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (ΕΔΑΔΠ). Ενδεικτικά, το α' τρίμηνο του 2026 η συνολική ονομαστική αξία των δανείων υπό τις ΕΔΑΔΠ άγγιζε τα €79,6 δισεκ. Έτσι, το απόθεμα μη εξυπηρετούμενου ιδιωτικού χρέους, κυρίως εκτός ισολογισμών του τραπεζικού συστήματος, παραμένει πολύ υψηλό, με αρνητικές επιδράσεις στην αποτελεσματική κατανομή των οικονομικών πόρων και την ταχύτερη ανάκαμψη των παραγωγικών επενδύσεων.

Μεσοπρόθεσμα, η μείωση των ΜΕΔ αναμένεται να επικεντρωθεί στα στοιχεία ενεργητικού των ΕΔΑΔΠ. Για τον λόγο αυτό, είναι κρίσιμη η εύρυθμη λειτουργία της δευτερογενούς αγοράς απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, η εφαρμογή του μητρώου παρακολούθησης ιδιωτικού χρέους, καθώς και εργαλείων όπως ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών. Δικαστικές αποφάσεις που αφορούν το πλαίσιο διευθέτησης του ιδιωτικού χρέους αναμφίβολα έχουν οικονομικές επιδράσεις τόσο για τους υφιστάμενους οφειλέτες και δανειστές, όσο και για τις προοπτικές αποπληρωμής μελλοντικών υποχρεώσεων.

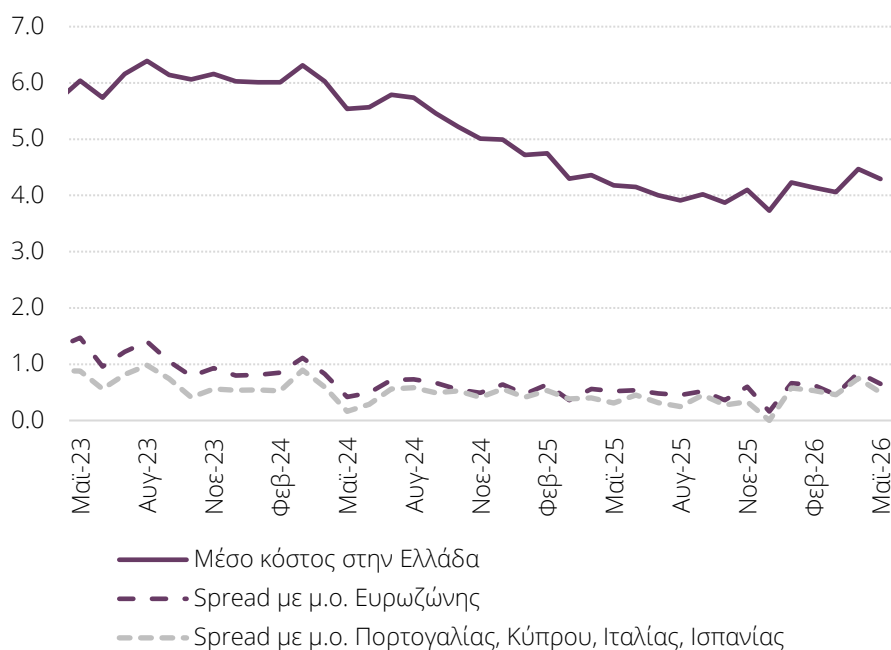

Ως προς τις νέες πιστώσεις το β' εξάμηνο του 2026 και το 2027, αφενός αναμένεται συνέχιση της πιστωτικής επέκτασης προς τις επιχειρήσεις, με την υλοποίηση του δανειακού σκέλους του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Αφετέρου, αναμένεται σταδιακή, ήπια πιστωτική ανάκαμψη προς τα νοικοκυριά, λόγω της δυναμικής της καταναλωτικής πίστης, αλλά και της σταδιακής ανάκαμψης της στεγαστικής πίστης. Η πιστωτική επέκταση θα επιβραδυνθεί ταχύτερα σε περίπτωση που τα επιτόκια αυξηθούν περαιτέρω από όσο αναμένεται σήμερα.

Τα επιτόκια νέων καταθέσεων κατέγραψαν μικρή άνοδο στο δίμηνο Απρ.-Μάι. 2026, στο 0,55% και 0,26% για τις Μη Χρηματοπιστωτικές Επιχειρήσεις (ΜΧΕ) και τα νοικοκυριά αντίστοιχα. Στην ίδια περίοδο, το μέσο επιτόκιο νέων χορηγήσεων κυμάνθηκε στο 4,7%, διαμορφωμένο σε περίπου 5,5% για ιδιώτες και 4,4% για τις ΜΧΕ. Η διαφορά του μέσου επιτοκίου δανείων και καταθέσεων (περιθώριο επιτοκίου) διαμορφώθηκε στο 4,3% την ίδια περίοδο, χαμηλότερα μεν από το μέσο περιθώριο την προηγούμενη τριετία, παραμένοντας ωστόσο υψηλότερο από άλλες χώρες της ΕΖ.

Διάγραμμα 2.12

Σταθμισμένο μέσο κόστος τραπεζικού δανεισμού προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις (%)

Τα επιτόκια νέου δανεισμού των επιχειρήσεων αυξήθηκαν ελαφρά το δεύτερο τρίμηνο του 2026, στο 4,3% τον Μάιο, με τη διαφορά από το μέσο κόστος δανεισμού στις χώρες του «νότου» της Ευρωζώνης να διαμορφώνεται στις 65 μ.β. τον ίδιο μήνα

Πηγή: ΕΚΤ

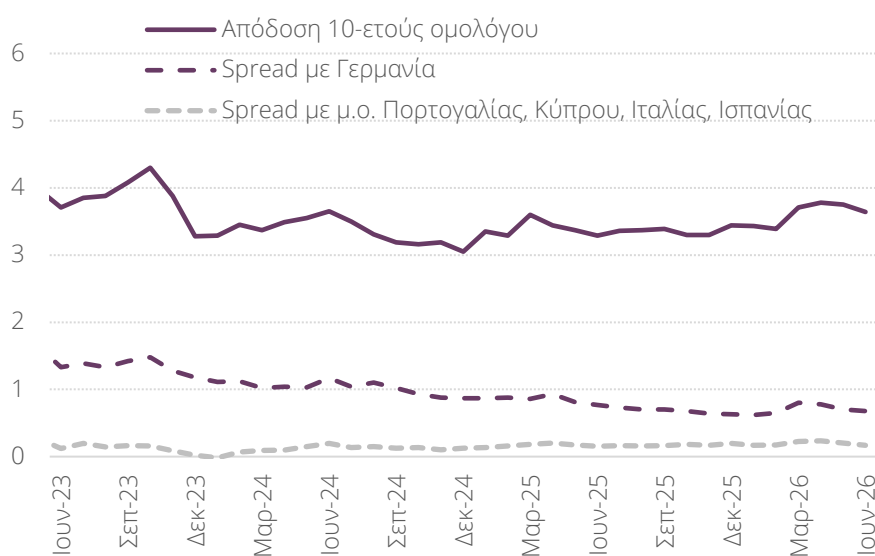
Το μέσο κόστος νέας τραπεζικής χρηματοδότησης των ΜΧΕ του ιδιωτικού τομέα διαμορφώθηκε στο 4,3% τον Μάιο του 2026, υψηλότερα από το μέσο επίπεδο στο σύνολο του 2025 (Διάγραμμα 2.12). Επίσης, το κόστος χρηματοδότησης των ελληνικών επιχειρήσεων παραμένει υψηλότερο από το αντίστοιχο στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης. Ενδεικτικά, σύμφωνα με το σταθμισμένο δείκτη κόστους τραπεζικού δανεισμού της ΕΚΤ, το κόστος για τις μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις τον Μάιο του 2026 διαμορφώθηκε σε 3,6% στην Ευρωζώνη, και 3,8% στις χώρες του «νότου» της Ευρωζώνης (Πορτογαλία, Ιταλία, Κύπρος, Ισπανία). Ακολουθώντας, το spread του κόστους δανεισμού για τις ελληνικές επιχειρήσεις σε σχέση με το μ.ό. της Ευρωζώνης και το μ.ό. του «νότου», καταγράφεται στις 65 μ.β. και 50 μ.β. αντίστοιχα. Συγκρίνοντάς το με το επίπεδο προ της δημοσιονομικής κρίσης του 2010, το spread του κόστους δανεισμού για τις ελληνικές επιχειρήσεις παραμένει υψηλότερο.

Οι αποδόσεις των ελληνικών κρατικών ομολόγων κινήθηκαν ανοδικά το β' τρίμηνο του 2026, στο πλαίσιο διεθνούς ανοδικής τάσης σε συνέχεια της ανάφλεξης στην Μέση Ανατολή, χωρίς ωστόσο να διευρυνθεί σημαντικά η απόκλισή τους από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά. Έτσι, τον Ιούνιο του 2026, η μέση απόδοση για το 10-ετές ομόλογο κυμάνθηκε στο 3,6%, συγκριτικά με 3,4% στο τέλος του 2025. Η επιπλέον επιβάρυνση στο νέο κόστος 10-ετούς δανεισμού του ελληνικού Δημοσίου διαμορφώθηκε τον Ιούνιο του 2026 στις 68 μ.β. και 17 μ.β. σε σχέση με το γερμανικό ομόλογο και το μέσο όρο των χωρών του «νότου» της Ευρωζώνης αντίστοιχα, από 77 μ.β. και 17 μ.β. στο σύνολο του 2025 (Διάγραμμα 2.13). Το spread έναντι του Γερμανικού ομολόγου παραμένει υψηλότερα από τις μέσες τιμές τους την πρώτη δεκαετία της ένταξης της χώρας στην Ευρωζώνη (54 μ.β.).

Διάγραμμα 2.13

Απόδοση και spread 10-ετούς ομολόγου Ελληνικού Δημοσίου (%)

Η μέση απόδοση του κρατικού 10-ετούς ομολόγου αυξήθηκε ελαφρά μετά τον Φεβρουάριο, αγγίζοντας το 3,8% τον Απρίλιο, πριν υποχωρήσει σε 3,6% τον Ιούνιο. Το μέσο spread έναντι του αντίστοιχου Γερμανικού ομολόγου αυξήθηκε επίσης στις 80 μ.β. τον Μάρτιο πριν υποχωρήσει στις 68 μ.β. τον Ιούνιο

Πηγή: ΕΚΤ

Στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής στρατηγικής του ελληνικού δημοσίου για το 2026, ο ΟΔΔΗΧ έχει ως στόχο άντλησης περίπου €8,0 δισεκ. από την αγορά ομολόγων. Ήδη, τον Ιανουάριο του 2026, το ελληνικό δημόσιο εξέδωσε νέο 10-ετές ομόλογο, με το οποίο άντλησε €4,0 δισεκ. με απόδοση οριακά χαμηλότερη από 3,5%. Τον Φεβρουάριο, έγινε επανέκδοση 10-ετούς ομολόγου, με το οποίο αντλήθηκαν €0,3 δισεκ. με απόδοση 3,34%. Τον Ιούνιο, έγινε επανέκδοση 10-ετούς ομολόγου, με το οποίο αντλήθηκαν €3,0 δισεκ. με απόδοση 3,78%.

Η πιστοληπτική αξιολόγηση του ελληνικού αξιόγραφου κατατάσσεται σε «επενδυτική βαθμίδα», από τον Μάρτιο του 2025 και από τους πέντε διεθνείς οίκους αξιολόγησης που αναγνωρίζει η ΕΚΤ (Moody's, DBRS, Scope, S&P και Fitch), ενώ οι περισσότεροι κατατάσσουν πλέον τη χώρα ένα σκαλοπάτι πάνω από το κατώφλι (π.χ. Scope, DBRS, S&P, R&I, Fitch). Το ύψος του ελληνικού δημόσιου χρέους παραμένει από τα μεγαλύτερα διεθνώς ως ποσοστό του ΑΕΠ (146,1% στο δ' τρίμηνο του 2025, όπως παρουσιάζεται στο Παράρτημα). Αντισταθμιστικά σε αυτό το ποσοτικό χαρακτηριστικό του, δρουν η συστηματική πρόσφατα τάση μείωσής του, αλλά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του, όπως η μακρά μέση διάρκεια αποπληρωμής, και το μεγάλο μερίδιο σε σταθερό (εν μέρει λόγω χρήσης παραγώγων αντιστάθμισης κινδύνου) και χαμηλό επιτόκιο.

3 ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

3.1 Συνιστώσες του ΑΕΠ

Α. Πρόσφατες εξελίξεις

- Ήπια επιβράδυνση του ρυθμού μεγέθυνσης του ΑΕΠ το α' τρίμηνο του 2026, τόσο σε ετήσια (+2,0% έναντι +2,3% το προηγούμενο τρίμηνο), όσο και σε τριμηνιαία βάση (+0,2% από +0,7% το προηγούμενο τρίμηνο).
- Η συνολική κατανάλωση επιβραδύνθηκε στο +1,0% (συγκριτικά με το +1,6% του προηγούμενου τριμήνου), λόγω της κόπωσης της ιδιωτικής κατανάλωσης +0,7% (από +2,3%), και παρά την ανάκαμψη της δημόσιας κατανάλωσης +1,6% (από -2,1%).
- Οι πάγιες επενδύσεις διατήρησαν την δυναμική του προηγούμενου τριμήνου (+12,1% από +13,0%), με παράλληλη στασιμότητα των συνολικών επενδύσεων (+0,0% από +0,4%), λόγω της νέας εντονότερης μείωσης των αποθεμάτων (-€1 δισεκ., από -€501 εκατ.).
- Το εξωτερικό ισοζύγιο κατέγραψε νέα βελτίωση καθώς οι συνολικές εξαγωγές ενισχύθηκαν (+2,4% έναντι +2,6% το δ' τρίμηνο του 2025) – με αύξηση τόσο των εξαγωγών αγαθών (+2,8% από +7,0%) όσο και των εξαγωγών υπηρεσιών (+3,1% έναντι -0,5%) – και οι συνολικές εισαγωγές επιβραδύνθηκαν (+0,5% έναντι +1,1%) – με μείωση των εισαγωγών αγαθών (-0,6% από +0,5%) και παρά την άνοδο των εισαγωγών υπηρεσιών (+3,2% έναντι +1,3%). Το έλλειμμα του εξωτερικού ισοζυγίου σε εθνικολογιστικούς όρους, μειώθηκε σε σχέση με ένα χρόνο πριν κατά περίπου €310 εκατ.

Πρόσφατες μακροοικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα

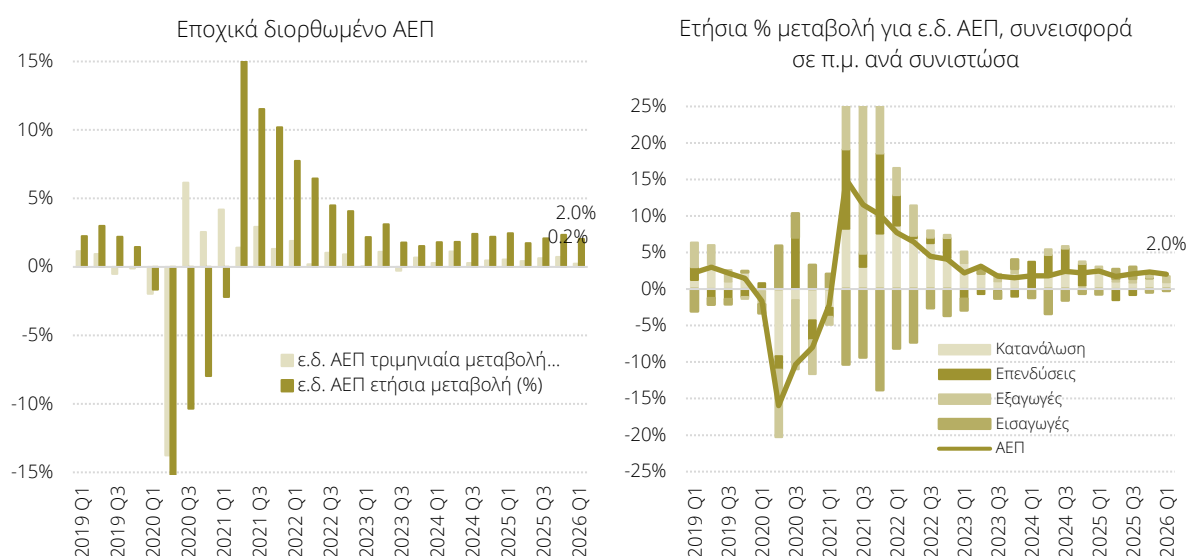
Το α' τρίμηνο του 2026 η ελληνική οικονομία μεγεθύνθηκε με ετήσιο ρυθμό +2,0%, χαμηλότερο έναντι του +2,3% του δ' τριμήνου του 2025, αλλά σαφώς υψηλότερο του μέσου όρου της Ευρωζώνης (+0,8%). Η επιβράδυνση αυτή οφείλεται κυρίως στην κόπωση της ιδιωτικής

κατανάλωσης, παρά την ισχυρή δυναμική των πάγιων επενδύσεων, την ανάκαμψη της δημόσιας κατανάλωσης, αλλά και την βελτιωμένη επίδοση του εξωτερικού τομέα σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο (βλ. Διάγραμμα 3.1).

Η συνολική κατανάλωση αυξήθηκε κατά +1,0% σε ετήσια βάση το α' τρίμηνο του 2026, αισθητά μειωμένη σε σχέση με το +1,6% του προηγούμενου τριμήνου. Η ιδιωτική κατανάλωση κατέγραψε σαφή σημάδια κόπωσης, ανερχόμενη στο +0,7% y-o-y (από +2,3% το δ' τρίμηνο του 2025), ενώ η δημόσια κατανάλωση ανέκαμψε +1,6% y-o-y (έναντι -2,1% το προηγούμενο τρίμηνο).

Διάγραμμα 3.1

Εξέλιξη ΑΕΠ και συνεισφορά συνιστωσών τους

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Επεξεργασία στοιχείων IOBE

Βασικός παράγοντας της μεγέθυνσης του α' τριμήνου του 2026 ήταν οι πάγιες επενδύσεις, ακολουθούμενες από τη συνολική κατανάλωση και τον βελτιωμένο εξωτερικό τομέα.

Στασιμότητα εμφάνισαν οι συνολικές επενδύσεις το α' τρίμηνο του 2026 (+0,0%) – ανακόπτοντας την οριακή επιτάχυνση του προηγούμενου τριμήνου (+0,4%) –, λόγω της νέας μείωσης των αποθεμάτων (-€1 δισεκ., από -€501 εκατ. το δ' τρίμηνο του 2025). Οι πάγιες επενδύσεις, ωστόσο, συνέχισαν να αυξάνονται με ισχυρό ρυθμό, +12,1% σε ετήσια βάση, ελαφρώς χαμηλότερο από το +13,0% του προηγούμενου τριμήνου. Στις επιμέρους κατηγορίες παγίου κεφαλαίου, την υψηλότερη ετήσια άνοδο σημείωσαν οι Κατασκευές (+18,1%, από +9,1%), με τον Μηχανολογικό εξοπλισμό και τα οπλικά συστήματα να ακολουθούν (+16,2%, από +18,6%). Άνοδο, αν και με επιβραδυνόμενο ρυθμό, κατέγραψαν επίσης ο Μεταφορικός εξοπλισμός (+15,3%, από +26,5%) και οι Κατοικίες (+15,0%, από +39,3%), ενώ ο Εξοπλισμός Τεχνολογίας Πληροφορικής και Επικοινωνίας επέστρεψε σε θετικό πρόσημο (+2,9%, από -10,4%). Τα λοιπά προϊόντα ενισχύθηκαν οριακά (+2,6%, από +2,9%), ενώ η μοναδική κατηγορία με αρνητική μεταβολή ήταν τα Αγροτικά προϊόντα (-1,7% από αύξηση +314,5% του προηγούμενου τριμήνου) (Διάγραμμα 3.2).

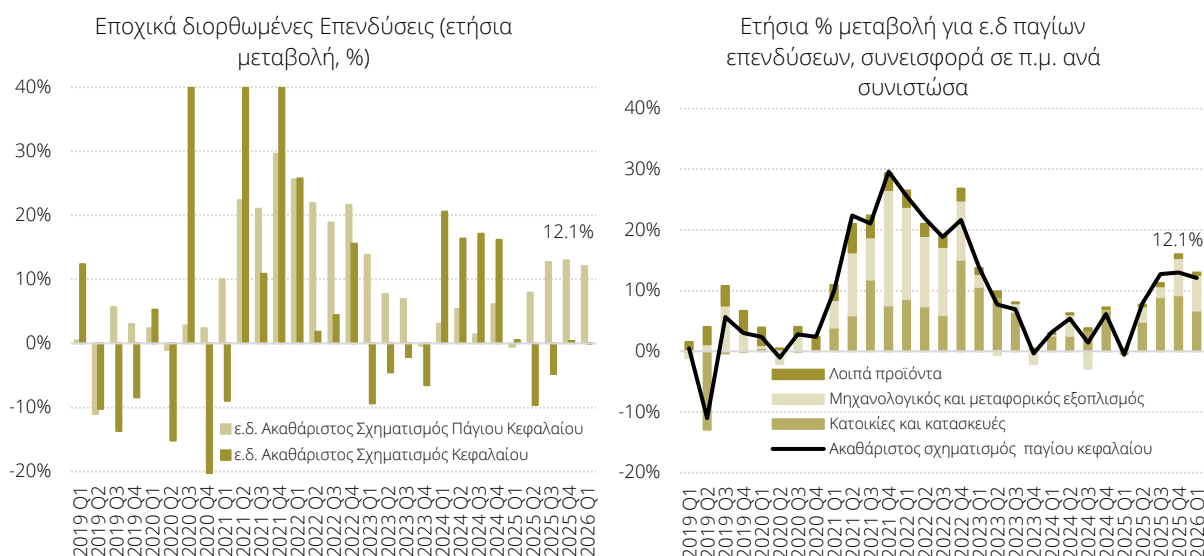
Το εξωτερικό ισοζύγιο βελτιώθηκε εκ νέου: η διατήρηση της ανόδου των συνολικών εξαγωγών (+2,4%, έναντι +2,6% το δ' τρίμηνο του 2025) – με αύξηση τόσο των εξαγωγών αγαθών (+2,8%, από +7,0%) όσο και των εξαγωγών υπηρεσιών (+3,1%, από -0,5%) – συνδυάστηκε με την επιβράδυνση

των συνολικών εισαγωγών (+0,5%, έναντι +1,1%), η οποία οφείλεται στη μείωση των εισαγωγών αγαθών (-0,6%, από +0,5%) και επιτεύχθηκε παρά την άνοδο των εισαγωγών υπηρεσιών (+3,2%, έναντι +1,3%). Συνολικά, το έλλειμμα του εξωτερικού ισοζυγίου σε εθνολογιστικούς όρους, περιορίστηκε σε σχέση με ένα χρόνο πριν κατά περίπου €310 εκατ.

Διάγραμμα 3.2

Εξέλιξη επενδύσεων και συνεισφορά συνιστωσών τους

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Επεξεργασία στοιχείων IOBE

Μεγέθυνση των παγίων επενδύσεων κατά το α' τρίμηνο του 2026, στασιμότητα των συνολικών με εκ νέου αποαποθεματοποίηση.

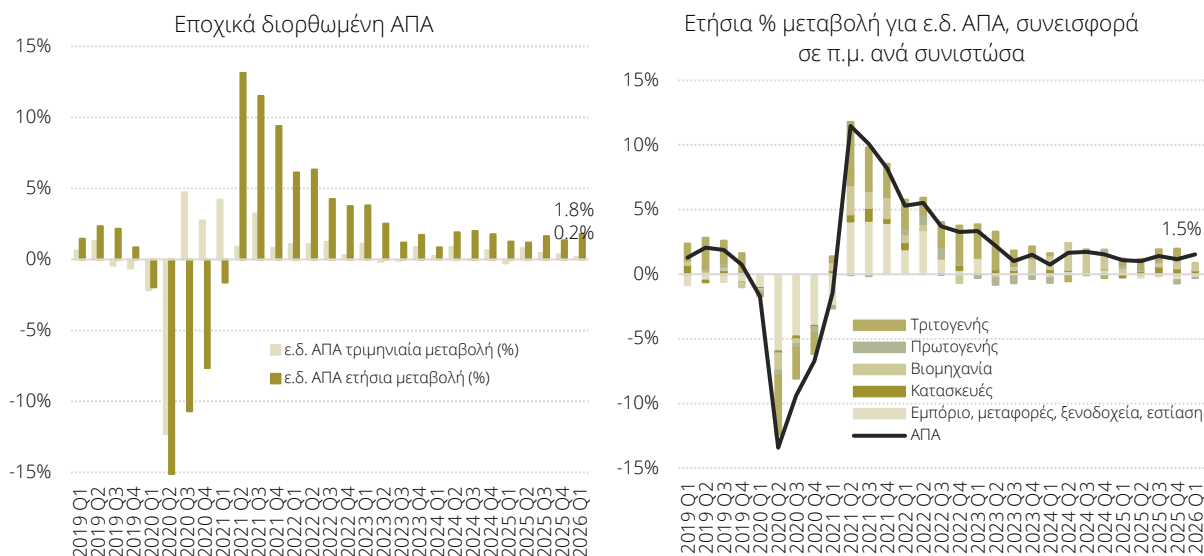
Από την πλευρά της παραγωγής (Διάγραμμα 3.3), η εγχώρια ακαθάριστη προστιθέμενη αξία (ΑΠΑ) αυξήθηκε για 20^ο συνεχόμενο τρίμηνο, με τον ετήσιο ρυθμό μεταβολής της να ενισχύεται στο +1,8%, από +1,3% το προηγούμενο τρίμηνο. Την ίδια περίοδο, οι επιδοτήσεις επέστρεψαν σε θετικό πρόσημο (+2,5%, από -36,0%), ενώ οι φόροι επί των προϊόντων συνέχισαν να αυξάνονται, αν και με ηπιότερο ρυθμό (+3,9%, από +5,3%).

Σε αυτήν την εξέλιξη του α' τριμήνου του 2026 συνεισέφεραν οι Τομείς των Κατασκευών (+13,4% από +19,5%), της Βιομηχανίας (+4,4% από +4,3%), και ο Τριτογενής τομέας (+2,0 από +2,0%), ενώ, αντίθετα, Πρωτογενής τομέας (-1,1% από -9,3%) και Εμπόριο (-1,5% από -2,3%) υποχώρησαν περαιτέρω. Αναφορικά με τις συνιστώσες του Τριτογενούς τομέα, όλοι οι κλάδοι είχαν είτε θετική είτε οριακά θετική συνεισφορά: Ενημέρωση-Επικοινωνία +6,6% (από +4,3%), Τέχνες-Ψυχαγωγία +5,4% (από +4,8%), Χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές δραστηριότητες +5,3% (από +5,7%), Επαγγελματικές-Επιστημονικές-Τεχνικές-Διοικητικές δραστηριότητες +3,7% (από +2,8%), Διαχείριση ακίνητης περιουσίας +0,5% (από +0,5%), και Δημόσια διοίκηση +0,1% (από +0,9%).

Διάγραμμα 3.3

Εξέλιξη ΑΠΑ και συνεισφορά συνιστωσών τους

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Επεξεργασία στοιχείων IOBE

Κατασκευές, Βιομηχανία και Τριτογενής τομέας συνεισέφεραν θετικά στην ΑΠΑ το α' τρίμηνο του 2026, σε αντιδιαστολή με το Εμπόριο και τον Πρωτογενή τομέα οι οποίοι υποχώρησαν.

Καταληκτικά, στο α' τρίμηνο του 2026, η ελληνική οικονομία παρουσίασε μικρή επιβράδυνση της μεγέθυνσής της, παραμένοντας ωστόσο σε υψηλότερο επίπεδο από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Η εξέλιξη αυτή αποδίδεται κυρίως στην κόπωση της ιδιωτικής κατανάλωσης, παρά την ισχυρή δυναμική των πάγιων επενδύσεων, την ανάκαμψη της δημόσιας κατανάλωσης, αλλά και την βελτιωμένη επίδοση του εξωτερικού τομέα σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο.

Πίνακας 3.1

Εξέλιξη βασικών μακροοικονομικών μεγεθών–Εθνικοί Λογαριασμοί (εποχικά διορθωμένα στοιχεία, σταθερές τιμές 2015) προσωρινά στοιχεία

Τρίμηνο	ΑΕΠ		Τελική Κατανάλωση		Επενδύσεις		Εξαγωγές		Εισαγωγές	
	εκατ. €	Ετήσιος ρυθμός μεταβολής	εκατ. €	Ετήσιος ρυθμός μεταβολής	εκατ. €	Ετήσιος ρυθμός μεταβολής	εκατ. €	Ετήσιος ρυθμός μεταβολής	εκατ. €	Ετήσιος ρυθμός μεταβολής
2012	177314	-8.4%	160470	-8.3%	21283	-21.0%	46827	2.0%	51879	-5.8%
2013	173234	-2.3%	154141	-3.9%	20595	-3.2%	47650	1.8%	49790	-4.0%
2014	174754	0.9%	154160	0.0%	21703	5.4%	51594	8.3%	53134	6.7%
2015	174326	-0.2%	155183	0.7%	21900	0.9%	54295	5.2%	57511	8.2%
2016	174237	-0.1%	155680	0.3%	22798	4.1%	54080	-0.4%	59053	2.7%
2017	176716	1.4%	158470	1.8%	22125	-3.0%	58626	8.4%	63400	7.4%
2018	180187	2.0%	159996	1.0%	23871	7.9%	64039	9.2%	68129	7.5%
2019	184190	2.2%	163590	2.2%	22641	-5.2%	67139	4.8%	70054	2.8%
2020	167611	-9.0%	156962	-4.1%	22597	-0.2%	52692	-21.5%	64841	-7.4%
2021	181540	8.3%	163814	4.4%	28727	27.1%	65534	24.4%	76037	17.3%
2022	191809	5.7%	175493	7.1%	31917	11.1%	69592	6.2%	85112	11.9%
α' 2023	48565	2.2%	44901	3.8%	6975	-9.4%	17864	4.4%	21073	3.6%
β' 2023	49103	3.1%	44774	2.3%	7567	-4.5%	17630	0.1%	20923	-2.0%
γ' 2023	48963	1.8%	44617	1.2%	7685	-2.1%	17799	2.8%	21573	2.2%
δ' 2023	49294	1.5%	45457	2.4%	7892	-6.5%	17802	1.5%	21665	-2.9%
2023	195927	2.1%	179749	2.4%	30119	-5.6%	71094	2.2%	85235	0.1%
α' 2024	49440	1.8%	45019	0.3%	8407	20.5%	17816	-0.3%	21619	2.6%
β' 2024	50002	1.8%	45648	2.0%	8805	16.4%	18003	2.1%	22502	7.5%
γ' 2024	50149	2.4%	45812	2.7%	8999	17.1%	17991	1.1%	22326	3.5%
δ' 2024	50384	2.2%	45710	0.6%	9170	16.2%	17972	1.0%	21989	1.5%
2024	199974	2.1%	182189	1.4%	35381	17.5%	71783	1.0%	88437	3.8%
α' 2025	50656	2.5%	46252	2.7%	8451	0.5%	18070	1.4%	21989	1.7%
β' 2025	50871	1.7%	46156	1.1%	7957	-9.6%	18202	1.1%	21796	-3.1%
γ' 2025	51189	2.1%	46256	1.0%	8568	-4.8%	18263	1.5%	21459	-3.9%
δ' 2025	51559	2.3%	46460	1.6%	9204	0.4%	18433	2.6%	22235	1.1%
2025	204274	2.2%	185123	1.6%	34180	-3.4%	72968	1.7%	87479	-1.1%
α' 2026	51684	2.0%	46730	1.0%	8448	0.0%	18497	2.4%	22106	0.5%

* προσωρινά στοιχεία

Πηγή: Τριμηνιαίοι Εθνικοί Λογαριασμοί, ΕΛ.ΣΤΑΤ., Ιούνιος 2026

Β. Παραδοχές και προβλέψεις

Μεσοπρόθεσμες προοπτικές

- Παρά την αυξημένη αβεβαιότητα του διεθνούς περιβάλλοντος, οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας για το υπόλοιπο του 2026 και το 2027 παραμένουν θετικές.
- Στο σκέλος της εσωτερικής ζήτησης, κινητήριοι μοχλός της ανάπτυξης θα παραμείνει η ιδιωτική κατανάλωση, στηριζόμενη στην ενίσχυση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος μέσω της ανάκαμψης της απασχόλησης, των αυξήσεων των μισθών, των φορολογικών ελαφρύνσεων και των μέτρων ενεργειακής στήριξης. Οι επενδύσεις θα διατηρηθούν σε υψηλά επίπεδα, καθώς το ΤΑΑ εισέρχεται στην τελική φάση υλοποίησής του, με πρόσθετη στήριξη από την ισχυρή πιστωτική επέκταση, το ενισχυμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τις αυξημένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων· με τη σταδιακή ολοκλήρωση του ΤΑΑ το 2027, ο ρυθμός τους θα αποκλιμακωθεί, με τις ιδιωτικές επενδύσεις ωστόσο να αναμένεται να διαδεχθούν τη δυναμική των δημοσίων. Στο εξωτερικό ισοζύγιο, το έλλειμμα εκτιμάται ότι θα διευρυνθεί περαιτέρω τόσο το 2026 όσο και το 2027, κυρίως λόγω της ανόδου των εισαγωγών που τροφοδοτεί η υψηλής εισαγωγικής έντασης επενδυτική δραστηριότητα, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις του πολέμου στο διεθνές εμπόριο.
- Οι βασικοί κίνδυνοι για τις παραπάνω προοπτικές είναι ο συστηματικά υψηλότερος πληθωρισμός έναντι του μέσου όρου της Ευρωζώνης, ο οποίος διαβρώνει την ανταγωνιστικότητα και θα οξυνόταν σε περίπτωση αναζωπύρωσης του πολέμου στη Μέση Ανατολή, το ενδεχόμενο επιβράδυνσης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος ενόψει της προεκλογικής περιόδου, και πιθανές καθυστερήσεις στην απορρόφηση και αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ, με αρνητικές επιδράσεις στην επενδυτική δυναμική.
- Βάσει των ανωτέρω εξελίξεων, η πρόβλεψη για την εγχώρια οικονομική μεγέθυνση διατηρείται αμετάβλητη στο +1,8% για το 2026 και στο +2,0% για το 2027.
- Η ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται να αυξηθεί κατά +1,6% το 2026 και +1,9% το 2027, ενώ η δημόσια κατανάλωση προβλέπεται να ενισχυθεί κατά +2,0% και +1,4% αντίστοιχα.
- Ο ετήσιος ρυθμός των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου προβλέπεται σε +7,6% το 2026 και +8,5% το 2027, ενώ οι συνολικές επενδύσεις εκτιμάται ότι θα αυξηθούν κατά +5,2% το 2026 και +7,7% το 2027.
- Το εξωτερικό έλλειμμα αναμένεται να παραμείνει σε υψηλά επίπεδα το 2026 και να διευρυνθεί περαιτέρω το 2027. Υπό αυτές τις συνθήκες, οι εξαγωγές και οι εισαγωγές προβλέπεται να μεταβληθούν κατά +2,0% και +3,0% αντίστοιχα το 2026, και κατά +2,5% και +4,2% το 2027.
- Ο ετήσιος πληθωρισμός (ΕνΔΤΚ) αναθεωρείται ήπια προς τα πάνω συγκριτικά με την προηγούμενη πρόβλεψη (+3,7% το 2026 και +2,7% το 2027), ενώ η ανεργία παρουσιάζει ήπια αύξηση το 2026 (8,7%) και μείωση το 2027 (8,2%).

Η ελληνική οικονομία αναμένεται να διατηρήσει θετικούς ρυθμούς μεγέθυνσης τη διετία 2026–2027, στηριζόμενη στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, στον εύρωστο διεθνή τουρισμό, στη δυναμική πορεία των επενδύσεων και στις σταθερές προοπτικές της Ευρωζώνης, υπό την προϋπόθεση ότι η αβεβαιότητα από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή θα αποκλιμακωθεί εντός του τρέχοντος έτους. Στην εσωτερική ζήτηση, κύριος μοχλός ανάπτυξης καθ' όλη τη διετία παραμένει

η ιδιωτική κατανάλωση. Παρά το υψηλό ενεργειακό κόστος, το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών ενισχύεται από την ανάκαμψη της απασχόλησης, τις αυξήσεις των μισθών, τις φορολογικές ελαφρύνσεις και τα μέτρα ενεργειακής στήριξης. Η συμβολή της δημόσιας κατανάλωσης εκτιμάται οριακά θετική.

Οι επενδύσεις καταγράφουν υψηλό ρυθμό το 2026, καθώς το ΤΑΑ εισέρχεται στην τελική φάση υλοποίησής του, με στήριξη από την ισχυρή πιστωτική επέκταση, τις αυξημένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων και το ενισχυμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το 2027, με τη σταδιακή λήξη του NGEU, ο ρυθμός τους αποκλιμακώνεται αλλά διατηρεί θετική συνεισφορά, με τις ιδιωτικές επενδύσεις να διαδέχονται τη δυναμική των δημοσίων.

Η συνεισφορά του εξωτερικού τομέα εκτιμάται αρνητική το 2026, κυρίως λόγω της ανόδου των εισαγωγών που τροφοδοτεί η ισχυρή, υψηλής εισαγωγικής έντασης επενδυτική δραστηριότητα, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις του πολέμου στο διεθνές εμπόριο. Οι εξαγωγές, ωστόσο, προβλέπεται να ανακάμψουν από το β' εξάμηνο του 2026 και σταδιακά το 2027, καθώς ενισχύεται η εξωτερική ζήτηση.

Οι κίνδυνοι για τις οικονομικές προοπτικές παραμένουν αυξημένοι. Ο συστηματικά υψηλότερος πληθωρισμός στην Ελλάδα έναντι του μέσου όρου της Ευρωζώνης ενδέχεται να διευρυνθεί, εφόσον οι πιέσεις αποδειχθούν πιο επίμονες, αποδυναμώνοντας τις προοπτικές σύγκλισης, ιδίως σε περίπτωση αναζωπύρωσης του πολέμου στη Μέση Ανατολή, εξέλιξη η οποία θα πυροδοτούσε νέο γύρο πληθωριστικών πιέσεων μέσω ανόδου των τιμών ενέργειας. Παράλληλα, καθώς η οικονομία εισέρχεται σε προεκλογική περίοδο και με ανοικτό το ενδεχόμενο μη επίτευξης των απαραίτητων πολιτικών συναινέσεων μετά τις εκλογές, αυξάνεται η πιθανότητα επιβράδυνσης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος, με επιπτώσεις στην παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και τις μεσοπρόθεσμες αναπτυξιακές προοπτικές. Τέλος, καθυστερήσεις στην απορρόφηση και αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ θα αποδυνάμωσαν την επενδυτική δυναμική των επόμενων ετών.

Στον αντίποδα, διαμορφώνονται και σημαντικές ευκαιρίες. Η ισχυρή πιστωτική επέκταση και οι αυξημένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες για τη συνέχιση των ιδιωτικών επενδύσεων, κυρίως σε κλάδους υψηλότερης παραγωγικότητας, ενώ το ενισχυμένο ΠΔΕ του 2026 στηρίζει την προοπτική περαιτέρω ανόδου της επενδυτικής δραστηριότητας. Πρόσθετη ώθηση στη μεγέθυνση θα μπορούσε να προσφέρει μια καλύτερη του αναμενομένου πορεία του τουρισμού.

Αναζωπύρωση των πληθωριστικών πιέσεων, προσδοκίες εξομάλυνσης μετά την εκχειρίδα

Οι πληθωριστικές πιέσεις εντάθηκαν αισθητά το α' εξάμηνο του 2026, με κύριο αίτιο το ενεργειακό σοκ του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Ο Εθνικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) αυξήθηκε κατά 4,0% σε ετήσια βάση, έναντι 2,5% το αντίστοιχο διάστημα του 2025, ενώ ο Εναρμονισμένος Δείκτης (ΕνΔΤΚ) ενισχύθηκε στο 3,8%, από 2,9%, με τις εντονότερες πιέσεις να εντοπίζονται στη διατροφή και σε υπηρεσίες όπως η διαμονή και εστίαση, η στέγαση και οι μεταφορές. Τον Ιούνιο, ο Εθνικός ΔΤΚ επιταχύνθηκε περαιτέρω στο 4,4% και ο ΕνΔΤΚ στο 3,9%, επίδοση η οποία κατατάσσει τη χώρα στις υψηλότερες θέσεις της Ευρωζώνης, σαφώς πάνω από τον σταθμισμένο μέσο όρο της.

Σε επίπεδο συνιστωσών, καθοριστικός παράγοντας της ανόδου ήταν τα ενεργειακά αγαθά, οι τιμές των οποίων αυξήθηκαν κατά 9,1% σε ετήσια βάση το α' εξάμηνο, έναντι ήπιας υποχώρησης (-0,7%) το 2025. Η μεταστροφή αποτυπώνεται καθαρά στην ενδοεξαμηνιαία πορεία: από πτώση 3,9% το πρώτο δίμηνο, οι τιμές ενέργειας εκτινάχθηκαν κατά 15,9% την περίοδο Μαρτίου-Ιουνίου, μετά την ανάφλεξη της σύγκρουσης. Ανάλογη, αν και ηπιότερη, ήταν η εικόνα στην Ευρωζώνη (+4,6%, από -1,4% το 2025). Από τις λοιπές συνιστώσες, ο πληθωρισμός στα Τρόφιμα και Αλκοολούχα Ποτά ενισχύθηκε στο 3,5% (από 2,1%), ενώ υποχώρησε ελαφρά στα Μη Ενεργειακά Βιομηχανικά Αγαθά (0,5% από 0,7%) και στις Υπηρεσίες (4,4% από 4,8%) — με τις τελευταίες πάντως να παραμένουν σε υψηλά επίπεδα, περίπου 1,3 π.μ. πάνω από τον αντίστοιχο δείκτη της Ευρωζώνης (βλ. ενότητα 3.5 για αναλυτική παρουσίαση των εξελίξεων στον πληθωρισμό).

Στο διεθνές περιβάλλον, η μέση τιμή του πετρελαίου κινήθηκε έντονα ανοδικά το α' εξάμηνο, στα \$91,7/βαρέλι (+27,6% σε ετήσια βάση). Ωστόσο, η ανατίμηση του ευρώ έναντι του δολαρίου κατά 6,8% μετρίασε εν μέρει την επιβάρυνση σε ευρώ (€78,7/βαρέλι, +19,1%). Η αγορά ενέργειας χαρακτηρίστηκε από έντονες διακυμάνσεις, μεταξύ της έναρξης της σύγκρουσης στις 28 Φεβρουαρίου και της εκχειρίδας της 17ης Ιουνίου, η οποία οδήγησε στο άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ και αναπτέρωσε τις ελπίδες για οριστική διευθέτηση.

Συνεκτιμώντας τα παραπάνω, ο ΕνΔΤΚ προβλέπεται να αυξηθεί με ρυθμό στην περιοχή του 3,7% το 2026, κυρίως λόγω των υψηλότερων διεθνών τιμών ενέργειας και της τόνωσης της εγχώριας ζήτησης, πριν αποκλιμακωθεί στο 2,7% το 2027. Η εκτίμηση συνάδει με την αντίστοιχη πορεία που προβλέπει η ΕΚΤ (Ιούνιος 2026) για την Ευρωζώνη, όπου ο πληθωρισμός αναθεωρείται ανοδικά τόσο για το 2026 (3,0%, από 2,6% τον Μάρτιο) όσο και για το 2027 (2,3%, από 2,0%).

Ανθεκτική αλλά επιβραδυνόμενη παγκόσμια ανάπτυξη, με το ενεργειακό σοκ να επισκιάζει τη δυναμική της τεχνητής νοημοσύνης

Σύμφωνα με το ΔΝΤ¹⁰, η παγκόσμια ανάπτυξη προβλέπεται σε +3,0% το 2026 και +3,4% το 2027, χαμηλότερη από τον μέσο όρο +3,5% της διετίας 2024-25, αλλά σωρευτικά σχεδόν αμετάβλητη σε σχέση με τις προβλέψεις του Απριλίου 2026. Η ήπια επιβράδυνση αντανakλά τις επιπτώσεις του πολέμου στη Μέση Ανατολή, οι οποίες αντισταθμίζονται εν μέρει από την επιτάχυνση του παγκόσμιου τεχνολογικού κύκλου, χάρη στην πρόοδο και τη διάχυση της τεχνητής νοημοσύνης. Οι επιδράσεις, ωστόσο, διαφοροποιούνται σημαντικά μεταξύ χωρών, καθώς ωφελημένοι εμφανίζονται οι εξαγωγείς ενέργειας εκτός της ζώνης σύγκρουσης και οι οικονομίες με ισχυρή θέση στην τεχνολογική αλυσίδα αξίας, ενώ η δραστηριότητα εξασθενεί στους εισαγωγείς ενέργειας με περιορισμένη συμμετοχή σε αυτήν, κατηγορία η οποία περιλαμβάνει πολλές χώρες χαμηλού εισοδήματος.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ (Ιούνιος 2026), η παγκόσμια οικονομία θα μεγεθυνθεί κατά +2,8% το 2026, πρόβλεψη αναθεωρημένη προς τα κάτω έναντι του Μαρτίου, και κατά +3,1% το 2027. Η καθοδική αυτή αναθεώρηση αντανakλά πρωτίστως τις επιπτώσεις της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή, η οποία έχει αναδειχθεί σε κυρίαρχο παράγοντα διαμόρφωσης των παγκόσμιων προοπτικών. Η παγκόσμια οικονομία είχε εισέλθει στο 2026 ισχυρότερη του αναμενομένου, χάρη

¹⁰ World Economic Outlook, ΔΝΤ, Ιούλιος 2026

στις έντονες επενδύσεις στην τεχνητή νοημοσύνη, τις υποστηρικτικές χρηματοπιστωτικές συνθήκες και την αποκλιμάκωση των εμπορικών εντάσεων, ωστόσο οι διαταραχές στη ναυσιπλοΐα μέσω των Στενών του Ορμούζ και οι ζημίες σε ενεργειακές υποδομές προκάλεσαν απότομη άνοδο των τιμών της ενέργειας και των κρίσιμων βιομηχανικών εισροών, επιβαρύνοντας την εμπιστοσύνη, τη ζήτηση και την επιχειρηματική δραστηριότητα. Οι παραπάνω προβλέψεις αντιστοιχούν στο βασικό σενάριο του ΟΟΣΑ, το οποίο υποθέτει βραχύβιες διαταραχές και σταδιακή αποκλιμάκωση των τιμών ενέργειας από τα μέσα του 2026. Ωστόσο, σε σενάριο παρατεταμένων διαταραχών έως και εντός του 2027, η παγκόσμια ανάπτυξη περιορίζεται σε μόλις +2,1% το 2026 και +1,8% το 2027, με ορισμένες οικονομίες να ωθούνται σε ύφεση ή κοντά σε αυτήν.

Οι ΗΠΑ προβλέπεται να αναπτυχθούν με ρυθμό περίπου +2,0% το 2026, πριν από ήπια επιβράδυνση στο +1,8% το 2027. Η οικονομική δραστηριότητα παρέμεινε ανθεκτική το α' τρίμηνο του έτους, παρά τις δυσμενείς διαταραχές, με βασικό στήριγμα τις ιδιαίτερα υψηλές επενδύσεις που συνδέονται με την τεχνητή νοημοσύνη, οι οποίες έχουν ενισχύσει και τον ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας. Ωστόσο, το ενεργειακό σοκ και η αυξημένη αβεβαιότητα από τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή αναμένεται να επιβραδύνουν προσωρινά την ανάπτυξη τα επόμενα τρίμηνα, κυρίως μέσω της ιδιωτικής κατανάλωσης. Ο πληθωρισμός προβλέπεται να ενισχυθεί απότομα αλλά προσωρινά, με τον δομικό να επιστρέφει σταδιακά προς τον στόχο έως το τέλος του 2027. Οι κίνδυνοι για τις προοπτικές κλίνουν καθοδικά, συνδεόμενοι με ενδεχόμενη παρατεταμένη άνοδο των τιμών πετρελαίου, τις υψηλές αποτιμήσεις των μετοχών και τις ευπάθειες στις αγορές ιδιωτικής πίστης, ενώ πρόσθετη πηγή αβεβαιότητας αποτελεί το δημοσιονομικό μέτωπο, με το έλλειμμα να διευρύνεται στο 8% του ΑΕΠ το 2026.

Για την Ινδία, η πρόβλεψη του 2026 αναθεωρείται οριακά προς τα πάνω, στο +6,3%, ενώ εκείνη του 2027 διατηρείται στο +6,4%. Για την Κίνα, ο ρυθμός ανάπτυξης του τρέχοντος έτους εκτιμάται ελαφρώς υψηλότερος, στο +4,5%, με την πρόβλεψη για το 2027 να παραμένει στο +4,3%.

Στην Ευρωζώνη, η οικονομική δραστηριότητα ήταν σχεδόν στάσιμη το α' τρίμηνο του 2026 (+0,1% σε τριμηνιαία βάση), καθώς η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή επιβάρυνε τη δραστηριότητα μέσω των υψηλότερων τιμών ενέργειας και της αυξημένης αβεβαιότητας. Οι δείκτες κλίματος επιδεινώνονται (με τις επιχειρήσεις στην έρευνα PMI του Μαΐου να αναφέρουν μείωση της παραγωγής), ο ονομαστικός πληθωρισμός ενισχύθηκε τον Απρίλιο, ενώ η αγορά εργασίας ψύχεται σταδιακά, παραμένοντας ωστόσο ισχυρή, με την ανεργία κοντά στο ιστορικό χαμηλό της (6,2%). Στο πλαίσιο αυτό, οι προβλέψεις για την ανάπτυξη του 2026 αναθεωρούνται προς τα κάτω, κυρίως για το β' και γ' τρίμηνο καθώς τόσο ο ΟΟΣΑ όσο και η ΕΚΤ (Ιούνιος 2026) προβλέπουν πλέον επιβράδυνση της ανάπτυξης στο +0,8% το 2026 (από +1,4% το 2025) και ανάκαμψη στο +1,2% το 2027, με την ΕΚΤ να αναθεωρεί οριακά προς τα κάτω τις εκτιμήσεις του Μαρτίου (+0,9% και +1,3% αντίστοιχα). Η ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται να στηριχθεί από την ακόμη ανθεκτική αγορά εργασίας, ενώ οι ιδιωτικές επενδύσεις θα περιορίζονται από την αυξημένη αβεβαιότητα, και τον πληθωρισμό να επιστρέφει σταδιακά στον στόχο καθώς το ενεργειακό σοκ εξασθενεί (περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις μεταβολές των βασικών μακροοικονομικών μεγεθών των χωρών της ΕΕ και παγκοσμίως υπάρχουν στις ενότητες 2.1Α και 2.1Β).

ΕΚΤ και Fed απέναντι στο ενεργειακό σοκ: προληπτική σύσφιξη στην Ευρωζώνη, σταθερότητα στις ΗΠΑ

Η ΕΚΤ, στην τελευταία συνεδρίασή της (Ιούνιος 2026), αποφάσισε να αυξήσει τα τρία βασικά επιτόκια πολιτικής κατά 25 μονάδες βάσης, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευσή της για σταθεροποίηση του πληθωρισμού στον μεσοπρόθεσμο στόχο του 2%. Όπως επισημαίνει το Διοικητικό Συμβούλιο, ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή τροφοδοτεί πληθωριστικές πιέσεις, ενώ η απόφαση για αύξηση των επιτοκίων κρίνεται σκόπιμη μέσα σε ένα ευρύ φάσμα σεναρίων για την εξέλιξη της διαταραχής. Σε σχέση με τον Μάρτιο, οι προβλέψεις για τον πληθωρισμό της διετίας 2026–27 αναθεωρήθηκαν προς τα πάνω, λόγω της υψηλότερης πορείας των τιμών ενέργειας, η οποία αναμένεται να μετακυλιστεί μερικώς στα τρόφιμα, τα αγαθά και τις υπηρεσίες. Αντίστροφα, οι προβλέψεις για την ανάπτυξη αναθεωρήθηκαν προς τα κάτω για το 2026 και το 2027 αντανakλώντας την εντονότερη επίδραση του πολέμου στις αγορές εμπορευμάτων, τα πραγματικά εισοδήματα και την εμπιστοσύνη. Οι προοπτικές παραμένουν αβέβαιες, με ανοδικούς κινδύνους για τον πληθωρισμό και καθοδικούς για την ανάπτυξη. Οι πλήρεις επιπτώσεις του πολέμου θα εξαρτηθούν από την ένταση και τη διάρκεια του ενεργειακού σοκ, καθώς και από την κλίμακα των έμμεσων και δευτερογενών επιδράσεών του. Το Διοικητικό Συμβούλιο εκτιμά ότι με την απόφαση αυτή παραμένει σε κατάλληλη θέση για να διαχειριστεί την αβεβαιότητα, ακολουθώντας προσέγγιση βασισμένη στα πιο πρόσφατα στοιχεία και αποφασίζοντας από συνεδρίαση σε συνεδρίαση, χωρίς προδέσμευση σε συγκεκριμένη πορεία επιτοκίων. Υποθέτουμε ότι τα επιτόκια ακολουθούν την τάση των σημερινών προθεσμιακών συμβολαίων, δηλαδή το Euribor 3-μηνών παρουσιάζει σημαντική αύξηση από κοντά στο 2,0% στην αρχή του έτους προς την περιοχή του 3,0% (έναντι προσδοκίας 2,8% το προηγούμενο τρίμηνο) στα τέλη του 2026 και του 2,8% στα τέλη του 2027.

Κατά την τελευταία συνεδρίασή της (Ιούνιος 2026), η Fed διατήρησε ομόφωνα το εύρος-στόχο του βασικού επιτοκίου στο 3,50%–3,75%, στην κατεύθυνση της εκπλήρωσης του διπλού στόχου της. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η οικονομική δραστηριότητα επεκτείνεται με ικανοποιητικό ρυθμό, παρά την αυξημένη αβεβαιότητα που οφείλεται εν μέρει στη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή, ενώ η αύξηση της παραγωγικότητας και οι κεφαλαιακές επενδύσεις παραμένουν ισχυρές. Η αγορά εργασίας εμφανίζει σταθερότητα, με τα κέρδη απασχόλησης να συμβαδίζουν με την αύξηση του εργατικού δυναμικού και το ποσοστό ανεργίας να παραμένει ουσιαστικά αμετάβλητο. Ο πληθωρισμός, ωστόσο, εξακολουθεί να διαμορφώνεται σε επίπεδα υψηλότερα του στόχου του 2%, αντανakλώντας διαταραχές προσφοράς που έχουν ωθήσει ανοδικά τις τιμές σε ορισμένους τομείς, ιδίως στην ενέργεια, με την Επιτροπή να δηλώνει κατηγορηματικά ότι θα διασφαλίσει τη σταθερότητα των τιμών. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε επίσης την πολιτική διατήρησης άφθονων αποθεματικών στο τραπεζικό σύστημα, με το επιτόκιο επί των αποθεματικών στο 3,65%.

Ανθεκτικά δημόσια οικονομικά και θεσμική αναγνώριση

Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον παραμένει ασταθές στα μέσα του 2026, με τις γεωπολιτικές εντάσεις σε υψηλά επίπεδα και τη διέλευση πλοίων από τα Στενά του Ορμούζ να παραμένει περιορισμένη. Στο αβέβαιο αυτό περιβάλλον, η ελληνική οικονομία επιδεικνύει αξιοσημείωτη ανθεκτικότητα. Χαρακτηριστικά, στις 3 Ιουνίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα

δεν εμφανίζει πλέον Μακροοικονομικές Ανισορροπίες, εξαιρώντας τη χώρα από τη σχετική διαδικασία παρακολούθησης για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της κρίσης χρέους. Στη μείωση των κινδύνων συνέβαλαν, σύμφωνα με την Επιτροπή, η σταθερή ανάπτυξη, τα δημοσιονομικά πλεονάσματα, η εξυγίανση των τραπεζικών ισολογισμών και η πρόοδος των μεταρρυθμίσεων. Η ίδια έκθεση, πάντως, επισημαίνει ότι το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ και το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών παραμένουν υψηλά, ότι η εκκαθάριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων από διαχειριστές εκτός τραπεζικού συστήματος προχωρά με αργούς ρυθμούς, και συνιστά συνετή δημοσιονομική διαχείριση τα προσεχή έτη.

Στο δημοσιονομικό πεδίο, το πρωτογενές πλεόνασμα του 2025 διαμορφώθηκε στο 3,3% του ΑΕΠ, ελαφρώς χαμηλότερα από την πρόβλεψη του Προϋπολογισμού 2026 (3,7%). Για το τρέχον έτος, η όξυνση των γεωπολιτικών εξελίξεων από τα τέλη Φεβρουαρίου και η συνακόλουθη άνοδος των τιμών ενέργειας, ιδίως του πετρελαίου, έχουν αυξήσει σημαντικά την αβεβαιότητα. Με βάση τα στοιχεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, το πρωτογενές αποτέλεσμα σε τροποποιημένη ταμειακή βάση ανήλθε στο 1,4% του ΑΕΠ την περίοδο Ιανουαρίου-Μαΐου 2026. Σε ετήσια βάση, το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται στο 3,2% του ΑΕΠ, με το ισοζύγιο του κρατικού προϋπολογισμού να προβλέπεται ελλειμματικό κατά περίπου 2,4% του ΑΕΠ (για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την πορεία εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού, βλ. ενότητα 2.2B).

Δημόσιο χρέος σε καθοδική τροχιά ως προς το ΑΕΠ

Κατά το α' τρίμηνο του 2026, το δημόσιο χρέος διαμορφώθηκε στα €360,5 δισ. (146,1% του ΑΕΠ), καταγράφοντας μείωση σε σύγκριση με το δ' τρίμηνο του 2025 (€362,9 δισ. ή 144,6% του ΑΕΠ). Σύμφωνα με το Πρόγραμμα Σταθερότητας, ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ αναμένεται να συνεχίσει την καθοδική του πορεία, υποχωρώντας στο 138,2% το 2026, σε ευθυγράμμιση με τους στόχους του αναθεωρημένου Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Με βάση τα στοιχεία του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), ο ετήσιος δανεισμός καλύφθηκε κυρίως μέσω εντόκων γραμματίων (63,3%) και δευτερευόντως μέσω εκδόσεων ομολόγων (36,7%), με τη μέση σταθμική διάρκεια των νέων εκδόσεων στα 10,4 έτη και το μέσο κόστος δανεισμού στο 2,5%. Η διάρθρωση του χρέους παραμένει ευνοϊκή – περίπου το 73% βρίσκεται στα χέρια θεσμικών πιστωτών, με μακρές διάρκειες και χαμηλά, σταθερά επιτόκια – γεγονός που περιορίζει τους κινδύνους αναχρηματοδότησης. Εντούτοις, οι μελλοντικές χρηματοδοτικές ανάγκες ενδέχεται να επιβαρυνθούν από τις επικείμενες αποπληρωμές των δανείων που είχαν συναφθεί στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών προγραμμάτων στήριξης. Ως προς το ιδιωτικό χρέος, τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια (ΜΕΔ) των ελληνικών τραπεζών ανήλθαν κοντά στο 3,4% των συνολικών δανείων στο α' τρίμηνο του 2026 (βλ. ενότητα 2.2.Γ).

Ισχυρή δυναμική των πάγιων επενδύσεων, στασιμότητα των συνολικών λόγω αποθεμάτων

Οι συνολικές επενδύσεις παρέμειναν αμετάβλητες σε ετήσια βάση το α' τρίμηνο του 2026 (+0,0%), διακόπτοντας την οριακή άνοδο του προηγούμενου τριμήνου (+0,4%), εξέλιξη η οποία αποδίδεται στην εντονότερη μείωση των αποθεμάτων (-€1 δισεκ., έναντι -€501 εκατ. το δ' τρίμηνο του 2025). Αντίθετα, οι πάγιες επενδύσεις διατήρησαν ισχυρή δυναμική, με ετήσιο ρυθμό ανόδου +12,1%, ελαφρώς χαμηλότερο του +13,0% ένα τρίμηνο νωρίτερα. Σε επίπεδο επιμέρους κατηγοριών

παγίου κεφαλαίου, πρωταγωνίστησαν οι Κατασκευές, με τον Μηχανολογικό εξοπλισμό και τα οπλικά συστήματα να έπονται. Θετική, αν και επιβραδυνόμενη, ήταν η πορεία του Μεταφορικού εξοπλισμού και των Κατοικιών, ενώ ο Εξοπλισμός Τεχνολογίας Πληροφορικής και Επικοινωνίας επανήλθε σε άνοδο. Οριακή ενίσχυση εμφάνισαν τα Λοιπά προϊόντα, με τα Αγροτικά προϊόντα να αποτελούν τη μόνη κατηγορία σε αρνητικό έδαφος.

Για το 2026, η επενδυτική δραστηριότητα αναμένεται να διατηρήσει υψηλό ρυθμό ανόδου, καθώς το Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας εισέρχεται στην τελική φάση υλοποίησής του, με το μεγαλύτερο μέρος των πόρων του NGEU να απορροφάται έως το τέλος του έτους. Πρόσθετη στήριξη παρέχουν η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα, η οποία – παρά τη μικρή κόπωση – παραμένει σε υψηλά επίπεδα, οι ενισχυμένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων, που διαμορφώνουν ευνοϊκές συνθήκες για τη συνέχιση των ιδιωτικών επενδύσεων ιδίως σε κλάδους υψηλότερης παραγωγικότητας, καθώς και το ενισχυμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2026. Το 2027, με τη σταδιακή ολοκλήρωση του NGEU, ο ρυθμός των επενδύσεων εκτιμάται ότι θα αποκλιμακωθεί, διατηρώντας ωστόσο θετική συνεισφορά στη μεγέθυνση, με τις ιδιωτικές επενδύσεις να διαδέχονται τη δυναμική των δημοσίων. Ωστόσο, δεν αποκλείονται καθοδικοί κίνδυνοι, οι οποίοι συνδέονται με ενδεχόμενη αυστηροποίηση των χρηματοδοτικών συνθηκών σε περίπτωση πιο επίμονων πληθωριστικών πιέσεων, καθώς και με πιθανές υστερήσεις στην απορρόφηση και αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ, παράγοντας κρίσιμος ιδίως στη φάση μετάβασης από τις δημόσιες στις ιδιωτικές επενδύσεις.

Μικτή εικόνα στον εξωτερικό τομέα: βελτίωση του ισοζυγίου, διεύρυνση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών

Το έλλειμμα του εξωτερικού ισοζυγίου υποχώρησε στο 7,0% του ΑΕΠ το α' τρίμηνο του 2026, χαμηλότερα τόσο σε ετήσια βάση (από 7,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025) όσο και έναντι του δ' τριμήνου του 2025 (7,3%). Σε όρους εθνικών λογαριασμών, η υστέρηση του εξωτερικού τομέα περιορίστηκε κατά περίπου €310 εκατ. σε σύγκριση με ένα έτος νωρίτερα, ενώ η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας – το άθροισμα εξαγωγών και εισαγωγών προς το ΑΕΠ – παρέμεινε υψηλή, στο 78%.

Η θετική αυτή εξέλιξη προήλθε από αμφότερα τα σκέλη των εξωτερικών συναλλαγών. Αφενός, οι συνολικές εξαγωγές διατήρησαν την ανοδική πορεία τους (+2,4% από +2,6% το δ' τρίμηνο του 2025), με θετική συμβολή τόσο από τα αγαθά (+2,8% έναντι +7,0%) όσο και από τις υπηρεσίες, οι οποίες επέστρεψαν σε θετικό πρόσημο (+3,1% από -0,5%). Αφετέρου, οι συνολικές εισαγωγές επιβραδύνθηκαν (+0,5% από +1,1%), καθώς η κάμψη των εισαγωγών αγαθών (-0,6% από +0,5%) υπεραντισταθμισε την άνοδο των εισαγωγών υπηρεσιών (+3,2% έναντι +1,3%).

Διαφορετική εικόνα δίνουν τα στοιχεία του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ) για το πρώτο τετράμηνο του 2026 καθώς το έλλειμμα διευρύνθηκε κατά €1,0 δισεκ. σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025, στα €8,3 δισεκ. Η επιδείνωση οφείλεται αποκλειστικά στα ισοζύγια εισοδημάτων – κυρίως το δευτερογενές – καθώς τα σκέλη των αγαθών και των υπηρεσιών κινήθηκαν ευνοϊκά.

Ειδικότερα, το άνοιγμα στο εμπόριο αγαθών συρρικνώθηκε κατά €888 εκατ., στα €10,5 δισεκ., καθώς η αύξηση των εξαγωγών (+€1,9 δισεκ., στα €17,4 δισεκ.) – με κινητήρια δύναμη τα καύσιμα (+€1,2 δισεκ.) – ήταν διπλάσια εκείνης των εισαγωγών (+€979 εκατ., στα €27,9 δισεκ.).

Εξαιρουμένων καυσίμων και πλοίων, ωστόσο, η ψαλίδα διευρύνθηκε κατά €536 εκατ., στα €9,7 δισεκ. Στις υπηρεσίες, το πλεόνασμα ενισχύθηκε κατά €277 εκατ., στα €2,1 δισεκ., με τις εισπράξεις να ανεβαίνουν κατά €1,0 δισεκ., κυρίως χάρη στις ταξιδιωτικές (+€753 εκατ.) και τις μεταφορικές υπηρεσίες (+€426 εκατ.). Αντίθετα, τα εισοδήματα επιβάρυναν αισθητά το ΙΤΣ με το έλλειμμα των πρωτογενών να βαίνει μεγεθυνόμενο, ενώ η κύρια πηγή επιδείνωσης ήταν η δραστική συρρίκνωση του πλεονάσματος των δευτερογενών, εξαιτίας της κατακόρυφης πτώσης των εισπράξεων (βλ. ενότητα 3.3 για αναλυτική παρουσίαση των εξελίξεων στο εξωτερικό ισοζύγιο).

Ανθεκτική αγορά εργασίας, με επιβράδυνση της θετικής δυναμικής

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα αυξήθηκε οριακά στο 10,6% το α' τρίμηνο του 2026, από 10,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (βλ. Παράρτημα, Διάγραμμα 7). Η οριακή αυτή άνοδος δεν αντανakλά συρρίκνωση της απασχόλησης – οι απασχολούμενοι αυξήθηκαν κατά 55,4 χιλ. άτομα – αλλά τη διεύρυνση του εργατικού δυναμικού, με τον αριθμό των ανέργων να αυξάνεται παράλληλα κατά περίπου 20,3 χιλ. άτομα.

Παρά την εξέλιξη αυτή, στο βασικό μακροοικονομικό σενάριο το IOBE εκτιμά μικρή βελτίωση της αγοράς εργασίας για το σύνολο του 2026, με το ποσοστό ανεργίας να υποχωρεί στο 8,7%, από 8,9% το 2025. Η ισχυρή εγχώρια ζήτηση, ενισχυόμενη από την αύξηση του κατώτατου μισθού και τις φορολογικές ελαφρύνσεις, αναμένεται να στηρίξει περαιτέρω την απασχόληση. Ωστόσο, η θετική δυναμική εμφανίζει ενδείξεις επιβράδυνσης καθώς τα περιθώρια περαιτέρω μείωσης της κυκλικής ανεργίας στενεύουν, ενώ παραμένουν οι προκλήσεις της αντιμετώπισης της διαρθρωτικής ανεργίας και της ενίσχυσης της συμμετοχής στο εργατικό δυναμικό.

Επιπρόσθετα, ορισμένοι κίνδυνοι θα μπορούσαν να δυσχεράνουν την πορεία της αγοράς εργασίας, όπως ο συστηματικά υψηλότερος πληθωρισμός στην Ελλάδα έναντι του μέσου όρου της Ευρωζώνης, το ενδεχόμενο επιβράδυνσης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος ενόψει της προεκλογικής περιόδου, καθώς και η πιθανή αδυναμία απορρόφησης μέρους των πόρων του ΤΑΑ (εκτενέστερη ανάλυση στην ενότητα 3.4).

Υγιή τραπεζικά μεγέθη, με νέες προκλήσεις από το υψηλότερο κόστος χρηματοδότησης

Έντονα ανοδικά κινήθηκε η ελληνική κεφαλαιαγορά το α' εξάμηνο του 2026. Ο γενικός δείκτης απορρόφησε ήδη από το β' τρίμηνο τις απώλειες που είχε προκαλέσει το ξέσπασμα του πολέμου στη Μέση Ανατολή και κατέγραψε σημαντική σωρευτική άνοδο, δίνοντας συνέχεια στο ισχυρά ανοδικό 2025, με τον τραπεζικό δείκτη να υπεραποδίδει. Σε επίπεδο νομισματικής πολιτικής, η ΕΚΤ προχώρησε το β' τρίμηνο (Ιούνιος 2026) στην πρώτη αύξηση επιτοκίων έπειτα από σχεδόν τρία χρόνια, ως απάντηση στις πληθωριστικές πιέσεις από το ενεργειακό σοκ του πολέμου και το κλείσιμο των Στενών του Ορμούζ, με τις αγορές να προεξοφλούν περαιτέρω ήπια άνοδο των επιτοκίων έως το τέλος του έτους. Το τραπεζικό σύστημα εμφανίζει ισχυρά θεμελιώδη μεγέθη (υψηλή κεφαλαιακή επάρκεια, ρευστότητα και κερδοφορία, ιστορικά χαμηλά μη εξυπηρετούμενα δάνεια, συνεχιζόμενη πιστωτική επέκταση προς τις επιχειρήσεις). Στον αντίποδα, οι προκλήσεις περιλαμβάνουν την αδύναμη ζήτηση στεγαστικών δανείων, το αναμενόμενο υψηλότερο κόστος χρηματοδότησης, την αυξημένη έκθεση σε κρατικά ομόλογα, το υψηλό απόθεμα κόκκινων δανείων εκτός τραπεζικών ισολογισμών και το σημαντικό μερίδιο αναβαλλόμενης φορολογίας

στα ίδια κεφάλαια. Προτεραιότητα αποτελεί η αξιοποίηση των πόρων του δανειακού σκέλους του ΤΑΑ στο τελευταίο έτος εφαρμογής του.

Στο παθητικό των τραπεζών, οι ιδιωτικές καταθέσεις αυξήθηκαν την περίοδο Δεκεμβρίου 2025 – Φεβρουαρίου 2026 – παρότι οι εισροές από τα νοικοκυριά αντισταθμίστηκαν μερικώς από τις εκροές των επιχειρήσεων – και παραμένουν σαφώς υψηλότερες σε ετήσια βάση. Για το σύνολο του 2026 αναμένεται συνέχιση της ήπιας ανόδου, με στήριξη από την αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος (βλ., μείωση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων από τις αρχές του έτους) και την ενίσχυση της αποταμίευσης, αν και ο υψηλότερος πληθωρισμός και οι ελκυστικότερες αποδόσεις εναλλακτικών τοποθετήσεων ενδέχεται να επιβραδύνουν τη δυναμική. Παράλληλα, η εξάρτηση από τη χρηματοδότηση του Ευρωσυστήματος έχει σταθεροποιηθεί σε χαμηλά επίπεδα, καθώς οι τράπεζες την έχουν σε μεγάλο βαθμό υποκαταστήσει με άντληση κεφαλαίων από τις αγορές. Παρά τον κλυδωνισμό των αγορών από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, οι προοπτικές του καναλιού αυτού παραμένουν θετικές για το 2026, στον βαθμό που η ένταση εκτονωθεί σταδιακά.

Στο ενεργητικό των τραπεζών, η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα διατηρήθηκε σε υψηλά επίπεδα στις αρχές του 2026, με τάση σταθεροποίησης, στηριζόμενη κυρίως στη δυναμική χρηματοδότηση των μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων. Παράλληλα, καταγράφηκε ήπια ενίσχυση της πιστωτικής επέκτασης προς τα νοικοκυριά, λόγω αύξησης τόσο των στεγαστικών όσο και των καταναλωτικών δανείων. Η προσφορά πιστώσεων παραμένει ευνοϊκή, χάρη στη βελτιωμένη κεφαλαιακή επάρκεια και ρευστότητα των τραπεζών, καθώς και στη συμβολή χρηματοδοτικών εργαλείων όπως το Ταμείο Ανάκαμψης και τα προγράμματα της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας. Από την πλευρά της ζήτησης, καταγράφεται ισχυρή ενίσχυση στην επιχειρηματική πίστη, ενώ η ζήτηση για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια παραμένει πιο συγκρατημένη. Τέλος, η έκθεση των τραπεζών σε κρατικά χρεόγραφα υποχώρησε το α' δίμηνο του 2026, ωστόσο, εξακολουθεί να υπερβαίνει την αντίστοιχη έκθεση των υπόλοιπων χωρών του ευρωπαϊκού «νότου» και, κατά πολύ, τον μέσο όρο της Ευρωζώνης (για αναλυτική παρουσίαση των εξελίξεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, βλ. ενότητα 2.2Γ).

Ανθεκτική βιομηχανία και δυναμικές κατασκευές, κόπωση στο εμπόριο

Μικτή εικόνα παρουσίασαν οι βασικοί τομείς παραγωγής στις αρχές του 2026. Στη βιομηχανία, η δραστηριότητα διατηρήθηκε σε ανοδική τροχιά, με τον μέσο δείκτη παραγωγής να αυξάνεται κατά 4,7% το πρώτο πεντάμηνο σε ετήσια βάση, επιταχύνοντας έναντι του +4,2% ένα έτος νωρίτερα. Έντονα ανοδικά κινήθηκαν και οι Κατασκευές, με τον δείκτη παραγωγής να ενισχύεται κατά 16,6% το α' τρίμηνο, αντιστρέφοντας την πτώση (-3,3%) της αντίστοιχης περυσινής περιόδου. Αντίθετα, το εμπόριο εμφάνισε σαφή κόπωση καθώς ο όγκος του λιανικού εμπορίου υποχώρησε κατά -2,9%, μετά την ισχυρή άνοδο (+10,1%) ένα έτος νωρίτερα, ενώ το χονδρικό εμπόριο ουσιαστικά παρέμεινε στάσιμο (+0,1% το α' τρίμηνο, έναντι +5,7%). Τέλος, στις υπηρεσίες, ο κύκλος εργασιών αυξήθηκε στο σύνολο των βασικών κλάδων, με διαφοροποιήσεις ως προς την ένταση της ανόδου (ισχυρότερη στις Διοικητικές και Υποστηρικτικές δραστηριότητες και στις Επαγγελματικές, Επιστημονικές και Τεχνικές υπηρεσίες), αν και με ηπιότερους ρυθμούς σε σχέση με πέρυσι (αναλυτική παρουσίαση των εξελίξεων στους βασικούς τομείς της παραγωγής περιλαμβάνεται στην ενότητα 3.2).

Ήπια βελτίωση του οικονομικού κλίματος, επιδείνωση της καταναλωτικής εμπιστοσύνης

Ήπια βελτίωση κατέγραψε ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος στην Ελλάδα το β' τρίμηνο του 2026, ανερχόμενος στις 107,4 μονάδες, από 106,7 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο, σε επίπεδο ελαφρώς υψηλότερο του αντίστοιχου περυσινού τριμήνου (106,5 μον.). Η εγχώρια αυτή εξέλιξη έρχεται σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή τάση με τον αντίστοιχο δείκτη να υποχωρεί την ίδια περίοδο τόσο στην ΕΕ, στις 94,1 μονάδες (από 97,7), όσο και στην Ευρωζώνη, στις 94,0 μονάδες (από 97,8).

Αντίθετα με το συνολικό οικονομικό κλίμα, ο Δείκτης Καταναλωτικής Εμπιστοσύνης στην Ελλάδα επιδεινώθηκε ελαφρώς το τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου 2026, διαμορφούμενος κατά μέσο όρο στις -53,2 μονάδες, από -50,7 μονάδες το α' τρίμηνο, επίπεδο αισθητά χαμηλότερο του αντίστοιχου περυσινού (-45,5 μον.). Πτωτικά κινήθηκε η καταναλωτική εμπιστοσύνη και στην Ευρώπη, στις -18,3 μονάδες στην ΕΕ (από -13,5) και στις -19,1 μονάδες στην Ευρωζώνη (από -13,7), επίπεδα επίσης χαμηλότερα σε σύγκριση με ένα έτος νωρίτερα (-14,3 και -14,1 μον. αντίστοιχα).

Η επιδείνωση της καταναλωτικής εμπιστοσύνης στην Ελλάδα αποτυπώνεται και στα επιμέρους ισοζύγια απαντήσεων που συνθέτουν τον δείκτη, τα οποία κινήθηκαν κατά κύριο λόγο πτωτικά έναντι του προηγούμενου τριμήνου. Ειδικότερα, οι απαισιόδοξες προβλέψεις των καταναλωτών ενισχύθηκαν ελαφρά, τόσο ως προς την οικονομική κατάσταση του νοικοκυριού τους το επόμενο 12μηνο όσο και ως προς την οικονομική κατάσταση της χώρας. Παράλληλα, οι θετικές εκτιμήσεις των νοικοκυριών για την τρέχουσα οικονομική τους κατάσταση εξασθένησαν οριακά, όπως και η πρόθεση πραγματοποίησης μειζόνων αγορών το προσεχές διάστημα (Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαμόρφωση του οικονομικού κλίματος παρουσιάζονται στην ενότητα 2.2Α).

Μεσοπρόθεσμες προβλέψεις

Λαμβάνοντας υπόψιν τις διεθνείς και εγχώριες οικονομικές εξελίξεις, τις τάσεις στα θεμελιώδη μακροοικονομικά μεγέθη και ορισμένες παραδοχές, εκτιμάται η πορεία των επιμέρους συνιστωσών του εγχώριου ΑΕΠ για τα έτη 2026 και 2027.

Η αναπτυξιακή πορεία της οικονομίας εκτιμάται ότι θα διατηρήσει την ανθεκτικότητά της τόσο το 2026 όσο και το 2027. Καθοριστικοί παράγοντες στήριξης αναμένεται να είναι η υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, ο εύρωστος διεθνής τουρισμός, η δυναμική των επενδύσεων και οι σταθερές προοπτικές της Ευρωζώνης. Η πρόβλεψη αυτή τελεί υπό την προϋπόθεση ότι η αβεβαιότητα από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή θα αποκλιμακωθεί εντός του 2026.

Στην εσωτερική ζήτηση, η ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται να παραμένει ο κύριος μοχλός ανάπτυξης καθ' όλη τη διετία 2026-2027, χάρη στην ενίσχυση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος μέσω της ανάκαμψης της απασχόλησης, των αυξήσεων μισθών, των φορολογικών ελαφρύνσεων και των μέτρων ενεργειακής στήριξης, παρά το υψηλό ενεργειακό κόστος. Επιπρόσθετα, θετική εκτιμάται και η συμβολή της δημόσιας κατανάλωσης. Ωστόσο, μία ενδεχόμενη αναζωπύρωση του πολέμου στη Μέση Ανατολή θα οδηγήσει σε νέες πληθωριστικές πιέσεις, αποδυναμώνοντας έτι περαιτέρω τις προοπτικές σύγκλισης με μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης.

Για το 2026 προβλέπεται άνοδος της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά +1,6% και της δημόσιας κατά +2,0%, ενώ για το 2027 οι αντίστοιχοι ρυθμοί εκτιμώνται σε +1,9% και +1,4%.

Οι επενδύσεις αναμένεται να διατηρήσουν την αναπτυξιακή δυναμική τους το 2026, καθώς το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (ΤΑΑ) εισέρχεται στην τελική φάση υλοποίησής του, ενώ πρόσθετη στήριξη παρέχουν η ισχυρή πιστωτική επέκταση και οι αυξημένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων. Το 2027, με τη σταδιακή ολοκλήρωση του NGEU, ο ρυθμός τους αποκλιμακώνεται, διατηρώντας εντούτοις θετική συνεισφορά στη μεγέθυνση, καθώς οι ιδιωτικές επενδύσεις αναμένεται να διαδεχθούν τη δυναμική των δημοσίων. Οι προοπτικές αυτές, ωστόσο, υπόκεινται σε κινδύνους. Αφενός, τυχόν καθυστερήσεις στην απορρόφηση και την αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν την επενδυτική δυναμική τα επόμενα έτη, ιδίως στη φάση κατά την οποία το βάρος μετατοπίζεται στις ιδιωτικές επενδύσεις. Αφετέρου, καθώς η οικονομία εισέρχεται σε προεκλογική περίοδο – και με ανοικτό το ενδεχόμενο μη επίτευξης των απαραίτητων πολιτικών συναινέσεων μετά τις εκλογές – αυξάνεται η πιθανότητα επιβράδυνσης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος, με δυσμενείς επιπτώσεις στην παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και, κατ' επέκταση, στις μεσοπρόθεσμες αναπτυξιακές προοπτικές και το επενδυτικό κλίμα.

Οι πάγιες επενδύσεις εκτιμάται ότι θα αυξηθούν τόσο το 2026, +7,6%, όσο και το 2027, +8,5%.

Η συνεισφορά του εξωτερικού τομέα προβλέπεται αρνητική το 2026, κυρίως λόγω της ανόδου των εισαγωγών που τροφοδοτεί η ισχυρή, υψηλής εισαγωγικής έντασης επενδυτική δραστηριότητα, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις του πολέμου στο διεθνές εμπόριο. Οι εξαγωγές προβλέπεται να ανακάμψουν από το β' εξάμηνο του 2026 και σταδιακά το 2027, καθώς ενισχύεται η εξωτερική ζήτηση.

Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής των εξαγωγών εκτιμάται σε +2,0% το 2026 και +2,5% το 2027, με τις εισαγωγές να αυξάνονται ταχύτερα και τα δύο έτη (+3,0% και +4,2% αντίστοιχα), γεγονός που υποδηλώνει αρνητική συμβολή του εξωτερικού τομέα στη μεγέθυνση.

Συνεκτιμώντας τα παραπάνω δεδομένα, **το IOBE διατηρεί αμετάβλητη την πρόβλεψη του Απριλίου 2026, αναμένοντας ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας +1,8% για το 2026, με επιτάχυνση στο +2,0% το 2027.**

Πλαίσιο 3.1

Υποθέσεις βασικού σεναρίου

- Το βασικό σενάριο της ΕΚΤ (Ιούνιος 2026) παραπέμπει σε επιβράδυνση της ανάπτυξης της Ευρωζώνης στο +0,8% το 2026 και +1,2% το 2027 (έναντι πρόβλεψης +0,9% και +1,3% αντίστοιχα τον Μάρτιο 2026), με τον πληθωρισμό να ενισχύεται στο +3,0% το 2026 και +2,3% το 2027 (έναντι πρόβλεψης +2,6% και +2,0% αντίστοιχα τον Μάρτιο 2026), αντανακλώντας την εντονότερη του αναμενομένου επίδραση του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Την ίδια στιγμή, η ισοτιμία ευρώ-δολαρίου υποχωρεί, ενδυναμώνοντας την ανταγωνιστικότητα της Ευρωζώνης.
- Τα επιτόκια ακολουθούν την τάση των σημερινών προθεσμιακών συμβολαίων, δηλαδή το Euribor 3-μηνών παρουσιάζει σημαντική αύξηση από κοντά στο 2,0% στην αρχή του έτους προς την περιοχή του 3,0% (έναντι προσδοκίας 2,8% το προηγούμενο τρίμηνο) στα τέλη του 2026 και του 2,8% στα τέλη του 2027.
- Ο πληθωρισμός αναμένεται να αποκλιμακωθεί κατά το δεύτερο μισό του τρέχοντος έτους, κρύβοντας, ωστόσο, αποκλίνοντα μοτίβα μεταξύ των βασικών συνιστωσών του. Συγκεκριμένα, η μείωση των τιμών των ενεργειακών αγαθών, όπως αυτή αποτυπώνεται στις τιμές των μελλοντικών συμβολαίων, υπονοεί ότι ο πληθωρισμός ενέργειας θα υποχωρήσει. Αντίθετα, η ενεργειακή διαταραχή εκτιμάται ότι θα διαχυθεί στα μη ενεργειακά συστατικά του ΕνΔΤΚ, ιδιαίτερα σε τρόφιμα και υπηρεσίες, με τον πληθωρισμό σε αυτά να βαίνει αυξανόμενος.
- Μετά την εκχειρία ΗΠΑ-Ιράν (Ιούνιος 2026) και την υποχώρηση των τιμών ενέργειας στα επίπεδα προ της έναρξης των πολεμικών συγκρούσεων (κάτω από \$75/βαρέλι), οι αγορές αναμένουν αποκλιμάκωση των διαταραχών. Στο πλαίσιο της πρόβλεψης επομένως, αναμένεται η διατήρηση των τιμών πετρελαίου σε επίπεδα κάτω από \$80/βαρέλι για το 2026. Εύλογες όμως είναι οι επιφυλάξεις ως προς το κατά πόσο θα τηρηθεί η συμφωνία και ποια θα είναι η διάρκειά της.
- Το διεθνές εμπορικό περιβάλλον παραμένει πιο περιοριστικό από ό,τι στο παρελθόν, με τους δασμούς των ΗΠΑ και την αβεβαιότητα γύρω από αυτούς να εξακολουθούν να επηρεάζουν τις εμπορικές ροές.
- Στην Ελλάδα, η αγορά εργασίας παραμένει σχετικά ανθεκτική και το 2026, ενώ το διαθέσιμο εισόδημα ενισχύεται μέσω της αύξησης του κατώτατου μισθού και δέσμης μόνιμων φορολογικών ελαφρύνσεων.
- Το Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας βαίνει προς ολοκλήρωση, με απορρόφηση του μεγαλύτερου μέρους των πόρων του NGEU έως το τέλος του 2026.
- Παραμένει σε υψηλά επίπεδα η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα και ενισχυμένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων παρά τη μικρή κόπωση.
- Η τουριστική δραστηριότητα διατηρεί ισχυρή δυναμική στις αρχές του 2026 (με τα έσοδα να αυξάνονται ταχύτερα από τις αφίξεις) καθώς, σε πραγματικούς όρους, αναμένεται να κινηθεί σε επίπεδα συγκρίσιμα με εκείνα του 2025.

Πλαίσιο 3.2

Παράγοντες των οποίων οι μεταβολές επηρεάζουν τις μακροοικονομικές προβλέψεις

Κίνδυνοι

- Ο συστηματικά υψηλότερος πληθωρισμός στην Ελλάδα έναντι του μ.ό. της Ευρωζώνης ενδέχεται να διευρυνθεί, εφόσον οι πληθωριστικές πιέσεις αποδειχθούν πιο επίμονες, αποδυναμώνοντας τις προοπτικές σύγκλισης.
- Ενδεχόμενη αναζωπύρωση του πολέμου στη Μέση Ανατολή θα μπορούσε να πυροδοτήσει νέο γύρο πληθωριστικών πιέσεων, μέσω εκ νέου ανόδου των τιμών ενέργειας.
- Καθώς η οικονομία εισέρχεται σε προεκλογική περίοδο και με ανοικτό το ενδεχόμενο μη επίτευξης των απαραίτητων πολιτικών συναινέσεων μετά τις εκλογές, αυξάνεται η πιθανότητα επιβράδυνσης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος, με συνεπακόλουθες επιπτώσεις στην παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και τις μεσοπρόθεσμες αναπτυξιακές προοπτικές.
- Καθυστερήσεις στην απορρόφηση και αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν την επενδυτική δυναμική τα επόμενα έτη.

Θετικές προοπτικές

- Η ισχυρή πιστωτική επέκταση και οι αυξημένες εισροές άμεσων ξένων επενδύσεων διαμορφώνουν ευνοϊκές συνθήκες για τη συνέχιση των ιδιωτικών επενδύσεων, ιδίως σε κλάδους υψηλότερης παραγωγικότητας.
- Το ενισχυμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2026 στηρίζει την προοπτική περαιτέρω ανόδου της επενδυτικής δραστηριότητας.
- Καλύτερη του αναμενομένου πορεία του τουρισμού που θα μπορούσε να ενισχύσει επιπλέον τη μεγέθυνση.

Πίνακας 3.2

Σύγκριση προβλέψεων ανά οργανισμό για επιλεγμένους οικονομικούς δείκτες για τα έτη 2026 και 2027 (σε σταθερές αγοραίες τιμές, ετήσιες % μεταβολές)

	ΤΤΕ		ΥΠΟΙΚ		ΕΕ		ΙΟΒΕ		ΔΝΤ		ΟΟΣΑ	
	2026	2027	2026	2027	2026	2027	2026	2027	2026	2027	2026	2027
ΑΕΠ	1,9%	1,9%	2,0%	1,7%	1,8%	1,6%	1,8%	2,0%	1,8%	1,7%	1,9%	2,0%
Κατανάλωση	:	:	:	:	:	:	1,7%	1,8%	:	:	:	:
Ιδιωτική Κατανάλωση	1,9%	1,8%	1,5%	1,6%	1,6%	1,7%	1,6%	1,9%	:	:	1,3%	2,0%
Δημόσια Κατανάλωση	1,5%	0,4%	1,1%	-1,1%	1,2%	0,2%	2,0%	1,4%	:	:	1,5%	1,3%
Ακαθ. Επενδ. Παγίου Κεφαλαίου	5,5%	3,6%	7,1%	4,1%	7,3%	1,3%	7,6%	8,5%	:	:	7,1%	3,2%
Εξαγωγές	1,8%	3,0%	2,9%	4,4%	1,7%	3,1%	2,0%	2,5%	:	:	2,4%	2,7%
Εισαγωγές	3,0%	2,6%	4,4%	2,6%	3,3%	2,3%	3,0%	4,2%	:	:	2,6%	2,7%
ΕνΔΤΚ (%)	3,8%	2,6%	3,2%	2,2%	3,7%	2,4%	3,7%	2,7%	3,6%	2,1%	4,2%	2,6%
Ανεργία (% εργατικού δυναμικού)	8,2%	7,8%	8,4%	6,9%	8,3%	7,9%	8,7%	8,2%	7,4%	7,1%	8,3%	8,1%
Πρωτογενές Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	:	:	3,2%	:	0,8%	0,6%	:	:	3,8%	3,1%	-0,2%	-0,2%
Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (% ΑΕΠ)	:	:	:	:	-7,1%	-6,1%	:	:	-6,4%	-5,7%	-6,7%	-6,0%

Πηγές: Note on the Greek Economy – Ιούνιος 2026 – Τράπεζα της Ελλάδος (ΤΤΕ), Ετήσια Έκθεση Προόδου 2026 – Απρίλιος 2026 – Πολυετής Δημοσιονομικός Προγραμματισμός 2026-2029 – Νοέμβριος 2025 – Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, European Economic Forecast Spring 2026 – Μάιος 2026 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ), Η Ελληνική Οικονομία 02/26 – Ιούλιος 2026 – ΙΟΒΕ (FEIR), World Economic Outlook – Απρίλιος 2026 – ΔΝΤ (IMF), Economic Outlook No 119 – Ιούνιος 2026 – ΟΟΣΑ (OECD).

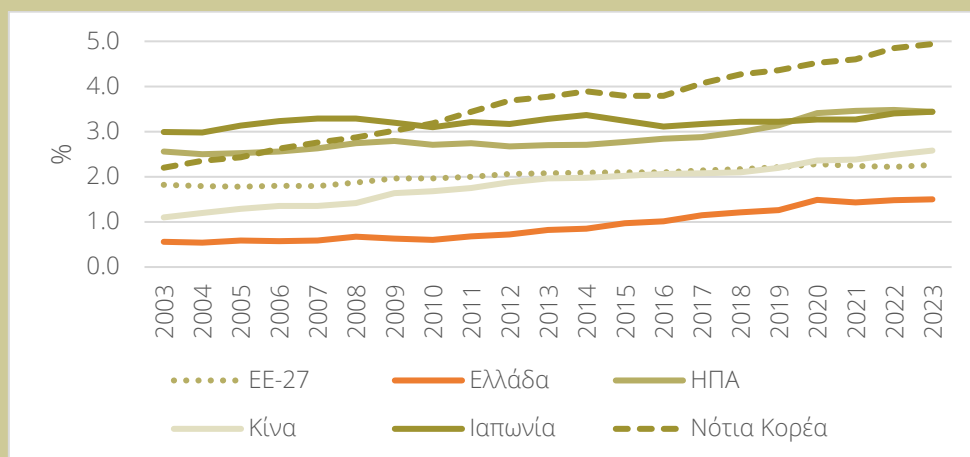
Ειδικό Πλαίσιο ενότητας 3.1.

Τάσεις σε δαπάνες για Έρευνα & Ανάπτυξη σε Ελλάδα και ΕΕ

Η Έρευνα και Ανάπτυξη (Ε&Α) περιλαμβάνει τη δημιουργική και συστηματική εργασία που αναλαμβάνεται προκειμένου να αυξηθεί το απόθεμα γνώσης – συμπεριλαμβανομένης της γνώσης της ανθρωπότητας, του πολιτισμού και της κοινωνίας – και να επινοηθούν νέες εφαρμογές. Η Ε&Α αποτελεί βασική κινητήρια δύναμη της οικονομικής μεγέθυνσης, σύμφωνα με πληθώρα μακροοικονομικών αναλύσεων. Μπορεί να πραγματοποιηθεί από ιδιωτικές επιχειρήσεις, φορείς του δημοσίου τομέα, ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ιδιωτικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς. Η Eurostat συστηματικά συλλέγει αναλυτικά δεδομένα για τις δαπάνες Ε&Α σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Συνολικά, η Ευρώπη υστερεί στις δαπάνες Ε&Α σε σχέση με άλλες χώρες (Διάγραμμα Π3.1.1). Η Νότια Κορέα ακολούθησε απότομη ανοδική τάση τις τελευταίες δύο δεκαετίες και είναι πλέον πρωτοπόρος (μεταξύ των επιλεγμένων χωρών), έχοντας φτάσει να δαπανά 4,94% του ΑΕΠ της σε Ε&Α το 2023. Σε υψηλά επίπεδα κινούνται συστηματικά η Ιαπωνία και οι ΗΠΑ, με ποσοστά που ξεπερνούν το 3% και το 2,5% του ΑΕΠ, αντίστοιχα. Η Κίνα ακολουθεί πλέον έντονα ανοδική τάση και έχει πλέον ξεπεράσει την ΕΕ σε δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ. Το 2023 έφτασε να δαπανά 2,58% του ΑΕΠ. Η Ελλάδα κινείται σε χαμηλότερα επίπεδα σε σχέση με τις υπό εξέταση χώρες, καταγράφοντας ποσοστά δαπανών που δεν ξεπερνούν το 1,5% σε όλη της διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας.

Διάγραμμα Π.3.1.1. Ακαθάριστες εγχώριες δαπάνες για Ε&Α σε επιλεγμένες χώρες, 2003-2023, % του ΑΕΠ

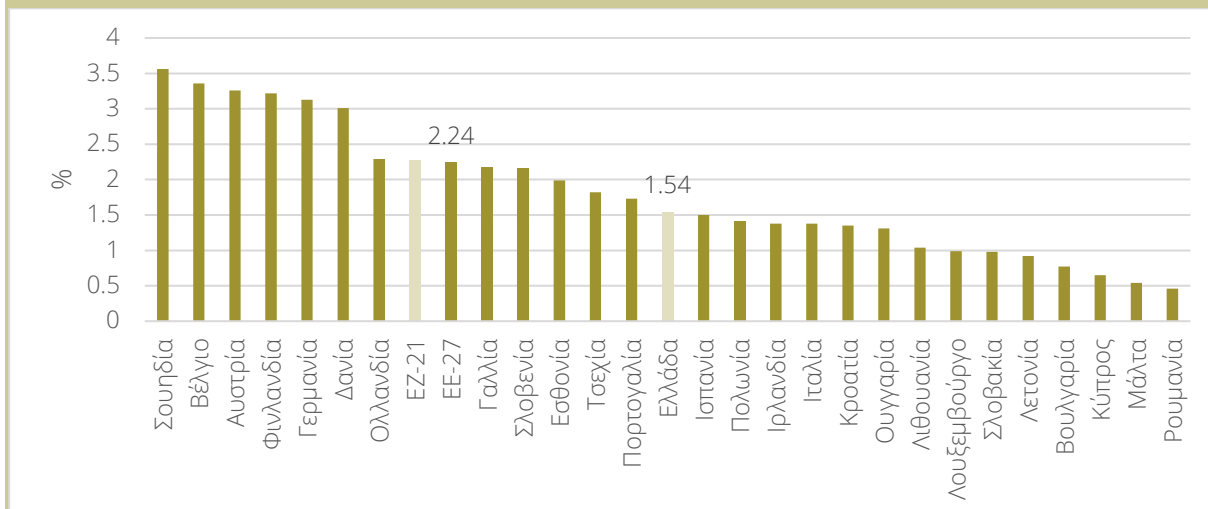
Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Η Ελλάδα βρισκόταν στην 16^η θέση το 2024 μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ, με δαπάνες Ε&Α στο 1,54% του ΑΕΠ (Διάγραμμα Π3.1.2) και σημαντικά κάτω από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο (2,24%). Πρωτοπόρος ήταν η Σουηδία με 3,56% ενώ ακολούθησαν το Βέλγιο με 3,36% και η Αυστρία με 3,26%. Στις τελευταίες θέσεις βρέθηκαν η Ρουμανία (0,46%), η Μάλτα (0,54%) και η Κύπρος (0,65%).

Αναλύοντας περαιτέρω τις δαπάνες σε Ε&Α βάσει τομέα, η Ελλάδα υστερεί σημαντικά σε σχέση με την ΕΕ-27 στον επιχειρηματικό τομέα (Διάγραμμα Π3.1.3). Οι σχετικές δαπάνες ανέρχονταν σε μόλις 0,15% του ΑΕΠ το 1999 (το έτος με τα παλαιότερα διαθέσιμα δεδομένα) στην Ελλάδα. Η πορεία έκτοτε, ωστόσο, ειδικά από το 2015 και έπειτα, ήταν ανοδική φτάνοντας στο 0,85% το 2024. Στην ΕΕ οι δαπάνες ήταν 1,16% το 1999 ενώ επέδειξαν στασιμότητα μέχρι το 2006. Έπειτα η πορεία ήταν ανοδική, μειώνοντας την απόκλιση από τον μέσο όρο στην ΕΕ.

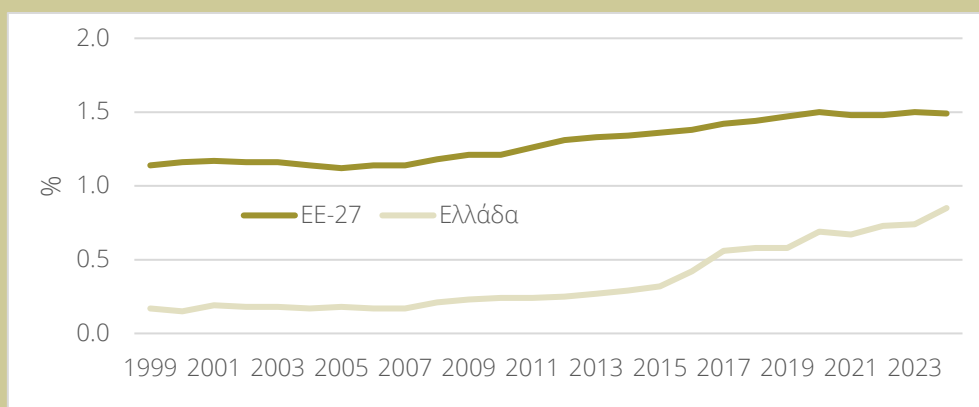

Διάγραμμα Π.3.1.2. Ακαθάριστες εγχώριες δαπάνες για Ε&Α σε χώρες της Ευρώπης, 2024, % του ΑΕΠ

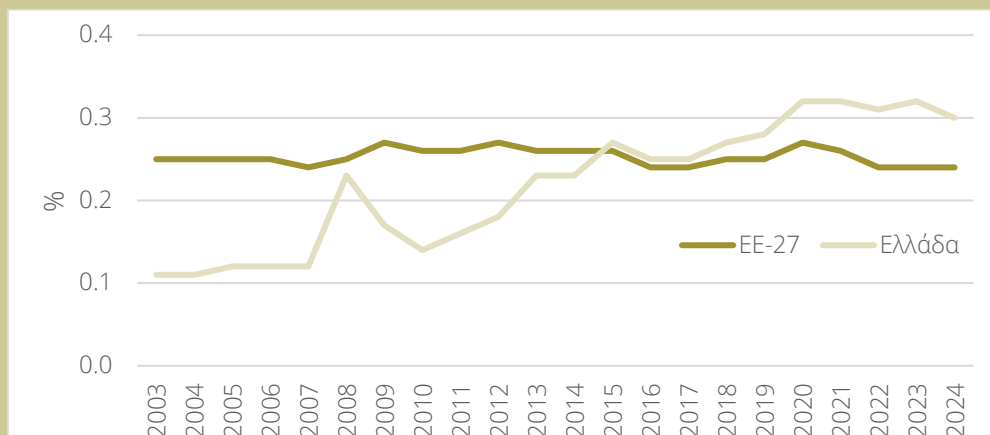
Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Διάγραμμα Π.3.1.3. Ακαθάριστες εγχώριες δαπάνες για Ε&Α – επιχειρηματικός τομέας, Ελλάδα & ΕΕ-27, 1999-2024, % του ΑΕΠ

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Διάγραμμα Π.3.1.4. Ακαθάριστες εγχώριες δαπάνες για Ε&Α – δημόσιος τομέας, Ελλάδα & ΕΕ-27, 1999-2024, % του ΑΕΠ

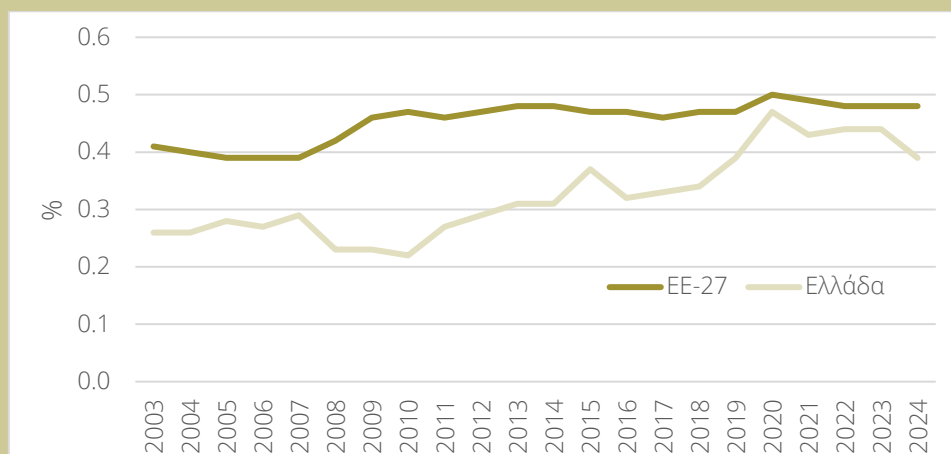

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Παράλληλα, σημαντική βελτίωση σημειώνεται στις δαπάνες Ε&Α που πραγματοποιεί ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα (Διάγραμμα Π3.1.4). Το ποσοστό στον Ευρωπαϊκό μέσο όρο κινείται περίπου στο 0,25% την τελευταία εικοσαετία, με μικρές διακυμάνσεις ανά περιόδους. Η Ελλάδα έχει καταγράψει μεγάλες διακυμάνσεις, με απότομη άνοδο το 2007 και απότομη πτώση το 2009, το έτος έναρξης της οικονομικής κρίσης. Έκτοτε, ωστόσο, έχει γενικά ακολουθήσει ανοδική πορεία. Ξεκίνησε από 0,11% το 2003 (το έτος με τα παλαιότερα διαθέσιμα δεδομένα) και από το 2015 και έπειτα έχει ξεπεράσει τον μέσο όρο στην ΕΕ-27 με ποσοστά άνω του 0,27%. Το 2020 (το έτος έναρξης της πανδημίας) έφτασε το 0,32%. Το 2024 (το έτος με τα πλέον διαθέσιμα δεδομένα) κατέγραψε δημόσιες δαπάνες για Ε&Α 0,3% του ΑΕΠ.

Υστέρηση στην Ελλάδα παρατηρείται και στις δαπάνες για Ε&Α από τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (Διάγραμμα Π3.1.5). Η Ελλάδα βρίσκεται κάτω από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο σε όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, αν και διαχρονικά έχει σημειωθεί σύγκλιση. Ξεκίνησε από το 0,26% του ΑΕΠ το 2023 (το έτος με τα παλαιότερα διαθέσιμα δεδομένα) και έφτασε στο 0,47% του ΑΕΠ το 2020. Έκτοτε έχει σημειωθεί υποχώρηση, φτάνοντας στο 0,39% το 2024. Η ΕΕ βρισκόταν στο 0,41% το 2003 και έπειτα έκτοτε έχει ακολουθήσει ελαφρά ανοδική πορεία. Το 2020 έφτασε το 0,5% ενώ το 2024 το 0,48% του ΑΕΠ.

Διάγραμμα Π.3.1.5. Ακαθάριστες εγχώριες δαπάνες για Ε&Α – τριτοβάθμια εκπαίδευση, Ελλάδα & ΕΕ-27, 1999-2024, % του ΑΕΠ

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Οι δαπάνες Ε&Α αποτελούν κομβικό κινητήριο μοχλό της οικονομική μεγέθυνσης, σύμφωνα με την οικονομική θεωρία, προάγοντας την καινοτομία, αυξάνοντας την παραγωγικότητα και ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Η Ευρώπη καταγράφει σημαντικά χαμηλότερες δαπάνες Ε&Α σε σχέση με άλλες μεγάλες οικονομίες της υψηλίου. Η Ελλάδα υστερεί σε δαπάνες Ε&Α αναλογικά με το ΑΕΠ συγκριτικά με τον μέσο όρο στην ΕΕ. Η μεγαλύτερη υστέρηση καταγράφεται στην Ε&Α στον επιχειρηματικό τομέα ενώ ακολουθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην οποία ωστόσο έχει σημειωθεί σύγκλιση με τον μέσο όρο στην ΕΕ. Κρίνεται σκόπιμο να δοθούν περισσότερα κίνητρα (π.χ. επιταχυνόμενες αποσβέσεις, άλλα φορολογικά κίνητρα και κατάλληλα στοχευμένες επιδοτήσεις) για την ενίσχυση της καινοτομίας των επιχειρήσεων. Επιπλέον, όφελος θα απέφερε η περαιτέρω ενίσχυση, ποιοτικά και ποσοτικά, της έρευνας στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

3.2 Τάσεις σε βασικούς τομείς

- Αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής κατά +4,7% το πρώτο πεντάμηνο του 2026, έναντι +4,2% την αντίστοιχη περίοδο του 2025.
- Ισχυρή ανάκαμψη στις κατασκευές το α' τρίμηνο του 2026, με αύξηση της παραγωγής κατά +16,6%, παράλληλα με σημαντική ενίσχυση της οικοδομικής δραστηριότητας (νέες άδειες +14,1%).
- Επιβράδυνση του εμπορίου στις αρχές του 2026, με μείωση του όγκου στο λιανικό εμπόριο (-2,9%) και οριακή αύξηση στο χονδρικό εμπόριο (+0,1%) σε ετήσια βάση.
- Διατήρηση της ανόδου του κύκλου εργασιών σε όλους τους βασικούς κλάδους των υπηρεσιών το α' τρίμηνο του 2026, με επιβράδυνση στις μεταφορές και στον τουρισμό και οριακή επιδείνωση των επιχειρηματικών προσδοκιών το α' εξάμηνο του 2026.

Βιομηχανία

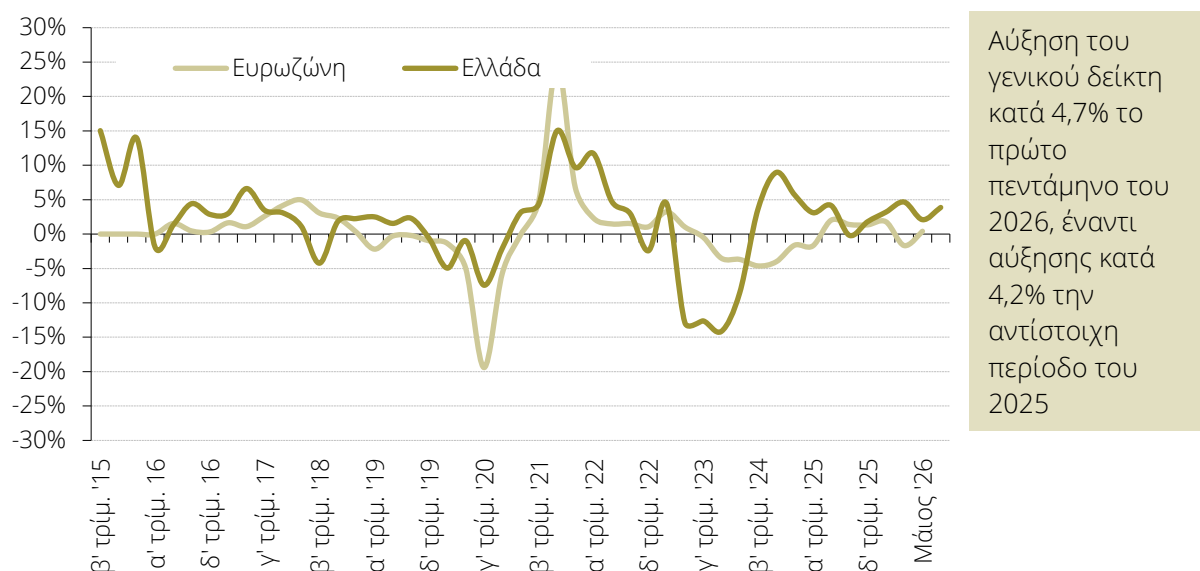
Κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2026, η βιομηχανική δραστηριότητα στην Ελλάδα διατηρήθηκε σε ανοδική τροχιά. Ο μέσος δείκτης βιομηχανικής παραγωγής αυξήθηκε κατά 4,7% σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025, επιταχύνοντας σε σχέση με την αύξηση κατά 4,2% που είχε καταγραφεί ένα έτος νωρίτερα. Η εξέλιξη αυτή στηρίχθηκε κυρίως στη μεταποίηση (+2,5% αντί 1,7%) και στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (+12,2% αντί 1,8%), ενώ αρνητικά κινήθηκαν τα ορυχεία-λατομεία (-12,7%) και η παροχή νερού (-1,4%).

Την ίδια περίοδο, οι τιμές παραγωγού στη βιομηχανία αυξήθηκαν με εντονότερο ρυθμό. Ο μέσος δείκτης τιμών παραγωγού ενισχύθηκε κατά 6,9% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025, έναντι αύξησης κατά 1,5% ένα έτος νωρίτερα. Η επιτάχυνση αυτή προήλθε κυρίως από την άνοδο κατά 12,9% των τιμών των προϊόντων που προορίζονται για εξαγωγές, έναντι μείωσης κατά 6,5% την αντίστοιχη περίοδο του 2025. Αντίθετα, οι τιμές στην εγχώρια αγορά αυξήθηκαν με σαφώς ηπιότερο ρυθμό, κατά 2,8%, έναντι αύξησης κατά 4,7% ένα έτος νωρίτερα.

Παράλληλα, ο δείκτης κύκλου εργασιών στη βιομηχανία κατέγραψε επίσης άνοδο. Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία έως τον Απρίλιο του 2026, ο μέσος δείκτης αυξήθηκε κατά 10,0% σε ετήσια βάση, ανακάμπτοντας μετά τη μείωση κατά 3,4% που είχε σημειωθεί το αντίστοιχο διάστημα του 2025. Η εξέλιξη αυτή υποδηλώνει σημαντική ενίσχυση της αξίας των βιομηχανικών πωλήσεων κατά τους πρώτους μήνες του έτους.

Διάγραμμα 3.4

Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής στην Ελλάδα και στην Ευρωζώνη, Π.Μ. (%) ως προς το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους

Πηγές: ΕΛΣΤΑΤ, Eurostat

Κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2026, αύξηση καταγράφηκε σε τέσσερις από τις πέντε κύριες ομάδες βιομηχανικών κλάδων σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025. Η ισχυρότερη ενίσχυση σημειώθηκε στην Ενέργεια, όπου η παραγωγή αυξήθηκε κατά 8,2%, έναντι μείωσης κατά 2,7% ένα έτος νωρίτερα. Ακολούθησαν τα Διάρκη Καταναλωτικά αγαθά, με αύξηση κατά 5,8%, έναντι μείωσης κατά 6,4% την αντίστοιχη περίοδο του 2025, και τα Κεφαλαιουχικά αγαθά, με άνοδο κατά 5,2%, ελαφρώς χαμηλότερη από το 5,6% του προηγούμενου έτους. Θετική ήταν επίσης η μεταβολή στα Μη Διάρκη Καταναλωτικά αγαθά (+3,7% έναντι +3,2%), ενώ οριακή μείωση καταγράφηκε στα Ενδιάμεσα αγαθά (-0,2% έναντι αύξησης +3,7% ένα έτος νωρίτερα).

Κατασκευές

Κατά το α' τρίμηνο του 2026, ο δείκτης παραγωγής στον τομέα των Κατασκευών στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 16,6% σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025, αντιστρέφοντας τη μείωση κατά 3,3% που είχε καταγραφεί ένα έτος νωρίτερα. Αντίθετα, στην Ευρωζώνη (21 χώρες) η παραγωγή στις κατασκευές υποχώρησε κατά 2,5%, έναντι αύξησης κατά 1,7% το α' τρίμηνο του 2025.

Θετική εικόνα καταγράφεται και στην ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα. Κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026, ο αριθμός των νέων οικοδομικών αδειών αυξήθηκε κατά 14,1% σε ετήσια βάση, ενώ εντονότερη ήταν η άνοδος της επιφάνειας και του όγκου των νέων οικοδομών, κατά 49,5% και 60,4% αντίστοιχα.

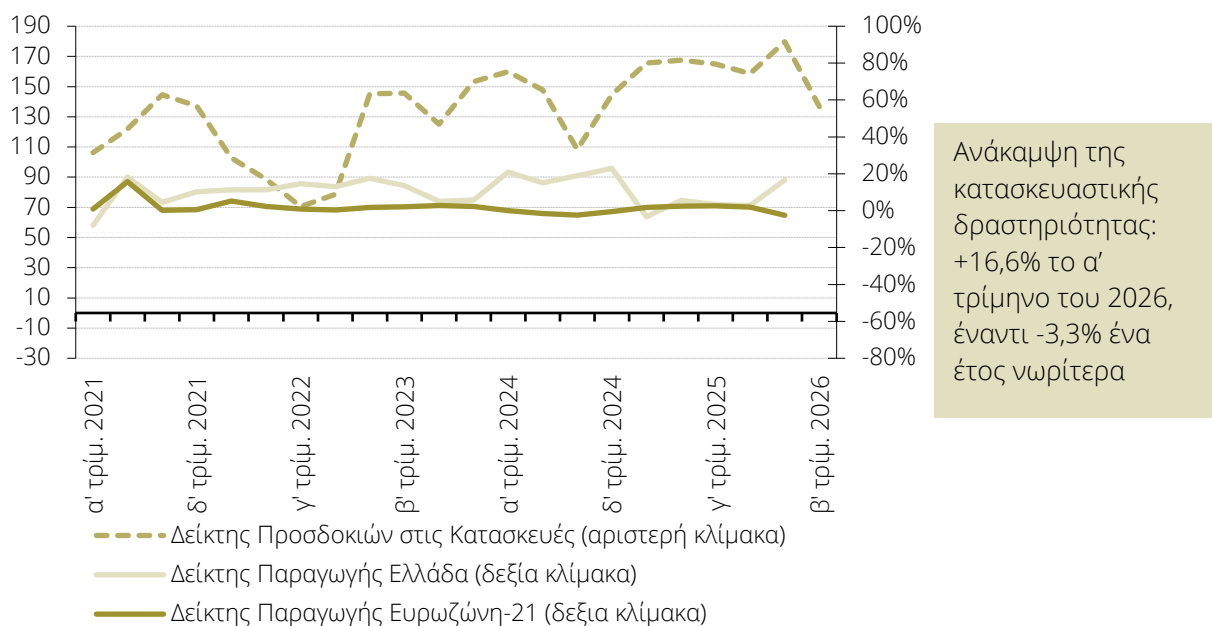
Παράλληλα, οι πρόδρομοι δείκτες οικονομικής συγκυρίας του IOBE υποδηλώνουν περαιτέρω ενίσχυση των επιχειρηματικών προσδοκιών στον κλάδο. Ο σχετικός δείκτης διαμορφώθηκε στις

179,7 μονάδες κατά το α' τρίμηνο του 2026, από 165,6 μονάδες το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025, σημειώνοντας άνοδο περίπου 14 μονάδων.

Διάγραμμα 3.5

Δείκτης Παραγωγής στις Κατασκευές και Δείκτης Επιπέδου Εργασιών

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, IOBE

Λιανικό Εμπόριο

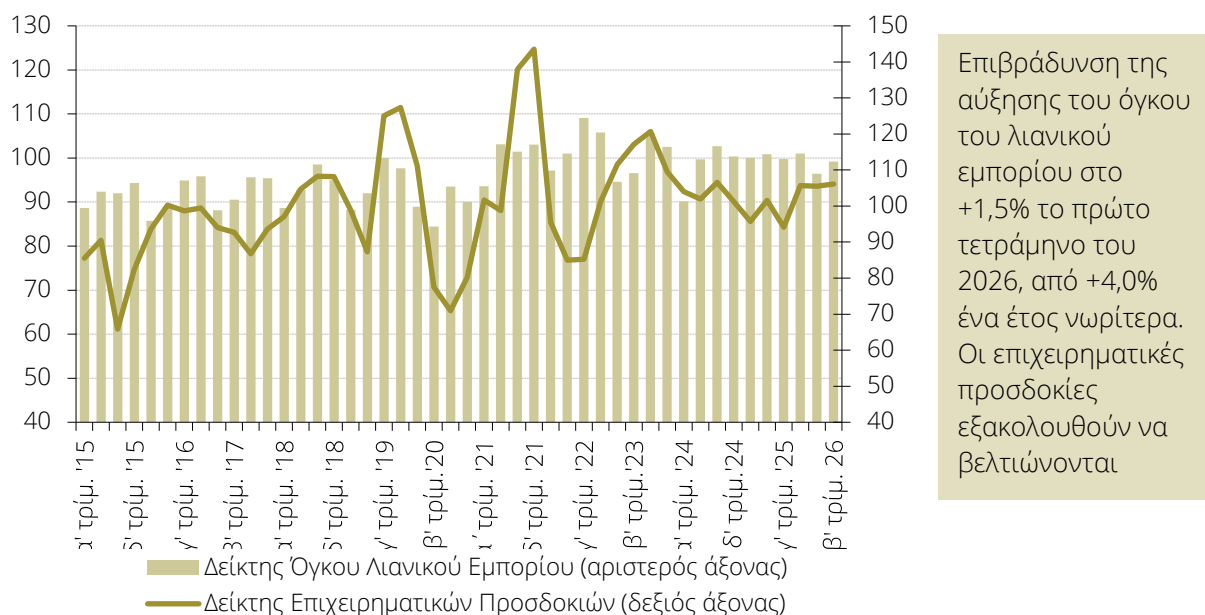
Κατά το πρώτο τετράμηνο του 2026, ο δείκτης όγκου στο λιανικό εμπόριο μειώθηκε κατά 2,9% σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025, αντιστρέφοντας την ισχυρή αύξηση κατά 10,1% που είχε καταγραφεί ένα έτος νωρίτερα. Μείωση σημειώθηκε σε πέντε από τους οκτώ επιμέρους υποκλάδους. Η μεγαλύτερη υποχώρηση καταγράφηκε στην Ένδυση-Υπόδηση (-8,5% έναντι +4,2% το 2025), στα Βιβλία-Χαρτικά-Λοιπά είδη (-6,6% έναντι +20,1%), στα Καύσιμα και Λιπαντικά Αυτοκινήτων (-5,9% έναντι +4,0%) και στα Πολυκαταστήματα (-5,6% έναντι +6,2%). Ηπιότερη μείωση σημειώθηκε στα Τρόφιμα-Ποτά-Καπνός (-1,5% έναντι +14,5%). Αντίθετα, άνοδος καταγράφηκε στα Έπιπλα-Ηλεκτρικά Είδη-Οικιακό Εξοπλισμό (+2,5%), στα Φαρμακευτικά-Καλλυντικά (+0,9%) και στα Μεγάλα Καταστήματα Τροφίμων (+0,9%).

Οι επιχειρηματικές προσδοκίες στο λιανικό εμπόριο κατά το πρώτο εξάμηνο του 2026 εμφανίζουν βελτίωση σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 2025, με τον συνολικό δείκτη να ενισχύεται κατά 7,1 μονάδες. Η άνοδος προέρχεται κυρίως από τα Τρόφιμα-Ποτά-Καπνό (+12,7 μονάδες) και τα Οχήματα-Ανταλλακτικά (+10,5 μονάδες). Αντίθετα, σημαντική υποχώρηση καταγράφεται στα Υφάσματα-Ένδυση-Υπόδηση (-16,8 μονάδες), ενώ ο δείκτης στα Πολυκαταστήματα μειώνεται κατά 1,9 μονάδες και στα Είδη Οικιακού Εξοπλισμού παραμένει αμετάβλητος.

Διάγραμμα 3.6

Δείκτης Όγκου Λιανικού Εμπορίου (2021=100) και Δείκτης Επιχειρηματικών Προσδοκιών Λιανικού Εμπορίου (2000-2010=100)

Πηγές: ΕΛΣΤΑΤ, IOBE

Πίνακας 3.3

Μεταβολές του Δείκτη Όγκου στο Λιανικό Εμπόριο

Κατηγορίες καταστημάτων λιανικού εμπορίου	Δείκτης Όγκου (2010=100)				
	α' τετρ. 2024	α' τετρ. 2025	α' τετρ. 2026	Μεταβολή 2025/2024	Μεταβολή 2026/2025
Γενικός Δείκτης	90,88	100,05	97,1	10,1%	-2,9%
Γενικός Δείκτης (εκτός καυσίμων και λιπαντικών αυτοκινήτων)	90,55	101,34	99,1	11,9%	-2,2%
Επιμέρους Κατηγορίες Καταστημάτων					
Μεγάλα καταστήματα τροφίμων	87,58	96,89	97,73	10,6%	0,9%
Πολυκαταστήματα	97,15	103,19	97,43	6,2%	-5,6%
Καύσιμα και Λιπαντικά Αυτοκινήτων	98,23	102,11	96,13	4,0%	-5,9%
Τρόφιμα-Ποτά-Καπνός	84,88	97,19	95,75	14,5%	-1,5%
Φαρμακευτικά-Καλλυντικά	102,13	117,53	118,58	15,1%	0,9%
Ένδυση-Υπόδηση	97,03	101,13	92,50	4,2%	-8,5%
Έπιπλα-Ηλεκτρικά Είδη-Οικιακός Εξοπλισμός	92,63	104,40	107,00	12,7%	2,5%
Βιβλία-Χαρτικά-Λοιπά είδη δώρων	95,93	115,18	107,58	20,1%	-6,6%

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Πίνακας 3.4

Κλαδικοί Δείκτες Επιχειρηματικών Προσδοκιών στο Λιανικό Εμπόριο (2000-2010=100)

	α' εξάμ. 2024	α' εξάμ. 2025	α' εξάμ. 2026	Μεταβ. 2025/2024	Μεταβ. 2026/2025
Τρόφιμα-Ποτά-Καπνός	83,4	100,6	113,3	17,2	12,7
Υφάσματα-Ένδυση-Υπόδηση	117,5	96,8	80,0	-20,7	-16,8
Είδη Οικιακού Εξοπλισμού	117,6	92,5	92,5	-25,1	0,0
Οχήματα-Ανταλλακτικά	116,2	99,7	110,2	-16,5	10,5
Πολυκαταστήματα	113,4	112,1	110,2	-1,3	-1,9
Σύνολο Λιανικού Εμπορίου	104,8	98,7	105,8	-6,1	7,1

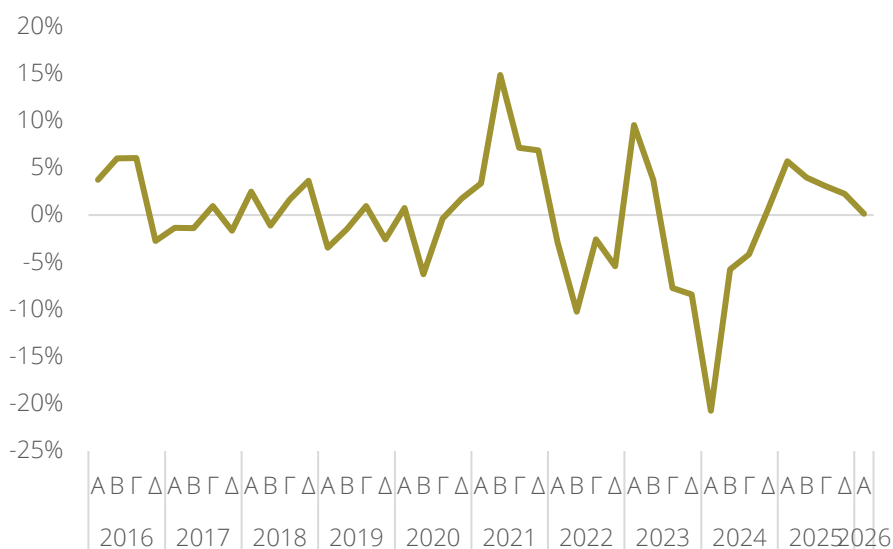
Πηγή: IOBE

Χονδρικό εμπόριο

Η επιβράδυνση που καταγράφεται στο λιανικό εμπόριο αποτυπώνεται εντονότερα και στο χονδρικό εμπόριο. Κατά το α' τρίμηνο του 2026, ο δείκτης όγκου αυξήθηκε οριακά κατά 0,1%, έναντι αύξησης κατά 5,7% την αντίστοιχη περίοδο του 2025. Την ίδια περίοδο, ο δείκτης κύκλου εργασιών αυξήθηκε κατά 1,9%, έναντι 4,8% ένα έτος νωρίτερα. Η ταχύτερη άνοδος του κύκλου εργασιών σε σχέση με τον όγκο υποδηλώνει ήπια αύξηση των μέσων τιμών πώλησης.

Διάγραμμα 3.7

Εξέλιξη του Δείκτη Όγκου στο Χονδρικό Εμπόριο (2021=100)

Στο πρώτο τρίμηνο του 2026, αύξηση του όγκου πωλήσεων κατά +0,1% αντί +5,7% την αντίστοιχη περίοδο του 2025

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Υπηρεσίες

Κατά το α' τρίμηνο του 2026, ο δείκτης κύκλου εργασιών αυξήθηκε στο σύνολο των βασικών κλάδων των υπηρεσιών, με διαφοροποιήσεις ως προς την ένταση της ανόδου. Την ισχυρότερη αύξηση παρουσίασαν οι Διοικητικές και Υποστηρικτικές δραστηριότητες (+10,2%, έναντι +12,2% το α' τρίμηνο του 2025) και οι Επαγγελματικές, Επιστημονικές και Τεχνικές υπηρεσίες (+9,6%, έναντι +19,1%). Ακολούθησε ο κλάδος Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, με επιτάχυνση της ανόδου στο +7,8%, από +4,3% ένα έτος νωρίτερα. Αντίθετα, στις Μεταφορές η αύξηση περιορίστηκε στο +1,1%, από +10,7% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025, καταδεικνύοντας αισθητή επιβράδυνση της δραστηριότητας.

Στον τουρισμό, η εικόνα διαφοροποιείται μεταξύ των δύο βασικών κλάδων. Κατά το α' τρίμηνο του 2026, ο κύκλος εργασιών στα καταλύματα αυξήθηκε κατά 3,1% σε ετήσια βάση, έναντι αύξησης κατά 10,1% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025, υποδηλώνοντας αισθητή επιβράδυνση της δυναμικής. Αντίθετα, στην εστίαση ο κύκλος εργασιών μειώθηκε κατά 1,9%, έναντι οριακής μείωσης κατά 0,1% ένα έτος νωρίτερα, καταγράφοντας περαιτέρω εξασθένηση της δραστηριότητας.

Οι πρόδρομοι δείκτες οικονομικής συγκυρίας του IOBE για το α' εξάμηνο του 2026 καταγράφουν οριακή επιδείνωση των προσδοκιών στις υπηρεσίες, με τον συνολικό δείκτη να μειώνεται κατά 0,7 μονάδες σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2025. Η υποχώρηση προέρχεται κυρίως από τον Τουρισμό (-8,6 μονάδες), τις Διάφορες Υπηρεσίες προς Επιχειρήσεις (-5,8 μονάδες) και τους Χρηματοπιστωτικούς Οργανισμούς (-4,1 μονάδες). Αντίθετα, αισθητή βελτίωση καταγράφεται στην Πληροφορική (+6,8 μονάδες), περιορίζοντας τη συνολική κάμψη των προσδοκιών.

Πίνακας 3.5

Κλαδικοί Δείκτες Επιχειρηματικών Προσδοκιών στις Υπηρεσίες (2000-2010=100)

	α' εξάμ. 2024	α' εξάμ. 2025	α' εξάμ. 2026	Μεταβ. 2025/2024	Μεταβ. 2026/2025
Ξενοδοχεία - Εστιατόρια - Τουριστικά Γραφεία	139,1	127,9	119,3	-11,2	-8,6
Χρηματοπιστωτικοί Οργανισμοί	142,8	158,5	154,4	15,7	-4,1
Διάφορες Υπηρεσίες προς Επιχειρήσεις	114	115,8	110	1,8	-5,8
Πληροφορική	102,3	102,9	109,7	0,6	6,8
Σύνολο Υπηρεσιών	124,7	114,9	114,2	-9,8	-0,7

Διάγραμμα 3.8

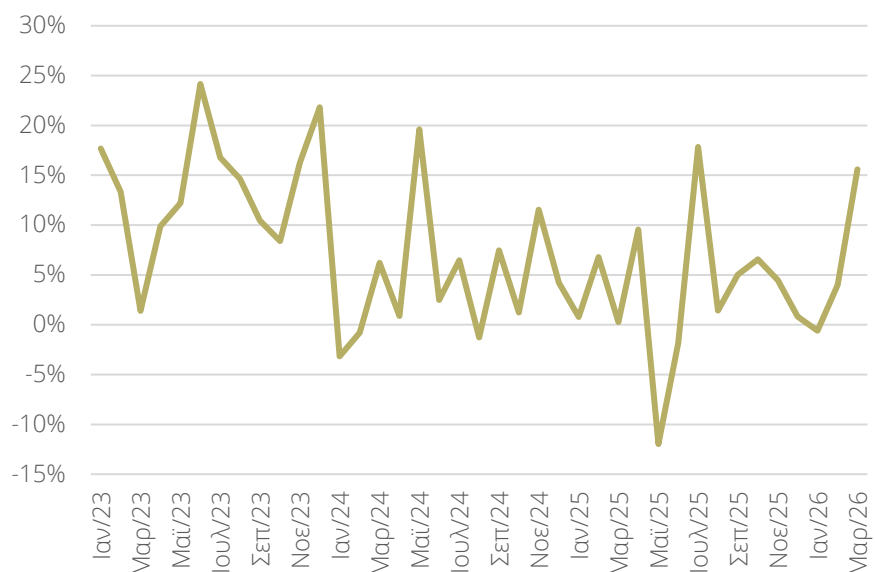
Ετήσια Μεταβολή του δείκτη Κύκλου Εργασιών στον τομέα των Μεταφορών

Αύξηση του κύκλου εργασιών κατά +1,1% το α' τρίμηνο του 2026, έναντι +10,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025

Διάγραμμα 3.9

Ετήσια Μεταβολή του δείκτη Κύκλου Εργασιών στον τομέα της Ενημέρωσης & Επικοινωνίας

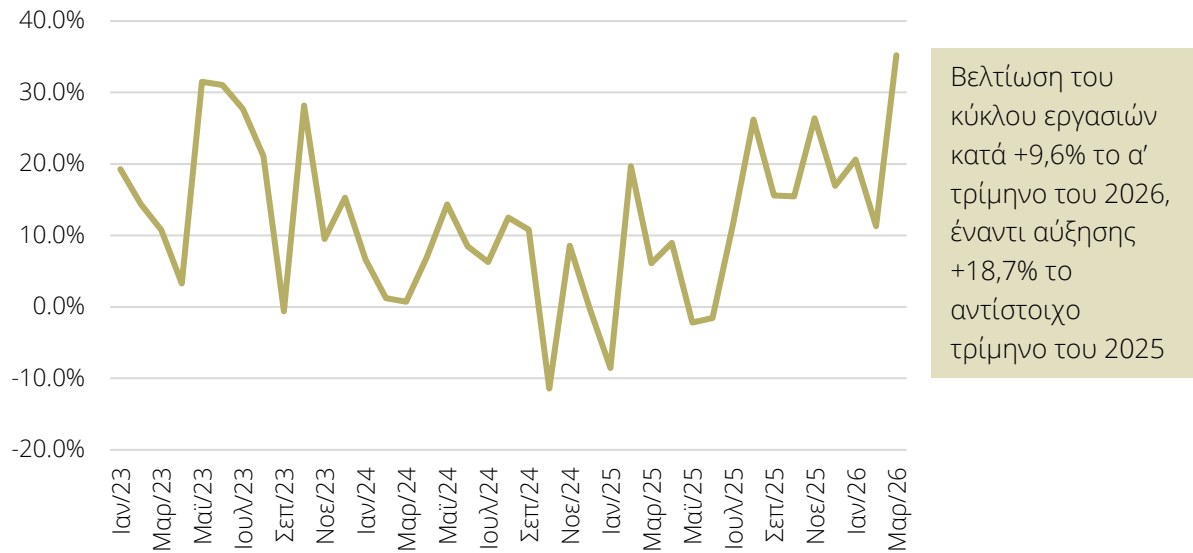

Αύξηση του κύκλου εργασιών κατά +7,8% το α' τρίμηνο του 2026, έναντι +4,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025

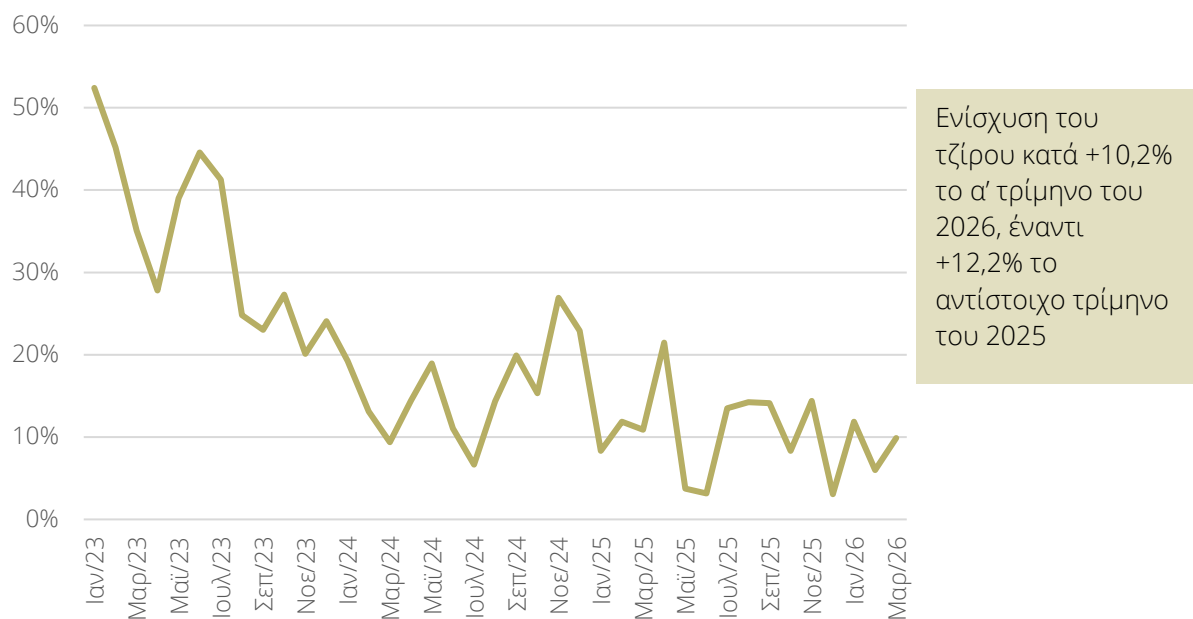
Διάγραμμα 3.10

Ετήσια Μεταβολή του δείκτη Κύκλου Εργασιών στον τομέα των Επαγγελματικών, Επιστημονικών και Λοιπών Υπηρεσιών

Διάγραμμα 3.11

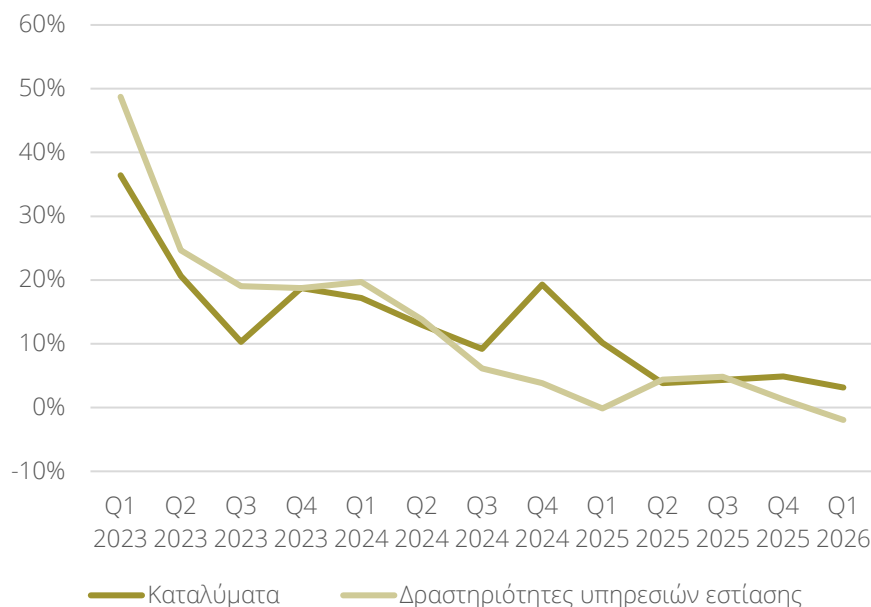
Ετήσια Μεταβολή του δείκτη Κύκλου Εργασιών στον τομέα των Διοικητικών Υπηρεσιών

Διάγραμμα 3.12

Εξέλιξη του δείκτη Κύκλου Εργασιών στον τομέα Τουρισμού (Δραστηριότητες Υπηρεσιών Παροχής Καταλύματος και Εστίασης) (Κλάδοι 55 & 56)

Αύξηση του κύκλου εργασιών στα καταλύματα κατά 3,1% στο α' τρίμηνο του 2026, έναντι +10,1% ένα έτος νωρίτερα. Μείωση στην εστίαση κατά 1,9% αντί -0,1% το α' τρίμηνο του 2025

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

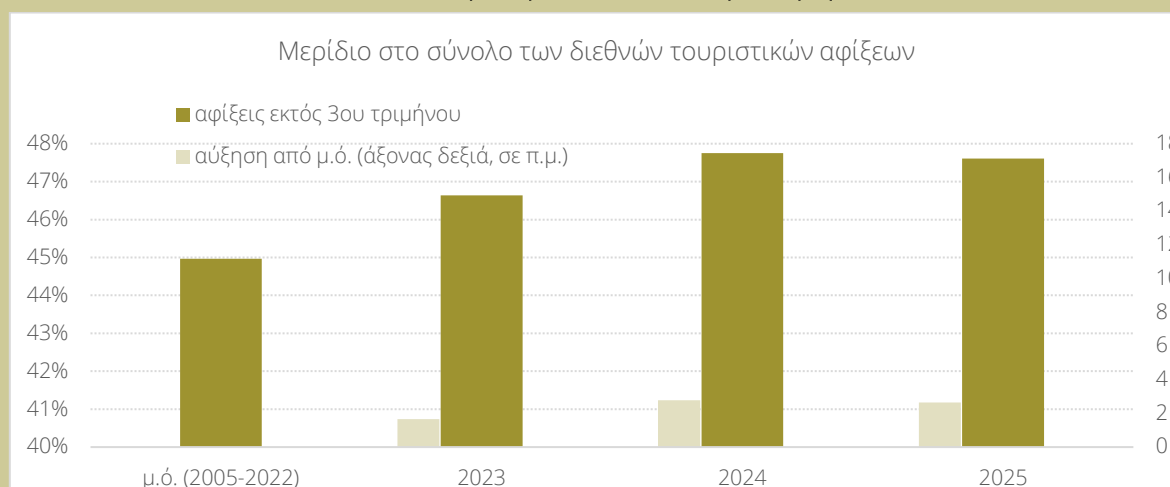
Ειδικό Πλαίσιο ενότητας 3.2.

Χαρακτηριστικά της πρόσφατης επέκτασης της τουριστικής περιόδου στην Ελλάδα

Η Ελλάδα καταγράφει υψηλή εποχικότητα στον εισερχόμενο τουρισμό, ακόμη σε σύγκριση με άλλους μεσογειακούς προορισμούς. Μεγάλο μέρος των αφίξεων και των διανυκτερεύσεων συγκεντρώνεται στο τρίτο τρίμηνο, δημιουργώντας έντονη πίεση στις υποδομές κατά τους θερινούς μήνες και υψηλή εποχικότητα ή υποαπασχόληση παραγωγικών πόρων το υπόλοιπο έτος. Η Έρευνα Συνόρων της Τράπεζας της Ελλάδος παρέχει την κύρια βάση για την αξιολόγηση των τάσεων στον εισερχόμενο τουρισμό, καθώς καταγράφει συστηματικά την ταξιδιωτική κίνηση, τη διάρκεια παραμονής και τις ταξιδιωτικές εισπράξεις, επιτρέποντας τη διαχρονική ανάλυση της τουριστικής δραστηριότητας.

Το πρώτο διάγραμμα (Διάγραμμα Π3.2.1) παρουσιάζει το μερίδιο της ταξιδιωτικής κίνησης που πραγματοποιείται εκτός του τρίτου τριμήνου, συγκρίνοντας τον μέσο όρο της περιόδου 2005–2022 με τα έτη 2023–2025. Παρατηρείται σαφής αύξηση του ποσοστού της τουριστικής κίνησης που κατανέμεται στα τρία υπόλοιπα τρίμηνα, με το σχετικό μερίδιο να υπερβαίνει σταθερά τον ιστορικό μέσο όρο κατά την τελευταία τριετία. Η εξέλιξη αυτή υποδηλώνει ότι η πρόσφατη άνοδος του ελληνικού τουρισμού δεν περιορίζεται μόνο στους μήνες αιχμής, αλλά συνοδεύεται από μεγαλύτερη χρονική διασπορά των ταξιδιών μέσα στο έτος. Παρότι η θερινή περίοδος εξακολουθεί να συγκεντρώνει το μεγαλύτερο μέρος της ζήτησης, η αύξηση της τουριστικής κίνησης εκτός καλοκαιριού αποτελεί μια πρώτη ένδειξη σταδιακής μείωσης της εποχικότητας.

Διάγραμμα Π.3.2.1. Μερίδιο της διεθνούς ταξιδιωτικής κίνησης εκτός του τρίτου τριμήνου στο σύνολο της ετήσιας ταξιδιωτικής κίνησης

Πηγή: Έρευνα συνόρων, ΤτΕ. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Το δεύτερο διάγραμμα (Διάγραμμα Π3.2.2) παρουσιάζει τη μέση διάρκεια παραμονής των επισκεπτών κατά τη θερινή περίοδο (Γ' τρίμηνο) και τον μέσο όρο των υπόλοιπων τριμήνων. Διαχρονικά, η μέση διάρκεια παραμονής εμφανίζει πτωτική τάση και στις δύο περιόδους, αντανakλώντας τη γενικότερη μεταβολή των ταξιδιωτικών προτύπων προς συχνότερα αλλά συντομότερα ταξίδια. Ωστόσο, η μείωση είναι εντονότερη κατά τη θερινή περίοδο, με αποτέλεσμα να περιορίζεται σημαντικά η διαφορά μεταξύ των δύο σειρών. Η σταδιακή σύγκλιση της διάρκειας παραμονής υποδηλώνει ότι οι διαφορές μεταξύ της θερινής και της εκτός αιχμής τουριστικής δραστηριότητας περιορίζονται. Με άλλα λόγια, η εκτός θερινής περιόδου δεν χαρακτηρίζεται πλέον από σημαντικά διαφορετική ταξιδιωτική συμπεριφορά ως προς τη διάρκεια διαμονής, γεγονός που συνάδει με την εικόνα μιας περισσότερο ισορροπία κατανομημένης τουριστικής δραστηριότητας μέσα στο έτος. Παράλληλα, αναδεικνύεται ότι η μέση δαπάνη ανά διανυκτέρευση έχει ανοδική τάση τα τελευταία χρόνια, με τις αφίξεις εκτός σεζόν να συγκλίνουν σταδιακά με την υψηλότερη μέση δαπάνη ανά διανυκτέρευση που καταγραφόταν παραδοσιακά το τρίτο τρίμηνο.

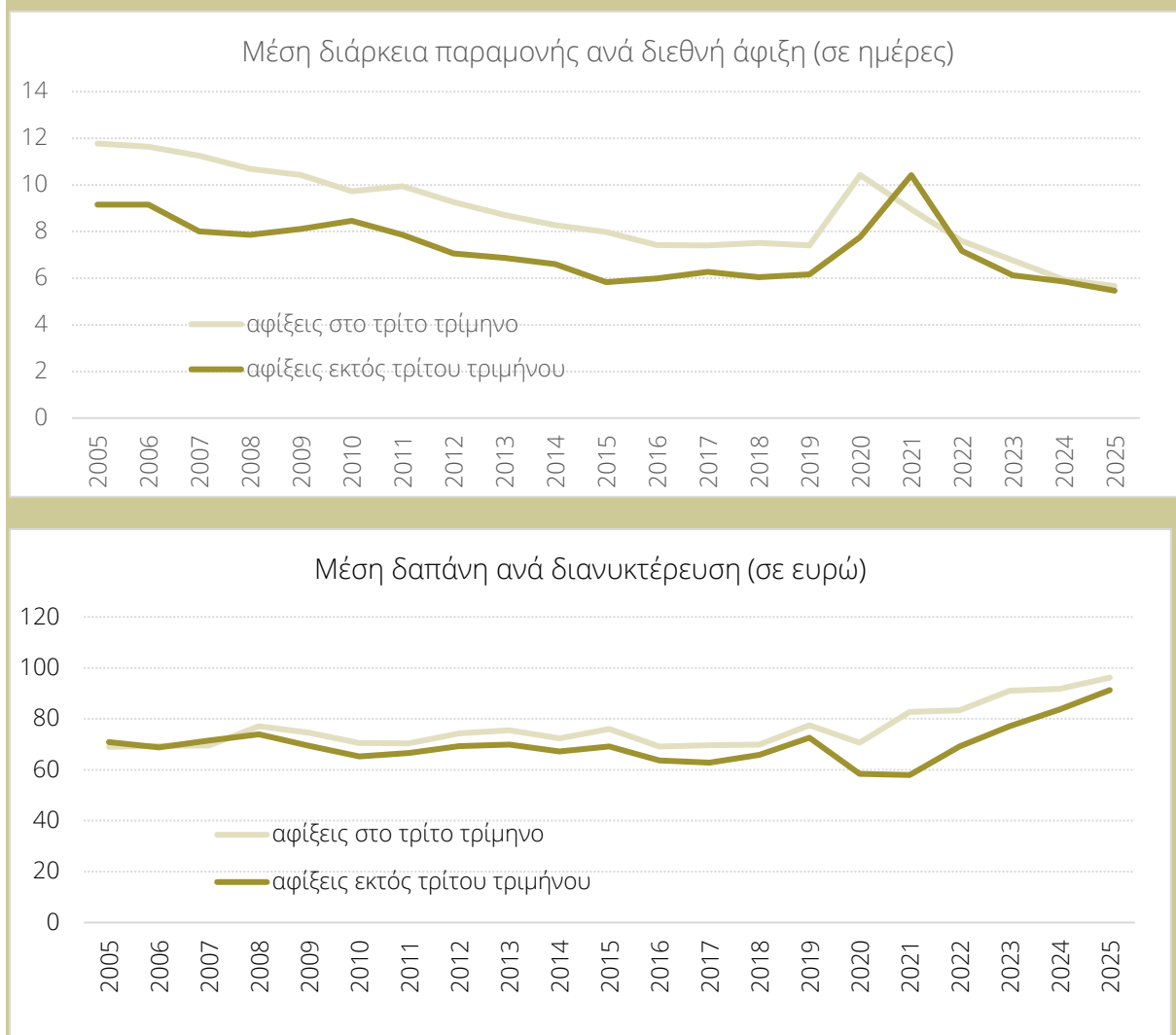
Η σταδιακή επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου αποτυπώνεται και στην κατανομή των τουριστικών εισπράξεων κατά τη διάρκεια του έτους. Μετά το 2022 παρατηρείται αισθητή αύξηση του μεριδίου των τουριστικών εισπράξεων που πραγματοποιείται εκτός του τρίτου τριμήνου, τόσο για τους επισκέπτες από χώρες της ΕΕ όσο και για εκείνους από χώρες εκτός ΕΕ, γεγονός που υποδηλώνει ενίσχυση της τουριστικής δραστηριότητας κατά τους μήνες εκτός αιχμής. Το 2025 το σχετικό ποσοστό διαμορφώνεται περίπου στο 46% για τις χώρες της ΕΕ και σχεδόν στο 50% για τις χώρες εκτός ΕΕ, τα υψηλότερα επίπεδα της εξεταζόμενης περιόδου.

Παράλληλα, οι επισκέπτες από χώρες εκτός ΕΕ εμφανίζουν διαχρονικά υψηλότερο ποσοστό εισπράξεων εκτός του τρίτου τριμήνου σε σχέση με τους επισκέπτες από την ΕΕ (Διάγραμμα Π3.2.3). Κατά την περίοδο 2011–2019, το σχετικό μερίδιο κυμαινόταν περίπου μεταξύ 36%–40% για την ΕΕ και 41%–45% για τις χώρες εκτός ΕΕ, ενώ η πανδημία προκάλεσε πρόσκαιρη υποχώρηση των ποσοστών το 2020 και το 2021, καθώς οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί επηρέασαν δυσανάλογα τους μήνες εκτός αιχμής. Η διατήρηση υψηλότερων ποσοστών στις αγορές εκτός ΕΕ υποδηλώνει ότι οι

αγορές αυτές παρουσιάζουν διαχρονικά μικρότερη εποχικότητα και μπορούν να συμβάλουν περαιτέρω στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου στην Ελλάδα.

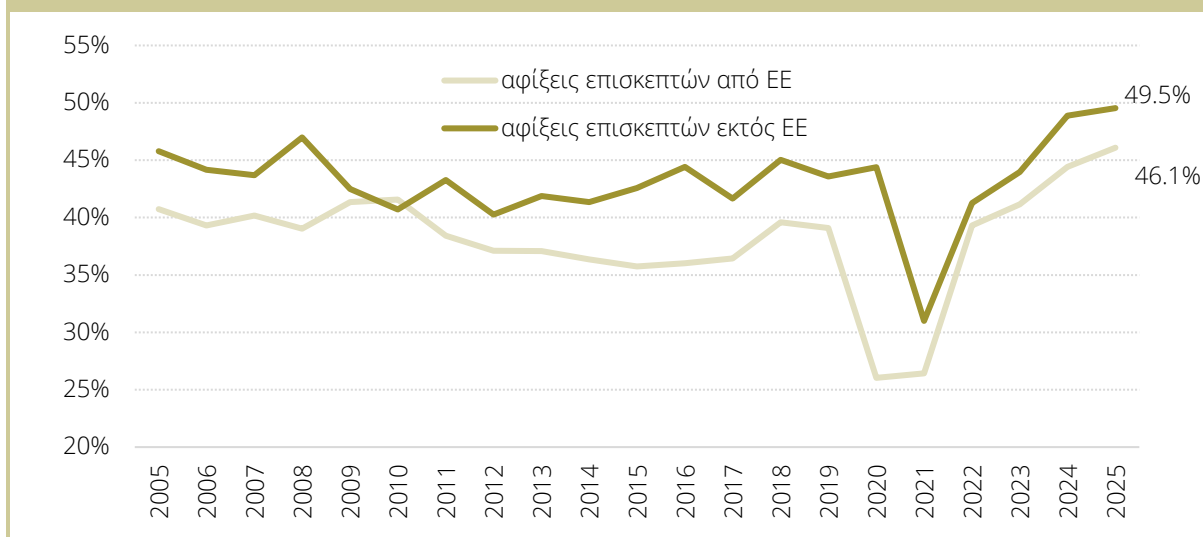
Διάγραμμα Π.3.2.2. Μέση διάρκεια παραμονής και μέση δαπάνη ανά διανυκτέρευση των διεθνών επισκεπτών, ανά περίοδο άφιξης

Πηγή: Έρευνα συνόρων, ΤτΕ. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Διάγραμμα Π3.2.3. Μεριδίο των διεθνών τουριστικών εισπράξεων εκτός του τρίτου τριμήνου για επισκέπτες από και εκτός ΕΕ (ως % του συνόλου των εισπράξεων)

Τα στοιχεία της Έρευνας Συνόρων της Τράπεζας της Ελλάδος δείχνουν ότι η αύξηση του μεριδίου της διεθνούς ταξιδιωτικής κίνησης και των τουριστικών εισπράξεων εκτός του τρίτου τριμήνου, σε συνδυασμό με τη σύγκλιση της μέσης διάρκειας παραμονής μεταξύ θερινής και εκτός θερινής περιόδου, συνθέτουν μια συνεπή εικόνα σταδιακής επιμήκυνσης της τουριστικής περιόδου. Η αύξηση των εισπράξεων εκτός μηνών αιχμής παρατηρείται σε μια περίοδο κατά την οποία η μέση διάρκεια παραμονής ακολουθεί πτωτική πορεία. Συνεπώς, η ενίσχυση του μεριδίου των εισπράξεων πέραν της εκτός θερινής περιόδου οφείλεται κυρίως στον μεγαλύτερο όγκο επισκέψεων και στη σταδιακή σύγκλιση της μέσης δαπάνης ανά διανυκτέρευση, αλλά όχι σε μεγαλύτερη διάρκεια παραμονής των επισκεπτών. Επιπλέον, οι επισκέπτες από χώρες εκτός ΕΕ εμφανίζουν διαχρονικά μεγαλύτερη χρονική διασπορά των τουριστικών εισπράξεων σε σχέση με τους επισκέπτες από χώρες της ΕΕ, αναδεικνύοντας τη συμβολή των αγορών αυτών στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου. Συνολικά, τα ευρήματα υποδηλώνουν ότι η πρόσφατη ανάπτυξη του ελληνικού τουρισμού δεν αποτυπώνεται μόνο στην αύξηση του συνολικού όγκου της δραστηριότητας, αλλά συνοδεύεται και από σταδιακή χρονική διεύρυνση της τουριστικής δραστηριότητας πέραν των μηνών αιχμής.

Ειδικό Πλαίσιο ενότητας 3.2.

Παράγοντες κινητικότητας στην αγορά κατοικίας που σχετίζονται με τις τάσεις στην ιδιοκατοίκηση

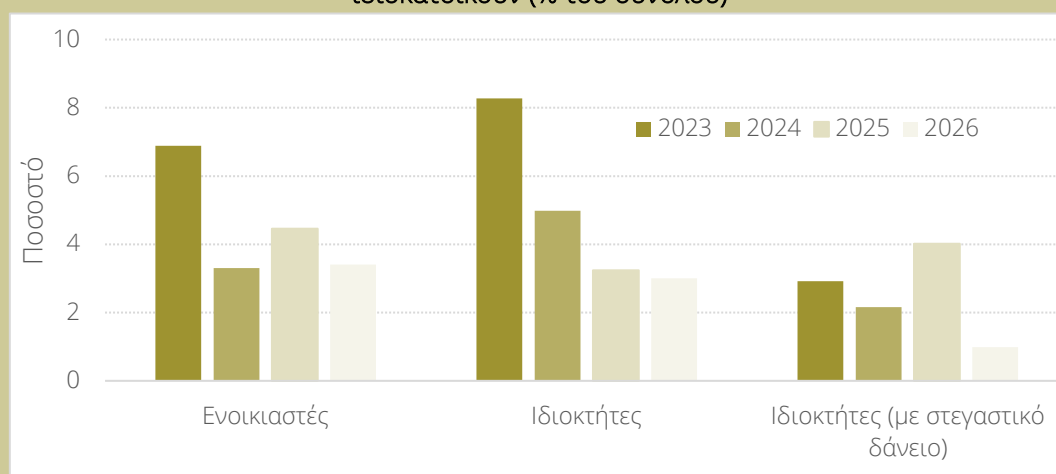
Η Ελλάδα κατείχε διαχρονικά από τα υψηλότερα ποσοστά ιδιοκατοίκησης στην ΕΕ. Την περασμένη 15-ετία το ποσοστό ιδιοκατοίκησης μειώθηκε, από 77% το 2010, στο 69,4% το 2025. Η υποχώρηση αυτή ενδέχεται να έχει σημαντικές επιδράσεις στα οικονομικά των νοικοκυριών, από τη μείωση του πλούτου τους, σε αυξανόμενη οικονομική επισφάλεια από τις αυξανόμενες τιμές των ενοικίων. Μετά το 2022, όταν και εφαρμόστηκαν ειδικά μέτρα στεγαστικής πολιτικής, το μερίδιο ιδιοκατοίκησης σταθεροποιήθηκε. Το ερώτημα σχετικά με τους λόγους που μειώνεται η ιδιοκατοίκηση παραμένει ανοικτό, καθώς μπορεί να σχετίζεται αφενός με παράγοντες εργασιακής και κοινωνικής κινητικότητας και μεταβολές στη ζήτηση, αφετέρου με εμπόδια για την μετάβαση των ενοικιαστών προς την ιδιοκατοίκηση (π.χ. επιδείνωση προσιτότητας στη στέγαση, αδύναμη αγορά στεγαστικής πίστης, περιορισμοί στο απόθεμα της προσφοράς κατοικίας, κ.α.)

Με βάση τα παραπάνω, μέσω της Consumer Expectations Survey (CES) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αναλύεται ένα δείγμα για την Ελλάδα 1000 περίπου νοικοκυριών, με μηνιαία και ετήσια συχνότητα, με σκοπό να καταγραφούν συμπληρωματικά οι λόγοι για μεταβολή στο καθεστώς ιδιοκατοίκησης των νοικοκυριών. Αφενός, εξετάζονται οι λόγοι για τους οποίους ιδιοκτήτες αλλάζουν καθεστώς στέγασης. Στη συνέχεια, εξετάζεται και η πλευρά των ενοικιαστών οι οποίοι δύναται να επιθυμούν να μεταβούν στην ιδιοκατοίκηση, αντιμετωπίζουν όμως σχετικές δυσκολίες. Η βάση δεδομένων καταγράφει κυρίως τις προσδοκίες αλλά και τα μελλοντικά σχέδια των νοικοκυριών, δεν παρατηρούνται δηλαδή πραγματοποιούμενες αλλαγές. Επιτρέπει όμως μια ανάλυση (quasi panel) μεταξύ άλλων, σχετικά με τις προσδοκίες και προτιμήσεις για μετάβαση ή αλλαγή στο στεγαστικό καθεστώς.

Το Διάγραμμα Π.3.2.4. παραθέτει τα νοικοκυριά ανά ισχύον καθεστώς στέγασης τα οποία αναζητούν να μεταβούν σε διαφορετικό στεγαστικό καθεστώς. Συγκεκριμένα, καταγράφονται ιδιοκτήτες με ή χωρίς ενεργό στεγαστικό δάνειο που επιθυμούν να μεταβούν στην ενοικίαση, και αντίστοιχα ενοικιαστές οι οποίοι επιθυμούν να μεταβούν στην ιδιοκατοίκηση. Ενώ τα χαμηλά ποσοστά για τους ιδιοκτήτες είναι εύλογα, καθώς τα επίπεδα ιδιοκατοίκησης δεν μεταβάλλονται ιδιαίτερα ανά τα έτη, είναι ενδιαφέρον πως οι ενοικιαστές επιθυμούν να μεταβούν στην ιδιοκατοίκηση με ποσοστά εξίσου ή και χαμηλότερα από τους ιδιοκτήτες. Αυτό το εύρημα φανερώνει μια δυνητικά χαμηλή δεξαμενή νέων ιδιοκτητών, το οποίο έχει επιδράσεις από το χρηματοπιστωτικό σύστημα, με σύσφιξη της ζήτησης για νέο δανεισμό, έως και την οικονομική προσιτότητα της στέγασης, καθώς η ιδιοκατοίκηση λειτουργεί ως προστασία από τις πληθωριστικές πιέσεις.

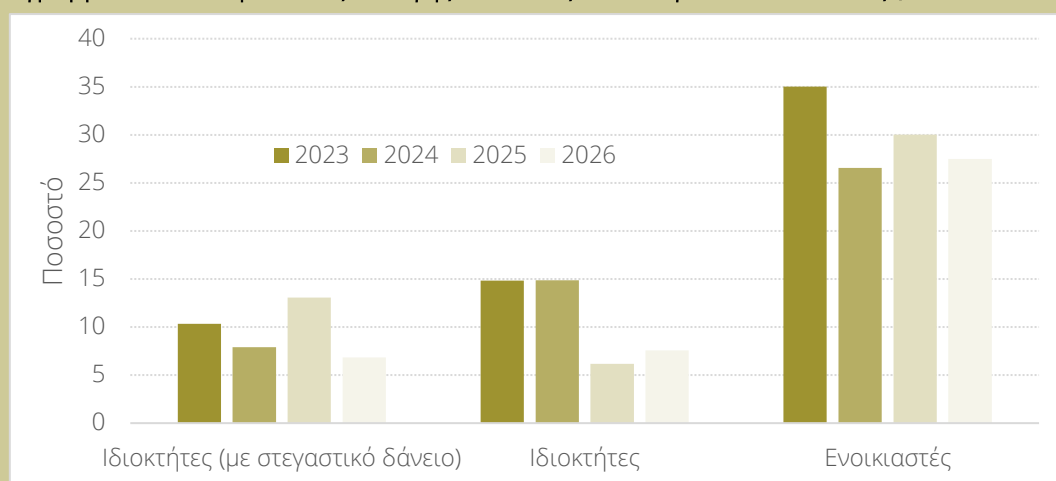
Συμπληρωματικά, το Διάγραμμα Π.3.2.5. δείχνει τη συνολική δυναμική της αγοράς, όπου καταγράφονται οι εν γένει προθέσεις των νοικοκυριών για αλλαγή της κατοικίας τους. Σε αντίθεση με τα προηγούμενα ευρήματα, εδώ παρατηρείται πως τα νοικοκυριά που ενοικιάζουν, σε μεγάλο ποσοστό είναι ενεργά στην εύρεση νέας κατοικίας. Ο συνδυασμός των δύο αυτών ευρημάτων αναδεικνύει πως η ενεργή αυτή διάθεση για αλλαγή της κατοικίας για νοικοκυριά που ενοικιάζουν αφορά κυρίως την αλλαγή σε άλλη ενοικιαζόμενη κατοικία, παρά την μετάβαση στην ιδιοκατοίκηση, ισχυροποιώντας την προηγούμενη υπόθεση, περί μετριασμένης ζήτησης για ιδιοκατοίκηση.

Διάγραμμα Π.3.2.4. Προθέσεις αλλαγής στο καθεστώς στέγασης για νοικοκυριά που ενοικιάζουν και ιδιοκατοικούν (% του συνόλου)

Πηγή: Consumer Expectations Survey, ECB. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Διάγραμμα Π.3.2.5. Προθέσεις αλλαγής κατοικίας ανά στεγαστικό καθεστώς (% του συνόλου)

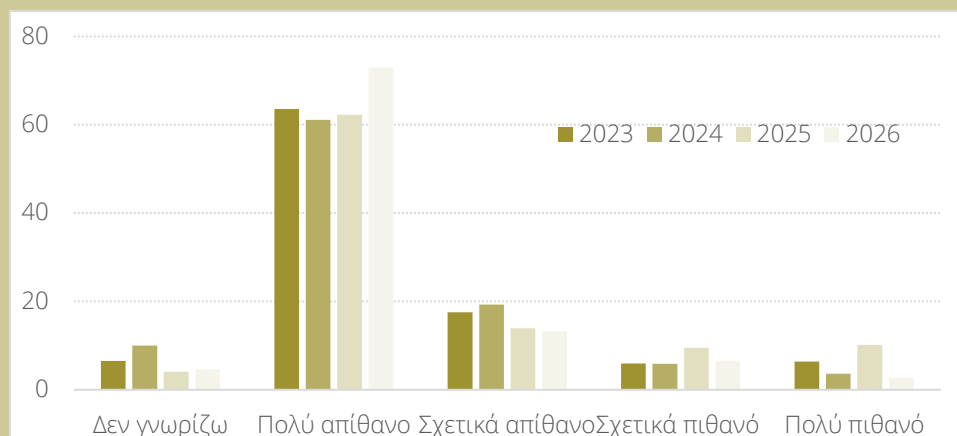
Πηγή: Consumer Expectations Survey, ECB. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Στο πλαίσιο της μείωσης της ιδιοκατοίκησης από το 2010 και έπειτα, η δυναμική της στεγαστικής αγοράς στην Ελλάδα παραβάλλει αφενός πως αυτό ενδέχεται να οφείλεται στη μετάβαση των ιδιοκτητών στην ενοικίαση μέσω πώλησης της κατοικίας τους, ή στους φαινομενικά ισχυρότερους φραγμούς μετάβασης των νοικοκυριών που ενοικιάζουν στην ιδιοκατοίκηση. Στο Διάγραμμα 3.2.6 συνοψίζονται οι προθέσεις των νοικοκυριών ως προς το να πουλήσουν την κατοικία τους. Όπως αναμένεται, η μεγάλη πλειονότητα, περίπου το 85% για το 2026, θεωρεί (πολύ ή σχετικά) απίθανο να προβεί σε πώληση, ενώ κατά μέσο όρο για την περίοδο 2023-2026 (1^ο τρίμηνο), περίπου το 5.7% των ιδιοκτητών έχει πρόθεση να πουλήσει. Το ποσοστό αυτό κατατάσσει την Ελλάδα με το 3^ο μεγαλύτερο ποσοστό, πίσω από την Ολλανδία και τη Φινλανδία με 6.9% και 5.8% αντίστοιχα. Στον αντίποδα, η Αυστρία καταγράφει το μικρότερο ποσοστό νοικοκυριών που δυνητικά θα πωλούσαν την κατοικία τους, με 2.9%. Το συγκεκριμένο εύρημα, αν και δεν εξηγεί από μόνο του τη διαχρονική μείωση της ιδιοκατοίκησης στην Ελλάδα, δείχνει πως πέραν της δυναμικής της εγχώριας ζήτησης, όπως αυτή

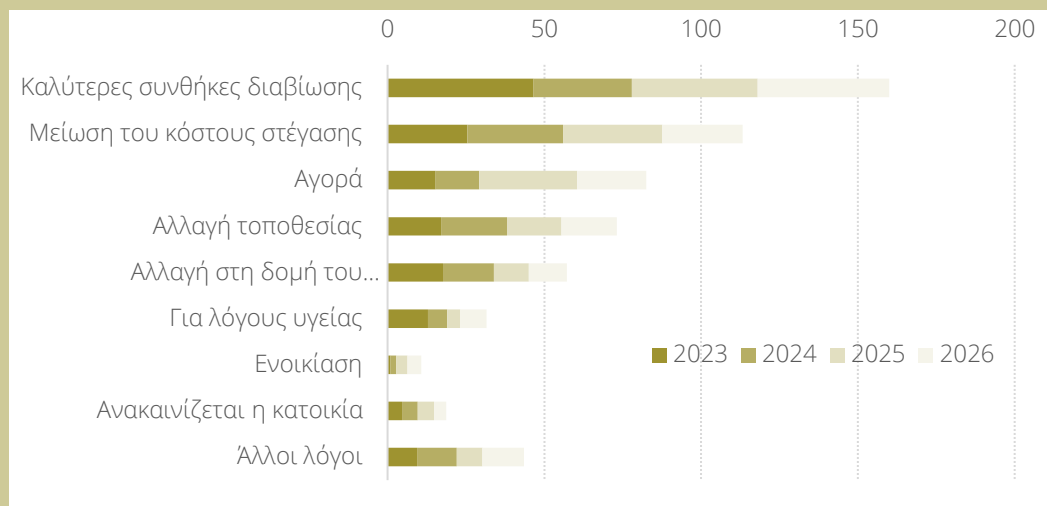
διαφαίνεται από το μικρό ποσοστό δυνητικών ιδιοκτητών, και η προσφορά του ήδη υπάρχοντος ιδιοκατοικούμενου αποθέματος είναι μικρή, όπως είναι και στις λοιπές Ευρωπαϊκές χώρες.

Διάγραμμα Π.3.2.6. Πρόθεση για πώληση της κατοικίας για νοικοκυριά που ιδιοκατοικούν (% του συνόλου)

Πηγή: Consumer Expectations Survey, ECB. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Διάγραμμα Π.3.2.7. Λόγοι μετάβασης σε άλλη κατοικία για νοικοκυριά που ενοικιάζουν (% επί των απαντήσεων σωρευτικά για την περίοδο 2023-2026)

Πηγή: Consumer Expectations Survey, ECB. Επεξεργασία δεδομένων: IOBE. Σημείωση: Τα νοικοκυριά μπορούν να απαντήσουν θετικά σε πάνω από μια απαντήσεις

Είναι σημαντικό επίσης να εκτιμηθούν οι λόγοι για τους οποίους τα νοικοκυριά που ενοικιάζουν θέλουν να αλλάξουν κατοικία (Διάγραμμα Π.3.2.7). Σωρευτικά, ο κυριότερος λόγος είναι για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, η οποία μπορεί να προκύπτει είτε από υπερπλήρεις κατοικίες, είτε για λόγους θέρμανσης και φθοράς.¹¹ Αμέσως επόμενος λόγος κρίνεται η μείωση του κόστους στέγασης, το οποίο βρίσκεται στα υψηλότερα επίπεδα για ενοικιαστές στην Ελλάδα, σύμφωνα με

¹¹ IOBE. (2026). Η στέγαση στην Ελλάδα: Προκλήσεις, Τάσεις και Προοπτικές

δεδομένα της Eurostat. Ακολουθούν αλλαγές στη δομή του νοικοκυριού που μπορεί να επηρεάζουν και την προτεραιοποίηση για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και η αλλαγή τοποθεσίας που μπορεί να συνάδει με νέα εργασιακή θέση.

Σχετικά με την πρόσβαση σε στεγαστικό δανεισμό για τα νοικοκυριά τα οποία ενοικιάζουν και επιζητούν να μεταβούν στην ιδιοκατοίκηση, τα ευρήματα της CES δείχνουν πως οι ενοικιαστές έχουν ευκολότερη πρόσβαση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα σε σύγκριση με τους ιδιοκτήτες και περισσότερο σε σχέση με τους ιδιοκτήτες με στεγαστικό δάνειο. Ωστόσο, στη σύγκριση με άλλες χώρες, η Ελλάδα καταγράφει τα χαμηλότερα επίπεδα της κλίμακας 1-5 (Πολύ δυσκολότερη πρόσβαση – Πολύ ευκολότερη πρόσβαση σε σχέση με τους τελευταίους 12 μήνες) με 2.3, ενώ στις άλλες χώρες, για ενοικιαστές, η μέση τιμή φτάνει έως και το 2.77 (Γερμανία).

Συμπερασματικά, τα ευρήματα από την ανάλυση των δεδομένων της CES αναδεικνύουν πως η διαχρονική πτώση της ιδιοκατοίκησης στην Ελλάδα φαίνεται να συνδέεται περισσότερο με τους φραγμούς που αντιμετωπίζουν τα νοικοκυριά που ενοικιάζουν σχετικά με τη μετάβασή τους στην ιδιοκατοίκηση, παρά με μια ενεργή τάση αποεπένδυσης εκ μέρους των ιδιοκτητών, καθώς τα ποσοστά πρόθεσης πώλησης παραμένουν συγκριτικά χαμηλά σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η χαμηλή πρόθεση των ενοικιαστών να αποκτήσουν ιδιόκτητη κατοικία, σε συνδυασμό με την υψηλή κινητικότητα τους εντός της ίδιας της ενοικιαζόμενης αγοράς, δείχνει πως η αναζήτηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης και χαμηλότερου κόστους στέγασης εκφράζεται κυρίως μέσα από αλλαγές μισθωμένης κατοικίας και όχι μέσω μετάβασης σε καθεστώς ιδιοκατοίκησης. Αυτό ενδεχομένως επηρεάζεται από δυσκολίες πρόσβασης σε στεγαστική πίστη που, παρά τη σχετικά ευνοϊκότερη αυτό-αξιολόγηση των ενοικιαστών έναντι των ιδιοκτητών με ενεργό δάνειο, καθώς η αυτό-αξιολόγηση παραμένει η πλέον περιοριστική σε σχέση με τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Τα περιγραφικά ευρήματα συνάδουν με τη βιβλιογραφία που αποδίδει τη μείωση της ιδιοκατοίκησης σε παράγοντες όπως στην αποδυνάμωση της στεγαστικής πίστης, στην επιδείνωση της οικονομικής προσιτότητας για τα νεότερα και χαμηλότερου εισοδήματος νοικοκυριά, καθώς και στη σταδιακή μετατροπή του οικιστικού αποθέματος σε επενδυτικό περιουσιακό στοιχείο. Η σταθεροποίηση των ποσοστών ιδιοκατοίκησης από το 2022 και έπειτα, και η επίδραση των μέτρων στεγαστικής πολιτικής που εφαρμόστηκαν την ίδια περίοδο, αποτελούν ζητήματα που χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης στο πλαίσιο της παρακολούθησης της αγοράς κατοικίας.

3.3 Εξωτερικό Ισοζύγιο

Α. Ανάλυση εξαγωγών και εισαγωγών από εθνικούς λογαριασμούς

- Αύξηση εξαγωγών αγαθών σε ονομαστικούς όρους το πρώτο τετράμηνο του 2026, με ρυθμό 11,3%, άνοδος των εξαγωγών εξαιρουμένων των πετρελαιοειδών και πλοίων (3,7%).
- Αύξηση των εισαγωγών αγαθών την περίοδο Ιανουάριος-Απρίλιος 2026, κατά 3,3% σε τρέχουσες τιμές, καθώς διαμορφώθηκαν σε €28,2 δισεκ., από €27,3 δισεκ. ένα χρόνο νωρίτερα.
- Ετήσια μείωση ελλείμματος εμπορικού ισοζυγίου το πρώτο τετράμηνο του 2026 κατά €901,4 εκατ., σε €10,4 δισεκ.
- Αύξηση σημειώνεται σε όλες τις κατηγορίες εξαγωγών προϊόντων, με την μεγαλύτερη να σημειώνεται Καύσιμα (+35,9%) και στα Αγροτικά προϊόντα (+6,4%).
- Άνοδος της ζήτησης από τις χώρες της Ευρωζώνης (+30,3% ή €2,0 δισεκ.), και από τις χώρες της Ασίας (+43,7% ή €322,1) και υποχώρηση για τις χώρες της Μ. Ανατολής & Β. Αφρικής (-18,2% ή €329,0 εκατ.).

Οι εξαγωγές αγαθών διαμορφώθηκαν την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2026 στα €17,8 δισεκ., έναντι €16,0 δισεκ. πριν ένα χρόνο, σημειώνοντας αύξηση 11,3%, σε τρέχουσες τιμές. Εξαιρουμένων των εξαγωγών πετρελαιοειδών-πλοίων, οι υπόλοιπες εξαγωγές ενισχύθηκαν κατά 3,7%, στα €12,9 δισεκ., από €12,4 δισεκ. το 2025. Οι εισαγωγές αγαθών κατέγραψαν αύξηση το πρώτο τετράμηνο του 2026, κατά 3,3% σε τρέχουσες τιμές, και διαμορφώθηκαν σε €28,2 δισεκ., από €27,3 δισεκ. ένα χρόνο νωρίτερα. Εξαιρουμένων των εισαγωγών πετρελαιοειδών-πλοίων, οι υπόλοιπες εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 1,5%, στα €21,6 δισεκ., από €21,3 δισεκ. το 2025. Ως αποτέλεσμα των παραπάνω τάσεων στις βασικές συνιστώσες του εξωτερικού ισοζυγίου προϊόντων, το εμπορικό έλλειμμα διαμορφώθηκε €901,4 εκατ. χαμηλότερα από ότι το 2025 (-7,9%), στα €10,4 δισεκ., από €11,3 δισεκ. Ακολούθως, η αξία των εξαγωγών προϊόντων της ελληνικής οικονομίας το πρώτο τετράμηνο του 2026 αντιστοιχούσε στο 63,0% των εισαγωγών της, ενώ ένα έτος νωρίτερα έφθανε το 58,5%.

Αναλυτικά, οι εξαγωγές στα Αγροτικά Προϊόντα ενισχύθηκαν κατά 6,4% σε τρέχουσες τιμές την περίοδο Ιανουαρίου – Απριλίου 2026, στα €4,2 δισεκ., από €4,0 δισεκ. το 2025. Στις εξαγωγές Καυσίμων σημειώθηκε ονομαστική αύξηση, κατά 35,9%, με αποτέλεσμα να διαμορφωθούν στα €5,3 δισεκ., από €3,9 δισεκ. το 2025. Οι εξαγωγές των δύο συγκεκριμένων κατηγοριών αντιστοιχούν το 2026 στο 53,4% της αξίας των εγχώριων εξαγωγών προϊόντων, από 49,0% ένα χρόνο νωρίτερα.

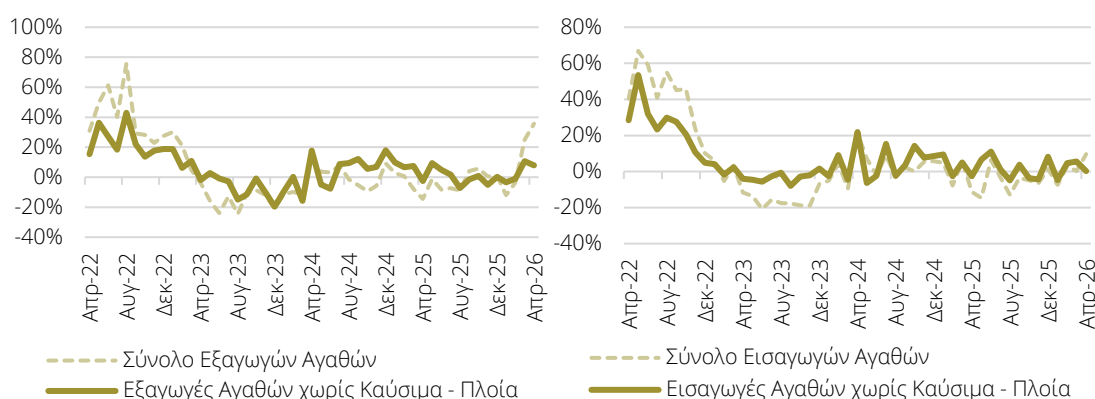
Οι εξαγωγές Βιομηχανικών Προϊόντων αυξήθηκαν το 2026 (+0,9%), με την αξία τους να αγγίζει τα €7,6 δισεκ., από €7,5 δισεκ. το 2025. Αυτή η εξέλιξη προήλθε κυρίως από την αύξηση που σημειώθηκε στις εξαγωγές για Χημικά προϊόντα και συναφή, κατά 2,5%, με την αξία τους να διαμορφώνεται στα €2,2 δισεκ. το 2026 από €2,1 δισεκ. την προηγούμενη χρονιά. Ομοίως, αύξηση της διεθνούς ζήτησης σημειώθηκε για τα Μηχανήματα και Υλικό Μεταφορών, κατά 1,9%, με αποτέλεσμα από τα €1,59 δισεκ. να φτάσουν τα €1,62 δισεκ., ενώ μειώθηκαν οι εξαγωγές στα Βιομηχανικά Είδη Ταξινομημένα κατά Πρώτη Ύλη κατά 2,1%, με την αξία τους να διαμορφώνεται

στα €2,5 δισεκ. από €2,6 δισεκ. την ίδια περίοδο το 2025. Τα Διάφορα βιομηχανικά είδη ενισχύθηκαν κατά 3,3%, στα €1,2 δισεκ..

Οι εξαγωγές των Ειδών & συναλλαγών μη ταξινομημένα κατά κατηγορίες αυξήθηκαν το τετράμηνο του 2026 (2,7%), με την αξία τους να αγγίζει τα €39,4 εκατ., από €38,4 δισεκ. το 2025.

Διάγραμμα 3.13

Συνολικές εξαγωγές-εισαγωγές προϊόντων και εξαγωγές-εισαγωγές προϊόντων χωρίς καύσιμα-πλοία (τρέχουσες τιμές)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Επεξεργασία: IOBE

Οι εξαγωγές εκτός πετρελαιοειδών – πλοίων διαμορφώθηκαν την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2026 στα €12,9 δισεκ., 3,7% υψηλότερα από το 2025. Οι εισαγωγές εκτός πετρελαιοειδών – πλοίων διαμορφώθηκαν την ίδια περίοδο στα €21,6 δισεκ., 1,5% υψηλότερα από το 2025.

Σε ότι αφορά τις τάσεις των εξαγωγών προϊόντων ανά γεωγραφική περιοχή, κινήθηκαν ανοδικά το πρώτο τετράμηνο του 2026 προς τις χώρες της Ευρωζώνης, κατά 30,3%, προσεγγίζοντας τα €8,6 δισεκ., από €6,6 δισεκ. το 2025. Προς την ΕΕ συνολικά σημειώθηκε ετήσια αύξηση 12,1% ή €1,1 δισεκ., με τις εξαγωγές προς αυτή την περιφέρεια να φθάνουν τα €10,3 δισεκ., από €9,2 δισεκ. ένα χρόνο νωρίτερα. Μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης που απορροφούν το μεγαλύτερο τμήμα των ελληνικών εξαγωγών, σημειώθηκε αύξηση προς την Ισπανία κατά 25,1%, από €575,0 εκατ. σε €719,1 εκατ., και αύξηση προς την Γερμανία, κατά 7,1%, από τα €1,3 δισεκ. σε €1,4 δισεκ. Άνοδο παρουσίασαν οι εξαγωγές αγαθών και προς το σημαντικότερο προορισμό, την Ιταλία, κατά 1,5%, με αποτέλεσμα να διαμορφωθούν σε €1,58 δισεκ. το 2026 από €1,56 δισεκ. το 2025.

Μεταξύ των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς τις οποίες οι συνολικές εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 12,0% ή €334,4 εκατ., φθάνοντας τα €3,1 δισεκ., η Βουλγαρία εξακολούθησε να αποτελεί τον κυριότερο εξαγωγικό προορισμό, με αύξηση των εκροών προϊόντων προς αυτή σε σχέση με το 2025 κατά 30,1% ή €295,1 εκατ. Αυξητικές τάσεις σημειώθηκαν προς δύο άλλες χώρες οι οποίες απορροφούν σημαντικό μερίδιο των ελληνικών εξαγωγών, τη Ρουμανία (+20,4% ή €124,6 εκατ. στα €736,5 εκατ.) και την Πολωνία (+7,1% ή €32,3 εκατ., στα €489,3 εκατ.) αντίστοιχα.

Ενίσχυση της ζήτησης ελληνικών εξαγωγών σημειώθηκε και προς τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, κατά 16,5%, από €2,9 δισεκ. το πρώτο τετράμηνο του 2025 σε €3,4 δισεκ. ένα χρόνο μετά. Αυτή εκδηλώθηκε πρωτίστως από την Ουκρανία, προς την οποία οι εξαγωγές αυξήθηκαν

κατά 92,2%, από €243,1 εκατ. σε €467,3 εκατ., και δευτερευόντως από το Ην.Βασίλειο, με αύξηση κατά 22,4%, από τα €557,9 εκατ. το 2025 στα €683,0 εκατ. το 2026.

Οι εξαγωγές προς τις χώρες της Βόρειας Αμερικής αυξήθηκαν κατά 12,0%. Αύξηση των εξαγωγών προς τις ΗΠΑ κατά 14,5%, από €733,4 εκατ. το 2025 σε €839,6 εκατ. το 2026. Αντιθέτως, μείωση παρουσίασαν οι εξαγωγές προς τον Καναδά κατά 4,5% ή 4,7 εκατ. στα €98,4 εκατ. και ενίσχυση προς το Μεξικό (+9,7%) στα €45,0 εκατ. από €41,1 εκατ. το 2025.

Πίνακας 3.6

Εξαγωγές κατά μονοψήφια κατηγορία σε τρέχουσες τιμές, Ιανουάριος – Απρίλιος (εκατ. €)*

ΠΡΟΪΟΝ	ΑΞΙΑ		%ΜΕΤΑΒΟΛΗ	% ΣΥΝΘΕΣΗ	
	2026	2025		2026	2025
ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	3.344,6	3.033,9	10,2%	18,8%	19,0%
Τρόφιμα και Ζώα Ζωντανά	499,0	498,5	0,1%	2,8%	3,1%
Ποτά και Καπνός	322,1	383,1	-15,9%	1,8%	2,4%
Λάδια και Λίπη Ζωικής ή Φυτικής Προέλευσης	673,1	599,5	12,3%	3,8%	3,8%
ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ	673,1	599,5	12,3%	3,8%	3,8%
Πρώτες Ύλες μη Εδώδιμες εκτός από Καύσιμα	5.324,2	3.918,6	35,9%	30,0%	24,5%
ΚΑΥΣΙΜΑ	5.324,2	3.918,6	35,9%	30,0%	24,5%
Ορυκτά. Καύσιμα. Λιπαντικά κ.λπ.	7.569,2	7.500,8	0,9%	42,6%	47,0%
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	2.188,7	2.135,9	2,5%	12,3%	13,4%
Χημικά Προϊόντα και Συναφή (μ.α.κ.)	2.515,0	2.568,7	-2,1%	14,2%	16,1%
Βιομηχανικά Είδη Ταξινομημένα κατά Πρώτη Ύλη	1.622,4	1.592,2	1,9%	9,1%	10,0%
Μηχανήματα και Υλικό Μεταφορών	1.243,1	1.204,0	3,3%	7,0%	7,5%
Διάφορα βιομηχανικά είδη	39,4	38,4	2,7%	0,2%	0,2%
ΛΟΙΠΑ	39,4	38,4	2,7%	0,2%	0,2%
Είδη & Συναλλαγές μη Ταξινομημένα σε Κατηγορίες	17.771,5	15.972,8	11,3%	100,0%	100,0%
ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΕΞΑΓΩΓΕΣ	3.344,6	3.033,9	10,2%	18,8%	19,0%

* Προσωρινά στοιχεία

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία: IOBE

Ενίσχυση κατά 1,1% εμφάνισαν την περίοδο Ιανουάριος-Απρίλιος 2026 οι εξαγωγές προς τις αγορές των χωρών της Κεντρικής-Λατινικής Αμερικής, με την αξία τους να διαμορφώνεται στα €96,1 εκατ. από €95,0 εκατ. το 2025. Η αύξηση των εξαγωγών προς τις χώρες της συγκεκριμένης περιοχής οφείλεται κυρίως στην άνοδο της ζήτησης ελληνικών προϊόντων από τις Μπαχάμες, κατά 37,7%που διαμόρφωσε την αξία τους στα €11,2 εκατ. στο πρώτο τετράμηνο του 2026 από €8,2 εκατ. την ίδια περίοδο το 2025.

Οι εξαγωγές προς τις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής παρουσίασαν μείωση, κατά 18,2%, στα €1,5 δισεκ. από €1,8 δισεκ., κυρίως λόγω της μείωσης των εξαγωγών προς τον Λίβανο (-18,2%), όπου οι εξαγωγές διαμορφώθηκαν το τετράμηνο Ιανουαρίου – Απριλίου 2026 στα €432,9 εκατ., έναντι €518,0 εκατ. ένα χρόνο νωρίτερα, αλλά και προς την Λιβύη (-66,2%), όπου μειώθηκαν κατά €202,0 εκατ. το 2026 σε σχέση με το 2025 και άγγιξαν τα €103,3 εκατ. Προς δύο επίσης σημαντικούς εξαγωγικούς προορισμούς στη Μέση Ανατολή, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα

οι εξαγωγές υποχώρησαν κατά 19,0%, στα €87,1 εκατ., ενώ και προς τη Σαουδική Αραβία οι εξαγωγές ενισχύθηκαν κατά 124,7%, στα €137,2 εκατ. από €61,0 εκατ. το 2025.

Σημαντική αύξηση της ζήτησης των ελληνικών αγαθών σημειώθηκε προς τις χώρες της Ασίας, προς τις οποίες οι εξαγωγές ενισχύθηκαν το πρώτο τετράμηνο του 2026 κατά 43,7%, στα €1,1 δισεκ. Αυτή η εξέλιξη οφείλεται κυρίως στην αύξηση των εξαγωγών κατά 67,3% προς την Κίνα, από €232,8 εκατ. το 2025 στα €389,5 εκατ. το 2026. Ομοίως, σημαντική αύξηση της ζήτησης σημειώθηκε και από την Νότια Κορέα (+188,1%), στα €169,2 εκατ. από €58,7 εκατ. το 2025.

Μειωμένη, κατά 13,1%, ήταν η ροή των εξαγωγών ελληνικών προϊόντων προς την Ωκεανία, με την αξία τους το 2026 να διαμορφώνεται στα €55,5 εκατ. από €63,9 εκατ. ένα χρόνο νωρίτερα. Η μείωση προήλθε από την παρόμοια σε κατεύθυνση τάση προς την Αυστραλία, προς την οποία οι εξαγωγές υποχώρησαν με ρυθμό 13,6% και διαμορφώθηκαν στα €50,4 εκατ. από €58,3 εκατ. το 2025. Ομοίως, μείωση σημειώθηκε και προς την Νέα Ζηλανδία (-8,3%) στα €5,2 εκατ. από €5,6 εκατ. το 2025.

Ανακεφαλαιώνοντας, η ενίσχυση των εξαγωγών προϊόντων της Ελλάδας την περίοδο Ιανουάριος-Απρίλιος 2026 κατά 11,3% σε τρέχουσες τιμές, προήλθε κυρίως από την αύξηση των καυσίμων (+35,9%) και των αγροτικών προϊόντων (+6,4%). Η παραπάνω επίδοση αποκτά μεγαλύτερη σημασία αν ληφθεί υπόψη η αβεβαιότητα που εξακολουθεί να κυριαρχεί στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον και τις εμπορικές ροές, λόγω της κρίσης στη Μέση Ανατολή. Οι πέντε πρώτες χώρες με την μεγαλύτερη ζήτηση των ελληνικών προϊόντων είναι η Ιταλία, η Γερμανία, η Βουλγαρία, η Κύπρος και οι ΗΠΑ. Από την άλλη πλευρά, οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 3,3%, με το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο να διαμορφώνεται στα €901,4 εκατ. (-7,9%). Οι πέντε χώρες με το μεγαλύτερο μερίδιο εισαγωγών προϊόντων για το πρώτο τετράμηνο του 2026 είναι η Γερμανία, η Ιταλία, η Κίνα, το Ιράκ και η Ολλανδία. Αξίζει να σημειωθεί η σημαντική αύξηση κατά 14,5% που κατέγραψαν οι ελληνικές εξαγωγές προς τις ΗΠΑ το πρώτο τετράμηνο του 2026, καθώς η αξία τους ανήλθε σε €839,6 εκατ. έναντι €733,4 εκατ. το αντίστοιχο διάστημα του 2025. Οι ελληνικές επιχειρήσεις συνεχίζουν να κερδίζουν έδαφος στις διεθνείς αγορές, με τις εξαγωγές να αποτελούν βασικό παράγοντα στήριξης της οικονομικής ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας της χώρας. Οι επιδόσεις του πρώτου τετραμήνου δημιουργούν θετικές προσδοκίες για τη συνέχεια του έτους, υπό την προϋπόθεση ότι το διεθνές περιβάλλον θα παραμείνει σχετικά σταθερό.

Πίνακας 3.7

Εξαγωγές ανά προορισμό, Ιανουάριος- Απρίλιος (εκατ. €)*

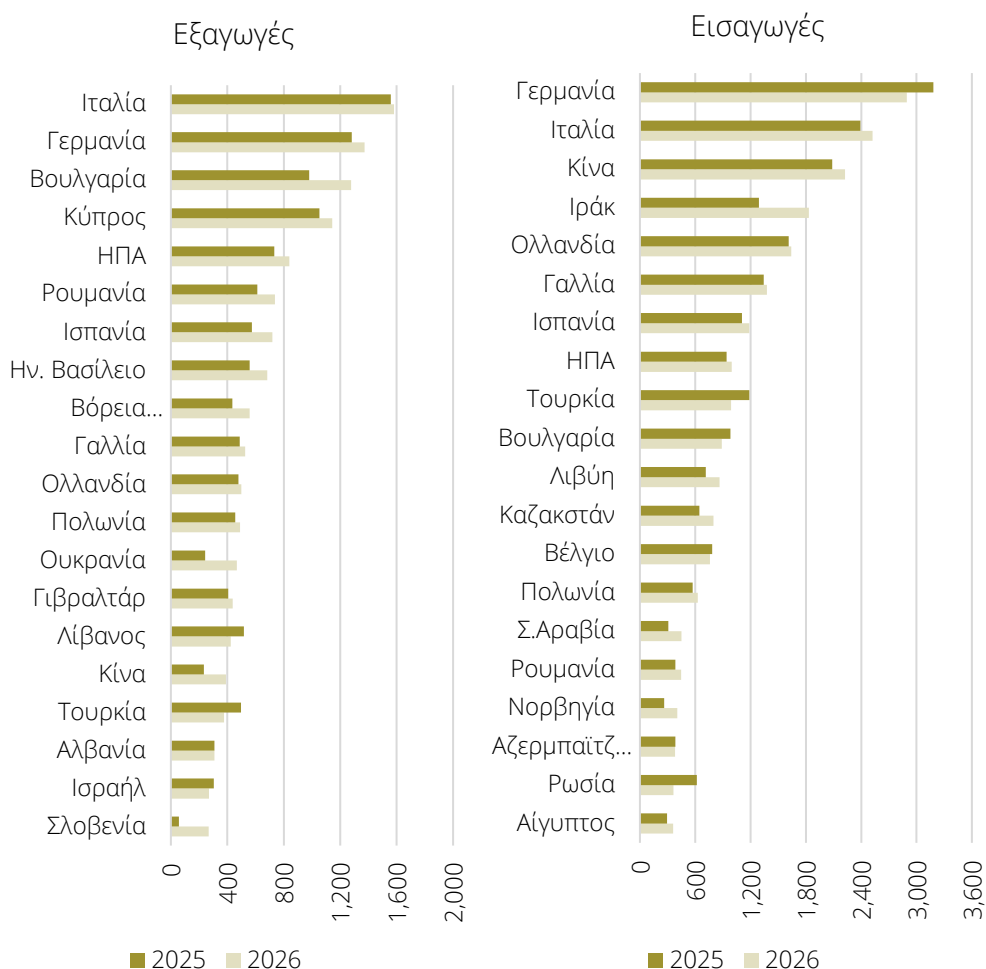
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ-ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	ΕΞΑΓΩΓΕΣ		% ΜΕΤΑΒΟΛΗ
	2026	2025	26/25
Ε.Ε. (27)	10.314,2	9.204,8	12,1%
Ευρωζώνη	8.592,6	6.595,5	30,3%
G7	5.231,2	4.825,2	8,4%
Βόρεια Αμερική	983,0	877,5	12,0%
Χώρες BRICS	501,6	336,6	49,0%
Μ. Ανατολή & Β. Αφρική	1.475,0	1.804,1	-18,2%
Ωκεανία	55,5	63,9	-13,1%
Κεντρική-Λατινική Αμερική	96,1	95,0	1,1%
Ασία	1.058,8	736,7	43,7%

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία: IOBE, * Προσωρινά στοιχεία

Διάγραμμα 3.14

Χώρες με το μεγαλύτερο μερίδιο στις ελληνικές εξαγωγές-εισαγωγές προϊόντων, Ιανουάριος – Απρίλιος 2026 (εκατ. €, τρέχουσες τιμές)

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία: IOBE

Μεγαλύτερη αύξηση εξαγωγών προϊόντων το πρώτο τετράμηνο του 2026 σε απόλυτους όρους προς την Βουλγαρία (+€295,1 εκατ.). Μεγαλύτερη πτώση προς την Λιβύη (-€118,8 εκατ.). Το μερίδιο της Ιταλίας (8,9%) στις εξαγωγές παραμένει το υψηλότερο. Μεγαλύτερη αύξηση εισαγωγών το 2026 σε απόλυτους όρους από το Ιράκ (+€539,6 εκατ.), μεγαλύτερη μείωση από την Γερμανία (-€289,1 εκατ.).

Β. Ισοζύγιο Πληρωμών

- Στο πρώτο 4μηνο του 2026, το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ) διαμορφώθηκε σε έλλειμμα €8,3 δισεκ., έναντι ελλείμματος €7,3 δισεκ. το 2025.
- Βελτίωση σημειώθηκε στα ισοζύγια αγαθών και υπηρεσιών, ενώ επιδείνωση καταγράφηκε στα πρωτογενή και δευτερογενή εισοδήματα.

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών

Ιανουάριος – Απρίλιος 2026

Στο πρώτο 4μηνο του 2026, το έλλειμμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ) διαμορφώθηκε σε €8,3 δισεκ., ενισχυμένο κατά €1,0 δισεκ. σε σύγκριση με το 2025. Βελτίωση καταγράφηκε στο ισοζύγιο αγαθών, λόγω της αύξησης των εξαγωγών καυσίμων, καθώς και στο ισοζύγιο υπηρεσιών, με αύξηση των τουριστικών εισπράξεων, ενώ επιδείνωση καταγράφηκε στα ισοζύγια πρωτογενών και δευτερογενών εισοδημάτων.

Αναλυτικά, το έλλειμμα του Ισοζυγίου Αγαθών διαμορφώθηκε στα €10,5 δισεκ. στο πρώτο 4μηνο του 2026, βελτιωμένο κατά €888 εκατ. σε σύγκριση με το 2025, λόγω της διπλάσιας τόνωσης των εξαγωγών έναντι των εισαγωγών. Οι εξαγωγές αγαθών αυξήθηκαν στα €17,4 δισεκ., (+€1,9 δισεκ.)¹², με άνοδο €1,2 δισεκ. στα καύσιμα, ενώ οι εξαγωγές λοιπών αγαθών αυξήθηκαν κατά €615 εκατ. Οι εισαγωγές αγαθών ενισχύθηκαν στα €27,9 δισεκ. (+€979 εκατ.), με τις εισαγωγές λοιπών αγαθών να αυξάνονται κατά €1,2 δισεκ., ενώ οι εισαγωγές καυσίμων μειώθηκαν κατά €177 εκατ. Το έλλειμμα στο ισοζύγιο αγαθών χωρίς καύσιμα και πλοία διευρύνθηκε κατά €536 εκατ. και διαμορφώθηκε στα €9,7 δισεκ.

Το πλεόνασμα στο Ισοζύγιο Υπηρεσιών αυξήθηκε στο πρώτο 4μηνο του 2026 κατά €277 εκατ. και διαμορφώθηκε στα €2,1 δισεκ. Οι συνολικές εισπράξεις από Υπηρεσίες αυξήθηκαν στα €12,1 δισεκ., με άνοδο κατά €1,0 δισεκ. σε σύγκριση με το 2025, ενώ οι πληρωμές ανήλθαν στα €10,0 δισεκ., με αύξηση κατά €751 εκατ. Αύξηση καταγράφηκε στις ταξιδιωτικές και στις μεταφορικές υπηρεσίες οι οποίες διαμορφώθηκαν στα €2,8 δισεκ. και στα €6,6 δισεκ. αντίστοιχα, με αύξηση κατά €753 εκατ. στην πρώτη κατηγορία και €426 εκατ. στη δεύτερη. Οι εισπράξεις από λοιπές υπηρεσίες έφτασαν τα €2,7 δισεκ., υποχωρώντας κατά €151 εκατ. Οι πληρωμές για ταξιδιωτικές υπηρεσίες αυξήθηκαν στα €1,1 δισεκ. (+€139 εκατ.), ενώ οι πληρωμές για μεταφορικές υπηρεσίες ενισχύθηκαν στα €6,1 δισεκ. (+€476 εκατ.).

Το έλλειμμα Πρωτογενών Εισοδημάτων επιδεινώθηκε στο πρώτο 4μηνο του 2026 στα €599 εκατ., έναντι ελλείμματος €454 εκατ. στο αντίστοιχο διάστημα του 2025. Οι εισπράξεις υποχώρησαν στα €3,5 δισεκ., με πτώση κατά €598 εκατ., ενώ οι πληρωμές διαμορφώθηκαν στα €4,1 δισεκ. με μείωση €454 εκατ.

¹² Τα ποσά σε παρένθεση εκφράζουν την απόλυτη μεταβολή σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του προηγούμενου έτους, σε τρέχουσες τιμές, εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά.

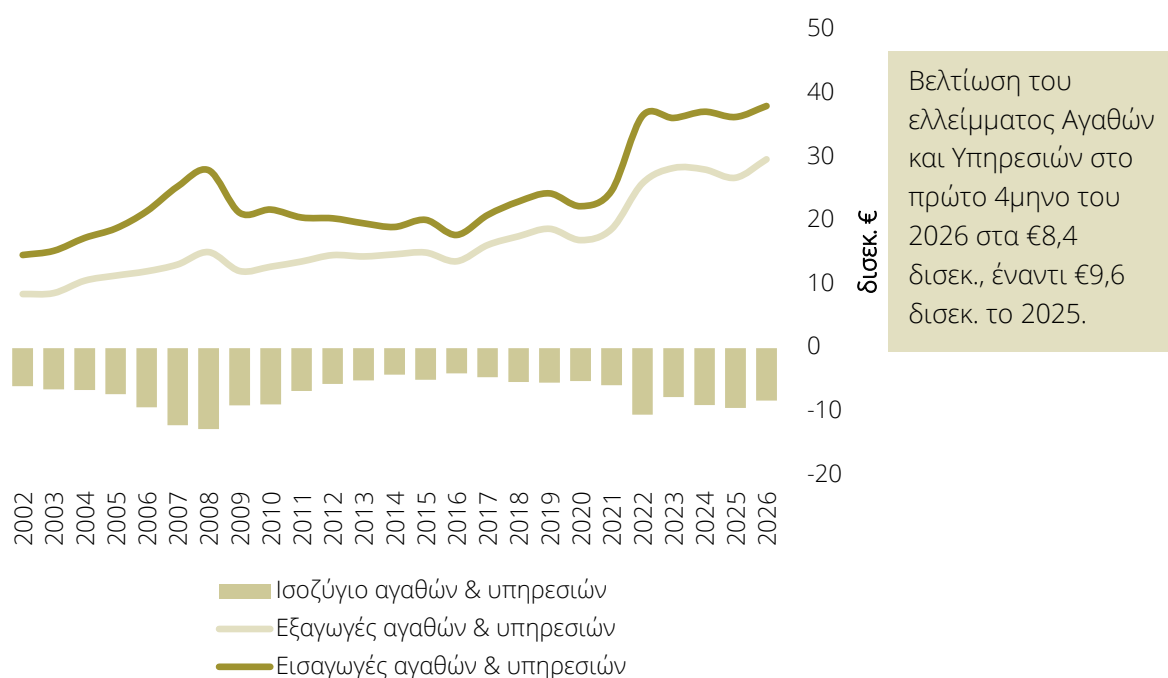
Το πλεόνασμα στο Ισοζύγιο Δευτερογενών Εισοδημάτων υποχώρησε σημαντικά στο πρώτο 4μηνο του 2026, στα €642 εκατ., έναντι €2,7 δισεκ. το 2025, με μείωση των εισπράξεων στα €2,4 δισεκ. (-€1,9 δισεκ.) και αύξηση των πληρωμών στα €1,8 δισεκ. (+€143 εκατ.).

Ισοζύγιο Κεφαλαίων

Το πλεόνασμα στο Ισοζύγιο Κεφαλαίων¹³ υποχώρησε στο πρώτο 4μηνο του 2026 στα €359 εκατ., έναντι €430 εκατ. το 2025, με μείωση των εισπράξεων στα €724 εκατ., (-€88 εκατ.), και των πληρωμών στα €365 εκατ., (-€17 εκατ.). Τέλος, το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών και Κεφαλαίων, που αντανάκλα τη σχέση δανειστή ή δανειζόμενου μιας οικονομίας με το εξωτερικό, ήταν ελλειμματικό, στα €7,8 δισεκ., έναντι €6,9 δισεκ. το 2025.

Διάγραμμα 3.15

Εισαγωγές-Εξαγωγές Αγαθών και Υπηρεσιών (Ιανουάριος – Απρίλιος), 2002-2026

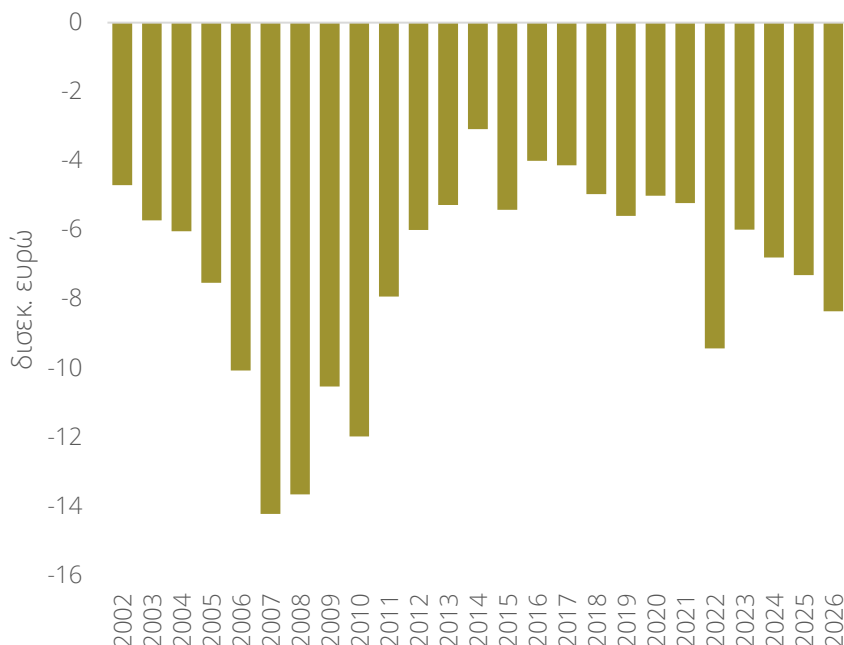

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος, Επεξεργασία στοιχείων: IOBE

¹³ Το ισοζύγιο κεφαλαίων απεικονίζει τις μεταβιβάσεις κεφαλαίου, δηλαδή τις μονομερείς εισπράξεις και πληρωμές μεταξύ κατοίκων και μη κατοίκων που συνδέονται με επενδύσεις παγίου κεφαλαίου. Οι μεταβιβάσεις κεφαλαίου περιλαμβάνουν κυρίως ένα μέρος των μεταβιβάσεων (εισπράξεων) από τον κοινοτικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Γενική Κυβέρνηση (απολήψεις από τα διαρθρωτικά ταμεία – πλην του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου – και το Ταμείο Συνοχής βάσει των ΚΠΣ).

Διάγραμμα 3.16

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (Ιανουάριος – Απρίλιος), 2002-2026

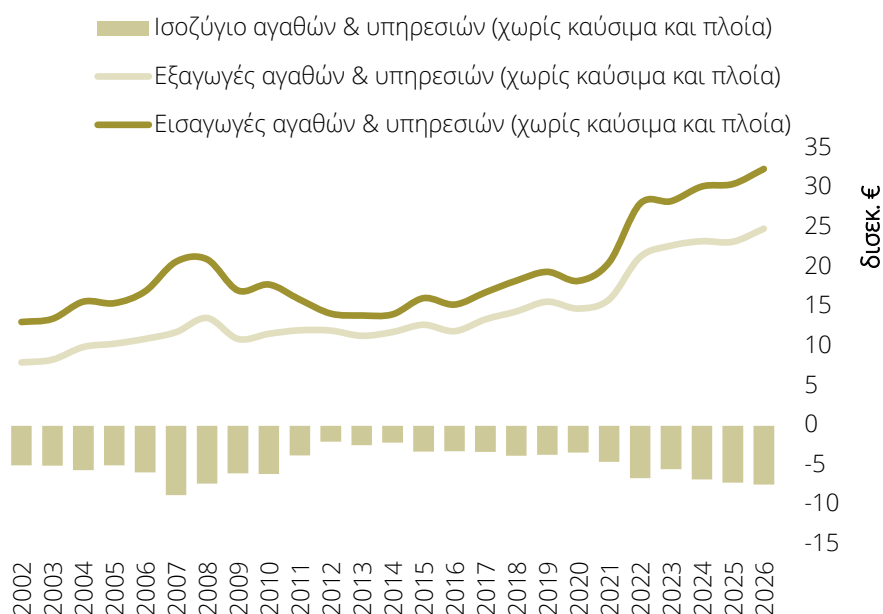

Στα €8,3 δισεκ. το έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών το 2026 (πρώτο 4μηνο), έναντι €7,3 δισεκ., το 2025.

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος, Επεξεργασία στοιχείων: IOBE

Διάγραμμα 3.17

Εισαγωγές-Εξαγωγές αγαθών & υπηρεσιών χωρίς καύσιμα και πλοία (Ιανουάριος – Απρίλιος), 2002-2026

Επέκταση του ελλείμματος Αγαθών και Υπηρεσιών (χωρίς καύσιμα και πλοία) στα €7,5 δισεκ. στο πρώτο 4μηνο του 2026, έναντι €7,3 δισεκ. το 2025.

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος, Επεξεργασία στοιχείων: IOBE

Ισοζύγιο Χρηματοοικονομικών Συναλλαγών

Το Ισοζύγιο Χρηματοοικονομικών Συναλλαγών διαμορφώθηκε σε έλλειμμα €6,7 δισεκ. στο πρώτο 4μηνο του 2026, έναντι €6,3 δισεκ. το 2025.

Στους επιμέρους λογαριασμούς, οι καθαρές απαιτήσεις των κατοίκων από άμεσες επενδύσεις από το εξωτερικό αυξήθηκαν κατά €1,5 δισεκ. το 2026, ενώ οι καθαρές υποχρεώσεις σε μη κατοίκους (επενδύσεις μη κατοίκων στη χώρα) ενισχύθηκαν κατά €4,4 δισεκ.

Στην κατηγορία των επενδύσεων χαρτοφυλακίου, οι απαιτήσεις των κατοίκων έναντι του εξωτερικού αυξήθηκαν κατά €3,4 δισεκ. (+€2,3 δισεκ. σε ομόλογα και έντοκα γραμμάτια του εξωτερικού και +€892 εκατ. σε μετοχές). Οι υποχρεώσεις σε μη κατοίκους ενισχύθηκαν κατά €3,9 δισεκ., (+€4,9 δισεκ. των τοποθετήσεων μη κατοίκων σε ελληνικά ομόλογα και έντοκα γραμμάτια, και μείωση €965 εκατ. των σε μετοχές εγχώριων επιχειρήσεων).

Στην κατηγορία των λοιπών επενδύσεων, οι απαιτήσεις από κατοίκους έναντι του εξωτερικού αυξήθηκαν κατά €1,3 δισεκ., καθώς σημειώθηκε αύξηση κατά €1,8 δισεκ. της χορήγησης δανείων σε μη κατοίκους, ενώ μείωση €1,9 δισεκ. κατέγραψαν οι τοποθετήσεις κατοίκων σε καταθέσεις και repos στο εξωτερικό. Οι υποχρεώσεις αυξήθηκαν κατά €4,6 δισεκ. με άνοδο κατά €5,3 δισεκ. των τοποθετήσεων μη κατοίκων σε καταθέσεις και repos στην Ελλάδα, ενώ η αύξηση αυτή αντισταθμίστηκε από τη μείωση κατά €2,1 δισεκ. των δανειακών υποχρεώσεων προς μη κατοίκους.

Τέλος, τα συναλλαγματικά διαθέσιμα της χώρας διαμορφώθηκαν στα τέλη Απριλίου του 2026 στα €21,4 δισεκ., έναντι €15,8 δισεκ. το 2025.

Πίνακας 3.8. Ισοζύγιο Πληρωμών (εκατ. €)

		Ιανουάριος – Απρίλιος			Απρίλιος		
		2023	2024	2025	2024	2025	2026
I	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΝΓΩΝ (I.A + I.B + I.Γ + I.Δ)	-6.792,7	-7.299,3	-8.345,0	-2.632,4	-2.345,1	-1.389,1
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (I.A + I.B)	-9.081,8	-9.552,9	-8.387,9	-2.174,0	-1.961,3	-1.419,3
I.A	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΓΑΘΩΝ (I.A.1 – I.A.2)	-11.408,4	-11.392,3	-10.504,4	-3.126,7	-2.882,8	-2.333,4
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ καυσίμων	-2.100,0	-2.141,9	-730,0	-518,9	-424,8	-27,7
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΓΑΘΩΝ χωρίς καύσιμα	-9.308,5	-9.250,3	-9.774,4	-2.607,8	-2.458,0	-2.305,6
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ πλοίων	-77,4	-134,0	-122,3	-24,3	-89,2	-36,7
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΓΑΘΩΝ χωρίς πλοία	-11.331,0	-11.258,3	-10.382,1	-3.102,4	-2.793,5	-2.296,6
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΓΑΘΩΝ χωρίς καύσιμα και πλοία	-9.231,1	-9.116,3	-9.652,1	-2.583,5	-2.368,8	-2.268,9
I.A.1	Εξαγωγές αγαθών	16.421,7	15.537,0	17.403,5	4.371,8	3.756,9	5.119,6
	Καύσιμα	4.751,1	3.519,9	4.755,2	1.212,0	612,1	1.642,6
	Πλοία (πωλήσεις)	40,5	34,6	50,8	8,9	10,4	9,9
	Αγαθά χωρίς καύσιμα και πλοία	11.630,1	11.982,4	12.597,5	3.151,0	3.134,3	3.467,1
I.A.2	Εισαγωγές αγαθών	27.830,1	26.929,2	27.907,9	7.498,5	6.639,6	7.453,0
	Καύσιμα	6.851,0	5.661,9	5.485,2	1.730,9	1.036,9	1.670,4
	Πλοία (αγορές)	117,9	168,6	173,1	33,2	99,6	46,6
	Αγαθά χωρίς καύσιμα και πλοία	20.861,1	21.098,8	22.249,6	5.734,5	5.503,1	5.736,0
I.B	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (I.B.1 – I.B.2)	2.326,6	1.839,4	2.116,5	952,7	921,5	914,1
I.B.1	Εισπράξεις	11.524,6	11.108,9	12.137,0	3.398,9	3.244,1	3.668,2
	Ταξιδιωτικό	1.950,7	2.037,9	2.790,7	923,7	1.017,7	1.114,6
	Μεταφορές	6.782,9	6.188,2	6.614,5	1.731,2	1.473,3	1.824,3
	Λοιπές υπηρεσίες	2.791,0	2.882,9	2.731,9	744,1	753,1	729,2
I.B.2	Πληρωμές	9.198,0	9.269,6	10.020,5	2.446,2	2.322,6	2.754,1
	Ταξιδιωτικό	813,5	988,0	1.126,5	257,7	320,4	378,8
	Μεταφορές	5.867,1	5.585,9	6.062,0	1.510,2	1.375,2	1.611,9
	Λοιπές υπηρεσίες	2.517,4	2.695,6	2.832,0	678,4	627,0	763,4
I.Γ	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ (I.Γ.1 – I.Γ.2)	-842,4	-454,2	-598,7	-317,2	-156,2	-115,6
I.Γ.1	Εισπράξεις	4.224,5	4.126,8	3.528,6	845,1	905,5	842,3
	Από εργασία (αμοιβές, μισθοί)	73,9	94,0	79,3	20,7	20,9	15,2
	Από επενδύσεις (τόκοι, μερίσματα, κέρδη)	2.906,0	2.601,0	2.585,5	773,9	800,2	770,4
	Λοιπά πρωτογενή εισοδήματα	1.244,6	1.431,8	863,8	50,5	84,4	56,7
I.Γ.2	Πληρωμές	5.066,9	4.581,0	4.127,3	1.162,3	1.061,7	958,0
	Από εργασία (αμοιβές, μισθοί)	448,7	452,9	418,7	113,7	106,3	108,1
	Από επενδύσεις (τόκοι, μερίσματα, κέρδη)	4.475,0	3.951,5	3.518,1	1.017,2	916,8	814,4
	Λοιπά πρωτογενή εισοδήματα	142,2	176,6	190,5	31,4	38,6	35,6
I.Δ	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ (I.Δ.1 – I.Δ.2)	3.131,5	2.707,7	641,5	-141,2	-227,6	145,8
I.Δ.1	Εισπράξεις	4.513,7	4.354,8	2.431,4	173,5	164,3	531,7
	Γενική κυβέρνηση	486,3	477,3	685,7	16,8	28,1	416,7
	Λοιποί τομείς	4.027,5	3.877,5	1.745,7	156,6	136,1	115,0
I.Δ.2	Πληρωμές	1.382,2	1.647,0	1.789,9	314,6	391,9	385,9
	Γενική κυβέρνηση	811,5	1.000,6	1.079,6	177,8	218,8	201,6
	Λοιποί τομείς	570,7	646,4	710,3	136,8	173,1	184,3
II	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ (II.1 – II.2)	-540,2	429,5	358,5	-115,3	-53,3	488,6
II.1	Εισπράξεις	110,5	812,1	723,7	5,4	19,5	518,9
	Γενική κυβέρνηση	88,4	600,3	486,6	0,1	0,1	486,3
	Λοιποί τομείς	22,1	211,9	237,0	5,3	19,4	32,6
II.2	Πληρωμές	650,7	382,6	365,1	120,7	72,7	30,3
	Γενική κυβέρνηση	2,2	2,2	1,8	0,6	0,5	0,5
	Λοιποί τομείς	648,6	380,4	363,4	120,1	72,3	29,7
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΝΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ (I + II)	-7.332,9	-6.869,8	-7.986,5	-2.747,6	-2.398,3	-900,4
III	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ (III.A+III.B+III.Γ+III.Δ)	-6.171,7	-6.297,5	-6.735,8	-2.515,1	-2.252,5	-755,5
III.A	ΑΜΕΣΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ *	-748,8	-440,9	-2.930,8	-201,3	-152,8	-623,6
	Απαιτήσεις	730,8	1.877,5	1.496,0	117,2	334,3	179,4
	Υποχρεώσεις	1.479,6	2.318,3	4.426,8	318,5	487,2	803,0
III.B	ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ *	-1.153,2	-8.403,4	-550,9	1.781,5	-1.689,4	-909,7
	Απαιτήσεις	3.961,0	-1.905,3	3.385,9	1.895,2	-961,4	426,3
	Υποχρεώσεις	5.114,2	6.498,2	3.936,8	113,8	728,0	1.336,0
III.Γ	ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ *	-4.239,1	2.463,8	-3.257,3	-4.139,9	-643,4	601,5
	Απαιτήσεις	-4.598,2	1.678,5	1.329,4	-1.114,2	-368,9	437,4
	Υποχρεώσεις	-359,1	-785,3	4.586,8	3.025,7	274,4	-164,1
	(Δάνεια γενικής κυβέρνησης)	-937,2	-885,6	-531,9	122,4	136,6	457,6
III.Δ	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ **	-30,6	83,0	3,2	44,6	233,1	176,3
IV	ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΤΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (I + II – III + IV=0)	1.161,2	572,3	1.250,7	232,5	145,8	145,0
	ΥΨΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ***				13.447	15.796	21.387

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

* (+) αύξηση (-) μείωση – Σύμφωνα με τη νέα μεθοδολογία κατάρτισης του ισοζυγίου πληρωμών BPM6, η αύξηση των απαιτήσεων παρουσιάζεται με θετικό πρόσημο, ενώ η μείωση των απαιτήσεων με αρνητικό πρόσημο. Αντίστοιχα, η αύξηση των υποχρεώσεων εμφανίζεται με θετικό πρόσημο, ενώ η μείωση των υποχρεώσεων με αρνητικό πρόσημο.

** (+) αύξηση (-) μείωση – Σύμφωνα με τη νέα μεθοδολογία κατάρτισης του ισοζυγίου πληρωμών BPM6, η αύξηση των συναλλαγματικών διαθεσίμων παρουσιάζεται πλέον με θετικό πρόσημο, ενώ η μείωση των συναλλαγματικών διαθεσίμων με αρνητικό πρόσημο.

*** Τα συναλλαγματικά διαθέσιμα, σύμφωνα με τον ορισμό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, περιλαμβάνουν μόνο το νομισματικό χρυσό, τη "συναλλαγματική θέση" στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τα "ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα" και τις απαιτήσεις της Τράπεζας της Ελλάδος σε ξένο νόμισμα έναντι κατοίκων χωρών εκτός της ζώνης του ευρώ. Αντίθετα, δεν περιλαμβάνουν τις απαιτήσεις σε ευρώ έναντι κατοίκων χωρών εκτός της ζώνης του ευρώ, τις απαιτήσεις σε συναλλάγμα και σε ευρώ έναντι κατοίκων χωρών της ζώνης του ευρώ και τη συμμετοχή της Τράπεζας της Ελλάδος στο κεφάλαιο και στα συναλλαγματικά διαθέσιμα της ΕΚΤ

3.4 Αγορά εργασίας

- Αύξηση του ποσοστού ανεργίας το α' τρίμ. του 2026 στο 10,6% από 10,4% το α' τρίμ. του 2025.
- Η ετήσια αύξηση του ποσοστού ανεργίας ήταν αποτέλεσμα της αύξησης του αριθμού των ανέργων (+20,3 χιλ.).
- Μεγαλύτερη ετήσια άνοδος της απασχόλησης το α' τρίμ. 2026 σε Δραστηριότητες Παροχής Υπηρεσιών (+67,6 χιλ. απασχολούμενοι), Επαγγελματικές, Επιστημονικές και Τεχνικές Δραστηριότητες (+25,3 χιλ. απασχολούμενοι) και Μεταποίηση (+23,4 χιλ. απασχολούμενοι).
- Ισχυρότερη ετήσια πτώση της απασχόλησης στον τομέα της Γεωργίας, Δασοκομίας και Αλιείας (-43,0 χιλ. απασχολούμενοι).
- Θετικό το ισοζύγιο προσλήψεων-αποχωρήσεων στον ιδιωτικό τομέα το α' τρίμ. του 2026, κατά 54,9 χιλ. άτομα, έναντι θετικού ισοζυγίου το α' τρίμ. του 2025 (+53,1 χιλ.).
- Το ποσοστό απασχόλησης του ηλικιακά ενεργού πληθυσμού αυξήθηκε σε ετήσια βάση το α' τρίμ. του 2026, μειώνοντας την απόκλιση από τον μέσο Ευρωπαϊκό όρο σε 6,6 π.μ.. Αύξηση επίσης κατέγραψε το μερίδιο της πλήρους απασχόλησης έναντι της μερικής.
- Αύξηση στο ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας το α' τρίμ. του 2026 (53,2% για τους άνω των 15 ετών), παρουσιάζοντας άνοδο κατά 1,0 ποσοστιαία μονάδα σε σχέση με πέρυσι.
- Αυξημένος ο εποχικά διορθωμένος δείκτης μισθολογικού κόστους το α' τρίμ. του 2026 κατά 6,7% συγκριτικά με το ίδιο τρίμηνο του 2025.

Σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα δεδομένα της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, το ποσοστό ανεργίας το α' τρίμ. του 2026 αυξήθηκε οριακά κατά 0,2 ποσοστιαίες μονάδες σε ετήσια βάση, στο 10,6% από το 10,4% το ίδιο τρίμηνο του 2025. Την ίδια περίοδο ο αριθμός των ανέργων αυξήθηκε στους 508,4 χιλ., παρουσιάζοντας αύξηση κατά 20,3 χιλ. άτομα ή κατά +4,2%, ενώ ο αριθμός των απασχολούμενων αυξήθηκε κατά +1,3% ή κατά 55,4 χιλ. στους 4272,2 χιλ. Σημειώνεται ότι, με βάση τα μηνιαία στοιχεία, οι δείκτες στην αγορά εργασίας βελτιώνονται κατά την διάρκεια του 2026, καθώς το εποχικά προσαρμοσμένο ποσοστό ανεργίας τον Μάιο εκτιμάται ότι μειώθηκε περαιτέρω, στο 8,1%. Σύμφωνα με τα στοιχεία του πληροφοριακού συστήματος ΕΡΓΑΝΗ για τις ροές μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα (στοιχεία Ιανουαρίου-Μαΐου), το σωρευτικό ισοζύγιο προσλήψεων-αποχωρήσεων ήταν θετικό κατά 332,8 χιλ. θέσεις εργασίας, υπερβαίνοντας το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2025 (324,9 χιλ. θέσεις εργασίας).

Σε ότι αφορά στην εξέλιξη της ανεργίας στην Ευρωζώνη το α' τρίμ. του 2026, σε 13 χώρες παρουσιάζεται αύξηση του ποσοστού ανεργίας, σε 6 χώρες μείωση ενώ σε 1 χώρα παρέμεινε αμετάβλητο. Το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρουσιάζουν η Ισπανία στην οποία στο α' τρίμ. του 2026 κατήλθε στο 10,8% από το 11,4% ένα έτος πριν (-0,6 ποσοστιαίες μονάδες) και την Φινλανδία όπου το ποσοστό ανεργίας ανήλθε σε 10,8% από 9,7% (+1,1 ποσοστιαίες μονάδες). Αντίθετα, το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας το α' τρίμ. του 2026 παρουσιάστηκε στη Μάλτα (3,5%), την Γερμανία (4,0%) και την Λετονία (4,0%). Αμετάβλητο παρέμεινε το ποσοστό ανεργίας στην Κροατία (5,5%). Σημειώνεται ότι η ισχυρότερη ετήσια άνοδος του ποσοστού ανεργίας εντοπίζεται στην Φινλανδία, ενώ η ισχυρότερη μείωση παρουσιάστηκε στην Εσθονία (-1,5 ποσοστιαίες μονάδες, από 8,6% σε 7,5%) και στην Ιταλία (-1,4 ποσοστιαίες μονάδες, από 6,8% σε 7,4%). Στη Ευρωζώνη, το ποσοστό ανεργίας την υπό εξέταση περίοδο άγγιξε το 6,6%.

Με βάση το φύλο, το ποσοστό ανεργίας παραμένει υψηλότερο στις Ελληνίδες. Πιο αναλυτικά, το ποσοστό ανεργίας των γυναικών ανήλθε στο 14,0% το α' τρίμ. του 2026 από 12,9% το ίδιο τρίμηνο του 2025 παρουσιάζοντας αύξηση +1,1 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ στους άνδρες κατήλθε στο 8,0% από 8,4% (-0,4 ποσοστιαίες μονάδες). Σημειώνεται ότι την ίδια περίοδο στην Ευρωζώνη το ποσοστό ανεργίας των γυναικών και των ανδρών παρέμεινε αμετάβλητο στο 6,9% και 6,4% αντίστοιχα.

Αναφορικά με την κατανομή και εξέλιξη του ποσοστού ανεργίας με βάση την ηλικία, αυτό είναι χαμηλότερο όσο η ηλικία αυξάνεται. Το α' τρίμ. του 2026 το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε στις ηλικιακές ομάδες 25-29 ετών, 30-44 ετών και άνω των 65 ετών ενώ στις υπόλοιπες αυξήθηκε. Η ισχυρότερη μείωση κατά -1,7 ποσοστιαίες μονάδες παρουσιάστηκε στα άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών όπου περιορίστηκε στο 6,1% από το 7,8%. Αντίθετα, η ισχυρότερη αύξηση καταγράφηκε στα άτομα ηλικίας 15-19 ετών όπου το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε κατά +6,4 ποσοστιαίες μονάδες στο 35,0% από το 28,6%. Τέλος, τα χαμηλότερα ποσοστά ανεργίας παρουσιάστηκαν στις ηλικιακές κατηγορίες 45-64 ετών (7,9%) και άνω των 65 ετών (6,1%) ενώ τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας στις ηλικιακές ομάδες 15-19 ετών (35,0%) και 20-24 ετών (23,8%).

Σε σχέση με τη διάρκεια της ανεργίας, το ποσοστό των μακροχρόνια ανέργων μειώθηκε ενώ ο αριθμός τους αυξήθηκε. Το ποσοστό μακροχρόνιας ανεργίας μειώθηκε το α' τρίμ. του 2026 στο 49,0% (ως ποσοστό των ανέργων) από 50,7% το ίδιο τρίμηνο του 2025 (-1,7 ποσοστιαίες μονάδες), ενώ ο αριθμός των μακροχρόνια ανέργων αυξήθηκε στους 248,9 χιλ. από τους 247,6 χιλ. (+1,3 χιλ. ή +0,5%).

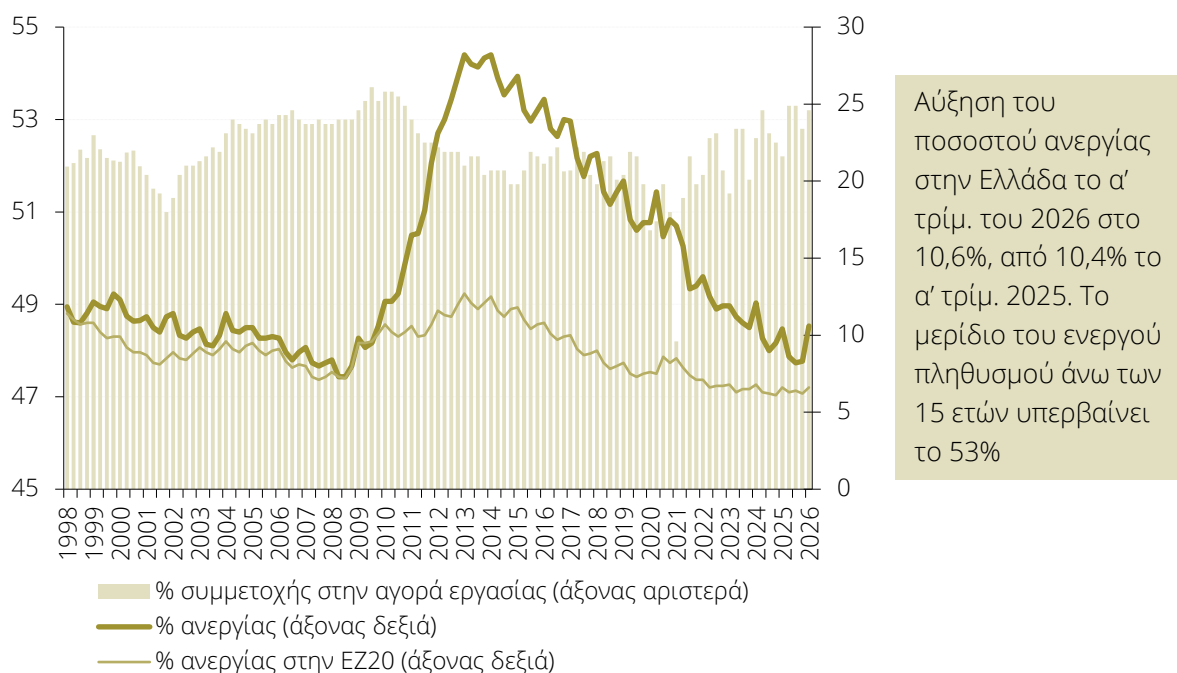
Σχετικά με την κατανομή και εξέλιξη του ποσοστού ανεργίας με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης, αυτό μειώνεται καθώς το επίπεδο εκπαίδευσης βελτιώνεται. Το α' τρίμ. του 2026 το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης με εξαίρεση τους κατόχους Απολυτήριου Μέσης Εκπαίδευσης και όσων φοίτησαν σε μερικές τάξεις του Δημοτικού ή δεν πήγαν καθόλου σχολείο. Η ισχυρότερη μείωση της ανεργίας κατά -1,3 ποσοστιαίες μονάδες παρουσιάστηκε στα άτομα που έχουν φοιτήσει σε μερικές τάξεις του δημοτικού ή δεν πήγαν καθόλου σχολείο όπου το ποσοστό ανεργίας κατήλθε στο 20,8% από 22,1% το ίδιο τρίμηνο του 2025. Αντίθετα, η ισχυρότερη αύξηση του ποσοστού ανεργίας κατά +1,9 ποσοστιαίες μονάδες παρουσιάστηκε στους κατόχους πτυχίου Ανώτερης Τεχνολογικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης με το σχετικό ποσοστό να διαμορφώνεται στο 12,1% από 10,2%. Το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας παρουσιάζουν τα άτομα με διδακτορικό ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Στην κατηγορία αυτή το ποσοστό ανεργίας ανήλθε στο 5,0% από 4,9% (+0,1 ποσοστιαίες μονάδες).

Αναφορικά με τις τάσεις στην περιφερειακή διάσταση της ανεργίας, το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε σε 6 περιφέρειες ενώ σε 7 περιφέρειες αυξήθηκε. Το υψηλότερο μη εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας καταγράφηκε στην περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου όπου ανήλθε στο 29,9% από 20,1% το α' τρίμ. του 2025 (+9,8 ποσοστιαίες μονάδες) στην οποία παρατηρείται και η ισχυρότερη αύξηση. Το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρατηρείται στην περιφέρεια Ιονίων Νησιών όπου ανήλθε το α' τρίμ. του 2026 στο 23,6% από 20,3% το α' τρίμ. του 2025 (+3,3 ποσοστιαίες μονάδες). Το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας την ίδια περίοδο εντοπίζεται στην περιφέρεια Βορείου Αιγαίου όπου διαμορφώθηκε σε 6,0% από 9,4% (-3,4 ποσοστιαίες μονάδες) στην οποία παρουσιάστηκε και η ισχυρότερη μείωση.

Διάγραμμα 3.18

Εξέλιξη ποσοστού (%) εργατικού δυναμικού στον πληθυσμό και ποσοστού ανέργων στο εργατικό δυναμικό

Πηγές: ΕΛΣΤΑΤ – Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, Eurostat

Σε σχέση με την εξέλιξη της απασχόλησης με βάση τη θέση στο επάγγελμα, υπήρξε μείωση της απασχόλησης σε όλες τις θέσεις με εξαίρεση τους αυτοαπασχολούμενους με προσωπικό και τους μισθωτούς. Η μεγαλύτερη ετήσια μείωση της απασχόλησης κατά -13,1% ή 15,5 χιλ. άτομα υπήρξε στην κατηγορία των βοηθών στην οικογενειακή επιχείρηση (103,2 χιλ. εργαζόμενοι το α' τρίμ. του 2026), ενώ, μείωση κατά -1,7% ή 13,4 χιλ. άτομα καταγράφηκε και στους αυτοαπασχολούμενους χωρίς προσωπικό (770,6 χιλ. εργαζόμενοι το α' τρίμ. του 2026). Αντίθετα, αύξηση της απασχόλησης παρουσιάζεται στους αυτοαπασχολούμενους με προσωπικό που ανήλθαν σε 326,3 χιλ. με ετήσια αύξηση +6,0% ή 18,5 χιλ. άτομα. Έπονται οι μισθωτοί παρουσιάζοντας αύξηση κατά +2,2% ή 65,8 χιλ. άτομα (3.072,1 χιλ. εργαζόμενοι το α' τρίμ. του 2026).

Οι εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης το α' τρίμ. του 2026 αυξήθηκαν κατά 84,0 χιλ. άτομα ή κατά +2,1% συγκριτικά με το ίδιο τρίμηνο του 2025, και ανήλθαν στους 4.043,2 χιλ., ενώ οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης μειώθηκαν κατά 28,2 χιλ. άτομα ή κατά -11,4% στους 219,0 χιλ.

Σε σχέση με την εξέλιξη της απασχόλησης αναφορικά με την επαγγελματική κατηγορία, σε πέντε κατηγορίες επαγγελματιών παρουσιάστηκε αύξηση της απασχόλησης και σε πέντε μείωσή της. Η ισχυρότερη άνοδος σε απόλυτους αριθμούς (κατά 37,2 χιλ. απασχολούμενους) σημειώθηκε στην κατηγορία των ανειδίκευτων εργατών, χειρώνακτων και μικροεπαγγελματιών με αποτέλεσμα να ανέλθουν στα 305,2 χιλ. άτομα το α' τρίμ. του 2026 σε σχέση με 268,0 χιλ. άτομα το ίδιο χρονικό διάστημα του 2025. Επίσης σε απόλυτους αριθμούς, έπεται η άνοδος της απασχόλησης σε

ειδικευμένους τεχνητές και ασκούντες συναφών επαγγελματιών κατά 33,4 χιλ. απασχολούμενους (από 399,8 χιλ. το α' τρίμ. του 2025 σε 433,2 χιλ. άτομα το ίδιο χρονικό διάστημα του 2026). Η ισχυρότερη μείωση σε απόλυτους αριθμούς παρουσιάστηκε το α' τρίμ. του 2026 σε ειδικευμένους γεωργούς, κτηνοτρόφους, δασοκόμους και αλιείς όπου ο αριθμός τους κατήλθε σε 338,5 χιλ. από τους 375,8 χιλ. το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (-37,3 χιλ.). Έπεται η μείωση σε μέλη των βουλευομένων σωμάτων ανώτερα διοικητικά και διευθυντικά στελέχη του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα όπου ο αριθμός τους κατήλθε σε 120,1 χιλ. από τους 128,1 χιλ. το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (-8,0 χιλ.).

Ως προς την τάση της απασχόλησης σε επίπεδο βασικών τομέων, σημειώθηκε ετήσια άνοδος της απασχόλησης στον Δευτερογενή και Τριτογενή τομέα και μείωση στον Πρωτογενή τομέα. Σε απόλυτους αριθμούς η ισχυρότερη αύξηση παρουσιάστηκε στον Τριτογενή τομέα όπου η απασχόληση αυξήθηκε κατά 77,0 χιλ. άτομα ή κατά +2,5%, στους 3170,8 χιλ. Στον Δευτερογενή τομέα η απασχόληση αυξήθηκε κατά 19,6 χιλ. άτομα ή κατά +2,8%, στους 714,1 χιλ. το α' τρίμ. του 2026. Τέλος, στον Πρωτογενή τομέα η απασχόληση μειώθηκε κατά 43,0 χιλ. ή -10,1% άτομα με αποτέλεσμα ο αριθμός τους να διαμορφωθεί σε 382,1 χιλ.

Σε επίπεδο επιλεγμένων τομέων οικονομικής δραστηριότητας, σε 13 σημειώθηκε άνοδος της απασχόλησης, ενώ, σε 8 σημειώθηκε πτώση. Σε απόλυτους αριθμούς, η ισχυρότερη αύξηση της απασχόλησης το α' τρίμ. του 2026 παρουσιάστηκε σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και έπονται επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές δραστηριότητες. Στον πρώτο, ο αριθμός των απασχολούμενων αυξήθηκε κατά 67,6 χιλ. άτομα (ή κατά +75,3%) στους 157,4 χιλ. από τους 89,8 χιλ. ενώ στο δεύτερο κατά 25,3 χιλ. άτομα (ή κατά +8,4%) στους 326,6 χιλ. από τους 301,3 χιλ. Επίσης, αξιοσημείωτη σε απόλυτους αριθμούς ήταν η αύξηση της απασχόλησης στην Μεταποίηση (κατά 23,4 χιλ. εργαζόμενους ή κατά +5,7%) από τους 411,6 χιλ. στους 435,0 χιλ. Από την άλλη πλευρά, η ισχυρότερη μείωση της απασχόλησης παρουσιάζεται στον τομέα της Γεωργίας, Δασοκομίας και Αλιείας όπου η απασχόληση περιορίστηκε στα 382,1 χιλ. άτομα από τα 425,1 χιλ. (-43,0 χιλ. ή -10,1%).

Συμπερασματικά, από τα στοιχεία απασχόλησης σε κλαδικό επίπεδο, προκύπτει ότι η άνοδος της το α' τρίμ. του 2026 συγκριτικά με το ίδιο τρίμηνο του 2025 προήλθε κυρίως από την άνοδό της στους εξής τομείς:

- Δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών (+67,6 χιλ. απασχολούμενοι),
- Επαγγελματικές, Επιστημονικές και Τεχνικές Δραστηριότητες (+25,3 χιλ. απασχολούμενοι),
- Μεταποίηση (+23,4 χιλ. απασχολούμενοι).

Επιπρόσθετα, το ποσοστό απασχόλησης των ατόμων άνω των 15 ετών για το α' τρίμ. του 2026 ανέρχεται σε 47,5% από 46,8% το α' τρίμ. του 2025 παρουσιάζοντας άνοδο κατά +0,7 ποσοστιαίες μονάδες. Σε ότι αφορά στην εξέλιξη του ποσοστού απασχόλησης στην Ευρωζώνη για το α' τρίμ. του 2026 αυξήθηκε οριακά σε 54,1% από 54,0% για το ίδιο τρίμηνο του 2025, δηλαδή, κατά +0,1 ποσοστιαίες μονάδες. Συγκριτικά, το ποσοστό απασχόλησης της Ελλάδας είναι σημαντικά χαμηλότερο από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, παρουσιάζοντας απόκλιση κατά +6,6 ποσοστιαίες μονάδες για το α' τρίμ. του 2026, από +7,2 ποσοστιαίες μονάδες για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2025.

Πίνακας 3.9

Πληθυσμός ηλικίας 15 ετών και άνω, ανά κατάσταση απασχόλησης (σε χιλ.)

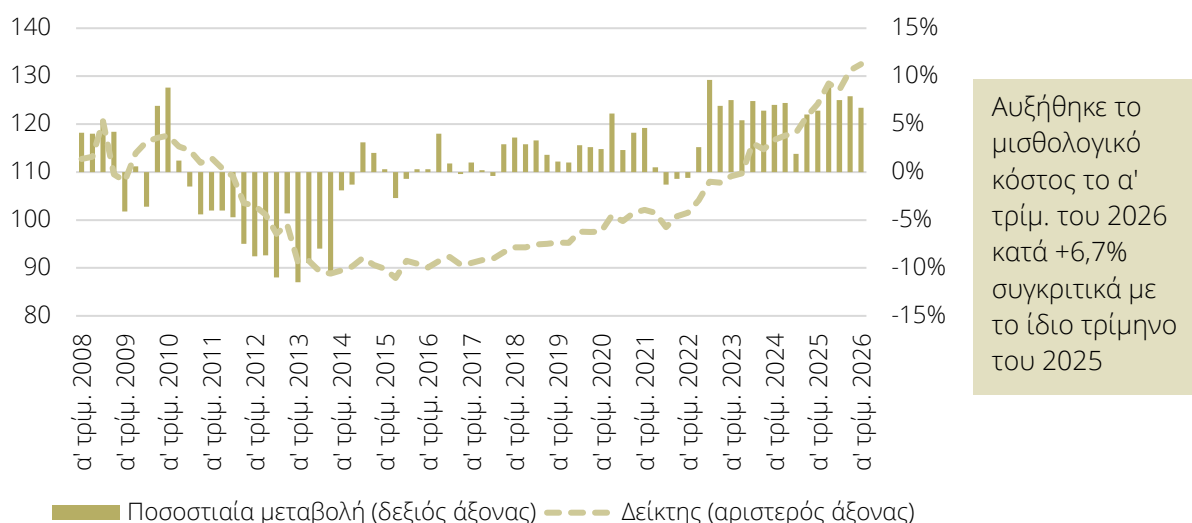
Περίοδος αναφοράς	Γενικό Σύνολο	Ποσοστό συμμετοχής (% του πληθυσμού)	Απασχολούμενοι	Ποσοστό απασχόλησης (% του πληθυσμού)	Άνεργοι	Ποσοστό ανεργίας (% του εργατικού δυναμικού)
2015	9.246,6	52,0	3.610,7	39,0	1.197,0	24,9
2016	9.212,8	52,1	3.673,6	39,9	1.130,9	23,5
2017	9.176,9	52,1	3.752,7	40,9	1.027,1	21,5
2018	9.140,2	51,9	3.828,0	41,9	915,0	19,3
2019	9.103,5	52,0	3.911,0	43	818,9	17,3
α' τρίμ. 2020	9.083,8	50,6	3.852,6	42,4	745,1	16,2
β' τρίμ. 2020	9.080,5	50,8	3.844,0	42,3	768,3	16,7
γ' τρίμ. 2020	9.077,3	51,6	3.926,8	43,3	756,4	16,2
δ' τρίμ. 2020	9.074,2	51,0	3.878,5	42,7	750,1	16,2
2020	9.079,0	51,0	3.878,5	42,7	755,0	16,3
α' τρίμ. 2021	9.070,8	48,2	3.625,1	40,0	745,4	17,1
β' τρίμ. 2021	9.067,1	51,3	3.915,3	43,2	732,5	15,8
γ' τρίμ. 2021	9.063,5	52,2	4.118,3	45,4	615,4	13,0
δ' τρίμ. 2021	9.060,0	51,6	4.053,3	44,7	617,4	13,2
2021	9.065,4	50,8	3.928,0	43,3	677,7	14,7
α' τρίμ. 2022	9.055,8	51,8	4.044,0	44,7	647,2	13,8
β' τρίμ. 2022	9.051,9	52,6	4.167,2	46,0	591,6	12,4
γ' τρίμ. 2022	9.048,2	52,7	4.216,0	46,6	555,6	11,6
δ' τρίμ. 2022	9.044,7	51,9	4.135,2	45,7	558,4	11,9
2022	9.050,2	52,3	4.140,6	45,8	588,2	12,4
α' τρίμ. 2023	9.041,4	51,4	4.098,0	45,3	550,5	11,8
β' τρίμ. 2023	9.038,4	52,8	4.236,5	46,9	533,3	11,2
γ' τρίμ. 2023	9.035,5	52,8	4.256,2	47,1	514,6	10,8
δ' τρίμ. 2023	9.032,7	51,7	4.183,1	46,3	488,7	10,5
2023	9.037,0	52,2	4.193,5	46,4	521,8	11,1
α' τρίμ. 2024	9.025,7	52,6	4.173,4	46,2	574,1	12,1
β' τρίμ. 2024	9.020,5	53,2	4.327,8	48,0	467,6	9,8
γ' τρίμ. 2024	9.015,4	52,7	4.323,9	48,0	428,4	9,0
δ' τρίμ. 2024	9.010,6	52,5	4.278,7	47,5	449,1	9,5
2024	9.018,1	52,8	4.276,0	47,4	479,8	10,1
α' τρίμ. 2025	9.006,6	52,2	4.216,8	46,8	488,1	10,4
β' τρίμ. 2025	9.003,6	53,3	4.386,8	48,7	411,7	8,6
γ' τρίμ. 2025	9.000,7	53,3	4.402,9	48,9	393,2	8,2
δ' τρίμ. 2025	8.997,9	52,8	4.352,4	49,1	394,9	8,3
2025	9.002,2	52,9	4.339,7	49,1	422,0	8,9
α' τρίμ. 2026	8.992,2	53,2	4.272,2	49,4	508,4	10,6

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού

Ως προς την τάση του εποχικά διορθωμένου δείκτη μισθολογικού κόστους στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας, παρουσίασε το α' τρίμ. του 2026 άνοδο κατά +6,7% σε σύγκριση με τον αντίστοιχο δείκτη του α' τριμ. του 2025.

Διάγραμμα 3.19

Εξέλιξη εποχικά διορθωμένου δείκτη μισθολογικού κόστους

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ & Eurostat

Μεσοπρόθεσμες εκτιμήσεις

Στο βασικό μακροοικονομικό σενάριο αναμένεται περαιτέρω βελτίωση στην αγορά εργασίας το 2026 και το 2027, με σημάδια ωστόσο επιβράδυνσης της θετικής τάσης. Η κυκλική ανεργία είναι ήδη σημαντικά περιορισμένη, ενώ βασική πρόκληση αποτελεί η μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας και η αύξηση της συμμετοχής στην εργασία.

Θετική επίδραση στην απασχόληση για το 2026 και το 2027 αναμένεται να έχει η προβλεπόμενη ενίσχυση των επενδύσεων. Σε αυτή την ενίσχυση συμβάλουν δύο παράγοντες. Αφενός το μεγαλύτερο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αφετέρου η υψηλή πιστωτική επέκταση, σχετιζόμενη και με την υλοποίηση του τελικού σκέλους του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Η προσδοκία για ανθεκτική κατανάλωση, συνιστώσα για την οποία αναμένεται αύξηση, αν και με βραδύτερο ρυθμό το 2026, θα επιδράσει ήπια θετικά στην απασχόληση. Η πρόβλεψη για αύξηση των εξαγωγών, αν και ηπιότερη το 2026, αναμένεται να έχει επίσης θετικές επιδράσεις στην απασχόληση, κυρίως το 2027. Η στάση της νομισματικής πολιτικής αναμφίβολα επηρεάζει τις παραπάνω τάσεις, με την ανοδική τάση των επιτοκίων να έχει αρνητική επίδραση στις βραχυπρόθεσμες προοπτικές επενδύσεων, κατανάλωσης, και εξαγωγών.

Από τομεακή σκοπιά, σύμφωνα και με τα αποτελέσματα από τις έρευνες συγκυρίας, καταγράφεται ανάκαμψη των προοπτικών απασχόλησης στους τομείς των υπηρεσιών και του εμπορίου, ενώ ήπια υποχώρηση αναμένεται στη βιομηχανία και τις κατασκευές. Η επίδραση του τουριστικού τομέα στην αύξηση της απασχόλησης αναμένεται οριακά θετική το 2026 και 2027. Τέλος, ο δημόσιος τομέας αναμένεται να συνεχίσει να στηρίζει την απασχόληση μέσω νέων προσλήψεων.

Αναφορικά με τους κινδύνους, ο παρατεταμένος πόλεμος στη Μέση Ανατολή και η μεταβλητότητα στις διεθνείς τιμές των ενεργειακών αγαθών δημιουργούν αβεβαιότητα και πληθωριστικές πιέσεις, με τον εγχώριο πληθωρισμό να αναμένεται να κυμανθεί το 2026 και 2027 σε υψηλότερα επίπεδα σε σχέση με το μ.ό. της Ευρωζώνης. Σημαντικό εμπόδιο για την ανταγωνιστικότητα, και συνεπώς για την απασχόληση, αποτελεί ο σχετικά υψηλός δομικός πληθωρισμός της ελληνικής οικονομίας.

Με βάση τις εκτιμήσεις IOBE για επιβράδυνση της κατανάλωσης το 2026, αναμένεται αντίστοιχα επιβράδυνση της θετικής δυναμικής στον τομέα της απασχόλησης. Παράλληλα με τη μείωση της κυκλικής ανεργίας, προτεραιότητα τίθεται στην αντιμετώπιση της εναπομένουσας διαρθρωτικής ανεργίας και της ανεργίας τριβής.

Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω επιδράσεις στην αγορά εργασίας, το ποσοστό ανεργίας αναμένεται να διαμορφωθεί στην περιοχή του 8,7% το 2026 και 8,2% το 2027.

Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία Ερευνών Συγκυρίας του IOBE, κατά το τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου του 2026 σε σχέση με το α' τρίμηνο του 2026, καταγράφεται ήπια βελτίωση ως προς τις προβλέψεις για τις βραχυπρόθεσμες προοπτικές της απασχόλησης στο Λιανικό εμπόριο και στις Υπηρεσίες, ενώ ήπια εξασθένιση παρατηρείται στη Βιομηχανία και στις Κατασκευές. Σε σχέση με την ίδια περίοδο του 2025, σημειώθηκε σημαντική βελτίωση στο Λιανικό εμπόριο και οριακή στη Βιομηχανία, ενώ έντονη ήταν η εξασθένιση στις Κατασκευές και ηπιότερη στις Υπηρεσίες. Αναλυτικότερα:

Στη Βιομηχανία, το μέσο ισοζύγιο του β' τριμήνου του 2026 εξασθένησε ήπια σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο κατά 4 μονάδες. Σε σχέση με την αντίστοιχη περσινή επίδοση, ο μέσος τριμηνιαίος δείκτης ενισχύθηκε κατά 2 μονάδες, στις +13 μονάδες. Το εξεταζόμενο τρίμηνο, το ποσοστό των βιομηχανικών επιχειρήσεων που προβλέπει πτώση της απασχόλησής του το προσεχές χρονικό διάστημα διαμορφώνεται στο 9%, ενώ παράλληλα υποχωρεί στο 22% (από 24%) το ποσοστό εκείνων που αναμένουν αύξηση στον αριθμό των θέσεων εργασίας τους. Ωστόσο, η μεγάλη πλειονότητα των επιχειρήσεων του τομέα (68%) προβλέπει σταθερότητα σε όρους απασχόλησης.

Στις Κατασκευές, οι σχετικές προβλέψεις υποδηλώνουν μικρή εξασθένιση στο ισοζύγιο της απασχόλησης του τομέα, το οποίο υποχώρησε στις +35 (από +39) μονάδες, έντονα χαμηλότερα σε σύγκριση με το ίδιο χρονικό διάστημα του 2024 (+43 μονάδες). Στο εξεταζόμενο τρίμηνο, το 2% (από 9%) των επιχειρήσεων του τομέα προβλέπουν λιγότερες θέσεις εργασίας, ενώ υποχωρεί σημαντικά στο 37% (από 47%) το ποσοστό των ερωτηθέντων που αναμένουν άνοδο της απασχόλησης. Σε επίπεδο επιμέρους κλάδων, παρατηρείται έντονη πτωτική πορεία του σχετικού δείκτη στις Ιδιωτικές Κατασκευές (+48 από +67 μον.) με τον σχετικό δείκτη στα Δημόσια Έργα να παραμένει ενισχύεται (+16 από -4 μονάδες).

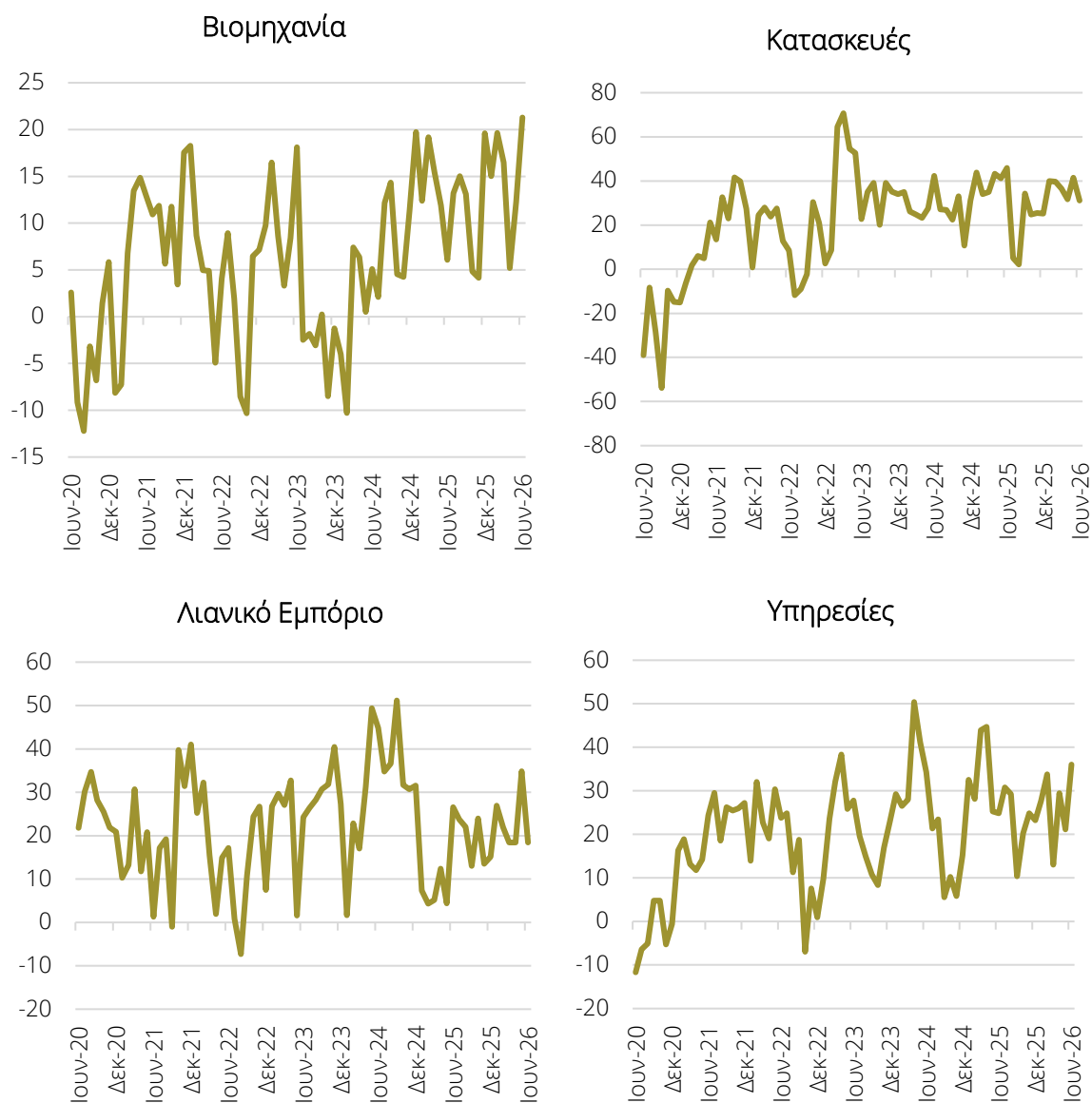
Ο δείκτης των προβλέψεων για την απασχόληση στο Λιανικό Εμπόριο ενισχύθηκε ήπια κατά το β' τρίμηνο του τρέχοντος έτους σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο, στις +24 μονάδες (από +22), επίδοση σημαντικά υψηλότερη σε σχέση με την αντίστοιχη του 2025 (+14). Μόλις το 9% των επιχειρήσεων του τομέα αναμένει μείωση των θέσεων εργασίας, ενώ το 33% (από 24%) προβλέπει άνοδο της απασχόλησης, με όσους αναμένουν σταθερότητα να κινούνται στο 58% του συνόλου. Στους επιμέρους εξεταζόμενους κλάδους σημειώνεται ενίσχυση του σχετικού ισοζυγίου με εξαίρεση τον κλάδο Οχημάτων-ανταλλακτικών και του κλάδου Υποκαταστημάτων όπου το σχετικό ισοζύγιο υποχωρεί σημαντικά.

Στις Υπηρεσίες οι σχετικές προβλέψεις το εξεταζόμενο τρίμηνο υποδηλώνουν ήπια μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ παράλληλα σημειώνουν οριακή υποχώρηση σε σχέση με το αντίστοιχο περυσινό χρονικό διάστημα. Έτσι, το σχετικό ισοζύγιο του β' τριμήνου 2026, διαμορφώνεται στις +29 (από +25) μονάδες, ενώ σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2025 υποχώρησε κατά 3 μονάδες. Από τις επιχειρήσεις του τομέα, το 5% αναμένει μείωση της απασχόλησης, με το ποσοστό εκείνων που προβλέπουν αύξηση να διαμορφώνεται στο 34% (από 32%). Σε κλαδικό επίπεδο, η τάση είναι ανοδική στους περισσότερους από τους επιμέρους

εξεταζόμενους κλάδους, με εξαίρεση τους Ενδιάμεσους Χρηματοπιστωτικούς Οργανισμούς και την Πληροφορική, όπου το σχετικό ισοζύγιο εξασθενεί ήπια.

Διάγραμμα 3.20

Προβλέψεις για την απασχόληση (ισοζύγιο απαντήσεων διαφορά θετικών – αρνητικών απαντήσεων)

Πηγή: IOBE

Κατά το β' τρίμηνο 2026, σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο καταγράφεται ήπια βελτίωση ως προς τις εκτιμήσεις για τις βραχυπρόθεσμες προοπτικές της απασχόλησης στο Λιανικό Εμπόριο και στις Υπηρεσίες, ενώ ήπια υποχώρηση παρατηρείται στη Βιομηχανία και στις Κατασκευές.

Ειδικό Πλαίσιο ενότητας 3.4.

Εξέλιξη του μεριδίου «ανενεργών» νέων (δείκτης ΕΑΕΚ) σε Ελλάδα και ΕΕ

Το Ο δείκτης “Not in Employment, Education, or Training” (NEET), δηλαδή, στα ελληνικά «Εκτός Απασχόλησης, Εκπαίδευσης ή Κατάρτισης» (ΕΑΕΚ), σύμφωνα με τον ορισμό της Eurostat¹⁴, περιλαμβάνει το σύνολο των νέων μιας συγκεκριμένης ηλικιακής ομάδας οι οποίοι δεν εργάζονται και ταυτόχρονα δεν συμμετέχουν σε κανένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή διαδικασία κατάρτισης.

Σε μεθοδολογικό επίπεδο, ο δείκτης υπολογίζεται ως κλάσμα: ο αριθμητής αποτυπώνει το άθροισμα των νέων που είναι άνεργοι ή οικονομικά αδρανείς^{15,16} και οι οποίοι δεν έχουν λάβει καμία μορφή επίσημης ή ανεπίσημης εκπαίδευσης ή κατάρτισης κατά τις τέσσερις εβδομάδες που προηγούνται της περιόδου αναφοράς της έρευνας. Αντίστοιχα, ο παρονομαστής περιλαμβάνει τον συνολικό πληθυσμό της υπό εξέταση ομάδας (συνολικά και ανά φύλο), εξαιρουμένων όσων δεν απάντησαν στη σχετική ερώτηση για τη «Συμμετοχή σε τακτική (επίσημη) εκπαίδευση και κατάρτιση».

Η προστιθέμενη αξία και χρησιμότητα του δείκτη ΕΑΕΚ έγκειται στην ιδιότητά του να αναδεικνύει πολυδιάστατες ευπάθειες που αντιμετωπίζουν οι νέοι, όπως η ανεργία, η πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου και το φαινόμενο της αποθάρρυνσης στην αγορά εργασίας. Σε αντίθεση με τους παραδοσιακούς δείκτες ανεργίας, οι οποίοι περιορίζονται σε όσους αναζητούν ενεργά εργασία, ο δείκτης ΕΑΕΚ διευρύνει το πεδίο ανάλυσης καθώς χαρτογραφεί και τον «οικονομικά ανενεργό» πληθυσμό, δηλαδή, τους νέους που δεν αναζητούν εργασία.

Η παρούσα ανάλυση εστιάζει σε τέσσερις βασικές διαστάσεις - το φύλο, την ηλικία, την περιφέρεια και το επίπεδο εκπαίδευσης- εξετάζοντας την εξέλιξη των μεγεθών στην Ελλάδα σε σύγκριση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (ΕΕ-27). Αναφορικά με τους περιορισμούς των δεδομένων, επισημαίνεται η μεγάλη έλλειψη διαθέσιμων στοιχείων για τα Άτομα με Αναπηρία (ΑμεΑ), καθώς υπάρχουν μόνο δύο παρατηρήσεις για τα έτη 2022 και 2024, γεγονός που δυσχεραίνει την εξαγωγή συμπερασμάτων για την συγκεκριμένη ευάλωτη ομάδα.

Στο διάγραμμα Π.3.4.1. απεικονίζεται η χρονική εξέλιξη του δείκτη ΕΑΕΚ στην Ελλάδα από το 2000 έως το 2025 για την ηλικιακή ομάδα 15-29 ετών, συνολικά και ανά φύλο, ενώ στο Διάγραμμα Π.3.4.2. αποτυπώνεται η συγκριτική πορεία του δείκτη στην Ελλάδα σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (ΕΕ-27) για την περίοδο 2002-2025. Η Ελλάδα, το 2025, καταγράφει ποσοστό ΕΑΕΚ 13,6%, παραμένοντας υψηλότερα από τον αντίστοιχο μέσο όρο της ΕΕ-27 (11%). Παρατηρείται ότι μετά την κορύφωση το 2013, η γενική τάση στην Ελλάδα είναι σταθερά πτωτική. Επιπλέον, αν και οι γυναίκες εμφανίζονται διαχρονικά περισσότερο εκτεθειμένες στον κίνδυνο να βρεθούν εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης, κατά τα τελευταία έτη καταγράφεται μια σαφής τάση σύγκλισης μεταξύ των δύο φύλων. Μια ανάλογη, θετική τάση σταδιακής σύγκλισης παρατηρείται πλέον και στην πορεία της Ελλάδας σε

¹⁴

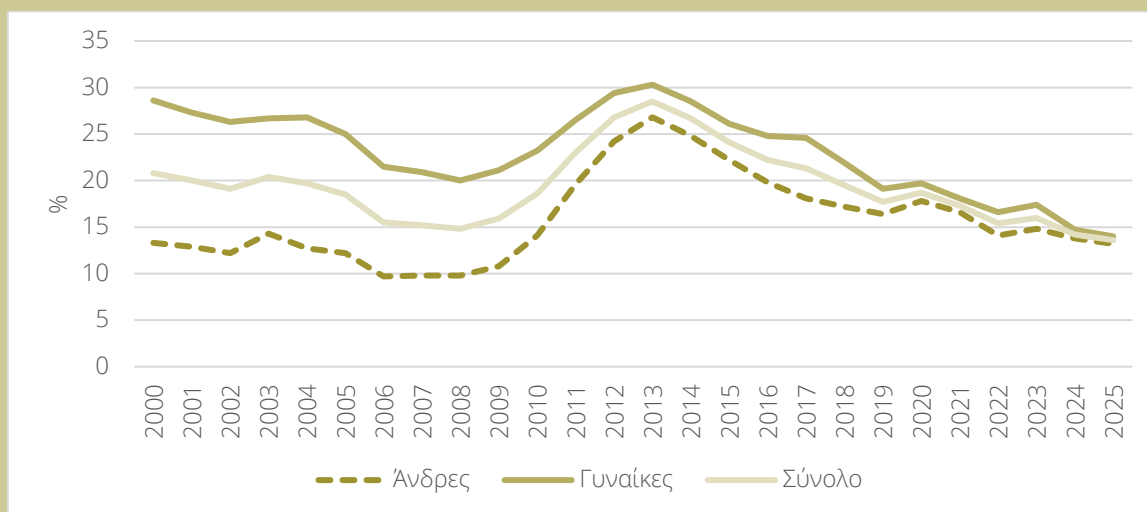
[https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Young_people_neither_in_employment_nor_in_education_and_training_\(NEET\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Young_people_neither_in_employment_nor_in_education_and_training_(NEET))

¹⁵ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Unemployment>

¹⁶ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:People_outside_the_labour_force

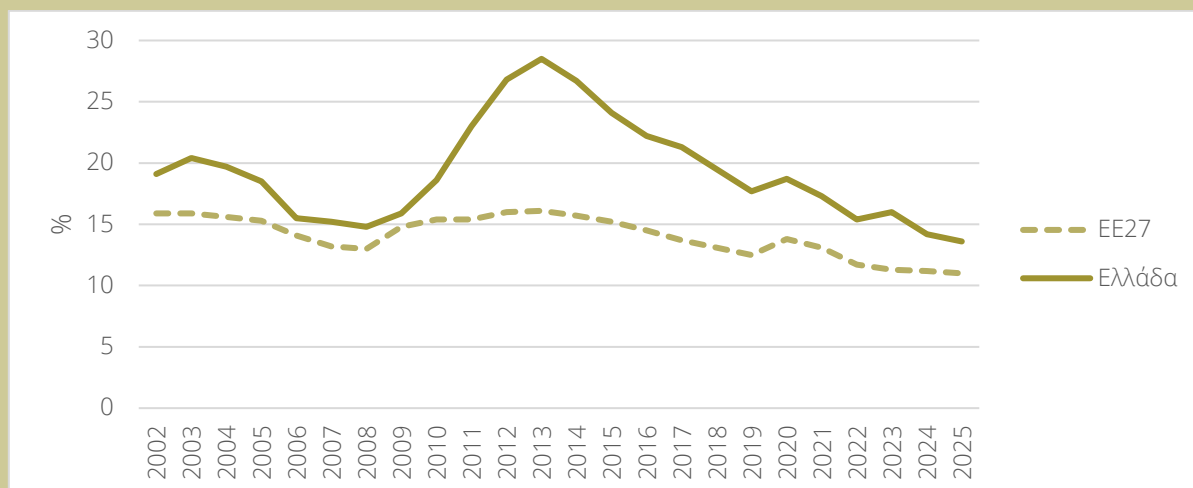
σύγκριση με τα επίπεδα του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Παρατηρείται επίσης ότι τα ποσοστά για την ηλικιακή ομάδα 15-29 ετών είναι συστηματικά χαμηλότερα σε σχέση με την ομάδα 18-29 ετών. Η απόκλιση αυτή συνάδει με ότι η ηλικιακή κατηγορία 15-17 ετών αφορά εφήβους που βρίσκονται ακόμα σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, με αποτέλεσμα τα ποσοστά των ΕΑΕΚ να είναι χαμηλότερα.

Διάγραμμα Π.3.4.1. Εξέλιξη του δείκτη ΕΑΕΚ στην Ελλάδα για νέους 15-29, 2000–2025

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE.

Διάγραμμα Π.3.4.2. Εξέλιξη του δείκτη ΕΑΕΚ στην Ελλάδα και ΕΕ-27 για νέους 15-29, 2002–2025

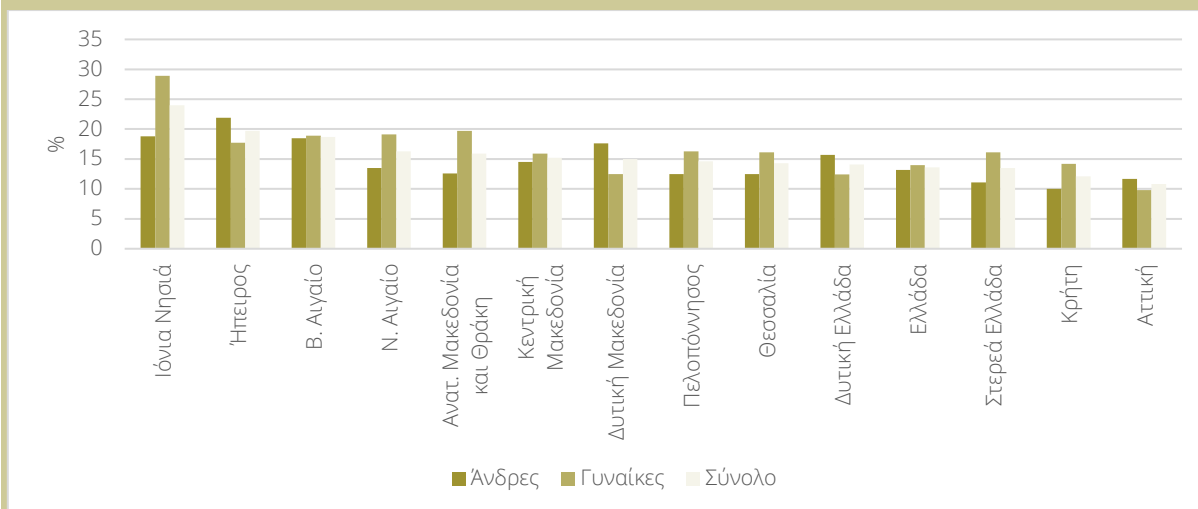
Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Στο διάγραμμα Π.3.4.3. ιεραρχούνται τα ποσοστά των νέων ΕΑΕΚ, ηλικίας 15-29 ετών, ανά περιφέρεια για το έτος 2025. Ως ιδιαίτερα ευάλωτες περιοχές αναδεικνύονται τα Ιόνια Νησιά, η Ήπειρος, καθώς και τα νησιά του Αιγαίου (Βόρειο και Νότιο), με τα συνολικά ποσοστά τους να αγγίζουν το 24%, 19,7%, 18,7% και 16,3% αντίστοιχα. Στον αντίποδα, η Στερεά Ελλάδα, η Κρήτη και η Αττική καταγράφουν τις καλύτερες επιδόσεις στην χώρα, εμφανίζοντας ποσοστά χαμηλότερα από τον εθνικό μέσο όρο.

Αναφορικά με την διάκριση ανά φύλο, παρουσιάζεται σημαντική ετερογένεια: ενώ στο μεγαλύτερο μέρος της επικράτειας οι γυναίκες πλήττονται περισσότερο, στην Ήπειρο, στην Δυτική Μακεδονία, στην Δυτική Ελλάδα και στην Αττική καταγράφεται η αντίστροφη τάση.

Διάγραμμα Π.3.4.3. Ποσοστό νέων ΕΑΕΚ ηλικίας 15-29 ανά περιφέρεια στην Ελλάδα, 2025

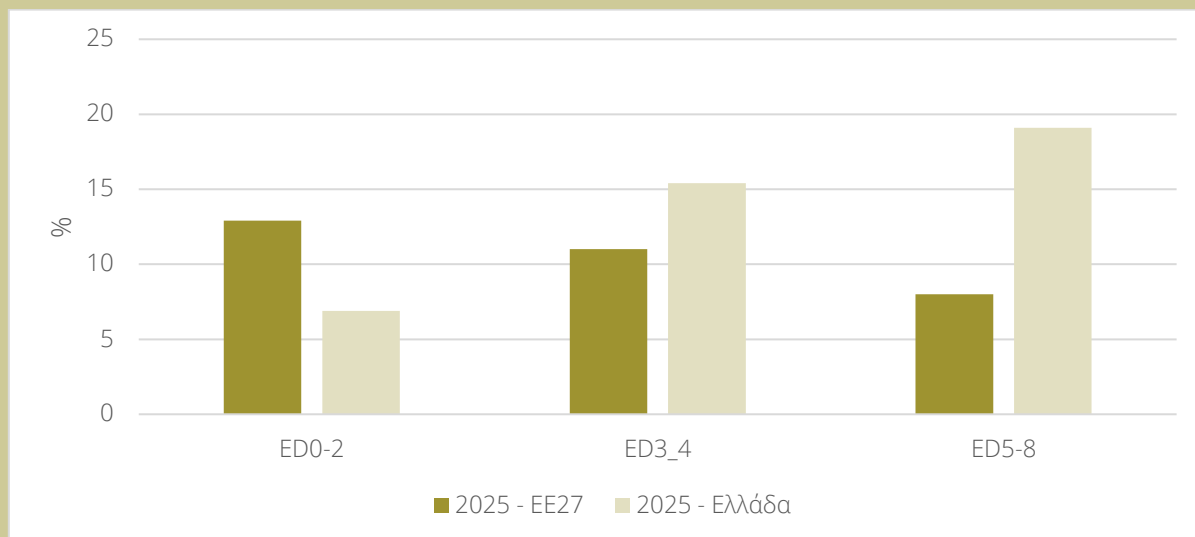

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Στο Διάγραμμα Π.3.4.4. απεικονίζονται τα ποσοστά νέων ΕΑΕΚ ηλικίας 15-29 στην Ελλάδα και στην ΕΕ-27, διαχωρισμένα σε τρία διακριτά εκπαιδευτικά επίπεδα για το έτος 2025. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το εύρημα ότι στην Ελλάδα, η σχέση εκπαιδευτικού επιπέδου και κινδύνου εμφάνισης ΕΑΕΚ είναι αντίστροφη από την αναμενόμενη. Συγκεκριμένα, οι κάτοχοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (ED5-8) καταγράφουν το υψηλότερο ποσοστό (πλησιάζοντας το 20%), ακολουθούμενοι από τους αποφοίτους δευτεροβάθμιας και μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ED3_4), ενώ τα χαμηλότερα ποσοστά εντοπίζονται σε όσους έχουν ολοκληρώσει έως και την κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (ED0-2, απόφοιτοι Γυμνασίου ή Δημοτικού). Η εικόνα αυτή αλλάζει ριζικά κατά την εξέταση του ευρωπαϊκού μέσου όρου (ΕΕ-27). Στην ΕΕ-27 επιβεβαιώνεται η διεθνής τάση, με τους κατόχους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να παρουσιάζουν τα χαμηλότερα ποσοστά ΕΑΕΚ (8%) και τον κίνδυνο να κλιμακώνεται όσο μειώνεται το μορφωτικό επίπεδο, αγγίζοντας το μέγιστο στους αποφοίτους υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Διάγραμμα Π.3.4.4. Ποσοστό νέων ΕΑΕΚ ηλικίας 15-29 ανά εκπαιδευτικό επίπεδο, Ελλάδα και ΕΕ-27, 2025

Πηγή: Eurostat, Επεξεργασία δεδομένων: IOBE

Συμπερασματικά, το μερίδιο των νέων που παραμένει ανενεργό, δηλαδή εκτός εκπαίδευσης, απασχόλησης και κατάρτισης (ΕΑΕΚ), είναι υψηλότερο στην Ελλάδα συγκριτικά με τον μέσο όρο στην ΕΕ, αν και καταγράφεται σύγκλιση κατά τα τελευταία έτη. Η διαφορά είναι μεγαλύτερη μεταξύ των γυναικών, των νέων στην ηλικιακή κατηγορία 18-29 ετών, καθώς και σε περιφέρειες της νησιωτικής και βόρειας Ελλάδας. Ως προς το βαθμό συμμετοχής των νέων ανά μορφωτικό επίπεδο, ξεχωρίζει ότι οι απόφοιτοι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παραμένουν εκτός αγοράς εργασίας και εκτός εκπαιδευτικού συστήματος με σημαντικά υψηλότερη συχνότητα από την αντίστοιχη στην ΕΕ, και συχνότερα από τα άτομα με χαμηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης, σε αντίθεση με την τάση στην ΕΕ. Αυτό αναδεικνύει δομικές αδυναμίες και στρεβλώσεις στην αρμονική σύνδεση μεταξύ της ανώτατης εκπαίδευσης, της απασχόλησης, των προγραμμάτων κατάρτισης και της πρόθεσης συμμετοχής στην αγορά εργασίας.

3.5 Τιμές καταναλωτή και παραγωγού

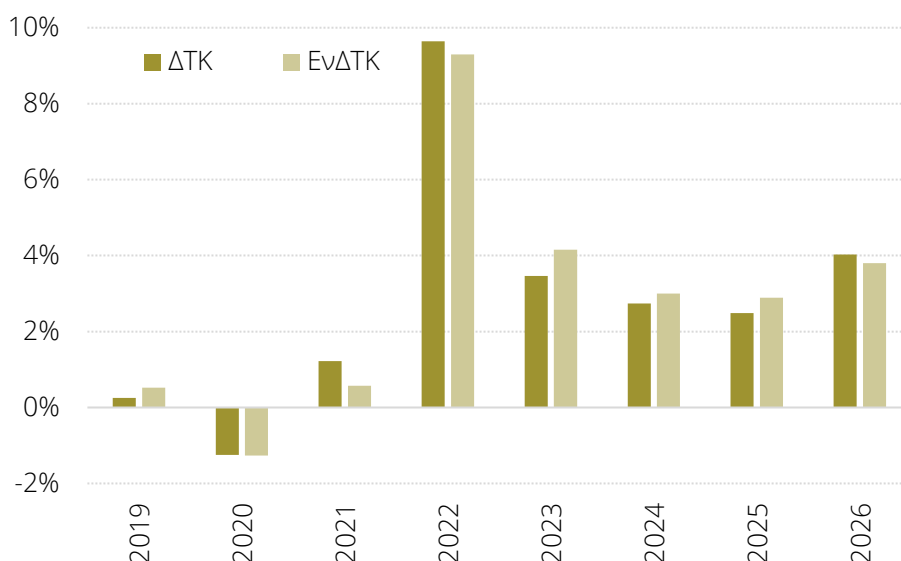
- Άνοδος του ΔΤΚ (ΕνΔΤΚ) το α' εξάμηνο του 2026, κατά 4% (3,8%), από 2,5% (2,9%) το 2025. Άνοδος τιμών κυρίως από την αυξητική επίδραση στις τιμές των ενεργειακών αγαθών, της διατροφής και των υπηρεσιών (στέγαση, εστίαση, μεταφορές).
- Ρυθμός μεταβολής ΕνΔΤΚ χωρίς ενέργεια και μη επεξεργασμένα τρόφιμα (δομικός πληθωρισμός) στο 2,8% το α' εξάμηνο του 2026, από άνοδο 3% το 2025.
- Η πορεία των τιμών για το υπόλοιπο του 2026 αναμένεται να παραμείνει σταθερά αυξητική, κυρίως υπό την επίδραση των αυξημένων τιμών ενέργειας λόγω του πολέμου στην Μέση Ανατολή, με σταδιακή αποκλιμάκωση από το 2027.
- Πιο συγκεκριμένα, το 2026 προβλέπεται ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή να ενισχυθεί με ρυθμό στην περιοχή του 3,7%, ενώ για το 2027 αναμένεται επιβράδυνση στο 2,7%. Βασικές υποθέσεις:
 - ο Η καταναλωτική ζήτηση θα σημειώσει μικρή ενίσχυση στην περιοχή του 1,7% και 1,8% για το 2026 και 2027, αντίστοιχα.
 - ο Η τιμή του πετρελαίου Brent θα κυμανθεί κατά μέσο όρο στα \$80/βαρέλι για το 2026, και στα \$70/βαρέλι για το 2027.

Πρόσφατες εξελίξεις

Το α' εξάμηνο του 2026 σημειώθηκε σημαντική άνοδος τιμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος, με τον μέσο ρυθμό μεταβολής του εγχώριου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) να διαμορφώνεται σε 4% σε ετήσια βάση, έναντι αύξησης κατά 2,5% το προηγούμενο έτος, με την υψηλότερη πληθωριστική πίεση να παρατηρείται σε κλάδους αγαθών, όπως η διατροφή, και υπηρεσιών, όπως η διαμονή και η εστίαση, η στέγαση, και οι μεταφορές, ως απόρροια της αύξησης των τιμών στα ενεργειακά αγαθά, λόγω του πολέμου στην Μέση Ανατολή.

Διάγραμμα 3.21

Ετήσια μεταβολή εγχώριου και Εναρμονισμένου ΔΤΚ στην Ελλάδα (%)

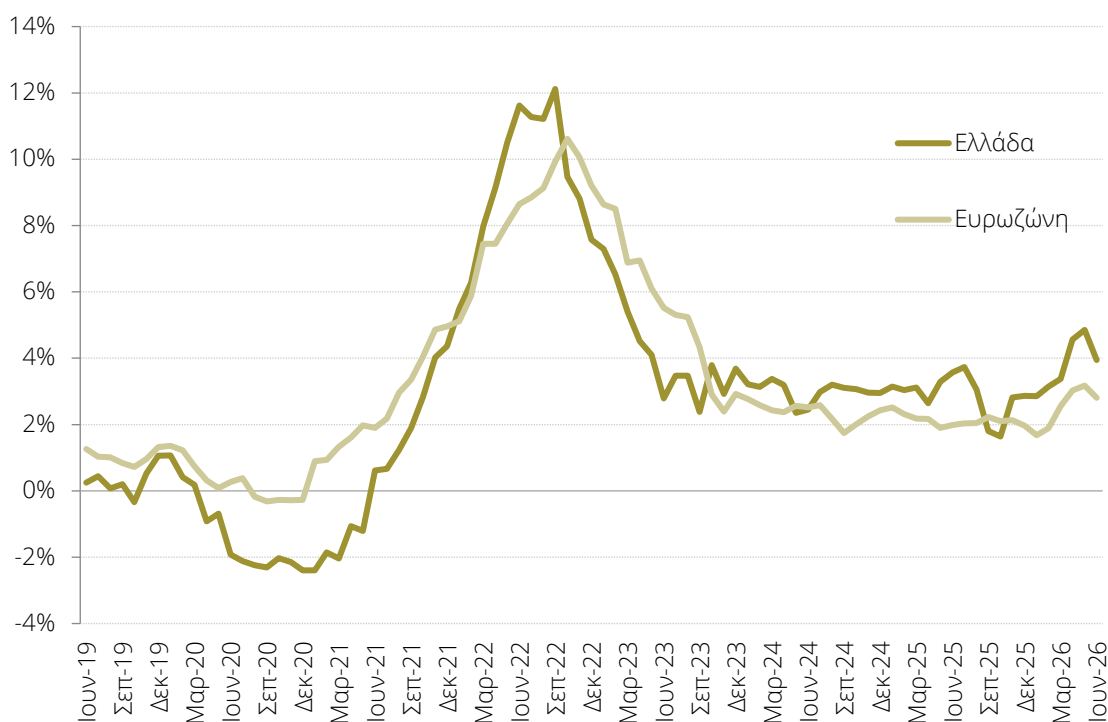
Άνοδος 4% του εγχώριου και 3,8% του Εναρμονισμένου ΔΤΚ το α' εξάμηνο του 2026, από 2,5% και 2,9%, αντίστοιχα, κατά το προηγούμενο έτος

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Eurostat. Επεξεργασία IOBE. Τα στοιχεία για το 2026 αφορούν την περίοδο Ιανουαρίου - Ιουνίου.

Ισχυρότερη άνοδο σε ετήσια βάση, κατά 3,8%, σημείωσε και ο Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΕνΔΤΚ) το α' εξάμηνο του 2026, έναντι αύξησης 2,9% κατά το 2025. Αυτή η άνοδος του ΕνΔΤΚ κατατάσσει τη χώρα στις υψηλές θέσεις της κατάταξης μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης ως προς τον ρυθμό μεταβολής του την συγκεκριμένη περίοδο (βλέπε Παράρτημα, Διάγραμμα 4), υψηλότερα του σταθμισμένου μέσου όρου τους. Πιο συγκεκριμένα, ο μέσος όρος μεταβολής του ΕνΔΤΚ στην Ευρωζώνη ανήλθε στο 2,5% το α' εξάμηνο του 2026, από 2,1% κατά το 2025, με το χάσμα μεταξύ των δεικτών να διευρύνεται στις 1,3 ποσοστιαίες μονάδες (π.μ.), από 0,8 π.μ. κατά το προηγούμενο έτος.

Διάγραμμα 3.22

Μηνιαία εξέλιξη ΕνΔΤΚ σε Ελλάδα και Ευρωζώνη (ετήσιες ποσοστιαίες μεταβολές, %)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Eurostat. Επεξεργασία στοιχείων IOBE.

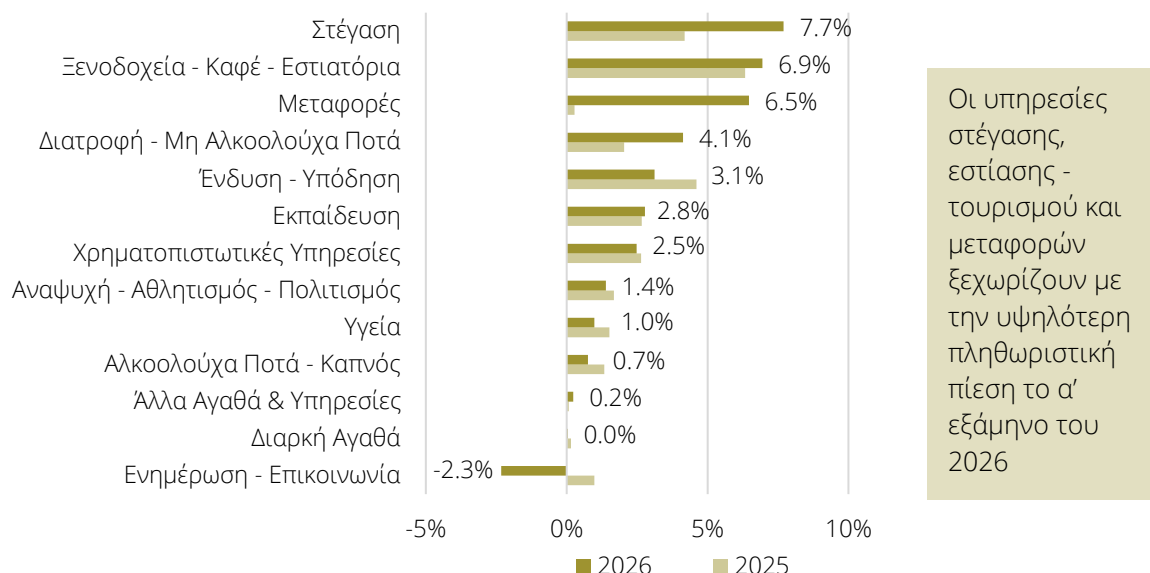
Σταθερά υψηλότερος ο ρυθμός πληθωρισμού στην Ελλάδα σε σχέση με τον αντίστοιχο της Ευρωζώνης από το δ' τρίμηνο του 2023, με διεύρυνση του χάσματος στις 1,3 π.μ. το α' εξάμηνο του 2026, από 0,8 π.μ. κατά το προηγούμενο έτος.

Η παρατηρούμενη άνοδος αντανακλάται εντονότερα στην σύγκριση της πορείας των δεικτών το δεύτερο τρίμηνο, όταν οι συνέπειες του πολέμου ξεκίνησαν να γίνονται έντονα ορατές, σε σχέση με το πρώτο. Πιο συγκεκριμένα, ο μέσος ρυθμός μεταβολής του εγχώριου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) σημείωσε σημαντική επιτάχυνση κατά το β' τρίμηνο του έτους, καθώς διαμορφώθηκε στο 5% σε ετήσια βάση, έναντι αύξησης κατά 3% το α' τρίμηνο. Πιο ήπια, αλλά επίσης σημαντική, άνοδος καταγράφηκε στον ΕνΔΤΚ, με τον ρυθμό μεταβολής του να διαμορφώνεται στο 4,4% το β' τρίμηνο του 2026, από 3,1% το α' τρίμηνο.

Διάγραμμα 3.23

Ετήσιες μεταβολές στις επιμέρους υποκατηγορίες αγαθών & υπηρεσιών του ΔΤΚ στην Ελλάδα (%)

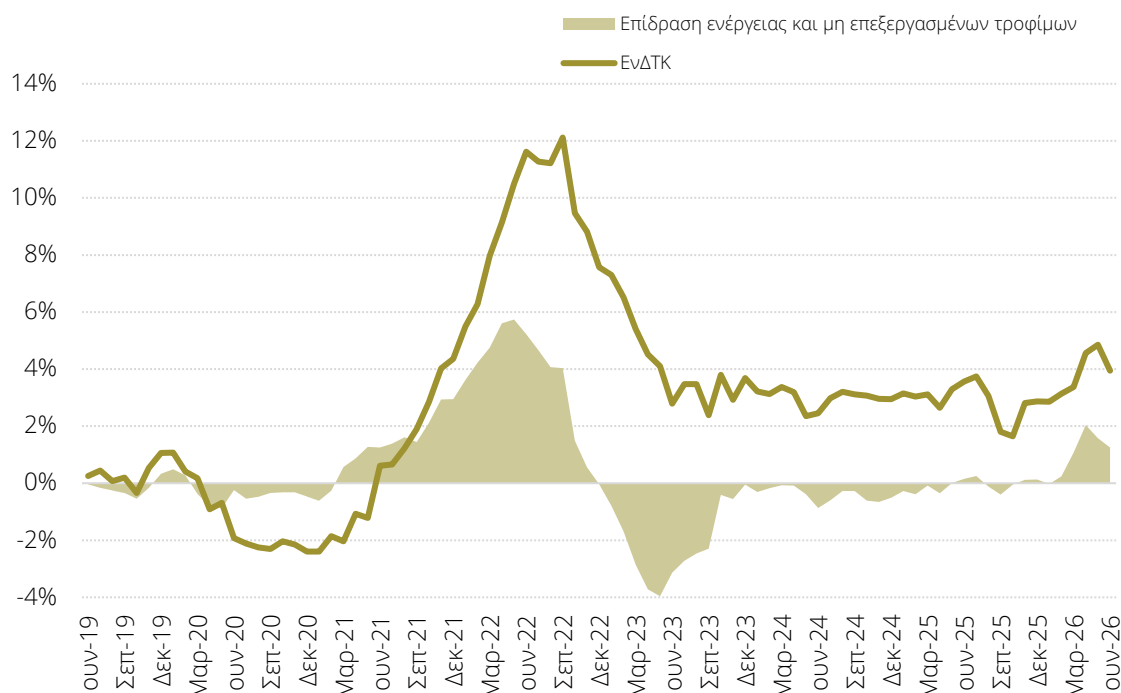
Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ. Επεξεργασία στοιχείων IOBE. Τα στοιχεία για το 2026 αφορούν την περίοδο Ιανουαρίου - Ιουνίου.

Σχετικά με τις τάσεις στις επιμέρους κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών του εγχώριου Γενικού Δείκτη Τιμών, οι οποίες παρουσιάζονται στο Διάγραμμα 3.23, η εντονότερη άνοδος το α' εξάμηνο του 2026 σημειώθηκε στις κατηγορίες Στέγαση, Ξενοδοχεία - Καφέ - Εστιατόρια, και Μεταφορές, με αύξηση τιμών κατά 7,7%, 6,9 και 6,5%, αντίστοιχα, σε ετήσια βάση. Από αυτές, μόνο η δεύτερη κατηγορία είχε καταγράψει αντίστοιχα υψηλό ρυθμό ανόδου τιμών το 2025, κατά 6,3%, ενώ στην Στέγαση οι τιμές είχαν αυξηθεί με ηπιότερο ρυθμό, κατά 4,2%, και στις Μεταφορές είχαν παραμείνει σχεδόν σταθερές, με ρυθμό ανόδου μόλις 0,3%, με αποτέλεσμα να παρατηρηθεί σημαντική επιτάχυνση στην συγκεκριμένη κατηγορία, η οποία είναι πιο έντονα εκτεθειμένη στις διακυμάνσεις των τιμών των ενεργειακών αγαθών.

Επίσης, σημαντική επιτάχυνση κατέγραψε ο ρυθμός πληθωρισμού στην κατηγορία Διατροφή - Μη Αλκοολούχα Ποτά, κινούμενος ανοδικά κατά 4,1% το α' εξάμηνο του 2026, έναντι ανόδου 2% κατά το προηγούμενο έτος, ενώ επιβράδυνση παρατηρήθηκε στην κατηγορία Ένδυση - Υπόδηση, με τον ρυθμό ανόδου τιμών το α' εξάμηνο του 2026 να διαμορφώνεται σε 3,1%, από 4,6% το 2025. Από την άλλη, σχεδόν αμετάβλητες παρέμειναν οι τιμές στις κατηγορίες Αναψυχή - Αθλητισμός - Πολιτισμός, Υγεία, Αλκοολούχα Ποτά - Καπνός, και Διαρκή Αγαθά, με μικρές αυξήσεις κάτω από 1,5% σε ετήσια βάση, σε κοντινά με τα περυσινά τους επίπεδα, ενώ η μόνη κατηγορία που καταγράφηκε υποχώρηση τιμών κατά το α' εξάμηνο του έτους ήταν η Ενημέρωση - Επικοινωνία, με τις τιμές να μειώνονται κατά 2,3%, μάλιστα έναντι αύξησης 1% το 2025.

Διάγραμμα 3.24

Μηνιαία εξέλιξη ΕνΔΤΚ στην Ελλάδα και επίδραση ενέργειας και μη επεξεργασμένων τροφίμων
(ετήσιες ποσοστιαίες μεταβολές, %)

Πηγή: Eurostat. Επεξεργασία στοιχείων IOBE.

Ενίσχυση πληθωρισμού στο 3,8% το α' εξάμηνο του 2026, έναντι 2,9% κατά το 2025, κυρίως λόγω της αυξητικής επίδρασης των πιο ευμετάβλητων συνιστωσών του (ενέργειας και μη επεξεργασμένων τροφίμων), με την συνεισφορά τους να υπολογίζεται σε 1 π.μ. (από -0,1 π.μ. το 2025), και τον δομικό πληθωρισμό να υποχωρεί ελαφρώς στο 2,8%, από 3% το 2025

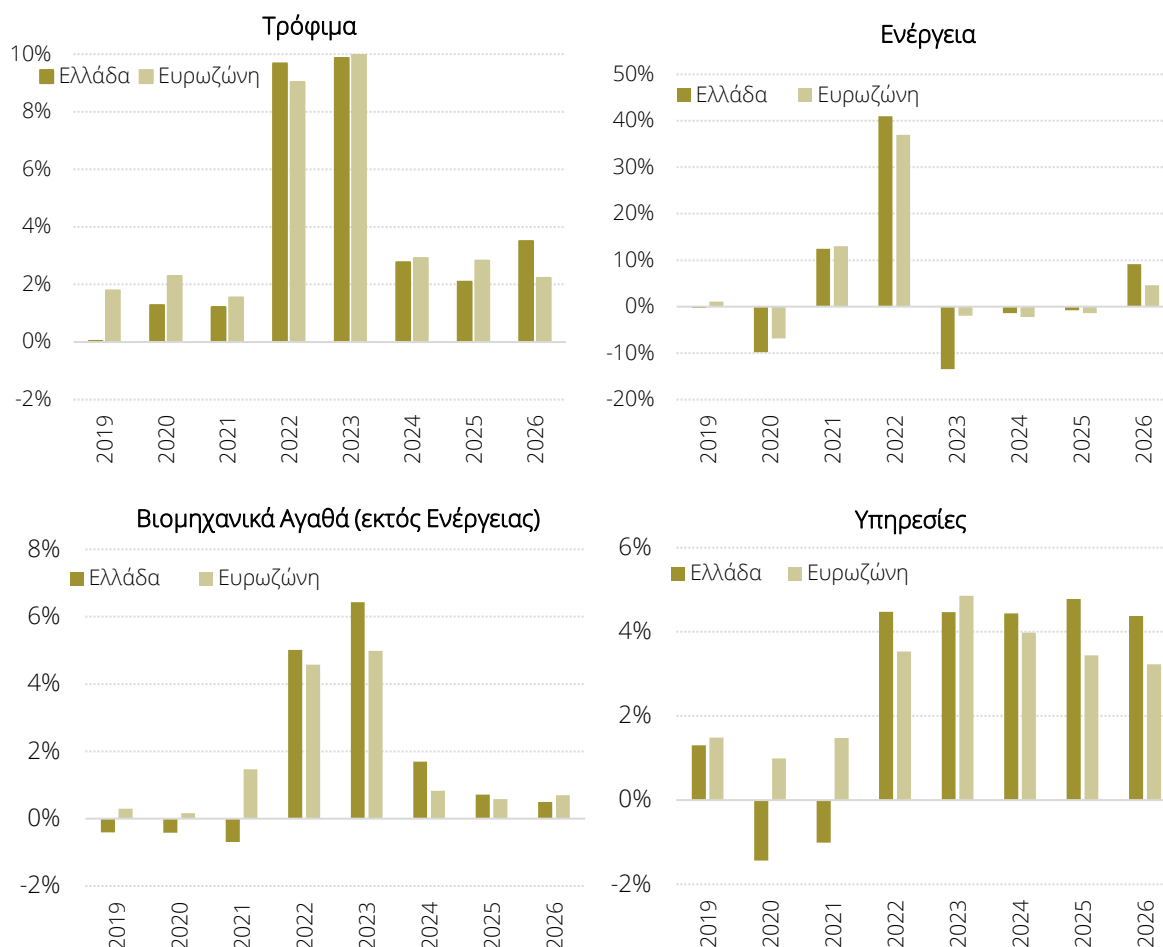
Αξίζει να σημειωθεί όμως ότι η μεταβολή των συνιστωσών του ΕνΔΤΚ δεν είναι ενιαία. Διαχωρίζοντας τον δείκτη στις πιο ευμετάβλητες (ενέργεια και μη επεξεργασμένα τρόφιμα) και πιο άκαμπτες συνιστώσες του (δομικός πληθωρισμός) στο Διάγραμμα 3.24, όπου ο δομικός πληθωρισμός υπολογίζεται ως η κάθετη διαφορά μεταξύ των δύο γραμμών, παρατηρείται ελαφρά υποχώρηση του δομικού πληθωρισμού στο 2,8% το α' εξάμηνο του 2026, από 3% κατά το 2025, με την συνεισφορά της ενέργειας και των μη επεξεργασμένων τροφίμων να ενισχύεται σημαντικά σε 1 π.μ., έναντι ελαφράς αρνητικής συνεισφοράς (δηλαδή με τον δομικό πληθωρισμό να είναι υψηλότερος του γενικού) 0,1 π.μ. το 2025. Και πάλι η σύγκριση της πορείας των δεικτών το α' και β' τρίμηνο είναι ενδιαφέρουσα, με τον δομικό πληθωρισμό να παραμένει σταθερός, στο 2,7% και 2,8%, αντίστοιχα, ενώ η συνεισφορά της ενέργειας και των μη επεξεργασμένων τροφίμων στον ρυθμό μεταβολής του ΕνΔΤΚ ανέβηκε αισθητά, από 0,4 π.μ. σε 1,6 π.μ., εξηγώντας σχεδόν το σύνολο της αύξησης που παρατηρήθηκε στον γενικό δείκτη κατά το β' τρίμηνο. Αυτή η εικόνα οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο φόβος δευτερογενών επιδράσεων του σοκ στην αγορά ενέργειας

από το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ, στις πιο επίμονες συνιστώσες του πληθωρισμού, δεν έχει υλοποιηθεί ακόμα.

Διάγραμμα 3.25

Ετήσια μεταβολή συνιστωσών του ΕνΔΤΚ σε Ελλάδα και Ευρωζώνη

Πηγή: Eurostat. Επεξεργασία στοιχείων IOBE. Τα στοιχεία για το 2026 αφορούν την περίοδο Ιανουαρίου - Ιουνίου.

Άνοδος πληθωρισμού σε Ενέργεια (κυρίως) και Τρόφιμα το α' εξάμηνο του 2026 στην Ελλάδα, παρέμεινε σταθερά υψηλός στις Υπηρεσίες και σταθερά χαμηλός στα Βιομηχανικά Αγαθά (εκτός Ενέργειας), και σε υψηλότερα επίπεδα από την Ευρωζώνη (πέραν της τελευταίας συνιστώσας).

Προχωρώντας στην εξέταση της τάσης των 4 βασικών συνιστωσών του ΕνΔΤΚ (Διάγραμμα 3.25), σύμφωνα και με τις προηγούμενες παρατηρήσεις, τον κυριότερο ρόλο στην ενίσχυση του πληθωρισμού κατά το α' εξάμηνο του 2026 έχουν διαδραματίσει τα ενεργειακά αγαθά, με ενίσχυση τιμών της συγκεκριμένης συνιστώσας κατά 9,1% σε ετήσια βάση, έναντι ελαφράς υποχώρησης τιμών 0,7% κατά το 2025. Μάλιστα, κοιτώντας την πορεία των τιμών των ενεργειακών αγαθών πριν και μετά την ανάφλεξη στην Μέση Ανατολή, η υποχώρηση τους κατά 3,9% σε ετήσια βάση το πρώτο δίμηνο του έτους, ακολουθήθηκε από μεγάλη αύξηση κατά 15,9%

την περίοδο Μαρτίου - Ιουνίου. Αντίστοιχη πορεία, αν και με λιγότερο έντονη αυξητική τάση, ακολούθησαν οι τιμές ενέργειας στην Ευρωζώνη, βαίνοντας αυξανόμενες κατά 4,6% σε ετήσια βάση το α' εξάμηνο του 2026, έναντι υποχώρησης 1,4% κατά το 2025.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες συνιστώσες του ΕνΔΤΚ, στο α' εξάμηνο του 2026, ο πληθωρισμός στα Τρόφιμα και Αλκοολούχα Ποτά ενισχύθηκε σε 3,5% σε ετήσια βάση, από 2,1% κατά το 2025, ενώ ελαφρά υποχώρησε τόσο στα Μη Ενεργειακά Βιομηχανικά Αγαθά, από 0,7% το 2025 σε 0,5%, όσο και στις Υπηρεσίες, από 4,8% σε 4,4%, παραμένοντας όμως σε αρκετά υψηλά επίπεδα. Αντίστοιχη πορεία είχαν οι δύο τελευταίοι δείκτες σε επίπεδο Ευρωζώνης, με τις Υπηρεσίες να κινούνται βέβαια περίπου 1,3 π.μ. χαμηλότερα από τα επίπεδα του ελληνικού δείκτη, ενώ στα Τρόφιμα και Αλκοολούχα Ποτά παρατηρήθηκε επιβράδυνση ανόδου τιμών, στο 2,2%, από 2,8% κατά το 2025.

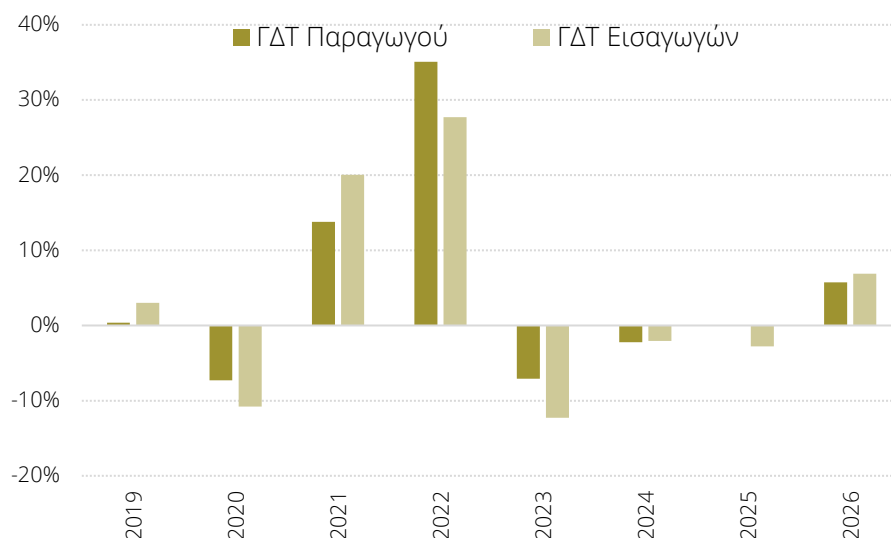
Αναφορικά με την εξέλιξη των τιμών στην πλευρά της παραγωγής το α' πεντάμηνο του 2026, ο Γενικός Δείκτης Τιμών Παραγωγού (ΓΔΤΠ), κατέγραψε σημαντική ενίσχυση κατά 5,7% σε ετήσια βάση, την στιγμή που είχε παραμείνει σταθερός κατά το 2025, επηρεαζόμενος κυρίως από την έντονη άνοδο των ενεργειακών τιμών. Αναλυτικότερα, ο ΓΔΤΠ χωρίς την ενέργεια ενισχύθηκε την συγκεκριμένη περίοδο κατά 2,9%, έναντι αύξησης 1,5% το προηγούμενο έτος, ενώ ο υποδείκτης για την Ενέργεια κατέγραψε σημαντική άνοδο το α' πεντάμηνο κατά 9,3% σε ετήσια βάση, έναντι οριακής υποχώρησης 0,2% το 2025. Η άνοδος αυτή είναι ακόμα πιο εντυπωσιακή αν εξαιρεθούν οι κατηγορίες ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου και διανομής νερού, με την καταγραφόμενη άνοδο να φτάνει το 30,5% σε ετήσια βάση, έναντι υποχώρησης κατά 8,8% το 2025.

Σχετικά με την εξέλιξη του Γενικού Δείκτη Τιμών Εισαγωγών (ΓΔΤΕ), το α' πεντάμηνο του 2026, σημειώθηκε εξίσου σημαντική άνοδος 6,9% σε ετήσια βάση, έναντι πτώσης 2,8% κατά το προηγούμενο έτος. Και εδώ η άνοδος της κατηγορίας Ενέργεια κατά 21,8% σε ετήσια βάση, έναντι υποχώρησης 9,9% κατά το 2025, ήταν κυρίως υπεύθυνη για την ενίσχυση του Γενικού Δείκτη, καθώς ο ΓΔΤΕ χωρίς την ενέργεια ενισχύθηκε οριακά κατά 1% σε ετήσια βάση την συγκεκριμένη περίοδο, σε αντίστοιχα επίπεδα με το 2025 (άνοδος 0,7%). Η εξέλιξη των δύο αυτών γενικών δεικτών παρουσιάζεται και στο Διάγραμμα 3.26.

Διάγραμμα 3.26

Ετήσια μεταβολή ΓΔΤ Παραγωγού και ΓΔΤ Εισαγωγών στην Ελλάδα (%)

Άνοδος τιμών παραγωγού και εισαγωγών το α' πεντάμηνο του 2026 κατά 5,7% και 6,9%, αντίστοιχα, κυρίως λόγω της θετικής επίδρασης των τιμών ενέργειας

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ. Επεξεργασία στοιχείων IOBE. Τα στοιχεία για το 2026 αφορούν την περίοδο Ιανουαρίου - Μαΐου.

Μεσοπρόθεσμες εκτιμήσεις

Στο παρόν τμήμα παρουσιάζεται η ανάλυση της προβλεπόμενης πορείας του ΕνΔΤΚ στην Ελλάδα το προσεχές διάστημα. Αρχικά, περιγράφεται η επίδραση των αναμενόμενων εξελίξεων της παγκόσμιας αγοράς ενέργειας στον δείκτη τιμών. Έπειτα, εξετάζεται η επίδραση των ανακοινωθέντων παρεμβάσεων φορολογίας στο επίπεδο πληθωρισμού, μέσω δυο καναλιών: της έμμεσης φορολογίας, που έχει άμεση επίδραση στο επίπεδο τιμών, και της άμεσης φορολογίας, που έχει δευτερογενή επίδραση, μέσω της μεταβολής στο διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών, και της συνεπακόλουθης επιρροής που αυτή έχει στην καταναλωτική ζήτηση. Στην συνέχεια, αναλύεται η επίδραση από παράγοντες που αναμένεται να μεταβάλλουν την εγχώρια ζήτηση και προσφορά αγαθών (πέραν της φορολογίας), και μέσω αυτών το επίπεδο τιμών της ελληνικής οικονομίας. Τέλος, εξετάζεται η αναμενόμενη επίδραση των εξελίξεων του παγκόσμιου οικονομικού περιβάλλοντος στο εγχώριο επίπεδο τιμών.

Επίδραση ενεργειακών αγαθών

Κατά το α' εξάμηνο του 2026, η μέση διεθνής τιμή του πετρελαίου κινήθηκε έντονα ανοδικά, μιας και ήταν το βασικό αγαθό του οποίου η προσφορά επηρεάστηκε από τον πόλεμο στην Μέση Ανατολή και το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ, από όπου προπολεμικά διακινούνταν το ένα πέμπτο του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου πετρελαίου, γεγονός που ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας (IEA) χαρακτήρισε ως «την μεγαλύτερη διαταραχή προσφοράς στην ιστορία της παγκόσμιας προσφοράς πετρελαίου».

Συγκεκριμένα, η μέση τιμή του πετρελαίου Brent διαμορφώθηκε στα \$91,7/βαρέλι, σημειώνοντας άνοδο κατά 27,6% σε ετήσια βάση. Η άνοδος όμως της μέσης ισοτιμίας του ευρώ έναντι του δολαρίου το ίδιο χρονικό διάστημα κατά 6,8% μετρίασε κάπως την ανοδική πορεία της τιμής του

πετρελαίου, με τη μέση τιμή του σε ευρώ να διαμορφώνεται τελικά στα €78,7/βαρέλι, έχοντας ενισχυθεί κατά 19,1% σε ετήσια βάση.

Βέβαια η αγορά ενέργειας χαρακτηρίστηκε από έντονες διακυμάνσεις σε αυτό το χρονικό διάστημα, κατόπιν τόσο της έναρξης της πολεμικής σύγκρουσης στην Μέση Ανατολή στις 28 Φεβρουαρίου, όσο και της εκχειρίδας μεταξύ των δύο μερών, που συνάφθηκε στις 17 Ιουνίου, η οποία οδήγησε στο άνοιγμα του Στενού του Ορμούζ, δημιουργώντας παράλληλα ελπίδες σύναψης μιας συμφωνίας που θα οδηγούσε στην οριστική επίλυση της σύγκρουσης.

Πριν την έναρξη του πολέμου, η μέση διεθνής τιμή του πετρελαίου παρέμενε σε σταθερά χαμηλά επίπεδα. Συγκεκριμένα, η μέση τιμή του πετρελαίου Brent το α' δίμηνο του 2026 διαμορφώθηκε στα \$68,7/βαρέλι, ελάχιστα χαμηλότερα από την μέση τιμή του κατά το 2025 (\$69,1/βαρέλι). Την ίδια στιγμή, η άνοδος της μέσης ισοτιμίας του ευρώ έναντι του δολαρίου κατά 4,3% σε σχέση με το 2025, ενίσχυσε αυτή την ελαφρά πτωτική πορεία, με τη μέση τιμή του σε ευρώ να διαμορφώνεται στα €58,3/βαρέλι, όταν η μέση τιμή του το 2025 ήταν στα €61,5/βαρέλι.

Μετά την έναρξη των πολεμικών συγκρούσεων και το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ, η αγορά ενέργειας δέχτηκε έντονες ανοδικές πιέσεις, με την μέση τιμή του πετρελαίου το διάστημα Μαρτίου – Μαΐου να φτάνει στα \$109,2/βαρέλι, μια αύξηση της τάξης του 59% σε σχέση με το α' δίμηνο του 2026, ενώ λόγω της μικρής ενίσχυσης του δολαρίου κατά 1,1%, η τιμή του πετρελαίου εκφρασμένη σε ευρώ σημείωσε ελαφρώς μεγαλύτερη αύξηση κατά 60,1%, φτάνοντας τα €93,7/βαρέλι.

Τέλος, τον Ιούνιο, με τις φήμες περί σύναψης εκχειρίδας κατόπιν διαπραγματεύσεων μεταξύ των εμπόλεμων πλευρών να εντείνονται ήδη από τις αρχές του μήνα, οδηγώντας τελικά στην υπογραφή της στις 17 Ιουνίου, η μέση διεθνής τιμή του πετρελαίου ακολούθησε έντονα πτωτική πορεία, επιστρέφοντας στα προπολεμικά επίπεδα στο τέλος του μήνα. Έτσι, η μέση τιμή του πετρελαίου Brent υποχώρησε στα \$85,4/βαρέλι, σημειώνοντας μια πτώση της τάξεως του 21,8% σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ λόγω της συνέχισης της ενίσχυσης του δολαρίου κατά 1,1%, η τιμή του πετρελαίου εκφρασμένη σε ευρώ σημείωσε ελαφρώς μικρότερη πτώση κατά 20,9%, φτάνοντας τα €74,1/βαρέλι.

Σε αυτό το πλαίσιο εξελίξεων, οι προβλέψεις είναι δύσκολες, λόγω της μεγάλης αβεβαιότητας που έχει προκληθεί από την έναρξη των πολεμικών συγκρούσεων και το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ. Η αβεβαιότητα αυτή αφορά τόσο το ενδεχόμενο τήρησης της ανακοινωθείσας εκχειρίδας, συμπεριλαμβανομένου του αν οι διαπραγματεύσεις θα οδηγήσουν στην σύναψη μιας οριστικής συμφωνίας ειρήνης μεταξύ των εμπόλεμων πλευρών και της διάνοιξης του Στενού, καθώς και το εύρος των ζημιών που έχουν υποστεί οι ενεργειακές εγκαταστάσεις των χωρών του Κόλπου και το χρονικό διάστημα που θα χρειαστεί για να επανέλθουν σε πλήρη λειτουργία.

Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία της IEA¹⁷, η παγκόσμια προσφορά πετρελαίου ανέκαμψε στα 98,8 εκατ. βαρέλια/ημέρα τον Ιούνιο, από 94,7 εκατ. βαρέλια/ημέρα τον Μάιο, με τις εξαγωγές από το Στενό του Ορμούζ να έχουν ξεκινήσει να ανακάμπτουν, κατόπιν της σύναψης εκχειρίδας. Οι συνολικές εξαγωγές των χωρών του Κόλπου, συμπεριλαμβανομένων και ροών από το Στενό, ανέβηκαν σημαντικά φτάνοντας τα 16,1 εκατ. βαρέλια/ημέρα τον Ιούνιο, από μόλις 9,6 εκατ.

¹⁷ IEA Monthly Oil Market Report, Ιούλιος 2026

βαρέλια/ημέρα τον Μάιο, παραμένοντας όμως σημαντικά χαμηλότερα από τον μέσο όρο των 24 εκατ. βαρέλια/ημέρα προ της έναρξης των πολεμικών συγκρούσεων. Την ίδια στιγμή, η παγκόσμια ζήτηση πετρελαίου συρρικνώθηκε κατά 4,8 εκατ. βαρέλια/ημέρα το β' τρίμηνο του 2026, φτάνοντας σε χαμηλό 97,9 εκατ. βαρέλια/ημέρα τον Μάιο.

Όσον αφορά τις τελευταίες εκτιμήσεις της IEA για το υπόλοιπο του 2026, η παγκόσμια προσφορά πετρελαίου προβλέπεται να υποχωρήσει κατά 3,7 εκατ. βαρέλια/ημέρα κατά μέσο όρο, στα 102,6 εκατ. βαρέλια/ημέρα, αμβλύνοντας τις συνθήκες υπερβάλλουσας προσφοράς που επικρατούσαν στην αγορά ενέργειας, ενώ αναμένεται να ενισχυθεί κατά 7,5 εκατ. βαρέλια/ημέρα το 2027, ξεπερνώντας το ιστορικό υψηλό του 2025. Αυτό υποθέτοντας ότι η επαναφορά των ροών από το Στενό του Ορμούζ και η ενίσχυση των εξαγωγών από τις χώρες του Κόλπου θα συνεχιστεί, χωρίς περαιτέρω ανάφλεξη των εχθροπραξιών.

Την ίδια στιγμή, η ζήτηση για ενέργεια προβλέπεται να συνεχίσει να μειώνεται κατά το γ' τρίμηνο, προτού επανέλθει σε ανοδική τροχιά το δ' τρίμηνο του 2026, με την συνολική ζήτηση να μειώνεται κατά 1 εκατ. βαρέλια/ημέρα το 2026, σε σχέση με τα επίπεδα του 2025, και στην συνέχεια να αυξάνεται κατά 2 εκατ. βαρέλια/ημέρα το 2027, χαμηλότερα του ιστορικού μέσου όρου. Αυτές οι συνθήκες, με την ισχυρή ανάκαμψη της προσφοράς, και την αναιμική επαναφορά της παγκόσμιας ζήτησης, αναμένεται να οδηγήσουν σε αποκλιμάκωση των τιμών του πετρελαίου, καθώς και των ενεργειακών προϊόντων εν γένει, στα προπολεμικά επίπεδα, εντός του 2027, πάντα υπό την προϋπόθεση της αποφυγής περαιτέρω ανάφλεξης στην Μέση Ανατολή.

Επίδραση φόρων

Αναφορικά με τις αναμενόμενες επιδράσεις των ανακοινωθέντων παρεμβάσεων φορολογίας, τόσο της έμμεσης, που έχει άμεση επίδραση στο επίπεδο τιμών, όσο και της άμεσης, που το επηρεάζει δευτερογενώς, μέσω της μεταβολής στο διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών, αναμένεται αυτές να μεταβάλλουν θετικά με ήπιο ρυθμό τον δείκτη τιμών του τρέχοντος έτους.

Πιο συγκεκριμένα, για τις παρεμβάσεις άμεσης φορολογίας, οι αλλαγές στη φορολογία εισοδήματος που ανακοινώθηκαν στην προηγούμενη ΔΕΘ, με ισχύ από 01/01/2026, όπως η μείωση των συντελεστών φορολογίας για τα μεσαία εισοδήματα, η κατάργηση ή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των εισοδημάτων νέων κάτω από 30 ετών, η εισαγωγή ενδιάμεσου συντελεστή 25% στη φορολόγηση εισοδήματος από ενοίκια, η σταδιακή κατάργηση του ΕΝΦΙΑ για κύριες κατοικίες σε οικισμούς έως 1.500 κατοίκους, καθώς και η μείωση των τεκμηρίων διαβίωσης, αναμένεται να τονώσουν το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών κατά το τρέχον έτος, και η συνεπακόλουθη αύξηση της ζήτησης να δημιουργήσει πληθωριστικές πιέσεις στην ελληνική οικονομία.

Την ίδια επίδραση αναμένεται να έχουν παρεμβάσεις έμμεσης φορολογίας, όπως η από 01/01/2026 μείωση των συντελεστών ΦΠΑ κατά 30% σε νησιά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και των Δωδεκανήσων με πληθυσμό έως 20.000 κατοίκους, καθώς και στον νομό Έβρου, διευρύνοντας ουσιαστικά το ειδικό φορολογικό καθεστώς που ίσχυε έως σήμερα για τα πέντε νησιά πρώτης γραμμής του προσφυγικού (Λέσβο, Σάμο, Χίο, Λέρο και Κω).

Ένας ακόμα παράγοντας που επηρεάζει έμμεσα το επίπεδο τιμών, πέρα από το επίπεδο των φόρων και επιβαρύνσεων αυτό καθαυτό, είναι ο βαθμός συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο. Συγκεκριμένα για την περίπτωση της ελληνικής οικονομίας, δύο πρόσφατες τάσεις πιθανότατα έπαιξαν κάποιο ρόλο στο παρατηρούμενο πληθωριστικό κύμα των προηγούμενων ετών, και η προβλεπόμενη διατήρησή τους το τρέχον έτος αναμένεται να συμβάλλει επίσης στην αύξηση του επιπέδου τιμών.

Η πρώτη είναι η μεγάλη μείωση του κενού ΦΠΑ που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια, από 24% το 2019, σε 11,4% το 2023¹⁸, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία αποτελεί την μεγαλύτερη μείωση μεταξύ των χωρών της ΕΕ. Η δεύτερη είναι η επέκταση της κάρτας εργασίας σε μια σειρά κλάδων, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των δηλωθεισών υπερωριών κατά έως και 73% το 2025¹⁹, σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας. Και στις δύο περιπτώσεις, το κόστος συμμόρφωσης και η συνεπακόλουθη ανάγκη πληρωμής φόρων και εισφορών, ιδιαίτερα σε κλάδους με μικρά περιθώρια κέρδους, όπως η εστίαση ή ο τουρισμός, τις οδηγεί να περάσουν, όπως είναι αναμενόμενο, ένα μέρος αυτού του επιπλέον κόστους στις τελικές τιμές, ενισχύοντας τις πληθωριστικές πιέσεις.

Επίδραση εγχώριας ζήτησης και προσφοράς

Ως προς τις εξελίξεις στην καταναλωτική ζήτηση το τρέχον έτος, η αναμενόμενη αύξηση της απασχόλησης και του μέσου μισθού, ενισχυόμενη και από την ενίσχυση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και την νέα αύξηση του κατώτατου μισθού, η οποία πλέον με το νέο σύστημα αμοιβών επηρεάζει και το μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων και το επίδομα ανεργίας, αναμένεται να τονώσουν το διαθέσιμο εισόδημα, και ακολούθως την εγχώρια ζήτηση. Επίσης, από το τρέχον έτος οι συντάξεις αναμένεται να αυξηθούν με βάση τον πληθωρισμό και την ανάπτυξη του ΑΕΠ, ενώ αλλάζει ο τρόπος συμψηφισμού της προσωπικής διαφοράς. Στο πλαίσιο δε των αλλαγών που ανακοινώθηκαν στην προηγούμενη ΔΕΘ, οι νέες αυξήσεις στα ειδικά μισθολόγια ένστολων και στα επιδόματα επικινδυνότητας, καθώς και η οριζόντια αναπροσαρμογή του βασικού μισθού των δημοσίων υπαλλήλων από τον Απρίλιο του τρέχοντος έτους, αναμένεται επίσης να αυξήσουν το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών, ενισχύοντας έτσι την εγχώρια ζήτηση, και ασκώντας έτσι περαιτέρω πίεση στις τιμές. Στο πλαίσιο αυτό, ενισχυτικά της συνολικής ζήτησης ήταν και μέτρα αντιμετώπισης της ενεργειακής κρίσης

Τέλος, όσον αφορά τις ανακοινωθείσες παρεμβάσεις στην στεγαστική αγορά, μέτρα όπως η επιστροφή ενός ενοικίου, που ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 2025, κατόπιν και της διεύρυνσης εισοδηματικών κριτηρίων των δικαιούχων, αναμένεται να ενισχύσουν την αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών, εντείνοντας τις πιέσεις στις τιμές των ακινήτων. Από την άλλη, μέτρα ενισχυτικά της προσφοράς, συχνά έχουν πιο μακροχρόνιο ορίζοντα, με αποτέλεσμα η αναμενόμενη επίδρασή τους στην αποκλιμάκωση των τιμών να μην αναμένεται να γίνει έντονα αισθητή άμεσα, όπως η διεύρυνση του μέτρου της τριετούς φοροαπαλλαγής για κενά ακίνητα που

¹⁸ https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation/vat/fight-against-vat-fraud/vat-gap_en#country-gr

¹⁹ https://www.government.gov.gr/wp-content/uploads/2026/01/20.01.2026_%CE%A0%CE%91%CE%A1%CE%9F%CE%A5%CE%A3%CE%99%CE%91%CE%A3%CE%97-%CE%A3%CE%A5%CE%9D-%CE%A4%CE%A5%CE%A0%CE%9F%CE%A5.pdf

διατίθενται για μακροχρόνια μίσθωση, η επέκταση του προγράμματος ανακαινίσεων παλαιών κατοικιών και η δημιουργία του θεσμού της κοινωνικής αντιπαροχής. Η επίδραση άλλων μέτρων ενισχυτικών της προσφοράς στις τιμές των ακινήτων είναι πιο άμεση, αλλά αναμένεται να είναι μικρότερη εν γένει, όπως η επέκταση και για το 2026 των περιορισμών βραχυχρόνιας μίσθωσης σε μεγάλα αστικά κέντρα²⁰.

Συνεπώς, και λαμβάνοντας υπόψη τους ενισχυτικούς προς την καταναλωτική ζήτηση παράγοντες που περιγράφονται στα δύο τελευταία τμήματα, καθώς και πιθανή αύξηση των δημοσίων δαπανών λόγω των επερχόμενων εκλογών, οι οποίες συχνά ακολουθούν τον εκλογικό κύκλο, αλλά και την πίεση στο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών από το πληθωριστικό κύμα λόγω των πολέμου στην Μέση Ανατολή, εκτιμάται ότι αυτή αναμένεται να ενισχυθεί στην περιοχή του 1,7% το 2026 και 1,8% το 2027, συντηρώντας σε ένα βαθμό τις υψηλές τιμές.

Επίδραση διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος

Οι προοπτικές της παγκόσμιας ανάπτυξης το 2026 φαίνεται να υποχωρούν σύμφωνα με τις μακροοικονομικές προβλέψεις διεθνών οργανισμών²¹. Ειδικότερα, όπως παρουσιάζεται αναλυτικά και στο Κεφάλαιο 2.1, η άνοδος του παγκόσμιου ΑΕΠ αναμένεται να διαμορφωθεί στο 2,8% το 2026, σε χαμηλότερα επίπεδα από τον ρυθμό του 2025 (3,4%), αντανakλώντας κυρίως τις προβλέψεις για επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας σε μεγάλες οικονομίες, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Κίνα, προτού επανακάμψει ελαφρώς στο 3,1% το 2027.

Όσον αφορά τις προοπτικές ανάπτυξης συγκεκριμένων μεγάλων οικονομιών με σημαντική επιρροή στις παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες, η ετήσια αύξηση του ΑΕΠ στις ΗΠΑ αναμένεται να διαμορφωθεί σε 2% το 2026, οριακά μειωμένη από το 2025 κατά 0,1 π.μ., και να εξασθενήσει περαιτέρω σε 1,8% το 2027, κυρίως λόγω της προκαλούμενης από τον πόλεμο αβεβαιότητας που θα επιβραδύνει την κατανάλωση των νοικοκυριών, με τις σχετικές με την ΤΝ επενδύσεις να λειτουργούν ως αντίβαρο. Η ανάπτυξη στην Κίνα αναμένεται να υποχωρήσει στο 4,5% το 2026 και 4,3% το 2027, αντίστοιχα, από 5% το 2025, λόγω κυρίως της υψηλής εξάρτησης από εισαγόμενα ενεργειακά αγαθά, που την αφήνει εκτεθειμένη σε διαταραχές της αγοράς ενέργειας, και της υποτονικής καταναλωτικής ζήτησης. Τέλος, σημαντική κάμψη αναμένεται να παρουσιάσει το 2026 ο ρυθμός ανάπτυξης στην Ευρωζώνη, που εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 0,8%, από 1,4% το 2025, προτού ανακάμψει μερικώς στο 1,2% το 2027, με τις συνέπειες του πολέμου στην Μέση Ανατολή να γίνονται ιδιαίτερα ορατές, και τις υψηλές τιμές ενέργειας να επηρεάζουν καθοδικά ιδιωτικές επενδύσεις και καταναλωτική ζήτηση.

Γενικότερα, η προβλεπόμενη επιβράδυνση της παγκόσμιας μεγέθυνσης οφείλεται κυρίως στην αβεβαιότητα που έχει προκαλέσει η ανάφλεξη στην Μέση Ανατολή και το κλείσιμο του Στενού του Ορμούζ στις παγκόσμιες αγορές ενέργειας κυρίως, αλλά και άλλων προϊόντων που διακινούνται σε μεγάλο βαθμό από το Στενό, όπως λιπασμάτων, επηρεάζοντας άμεσα τις παγκόσμιες τιμές τροφίμων, και οδηγώντας σε μείωση επενδύσεων, τόσο λόγω αύξησης κόστους

²⁰ <https://www.kathimerini.gr/economy/real-estate/563733451/ta-kleista-spitia-kai-ochi-to-airbnb-vasiki-aitia-gia-ta-ypsila-enoikia/>

²¹ OECD Economic Outlook, Interim Report, Μάρτιος 2026

παραγωγής όσο και ασθενέστερης καταναλωτικής ζήτησης. Οι επιδράσεις αυτές αναμένεται να μεταφερθούν σε ολοένα και μεγαλύτερο βαθμό τόσο στις τιμές των ενδιάμεσων, όσο και των τελικών αγαθών, προϊόντος του χρόνου.

Συνεκτιμώντας τις παραπάνω τάσεις και εξελίξεις στους κυριότερους παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τις τιμές καταναλωτή, **προβλέπεται πως ο Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή θα ενισχυθεί με ρυθμό στην περιοχή του 3,7% κατά το τρέχον έτος και κατά 2,7% το 2027, λόγω κυρίως της τόνωσης της εγχώριας ζήτησης και της αύξησης των διεθνών τιμών ενέργειας, συνεπεία του πολέμου στην Μέση Ανατολή.**

Ωστόσο, η αβεβαιότητα γύρω από την εξέλιξη των τιμών το τρέχον έτος είναι ιδιαίτερα έντονες, με τον μεγαλύτερο κίνδυνο να προέρχεται από την εξέλιξη του πολέμου στην Μέση Ανατολή και την δυνατότητα επίτευξης οριστικής συμφωνίας μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών. Σε περίπτωση που η εκχειρίδα αποβεί βραχύβια, και οι πολεμικές συγκρούσεις συνεχιστούν με περαιτέρω αποκλεισμό του Στενού, οι συνέπειες τόσο για την διεθνή, όσο και για την ελληνική οικονομία θα είναι έντονες, και οι παραπάνω προβλέψεις θα επιδεινωθούν, με ενίσχυση του πληθωρισμού και επιβράδυνση της ανάπτυξης.

Σημαντική πληροφόρηση για την εξέλιξη των τιμών το επόμενο χρονικό διάστημα παρέχουν και τα αποτελέσματα των μηνιαίων ερευνών οικονομικής συγκυρίας του IOBE, τα οποία συνιστούν πρόδρομες ενδείξεις για την εξέλιξή τους από την πλευρά της προσφοράς.

Οι τάσεις στις προβλέψεις μεταβολών των τιμών είναι μικτές κατά το β' τρίμηνο του 2026 έναντι του α' τριμήνου του τρέχοντος έτους. Οι προβλέψεις των τιμών κινούνται αισθητά ανοδικά στο Λιανικό εμπόριο και στη Βιομηχανία, ενώ στις Υπηρεσίες και τις Κατασκευές εξασθενούν ήπια. Ως προς την αντίστοιχη περυσινή τριμηνιαία περίοδο, οι προσδοκίες για την εξέλιξη των τιμών κατέγραψαν έντονα ανοδική μεταβολή στη Βιομηχανία στο Λιανικό εμπόριο και ηπιότερη στις Ιδιωτικές Κατασκευές, ενώ κινήθηκαν ήπια πτωτικά στις Υπηρεσίες. Αναλυτικότερα:

Στη Βιομηχανία, οι προβλέψεις της πορείας των τιμών το β' τρίμηνο του έτους ενισχύθηκαν σημαντικά σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο. Συγκεκριμένα, ο δείκτης διαμορφώθηκε στις +32 μονάδες από +18 μονάδες το προηγούμενο τρίμηνο, ενώ βελτιώθηκε κατά 31 μονάδες σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025. Από τις επιχειρήσεις του τομέα, το 4% αναμένει πτώση τιμών βραχυπρόθεσμα, ενώ ενισχύεται στο 36% (από 23%) το ποσοστό όσων προβλέπουν άνοδό τους, με το υπόλοιπο 60% να αναμένει σταθερότητα.

Στο Λιανικό Εμπόριο, το ισοζύγιο των +28 μονάδων στις τιμές των επιχειρήσεων του τομέα κατά το προηγούμενο τρίμηνο ενισχύεται κατά 13 μονάδες, ενώ παράλληλα βρέθηκε 23 μονάδες υψηλότερα σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2025. Από τις επιχειρήσεις του τομέα, μόλις το 4% αναμένει πτώση τιμών βραχυπρόθεσμα, ενώ ενισχύεται στο 44% (από 28%) το ποσοστό όσων προβλέπουν άνοδό τους, με το υπόλοιπο 52% να αναμένει σταθερότητα. Στους επιμέρους κλάδους του Λιανικού Εμπορίου, οι μεταβολές στις προβλέψεις των τιμών το β' τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο ήταν κυρίως ανοδικές με εξαίρεση τον κλάδο Ειδών οικιακού εξοπλισμού όπου ο σχετικός δείκτης κινήθηκε ήπια πτωτικά.

Ο μέσος δείκτης πρόβλεψης της μεταβολής των τιμών στις Υπηρεσίες το εξεταζόμενο τρίμηνο υποχώρησε ελαφρά σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο και διαμορφώθηκε στις +23 (από +26)

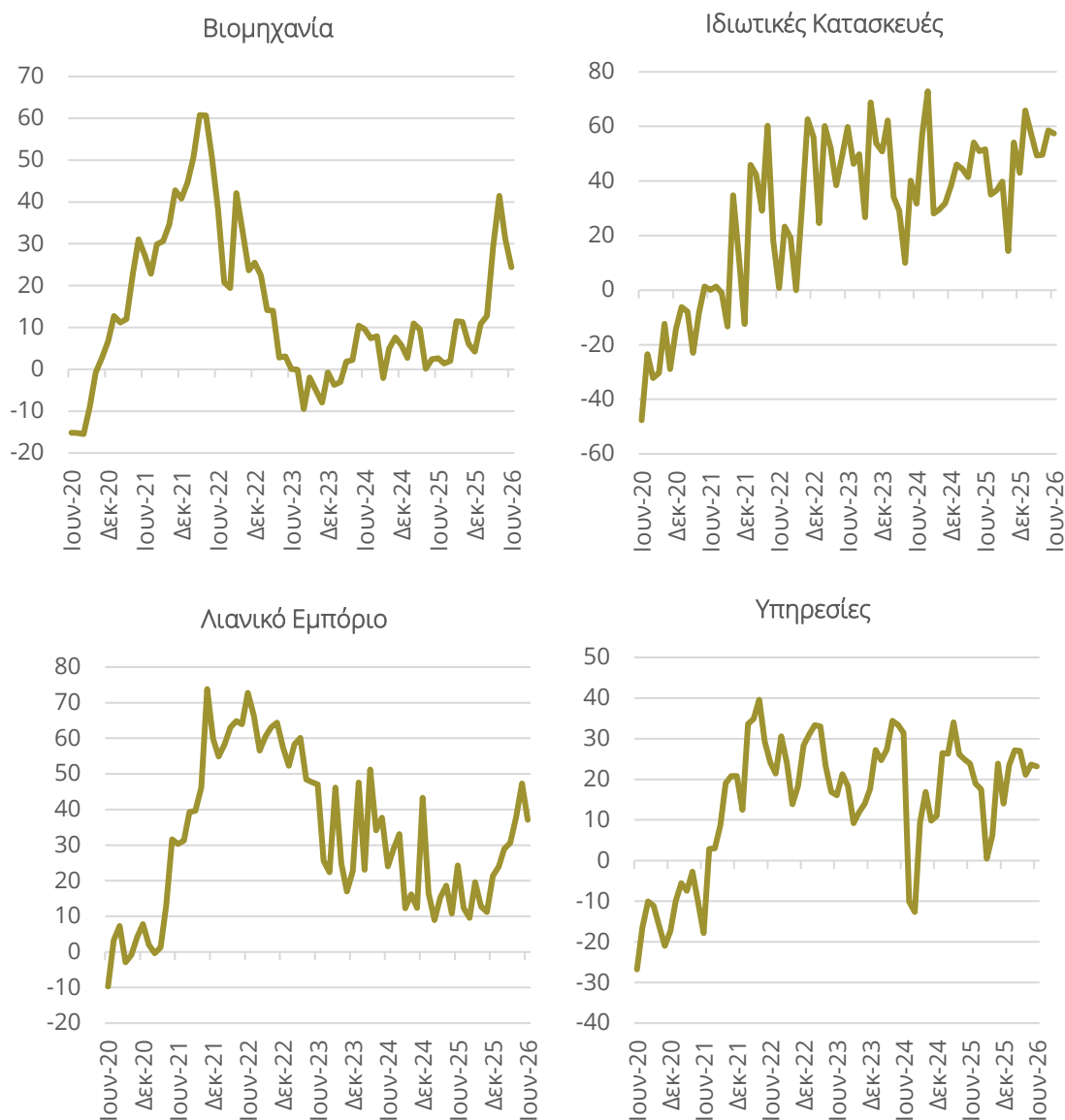

μονάδες, ενώ παράλληλα κινήθηκε ήπια χαμηλότερα σε σχέση με την αντίστοιχη μέση επίδοση του β' τριμ. 2025 (+25 μον.). Το εξεταζόμενο τρίμηνο, το 2% των επιχειρήσεων του κλάδου αναμένει μείωση τιμών, ενώ αντίθετα το 25% από 28% το προηγούμενο τρίμηνο αναμένει άνοδο. Στους επιμέρους εξεταζόμενους κλάδους, ο σχετικός δείκτης εξασθένησε έντονα στον κλάδο Διαφόρων Επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, και ηπιότερα στον κλάδο Πληροφορικής, ενώ κινήθηκε ανοδικά σε όλους τους υπόλοιπους κλάδους σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο.

Τέλος, στον τομέα των Ιδιωτικών Κατασκευών, το έντονα θετικό ισοζύγιο των +57 μονάδων του προηγούμενου τριμήνου εξασθένησε ήπια στις +55 μονάδες, έχοντας ωστόσο ενισχυθεί ήπια σε σύγκριση με το αντίστοιχο επίπεδο του 2025 (+52 μον.). Επιπλέον, μόλις το 2% των επιχειρήσεων του τομέα προβλέπει υποχώρηση των τιμών του κλάδου, ενώ το ποσοστό εκείνων που αναμένουν άνοδο διαμορφώνεται στο 57% (από 59%) με το υπόλοιπο 41% να προβλέπει σταθερότητα τιμών.

Διάγραμμα 3.27

Προβλέψεις για εξέλιξη τιμών στο επόμενο τρίμηνο (ισοζύγιο απαντήσεων = διαφορά θετικών – αρνητικών απαντήσεων)

Πηγή: IOBE

Οι τάσεις στις προβλέψεις μεταβολών των τιμών είναι μικτές κατά το β' τρίμηνο του 2026 έναντι του α' τριμήνου του τρέχοντος έτους. Οι προβλέψεις των τιμών κινούνται ανοδικά στο Λιανικό εμπόριο και στη Βιομηχανία, ενώ στις Υπηρεσίες και τις Κατασκευές εξασθενούν ήπια.

4 Νέοι αποταμιευτικοί λογαριασμοί για επενδύσεις από τα ελληνικά νοικοκυριά ²²

- Προτείνονται κίνητρα τόνωσης της αποταμίευσης των ελληνικών νοικοκυριών μέσα από προϊόντα επενδύσεων στην κεφαλαιαγορά. Συνέργειες με Ένωση Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων στην ΕΕ.
- Περιγράφονται δύο νέα, συμπληρωματικά προϊόντα, το ένα με δημογραφική στόχευση. Εξετάζονται διαφορετικά σενάρια σε σχέση με τον σχεδιασμό και την επίδρασή τους σε νέα επενδυτικά κεφάλαια
- Με συνδυαστική εφαρμογή των δύο προϊόντων, σε ένα σενάριο μέτριου κινήτρου, εκτιμάται ότι:
 - ο Το άμεσο όφελος από τις καθαρές νέες επενδύσεις στην οικονομία εκτιμάται πολλαπλάσιο του άμεσου δημοσιονομικού κόστους.
 - ο Σε βάθος 5-ετίας, με μέσο ετήσιο δημοσιονομικό κόστος εφαρμογής των κινήτρων περί τα €100 εκατ. αναμένονται καθαρές νέες ετήσιες επενδύσεις άνω των €300 εκατ.
 - ο Κάθε 1 ευρώ δημοσιονομικού κόστους για την εφαρμογή των κινήτρων μπορεί να συντελέσει σε μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού εθνικού εισοδήματος κατά έως και 2 ευρώ σε βάθος 5-ετίας
 - ο Ο συντελεστής απόδοσης από τη χρήση δημοσίων πόρων για τον ΠΑΠΕΛ αυξάνεται περαιτέρω σε βάθος χρόνου και μετά την πρώτη πενταετία
 - Η απασχόληση μπορεί να αυξηθεί κατά 2 χιλιάδες θέσεις απασχόλησης υψηλής παραγωγικότητας, κατά μέσο όρο την πρώτη 10-ετία
 - ο Πέρα από μακροχρόνια ανάπτυξη, έμμεσα οφέλη αγγίζουν το δημογραφικό, τη δημοσιονομική και εξωτερική ισορροπία, καθώς και την οικονομική παιδεία του πληθυσμού.

Ενίσχυση μακροχρόνιας αποταμίευσης και οικονομικής παιδείας

Η μελέτη προτείνει τη δημιουργία δύο συμπληρωματικών αποταμιευτικών προγραμμάτων για τον ευρύ πληθυσμό, στο πρότυπο καλών διεθνών πρακτικών. Σε 11 από τις 27 χώρες της ΕΕ έχει ήδη εφαρμοστεί κάποιας μορφής Αποταμιευτικός Επενδυτικός Λογαριασμός, ενώ αντίστοιχα

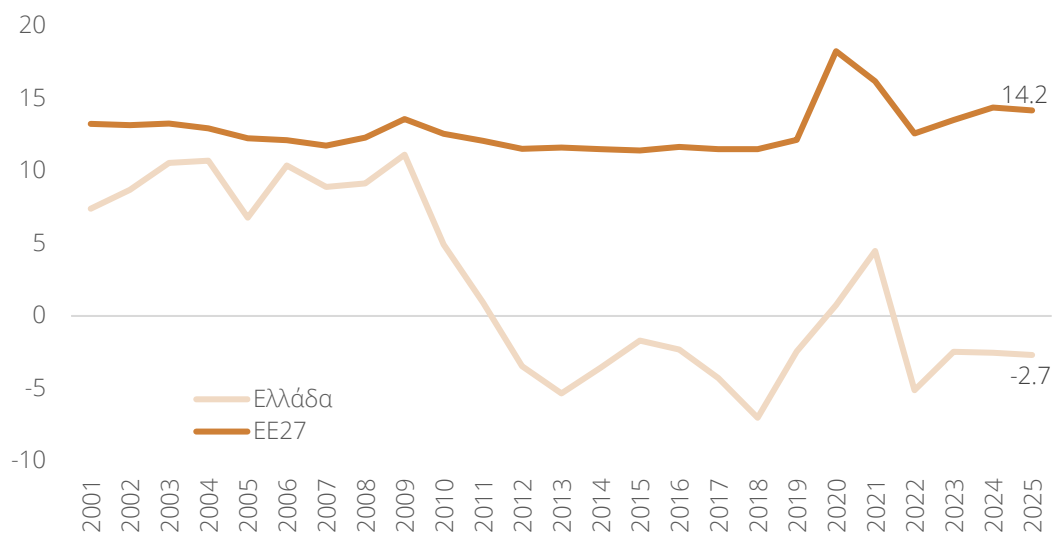
²² Το κεφάλαιο βασίζεται σε πρόσφατη [μελέτη](#) που εκπονήθηκε από το IOBE.

εργαλεία είναι διαδεδομένα στις περισσότερες ανεπτυγμένες οικονομίες, όπως οι ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο, ο Καναδάς και η Ιαπωνία. Τα προγράμματα αυτά επιβραβεύουν την εθελοντική μακροχρόνια αποταμίευση, κυρίως μέσα από φορολογικά κίνητρα, προωθώντας τοποθετήσεις σε επιλέξιμα προϊόντα της οργανωμένης κεφαλαιαγοράς, με χαμηλό ή μέτριο ρίσκο. Η πρόταση συνδράμει στην προετοιμασία και δράση της Ελλάδας σε σχέση με την υπό διαμόρφωση Ένωση Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων στην ΕΕ.

Η ελληνική οικονομία μετά την κρίση χαρακτηρίζεται από συστηματικό αποταμιευτικό «κενό» (Διάγραμμα 4.1) και χαμηλή συμμετοχή των ελληνικών νοικοκυριών στην οργανωμένη κεφαλαιαγορά (Διάγραμμα 4.2). Στο πλαίσιο αυτό, με την πρόταση επιτυγχάνονται πολλαπλοί συμπληρωματικοί στόχοι. Τονώνεται η αδύναμη αποταμίευση των ελληνικών νοικοκυριών, ενισχύεται η ανθεκτικότητα της μεσαίας τάξης, καθώς και καλλιεργείται αποταμιευτική «κουλτούρα» και οικονομική παιδεία. Συνολικά, από μακρο σκοπιά, συμβάλλει στην εξισορρόπηση του μακροχρόνιου «κενού» αποταμίευσης και επενδύσεων της ελληνικής οικονομίας, ενώ σε μικρό επίπεδο, δίνει την ευκαιρία στα ελληνικά νοικοκυριά να καταστούν συμμετόχα στην οικονομική ανάκαμψη.

Διάγραμμα 4.1

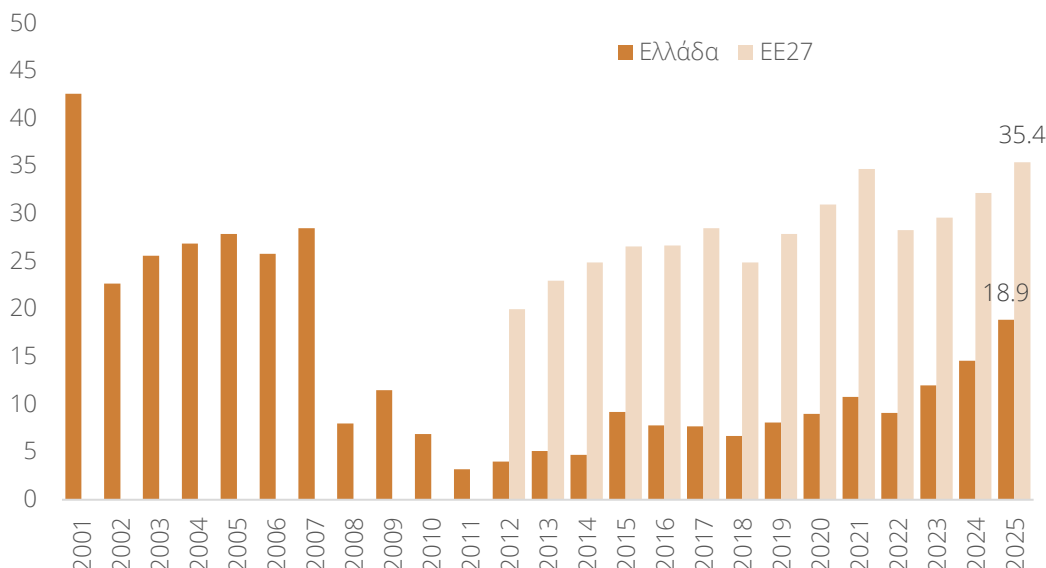
Ακαθάριστος ρυθμός αποταμίευσης των νοικοκυριών, ως % του διαθέσιμου εισοδήματος

Πηγή: Eurostat, εκτιμήσεις για το 2025. Επεξεργασία στοιχείων: IOBE.

Διάγραμμα 4.2

Αξία επενδύσεων νοικοκυριών σε εισηγμένες μετοχές και επενδυτικά κεφάλαια, ως % του ΑΕΠ

Πηγή: Eurostat. Επεξεργασία στοιχείων: IOBE.

Τι προτείνει η μελέτη;

Αφενός προτείνεται ένας ατομικός **Αποταμιευτικός Επενδυτικός Λογαριασμός (ΑΠΕΛ)** για μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε χαρτοφυλάκια κινητών αξιών που πληρούν ορισμένα χαρακτηριστικά. Η συμμετοχή των ιδιωτών είναι προαιρετική, και θα συνδέεται με έκπτωση φόρου η οποία αυξάνεται με το βαθμό συμμετοχής, καθώς και με τον χρόνο διακράτησης, έως και 5 έτη. Η στόχευση είναι τα νοικοκυριά με μεσαία εισοδηματικά κλιμάκια, ενώ θα υπάρχει πλαφόν στο κίνητρο ώστε να περιορίζεται το δημοσιονομικό κόστος.

Αφετέρου, προτείνεται το άνοιγμα ενός **Παιδικού Αποταμιευτικού Επενδυτικού Λογαριασμού (ΠΑΠΕΛ)**, με τη γέννηση κάθε παιδιού, με πόρους που επενδύονται μακροπρόθεσμα σε επιλεγμένα χαρτοφυλάκια παρόμοια με τον ΑΠΕΛ. Οι γονείς δύναται να εισφέρουν επιπλέον καταθέσεις κάθε χρόνο στον λογαριασμό του ανήλικου, για τις οποίες λαμβάνουν δημοσιονομική επιβράβευση με επιπλέον μεταβιβάσεις στον ίδιο λογαριασμό. Οι πόροι του λογαριασμού δύναται να χρησιμοποιηθούν χωρίς καμία φορολογική επιβάρυνση μόνο όταν το παιδί ενηλικιωθεί. Η πρόταση έτσι έχει συνέργειες και με τις πολιτικές άμβλυνσης των δημογραφικών προκλήσεων.

Καλές διεθνείς πρακτικές

Σε 11 από τις 27 χώρες της ΕΕ έχει ήδη εφαρμοστεί κάποιας μορφής Αποταμιευτικός Επενδυτικός Λογαριασμός (ΑΠΕΛ), ενώ οι περισσότερες ανεπτυγμένες οικονομίες εκτός ΕΕ χρησιμοποιούν αντίστοιχα εργαλεία (π.χ. Ηνωμένο Βασίλειο, Νορβηγία, Καναδάς, Ιαπωνία, ΗΠΑ). Στη μελέτη γίνεται ανάλυση των αποταμιευτικών λογαριασμών σε πέντε επιλεγμένες χώρες με σχετική παράδοση, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Σουηδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τον Καναδά. Οι ΑΠΕΛ γενικά διαφοροποιούνται ανά χώρα ως προς τη δομή και τα φορολογικά κίνητρα, ανάλογα με την κουλτούρα αποταμίευσης, τη φορολογική πολιτική και τους στόχους κάθε χώρας. Σε κάθε

περίπτωση, τα κριτήρια επιλεξιμότητας επιβραβεύουν τη μακροχρόνια αποταμίευση, χωρίς να συνδέονται απαραίτητα με συνταξιοδοτική αποταμίευση.

Σε ορισμένες χώρες εφαρμόζονται κίνητρα για τη μακροχρόνια αποταμίευση για παιδιά μέσω ειδικών λογαριασμών, είτε με φορολογικά κίνητρα είτε με άμεσες δημόσιες μεταβιβάσεις. Σε χώρες όπως η Γαλλία (PEA Jeune) και το Ηνωμένο Βασίλειο (Junior ISA), εφαρμόζονται φορολογικά κίνητρα για παιδική αποταμίευση, όπου οι αποδόσεις απαλλάσσονται από φόρους όσο τηρούνται συγκεκριμένοι κανόνες διακράτησης. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως το Ισραήλ (Saving for Every Child), η Ιαπωνία (Junior NISA), ο Καναδάς (RESP), οι ΗΠΑ (Child Savings Account) και το Ηνωμένο Βασίλειο (Child Trust Fund), εφαρμόζονται αποταμιευτικά προγράμματα για παιδιά και νέους με δημόσιες εισφορές.

Τα εργαλεία μακροχρόνιας αποταμίευσης μπορεί να περιλαμβάνουν τοποθετήσεις τόσο σε αποταμιευτικά προϊόντα χαμηλού ρίσκου, όσο και σε επενδύσεις σε μετοχές, ομόλογα ή αμοιβαία κεφάλαια. Ο ρόλος των εργαλείων αυτών έχει σημαντικές συνέργειες με τους στόχους της Ένωσης Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων της ΕΕ (EU Savings and Investments Union) καθώς και με τις προτεραιότητες πολιτικής σχετικές με την τόνωση της αποταμίευσης σε εκθέσεις όπως των Letta (2024) και Draghi (2024).

Τρία κλειδιά για επιτυχή εφαρμογή των νέων εργαλείων

Ως κρίσιμα για την επιτυχή εφαρμογή της πρότασης, η μελέτη τονίζει τρία χαρακτηριστικά που έχουν αναδειχθεί από τη διεθνή εμπειρία. Το πρώτο είναι η απλότητα, καθώς ο λογαριασμός χρειάζεται να είναι χρηστικός για ένα μέσο νοικοκυριό (π.χ. σύνδεση με λογαριασμό μισθοδοσίας, με άμεση online ενημέρωση), να υπάρχει πλήρη διαφάνεια στις κινήσεις και αποδόσεις του, καθώς και δυνατότητα φορητότητας, δηλαδή εύκολης και χωρίς κόστος μεταβίβασης μεταξύ εναλλακτικών παρόχων. Το δεύτερο είναι η ευελιξία σχετικά με την επιλογή παρόχων και διαχειριστών από τον χρήστη, καθώς και η επιλογή στοιχείων ενεργητικού μεταξύ πιστοποιημένων προϊόντων και διαχειριστών. Το τρίτο είναι τα κατάλληλα κίνητρα, έτσι ώστε να χαρακτηρίζονται από αποτελεσματική παραμετροποίηση και συμπληρωματικότητα με υφιστάμενα προγράμματα προαιρετικής συνταξιοδοτικής αποταμίευσης, όπως τα TEA και η ιδιωτική ασφάλιση.

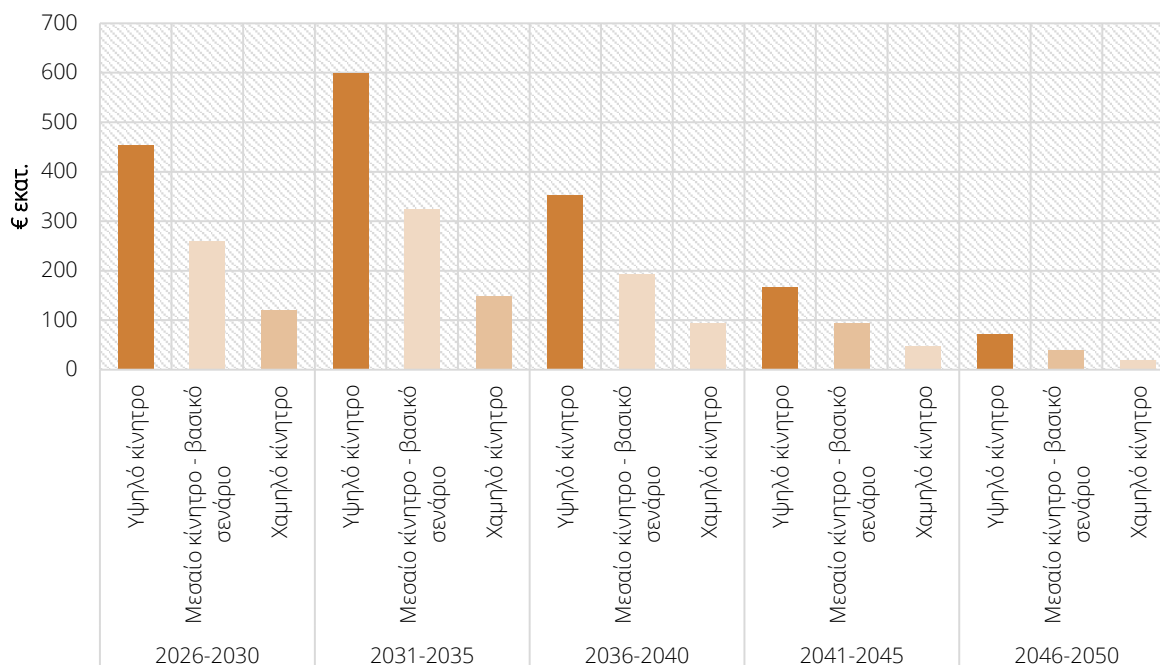
Εκτιμώμενες επιδράσεις στην οικονομία

Η μελέτη περιγράφει τον σχεδιασμό και εναλλακτικά σενάρια παραμετροποίησης κινήτρων των δύο προτεινόμενων λογαριασμών. Επίσης προβαίνει σε εκτίμηση του άμεσου δημοσιονομικού κόστους και των οικονομικών επιδράσεων σε βάθος 25-ετίας. Σε ένα σενάριο 5-ετούς εφαρμογής μιας ενδεικτικής δέσμης κινήτρων μέτριας έντασης ταυτόχρονα σε ΑΠΕΛ και ΠΑΠΕΛ, το άμεσο όφελος από τις καθαρές νέες επενδύσεις στην οικονομία εκτιμάται έως και υπερτριπλάσιο του άμεσου δημοσιονομικού κόστους. Η απασχόληση μπορεί να αυξηθεί κατά 2 χιλιάδες θέσεις απασχόλησης υψηλής παραγωγικότητας, κατά μέσο όρο την πρώτη 10-ετία.

Σε σενάριο με υψηλότερο κίνητρο, το ετήσιο πραγματικό ΑΕΠ μπορεί να τονωθεί έως και 0,3 π.μ. και να παραμείνει υψηλότερο έως και €0,4 δισεκ. κάθε χρόνο έως το 2040 (Διάγραμμα 3). Κάθε 1 ευρώ δημοσιονομικού κόστους για την εφαρμογή των κινήτρων μπορεί να συντελέσει σε μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού εθνικού εισοδήματος κατά έως και 2 ευρώ σε βάθος 5-ετίας. Ο συντελεστής απόδοσης από τη χρήση δημοσίων πόρων για τον ΠΑΠΕΛ αυξάνεται περαιτέρω σε βάθος χρόνου και μετά την πρώτη πενταετία. Πέρα από μακροχρόνια ανάπτυξη, έμμεσα οφέλη αγγίζουν το δημογραφικό, τη δημοσιονομική και εξωτερική ισορροπία, καθώς και την οικονομική παιδεία του πληθυσμού.

Διάγραμμα 4.3

Εκτιμώμενες επιδράσεις στο πραγματικό ΑΕΠ, ως διαφορά από το σενάριο χωρίς κίνητρα (σε σταθερές τιμές 2025)

Πηγή: Εκτιμήσεις IOBE Σημείωση: Η εκτίμηση αφορά τρία ενδεικτικά σενάρια με ταυτόχρονη εφαρμογή κινήτρων σε ΑΠΕΛ και ΠΑΠΕΛ την περίοδο 2026-2050.

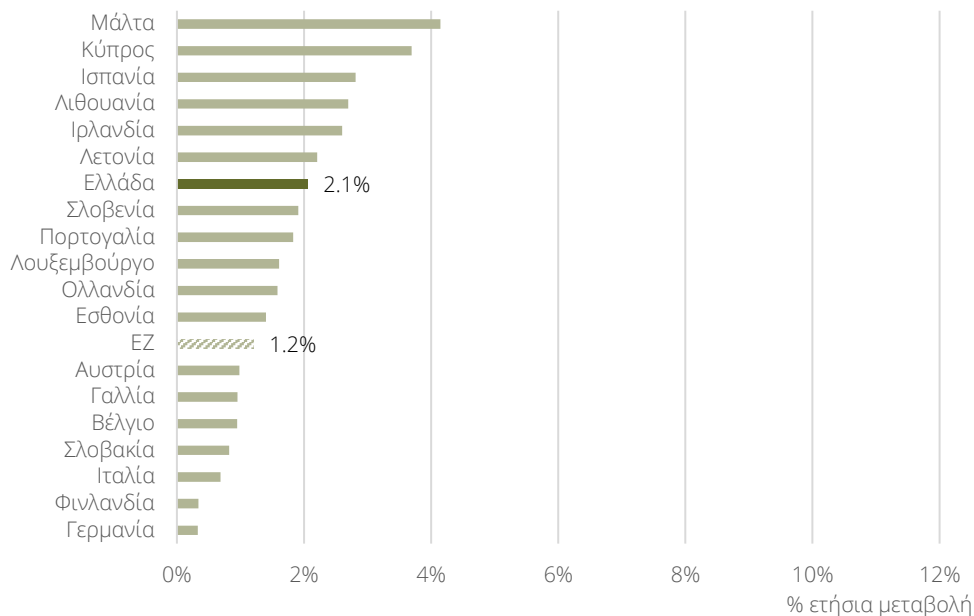
Συμπεράσματα και πρόταση πολιτικής

Η εφαρμογή στοχευμένων κινήτρων για τη μακροχρόνια αποταμίευση μπορεί να λειτουργήσει ως ισχυρός μοχλός ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία, κινητοποιώντας νέες επενδύσεις, ενισχύοντας το εισόδημα και δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας. Στοχευμένα κίνητρα για μακροχρόνιους αποταμιευτικούς λογαριασμούς εκτιμάται ότι έχουν σημαντικές θετικές επιδράσεις, πολλαπλάσιες του δημοσιονομικού κόστους που προκαλούν βραχυχρόνια. Σύμφωνα με την μελέτη, κάθε €1 δημοσιονομικού κόστους για την εφαρμογή των κινήτρων μπορεί να συντελέσει σε μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού εθνικού εισοδήματος κατά έως και €2 σε βάθος 5-ετίας. Παράλληλα, σε βάθος 5-ετίας, με μέσο ετήσιο δημοσιονομικό κόστος περίπου €100 εκατ., οι καθαρές νέες επενδύσεις στην οικονομία εκτιμάται ότι μπορούν να ξεπεράσουν τα €300 εκατ. ετησίως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διάγραμμα 1

Ρυθμός Μεταβολής ετήσιου πραγματικού ΑΕΠ, α' τρίμ. 2026 (*)

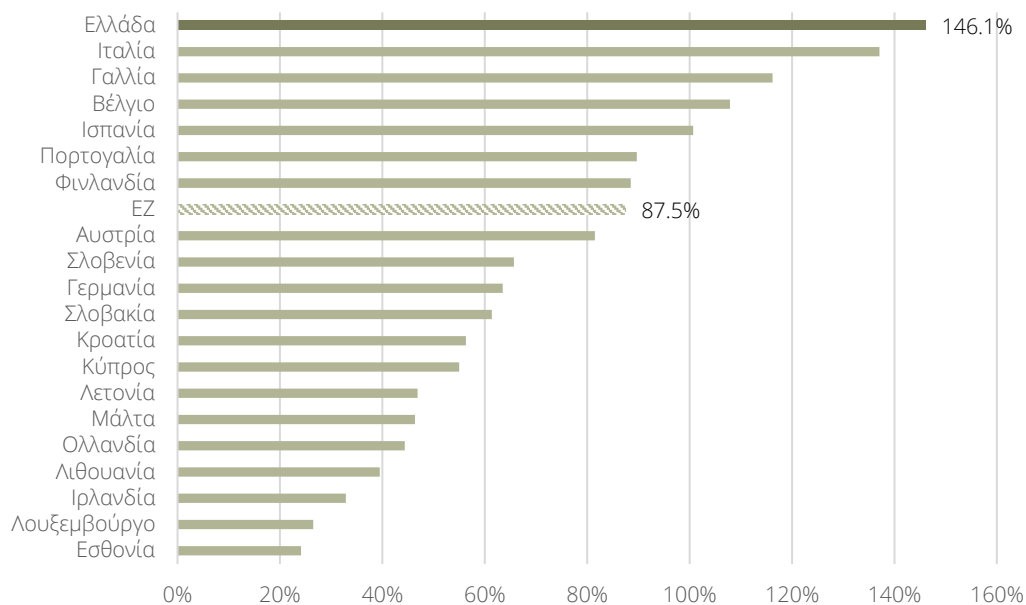

(*) Ετησιοποιημένα στοιχεία ΑΕΠ (κινητός μέσος όρος 4 τριμήνων, έως και το α' τρίμ. 2026)

Πηγή: Eurostat

Διάγραμμα 2

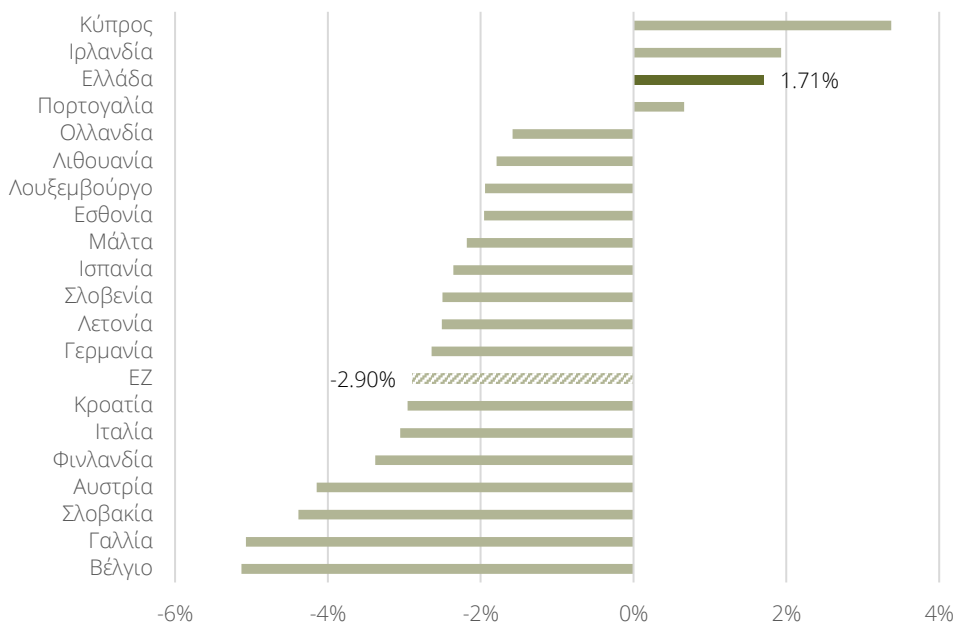
Χρέος Γενικής Κυβέρνησης ως % του ΑΕΠ, δ' τρίμ. 2025

Πηγή: Eurostat

Διάγραμμα 3

Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης ως % του ΑΕΠ, δ' τρίμ. 2025 (*)

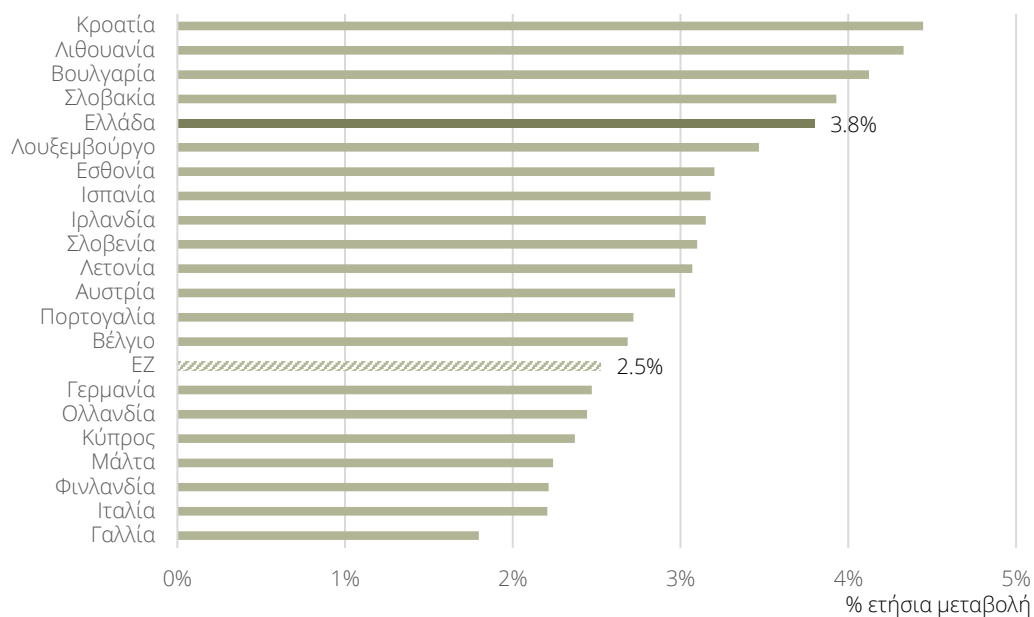

(*) Ετησιοποιημένα στοιχεία (κινητός μέσος όρος 4 τριμήνων, έως και το δ' τρίμ. 2025)

Πηγή: Eurostat

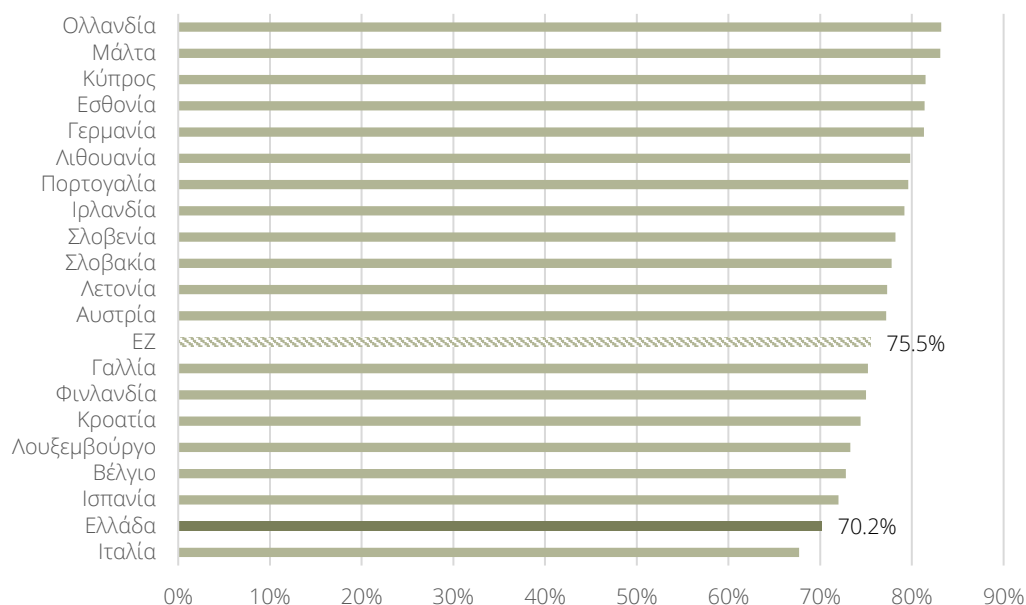
Διάγραμμα 4

Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, Ιανουάριος – Ιούνιος 2026

Πηγή: Eurostat

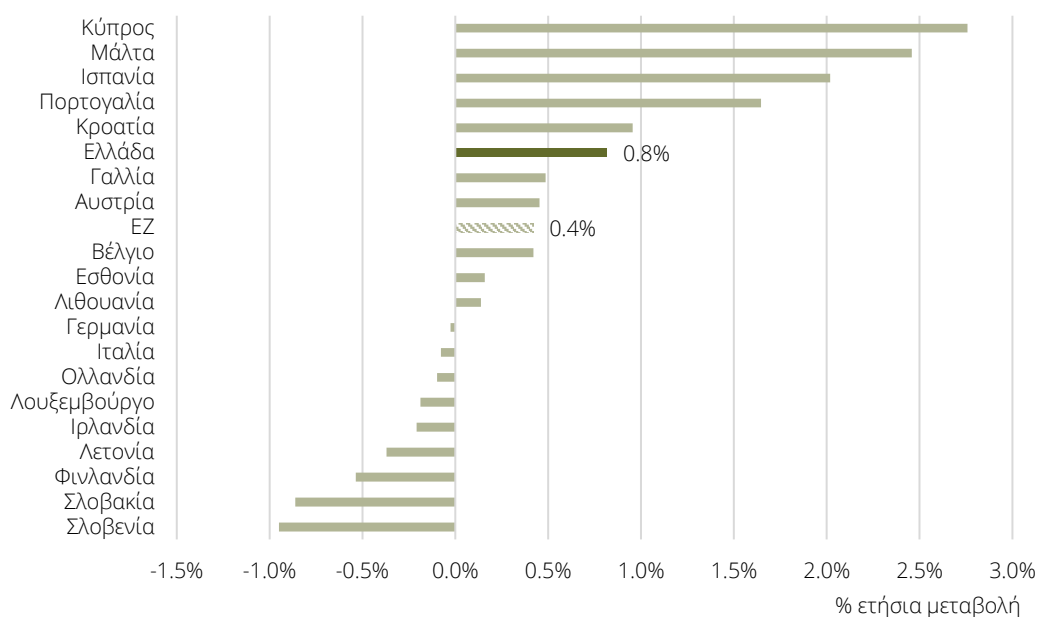
Διάγραμμα 5
Απασχόληση, α' τρίμ. 2026 (*)

(*) % απασχολούμενων ηλικίας 20-64 ετών στο σύνολο του αντίστοιχου πληθυσμού

Πηγή: Eurostat

Διάγραμμα 6
Μεταβολή απασχόλησης, α' τρίμ. 2026 (*)

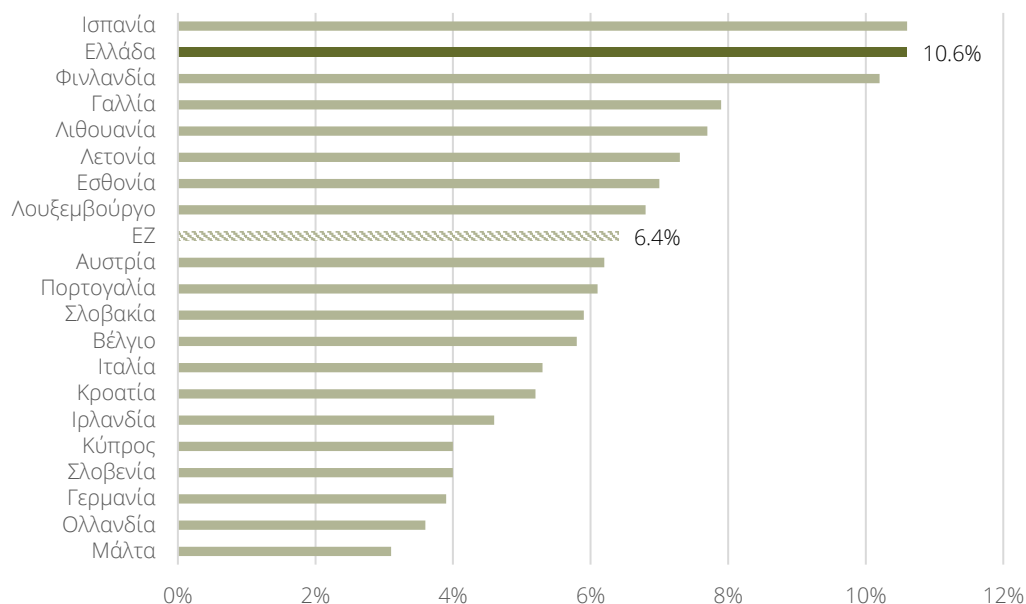

(*) αφορά απασχολούμενους ηλικίας 20-64 ετών

Πηγή: Eurostat

Διάγραμμα 7

Ανεργία, α' τρίμ. 2026 (*)

(*) % ανέργων ηλικίας 20-64 ετών στο σύνολο του αντίστοιχου ενεργού πληθυσμού, μη εποχικά διορθωμένα στοιχεία

Πηγή: Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, Eurostat